

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. T81
D5357

Accession No. PG T189

Author ధూర్జటి.

Title ప్రకాశ హ సి మాహాత్మ్యము - 1914.

This book should be returned on or before the date last marked below

LIBRARY EDITION.

శ్రీజ్ఞాన ప్రసూనమాలిక — ప్రథమ ప్రసూనము. —

శ్రీరస్తు.

శ్రీమన్మహాకవిభూర్జునిచే

రచియింపబడిన

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

—

క్రొత్తపల్లి - అన్నపూర్ణమ్మచే

బ్రకటింపబడియె.

Post Graduate Library
College of Arts & Commerce, O. U.

వివ్రాదు. — “ * * మనకి కొనువాని వెతక

దమని కొనువాడె రత్నంబు నరయఁ గావ? ”

శ్రీనివాసాచార్య:

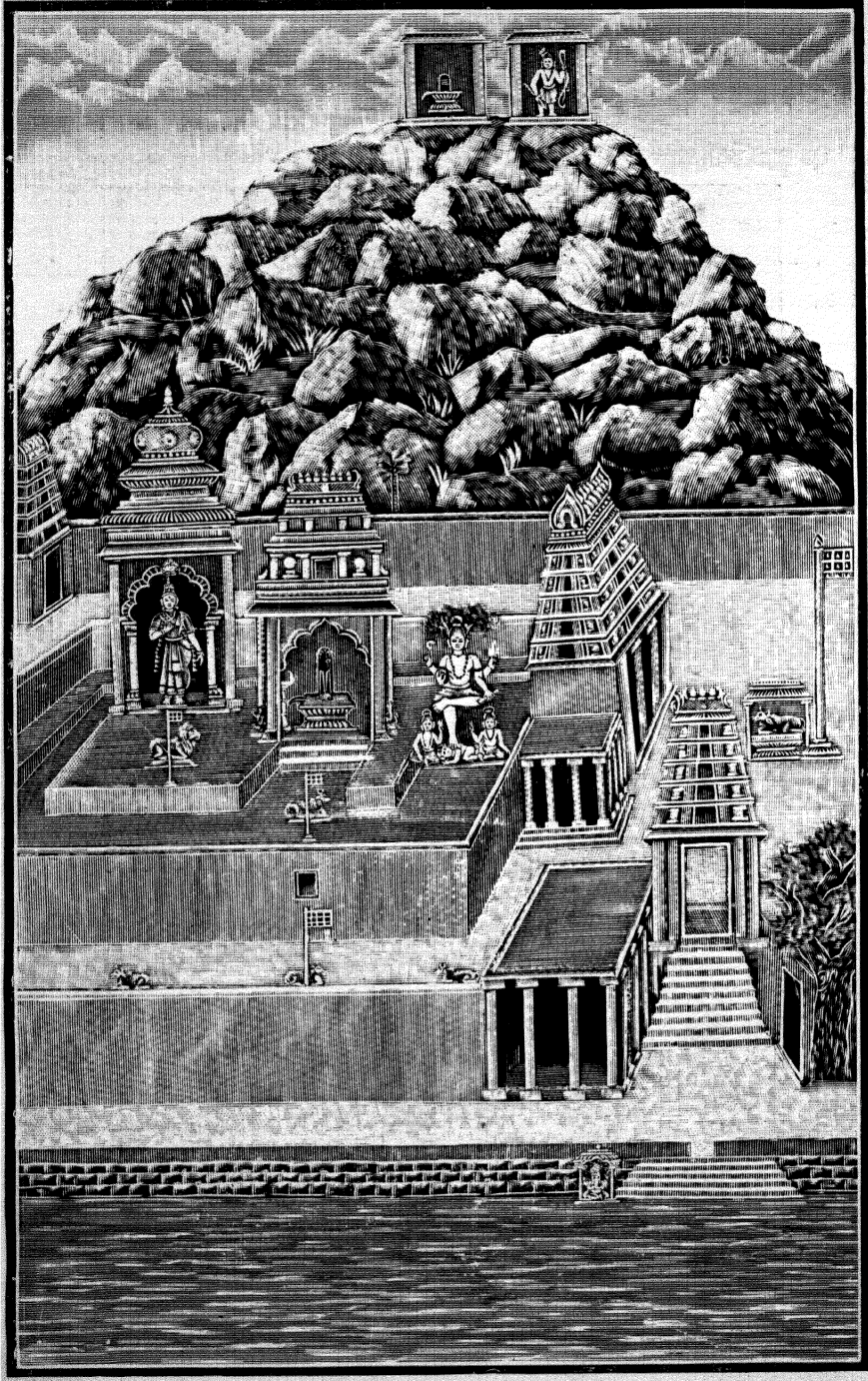
PRINTED AT THE VAIJAYANTI PRESS,
32, Mount Road.

1914.

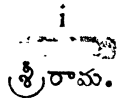
(Copyright-Registered.)

క్రొత్తపల్లి - వేంకట పద్మనాభశాస్త్రిలు.

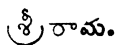

శ్రీ కాశీ స్వీశ్వరాలయము.

తాళదళగహనంబున రోసి దవ్వి యీ గ్రంథరత్నము వెలికి దీసినవారు బ్రహ్మశ్రీ క్రొత్తపల్లి - వేంకటపద్మనాభ శాస్త్రిలవారు. వీరు నీని విషయమై పడిన పాటింతం తనిచెప్ప సాధ్యపడదు. వీరెట్టెట్టి గ్రంథముల సంపాదించి మ-రా-రా-శ్రీ, ఆర్. వేంకట సుబ్బయ్యగారి తోడ్పాటుచే దొలుత నీ గ్రంథము ముద్రించి ధూర్జటికవి నామము లోకమున శాశ్వతమొనర్చి బుధజనాహ్లాదము గావించిరి. దొరకిన తాటియూకు పుస్తకము లసమగ్రములుగా నుండుటచే దొలుతటికూర్పున దోషములు మెండుగానుండి గారణమయ్యె. పద్మనాభశాస్త్రిలవారు దీనిని సంస్కరించి మరల ముద్రింపబూనిరి గాని గ్రంథము సాంతముగ ముద్రితమగుట కన్నులారా జూచు భాగ్యములేనివారై నిజస్వామిభక్తి, దైవభక్తి, సత్యవ్రతాది సద్గుణములచే జయించిన పుణ్యలోకముల సుఖ మనుభవింపజనిరి. తరువాతఁ బద్మనాభశాస్త్రిలవారిపత్ని అన్నపూర్ణమ్మగారు నన్ను జేరబిలిచి “తండ్రీ! నాభర్తకు నీవు ప్రాణమిత్రుడవు. నాకు దండ్రీ వంటి వాడవు. కావున జెప్పకొనుచున్న దానను. శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము ముద్రింప నాభర్త యెంత యుత్సాహము నహించి యుండెనో యాయనకు జేదోడు వాదోడుగా నుండిన నీకు దెలియని విషయముగాదు. కావున నాయన కోర్కి వ్యర్థ పఱుపక నీ వాకార్యమునకు బూని దానిని సాంతమొనర్చి నాభర్తపేరు లోకమున శాశ్వతముగ నిలువజేయుము” అని చెప్పిన నేను నీయకొనితిని. దీనిని సంస్కరించుటయం దాంధ్రసాహిత్య పరిషత్తు వారు సేకరించిన యొక కాళహస్తిమాహాత్మ్య పుస్తకము జీర్ణము ససమగ్ర మయ్యె నాకు మిక్కిలి యుపయుక్తమయ్యె. గావున నారికి గృతజ్ఞతచే నమస్కరించు చున్నాఁడను. పద్మనాభశాస్త్రిలవారు కోరినట్లు నేను వ్రాసియుచ్చిన లఘుశీకయు దీనికి జేర్చితిని. అన్నపూర్ణమ్మగారి కోరికచొప్పున నామ భర్తవటమును, సేతత్కార్యార్థముగఁ జిత్రలేఖకుని గాళహస్తికింపఁ బ్రాసుంది సిద్ధము చేయించిన కాళహస్తిపటమును, దిన్నెడు శివలింగపూజచేయు పటమును నిందుఁ గూర్చితిని. శ్రీ కాళహస్తిశైవ్యుఁడు పద్మనాభశాస్త్రిలవారి కవ్యయానందమును, ఆయన కుమారున కాయురా రోగైవ్యశ్రవ్యములును ప్రసాదించును గాత.

వావిలికొలను సుబ్బారావు.

ఈ గ్రంథమును దొలుత ముద్రించి ప్రకటించిన క్రొ॥ పద్మనాభశాస్త్రిగారు నామేమగారు.

ఆకారణముచే నీ గ్రంథరత్నమునకు విపులముగ విమర్శనము వ్రాయఁ దలంపు గలిగియు గ్రంథవిస్తరభీతిని విరామములేమిని విరమింపవలసి వచ్చెను. ఇది యుత్తమ కావ్యము. మహాకావ్యమున కుండవలసిన లక్షణములన్నియు నిందుగలవు. శైలి యందందుఁ దత్త్వద్రవముల పోషించునదియై యుండును. ద్రాక్షపాకమే విశేషముగఁ గాన

వచ్చును. ఇది భక్తిరస ప్రధానము. కవియో రాజయోగియని చెప్పట కనేక నిదర్శనములు కలవు. కావున ననేకోపమానములు యోగశాస్త్రమునుండి గ్రహింపబడినవి. ఇది యెంతయు సముచితము. శ్రీ కాళహస్తి దక్షిణ కైలాసమని చెప్పచో నందలి సిద్ధార్థములు కైలాసమున నులకువానితో బోల్చుట సమంజసము గదా. కావుననే కాళహస్తియందలి వేశ్యలను వర్ణించునపుడును వారి కన్ను ముక్కు. కాలు వర్ణింపక “కామినీ జనులు పొల్తురు యోగిజనంబు పోలిక” అని కవి వర్ణించెను. ఈ ప్రకార మే యనేక స్థలములందు నొచిత్యము పోషించి వర్ణించియున్నాడు.

నేటి కాలమునక గవిత్వాభ్యసనమం దభిలాషగలవారు చక్కని కవిత్వము చెప్ప నేర్చుకొనదగిన విషయము లిందు బెక్కులు గలవు. చేతి కడియములు మెడ గును, మెడలోని హారములు పాదములకును దగిలించి తమ్మిపూల మాటు తుమ్మపూల సలంకరించి కవి తాకన్యకకు సలంకారమున నూతన పథకము కల్పించుచున్నామనుకొను వారును, గ్రామ్య ముపయోగించినగాని గ్రాంథిక భాష సుభాషము గాదనువారును, సంస్కృతపద భూయిష్టమైనగాని గ్రంథమునకు గౌరవమురా దనుకొనువారును, బాత్రోచిత భాషయను భాగింతిని సన్యభాషాపదములు స్వేచ్ఛగాఁ బ్రయోగించి నియమ సేతువుఁ ద్రెంచువారును, లలంకారములు ఘోరములని భయపడువారును, బూతులు వ్రాసినగాని శృంగారరస ముత్పన్నము గాదనువారును, నేర్చుకొనదగిన విషయము లందఁడుగలవు. గుణరత్నాకరమైన నిట్టి గ్రంథముచే గ్రామ్యవాదులు తమ పక్షమును బలపఱచికొనఁ జూచుట యెంతయు శోచనీయము. పోడశక భాషార్థుడైన చంద్రునందు మచ్చవలె నీ గ్రంథమునక జ్యోతసంస్కార దోషములు రెండుమూడు గాన వచ్చుచున్నవి. ప్రమాదపఠితములు గాని యజ్ఞానకృతములు గాని ప్రమాణములు గావనియు నపవాదములు విధులుగావనియు నెఱుంగక ధూర్జటి యంతటివాఁ డొకటి రెండు సాధుప్రయోగము లేకారణముచేతనో యుపయోగించెఁ గావున మేము గ్రంథ మంతయు నపశబ్దములతోనే వ్రాసెదమను వారెట్టి బుద్ధిమంతులో! ఈ దోషములు కవి కృతములో లేఖక కృతములో యెవ్వఁడెఱుఁగును. ధర్మరాజునంతటి వాఁడొక యనన్య మాడెను గావున మేము బ్రతికినంతకాలము కల్లలతోనే కాలక్షేపము చేయుదుమనుట యెట్టి తెలివి? కొన్ని యాషధముల నణుమాత్రము పాపాణము గలసెనని విషమే తినెన ననిన వాడు వివేకియా? ధూర్జటి కవీంద్రుని కవితయందుగల గుణమొక్కటి యైన దమ వ్రాతల నుద్ధరించు శక్తి లవమైనను లేకదోషము మాత్రము ననుకరించెదమని చెప్పిన లోకులు నవ్వకుందురా యని యైనవారికి దోషదేమో. ఎట్టివాడు చేసినను దోషము దోషమే. గుణబాహుళ్యముగలకృతి దోషలవకారణమున నీనడింపఁ బడక గ్రాహ్యమగునుగాని దోషము లనుకరించేయుములు మాత్రము గావు. ఈ గ్రంథ ప్రకటనమందుఁ దోడ్పడిన మ-రా-రా-శ్రీ, వా|| సుబ్బరావుగారు నాకు వంద్యులు.

కొ|| కామశాస్త్రి బి. ఏ.

శ్రీ

శ్రీ కాళిహస్తిమాహాత్మ్యము

మొదటి కూర్పు.

పీఠిక.

“శ్రీజ్ఞానప్రసూనమాలిక” యను పేరం బ్రకటింపబడిన గ్రంథరాజుని మొదటి యగు శ్రీకాళిహస్తిమాహాత్మ్య మిపుడు సిద్ధమైనది. ఈ గ్రంథరాజము బ్రకటింపబడిన భాగ్యము మాకబ్బుట శ్రీజ్ఞానప్రసూనాంబాసమేత ప్రమథగ్రంథహిత శ్రీకాళిహస్తిశ్వుని కృపాతీతయమహిమయే యని యెన్ని యెంతయు నుబ్బుచున్నారము. నీని ప్రతి చిక్కుట యరుదు. బ్ర. శ్రీ. మ. రా. రా. శ్రీ. పూండ్ల రామకృష్ణయ్యగారు సన్నియులై తమయొద్దనున్న ప్రతి నొకటిని మా కొనంగిరి. చారిత్రమువారి లిఖితపుస్తక భాంజారంబునందు మెస్తరుబ్రాడొంగారిచే నేకరింపబడి కమహాచ్చరికతో వ్రాయించబడిన ప్రతియొకండును మాకు దొరకె. ఇవి రెండును దోచుగా మతియును రెండు సమగ్రగ్రంథములం బరిశీలించి యొకప్రతిని వ్రాసికొని దానిని ముద్రింపించి నారము. మాయదృష్టవశంబున నిట్టిగ్రంథతిల్లజంబు దొరకేనది యట్లుండగా దాని కనువుగ నతిమనోహరంబుగ ముద్రితములం గూర్చి యంత్రశాల దొంగినదియు మాభాగ్యవశమ యగును.

ఈ గ్రంథమును రచించినకవి ఘోర్జటి. ఇతని కులగోత్రాదులం దెలుపఁ దగు సాధనము లేవియు నీ గ్రంథమునం గానరావు. ఈతని పేత్రుడగు వేంకటాద్రి కవి రచించిన కృష్ణరాజవిజయంబునందలి గూఢద్యముచే నానిఁ దెలియఁగలను:-

సీ. నను భరద్వాజగో • తుని సదావస్తంబ-సూతుని బాంధవ • స్తోత్రసాతుఁ
బాకనాటార్వేల • వంశప్రసిద్ధుని-ఘోర్జటిపాతుఁ బం • ధురచరితుఁ
నద్దురుకారుణ్య • సంపాప్తవిద్యావి-హారుని శ్రీకాళ • హస్తినిలయ
చిత్ప్రసూనాంబికా • శ్రీకరానుగ్రహ-సాదితకవితార • సజ్జహృదయు
సారరచనాధురీణు గు • మారధూర్జ, టిప్రధానాగ్రగణ్యు బ • టీరహీర
మహితసత్కీర్తి గాళియా • మాతృపుత్రుఁ, వేంకటాద్రిని బిలిపించి • వేడ్కననియె.

ఈ కష్టరాజవిజయంబుననే:-

చ. స్తుతమతియైన యాంధ్రకవి • ఘోర్జటి పల్కులకేల కల్గెనో
యతులితమాధురీమహిమ • నా మును మోపెద తాత చాల న
న్నుతి గనెఁ గృష్ణరాయల మ • నోజ్జనభ నివను మీపు నట్ల మ
త్కృతబహుమానవైఖరుల • గీర్తివహింపుము ధాత్రీలోపల

అని తను నార్వీటి చివేంకటావనీందుర్రెడనతిచ్చినట్లు కవి వ్రాసియున్నాడు. ఇందుచే శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము రచించిన ధూర్జటికవి కృష్ణదేవరాయలకాలము వాడగునని తెలియుచున్నది. కావునఁ గ్రీస్తుశకము 16 వ శతాబ్దాదిని అనగా నించుమించుగ 370 ఏండ్లక్రింద నీకవి బ్రతికియుండెనని చెప్పవచ్చును. కృష్ణదేవరాయల సభలో నట్టదిగ్గజములనఁ బ్రఖ్యాతిఁజెందిన కవులలో నీతఁడు నొకఁడు. కుమారధూర్జటినఁ బ్రశస్తిఁగాంచి పైకనిన కృష్ణరాజవిజయమును గ్రంథంబును రచియించిన వేంకటాచార్యుడు తనగ్రంథమును శ్రీరామచంద్రుని కంకితమిచ్చినను దన యజమానునియందుఁ గృతజ్ఞతఁగలవాడై యార్వీటి చిన వేంకటావనీంద్రునానతిఁదానాగ్రంథము సరిచియించినదిగా వ్రాయుచు నాతనిపేరును వ్యవ్యంతములలోనను గూర్చియున్నాడు. ఈచిన వేంకటావనీందుర్రెడికాలముఁబట్టి చూచినను ధూర్జటికాలము పైకనినట్లే 16-వ శతాబ్దాది నుండవలయు. నుతీయు నీకుమారధూర్జటి పుత్రుఁడు లింగరాజకవియనునతఁడును శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్య మనుఁగొండొక గ్రంథమును రచియించినాడు. దీనిని మామితులొకరు మాకిమ్యుఁగఁజదివి చూచి టిమి. అది యీ కాళహస్తిమాహాత్మ్యముకన్న గ్రంథబాహుళ్యంబున నాల్గింత లెక్కువయై 12 ఆశ్వాసములు కలదియై యొప్పుచున్నది. అదికాళహస్తిని బాలించు చుండిన యక్కరాజు వేంకటపతిగారి కంకితమిఁబడియున్నది. అందలి పద్యములు గొన్ని యీ క్రింద వ్రాసి వానివలనఁ బ్రస్తావగ్రంథకాలనిర్ణయాదుల కెంతమాత్రముపయోగపడునో విచారింపవలసియున్నది:—

సీ. శ్రీకాళహస్తిగఱఁగఁ రీనాథపదపద్మ-సద్భక్తియుక్తి నిశ్చలతఁగాంచి
సారసుధాసారఁగఁ సరసోక్తిగుంభనఁగాళహస్తిమహాత్మ్యఁగఁ కథనంబు
కృష్ణరాయకీరీటఁగఁ కీలితమణిగణా-ర్చితపదాబ్జద్వయఁగఁ శ్రీ వహించి
యానేతుకాశీతఁగఁ టావనీవిఖ్యాత-నత్కిరివిస్ఫూర్తిఁగఁ జాల వెలసి
ధరణిఁ జెలువొందె నేకవిశ్వరవతంస, రత్నమమృహనీయు ధూర్జటిసుధీంద్రుఁ
దలఁతు జలనిధివీచికఁగఁ కలకలాను, కారిభూరికవిత్సవాఁగఁ కృటిమగులుక.

అనుపద్యముచే ధూర్జటికవి కృష్ణరాయలసన్తానముఁ బొందినవాడనుట మొదలు గాఁ గలయంశములు దృఢపడియె.

సీ. శ్రీకాళహస్తిశ్రీఁగఁ నేవనాన్వితచిత్త-చిత్తజాకార లక్ష్మీవిహార
రమణీయశీల భాఁగఁ రద్వాజగోత్రీవ-విత్రీయావస్తంబఁగఁ సూత్రీమహిత
ధూర్జటివంశపాఁగఁ ధోధిచంద్రకుమార-ధూర్జటినామవిఁగఁ సూర్జి తాంక
స్తుతమతివేంకటఁగఁ పతితనూధనలింగ-రాజకులేంద్రుఁగఁ రాక్షస లేంద్రుఁగఁ

అనుపద్యముచే నాకవియొక్క గోత్రీదులఁగూర్చినయూహ నిజమయ్యె.
క. వినుకాళహస్తిమహిమం, బనుపమమై వెలయ మును వఁగఁ డధ్యాయకథక
దేనుగునఁ గావ్యముగ నొన, ర్చెను బెదధూర్జటికవీంద్రుఁగఁ శేఖరుఁ డనఘా.

గీ. బహుపురాణమథిత • భవార్థశివతత్త్వ, సారమెల్ల నైక్య • సరణిబాదలి
జగతి శివరహస్య • సంగ్రహమనునితి, హాసమొనరు విబుధు • లభినుతింప.

సీ. ఆయితహాసంబు • నందలియుత్తర-భాగంబునందు భా • స్వన్నిరూఢిఁ
| గాళహ స్తిమహత్త్వ • కథనూటయిర్వది-యధ్యాయములజెలు • వమరుచుండు
దత్త-ధరదెనుగున • ద్రాక్షరసోర్వికా-పరిపాకవిస్ఫూర్తి • బరిధవిల్లఁ
గృతియొనర్చుముమదం • కితముగశబ్దచ-మత్కృతిఁబండితు • ల్బది గణింప.

అనుపద్యములచే నీ రెండు గ్రంథంబులకు నాదిగ్రంథంబులు సూచింపఁబడియె.
సత్కిరునిచరిత్రము లింగరాజకవికృత గ్రంథంబునఁ గానరాదు. తక్కిన వసిష్ఠాదులచరి
తలు భేదముగఁ గన్పట్టుచున్నవి.

సంస్కృతమునం దొకకాళహస్తిమాహాత్మ్య మున్నది. అది వేంకటగిరిలో
నుండు శ్రీమన్నహరాజరాజశ్రీ రాజా వెలుగోటిముద్దుకృష్ణయాచేంద్ర బహదర్ వ్రాసిన
ముద్రింపింపఁబడియున్నది. అందలికథలు నీలింగరాజకవికృత కాళహస్తిమాహా
త్మ్యమునందలికథలు నోకతీరున నున్నయవి.

ధూర్జటికవితయందు అక్షావై పరీత్య మెచటను గానరాదు. ఇత్యసంధియుఁ,
గాచక, చేనుక, ఇత్యాదిప్రయోగములు నీకవికి సమ్యతములు. “కజపు” శబ్దమును
బ్రాసస్థానమున లఘురేఫముగఁ బ్రయోగించియున్నాఁడు. ఒకవేళ లఘుల్లఘురేఫము
లకు యతిప్రాసములయందు మైత్రిఁగూర్చుట యీతని మత మనుకొందమనిన నట్టి
ప్రయోగము లీగ్రంథమునందొండుకడం గానరాకున్నయవి. కావునఁ గరపు అని
వ్రాయుటయె యీయన కిష్టము కాఁబోలు. “జౌకారాక్షరమంత్రీ మర్తమున
కాద్యంబైన వర్ణంబుతో నేకగ్రీవమునేసి పల్కెడుతురంగేంద్రంబు” “జీవులంగొట్టు
రట్టున కొడిగట్టువేలుపుగట్టివాయిదెస వెండిగట్టు” ఇత్యాదిప్రయోగములయనకు
మంచినీళ్ల ప్రియముగ నున్నయవి. శైలి చదువఁజనుపఁ జవులొలుకుచుండును. ప్రతి
పద్యము నొకరసముగలదియై మెలఁగునీ గ్రంథంబున నీయీపద్యములు మేని చెప్పఁ
జాలమైన నిట మేముసూచించు పద్యములఁ బ్రత్యేకముగఁ జూచి వానియందలి సారస్య
ముం గ్రహింపఁ జదువరులం బ్రార్థింతుము.

1 ఆ. 23, 25, 26, 63, 83,	3 ఆ. 30, 41, 65, 69, 110, 165, 169, 208,
2 ఆ. 84, 96, 120, 127,	4 ఆ. 40, 43, 63, 91, 112, 116,

కాకవి శివభక్తాగ్రేసరుండు. కాళహస్తిపురవాసియయ్యగ్ గృష్ణదేవరాయల
యాస్థానమునందు గౌరవమువహించియుండె. ఇతనిసంతతివారికిఁ గాళహస్తిని గౌర
వము కలిగెను. ఇప్పటికిని గాళహస్తిరాజుగారి దర్బారులో ధూర్జటివారిదని యొక
యాసనము కవిస్థానములలో నేర్పడియున్నది.

కృష్ణరాయలవంటిప్రభువు కాలమునను దనగ్రంథమును నరాంకితము నేయ
నోపని యిచ్చుహాత్తుని భక్తి యెట్టిదై యుండవచ్చు. ఇట్లుండఁగొందఱు

చ. “స్తుతమతియైనయాంధ్రకవి ♦ ధూర్జటిపల్కుల కేలకల్లెనో
యతులితచాతురీమహిమ”

అనికృష్ణరాయ లడుగఁగాఁ దత్పభాసదులలోనొకరు,

“♦హాతెలిసెకాభవనైకమోహనో

ద్ధతసుకుమారవారవని ♦ తాజనతాఘనతాపహరినంత

తీతమధురాధరోదితసు ♦ ధారసధారలు గ్రోలుటంజుమిః”

అని దానిం బూర్తిచేసిరనియుఁ బల్కుచు దానిచే నీతఁడు వేశ్యారతుఁడై యుండెనని యూహించెదరు.

ధూర్జటికి నిజముగనో యబద్ధముగనో యీయపయశస్సు వచ్చియుండవచ్చుఁ గాని యిక్కావ్యంబుఁ జదివిన వారి కీతనిభక్తివైచిత్ర్యంబు దెల్లంబుగాకుండదు. అటు గాక యాపద్యమందలి ప్రతిపదంబును బ్రమాణంబుగ గ్రహింతుమేని యసమానకవితా ధోరణి కల్లుటకు వారకాంతల యుచ్చిష్ట మా సాధనంబు !! అదియునుగాక యిట్లీసమ స్త్యం బూర్తిగావించిన కవియాకాలపుఁ బ్రతికవిశ్వసనియందు నేదోదోషమారో పించి నవ్వుగలుగఁజేయు హాస్యకాండని విందుముగాన దీనివల్లనే ధూర్జటి నిజమైన భక్తుఁడుకాడనియు బాహ్యచిహ్నములచే భక్తాగ్రేసరుఁడని పొగడ్తగాంచిన వేష ధారియనియు నెన్నఁజాలము. “ఉమెతః కయఁదినిసెపిన” కవిత్యమునకు గౌరవము తగ్గెనా? హాస్యకానిమాటలకేమి? అందుఁగల్పితములెన్ని? కుమారధూర్జటికృష్ణరాయ విజయమునందుఁ జై సమస్య నుదాహరించియుండుటచేనది కల్పితమని త్రోసివేయుటకు వీలులేదు. సమస్యాపూరణ ముక్తరీతిం గావింపఁబడియుండునాయనుటే సంశయంబు విద్వజగ్రేసరుండుయిన కృష్ణదేవరాయలు తామెచ్చినకవిపట్టున నిట్టియసంబంధాలాప మున కెడమిచ్చియుండునా? కుమారధూర్జటియు లింగరాజకవియనీతఁడు గృష్ణరాయల సభయందుఁ గడుగౌరవముఁ జెందినవాఁడని పస్తాపించియున్నారు. ఇట్టివార్తజరిగి యుండిన నదిగౌరవావహమెట్లుగు? విద్యచే మించినవాఁడును దనగ్రంథము నేమనుజు నకు సంకీర్తమీయని ఘనుఁడునైన యీకవి దానికోర్చి యొకనిముసలైన నచటనుండి యుండునా?

వేంకటగిరిసానములోఁ గారూరు, ధూర్జటిఅమ్మపాళెము, అనుగ్రామములున్నవి. కారూరులో ధూర్జటివారనియింటివేరుఁ గలవారిప్పటికిని నున్నారు-వారియొద్దఁగొన్ని శాసనములేవోయున్నవట. వానినెల్లఁబరిశీలించి సాధ్యమైనంత యీకవియొక్క చరిత్రమును సాధించి క్రమంబుగఁ బ్రకటింతుము. దొరతనము వారిపుస్తకభాండారము నందే కాకహస్తీశతకమొక్కటి ధూర్జటికృతమని వ్రాయఁబడియున్నదిగాని దానిం జదివిచూడఁగా నదియాధూర్జటిచేరచియింపఁ బడియుండుననునూహఁబట్టించు సంశయము లెవ్వియుఁగానరావయ్యె.

1895.

కొ. పద్మనాభ శాస్త్రి

ర. వేంకట సుబ్బయ్య.

విషయసూచిక.

పుట.

విషయములు.

- 1 ఇష్టదేవనుతి. ప్రథమాశ్వాసము.
- 2 వత్సంతములు.
- 3 శ్రీకాహస్తిపురవర్ణనము.
- 4 మాయాజంగమస్వరూపము.
- 5 కపటజంగమరూపి యైనశివుఁ డొకదాసియింట విడియుట.
- 6 దాసిని రాజు శిక్షించుట.
- 7 శిక్షఁజెందినదాసికి శివుఁ డనుగ్రహ మొసఁగుట.
- 8 మాయాజంగమును యాదవరాజు దర్శించుట.
- 9 శివుఁడు యాదవరాజునకుఁగాశహస్తి మాహాత్మ్యం బుగ్గడించుట.
- 10 వసిష్ఠునకుఁ బరమేశ్వరుఁడు ప్రసన్నుడగుట.
- 11 సువర్ణముఖరీజనప్రకారము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

- 23 బ్రహ్మకు సరస్వతీచలనఁ గుమారు లుద్భవిల్లుట.
- 25 బ్రహ్మకొడుకులదుష్టచేష్టలు.
- 27 బ్రహ్మకు నుగ్రుడను కొడుకు కలుగుట.
- 27 బ్రహ్మపంపున నుగ్రుడు తనయన్న లగురక్కనులఁ జంపుట.
- 31 బ్రహ్మ పుత్రహత్యాదిదోషపరిహారార్థము తపంబు సేయుట.
- 32 ఈశ్వరుఁడు సత్యక్షుమై బ్రహ్మకు వర మిచ్చుట.
- 33 ఋభువునిజననము.
- 34 చెలఁదిపురుగు శివైక్యముఁ బొందుట.
- 36 కాలాసర్పము నేనుఁగును శివసాయుజ్యము నొందుట.

తృతీయాశ్వాసము.

- 44 కన్నప్ప యనుతిన్నని జన్మభూమివర్ణనము.
- 46 తిన్ననిజననము.
- 48 తిన్నఁడు విలువినయ సభ్యసించుట.
- 50 తిన్నఁడు పరిజనంబులతోడఁగూడి వేటకు వెడలుట.
- 51 స్వప్నముచేతను వేట మిషను నీశ్వరుఁడు తిన్ననివశక్రతులఁజూపుట.
- 52 తిన్నఁడు శివలింగమునకు సేవఁజేయుట.
- 53 తిన్ననిఁ గిని బోయలు దుఃఖించుట.
- 54 తిన్నఁడు శివుని కనుదినంబు నాహారం బొసంగుట.
- 55 శివబ్రాహ్మణుడాలయ మందలిరోతలఁగని చింతించుట.
- 56 శివుఁడు తిన్ననిభక్తిని శివబ్రాహ్మణునకుఁ జూపుట.

పుట.

విషయములు.

- 56 తిన్నెడు పరమేశ్వరు నేత్రరోగమునకుఁ జకిత్సలం జేయుట.
 57 శివుడు తిన్నెనికే బ్రత్యక్ష మగుట.
 58 నత్కిరుని కథ - మధురాపునర్ణనము.
 59 శంఖఫలకము పుట్టినక్రమము.
 60 దుర్భిక్షవర్ణనము.
 61 ఈశ్వరుని పద్యముఁగొని చనిన హరద్విజుని నత్కిరుడు తూలనాడుట.
 ,, ఖమ్మడైన బ్రాహ్మణుని శివుడూరార్చి నత్కిరునితో పాదునకుఁగడంగుట.
 62 శివుడు నత్కిరుని శపించుట.
 62 శివుఁడిచ్చిన శాపమునకు నత్కిరుడు మఃఖించుట.
 63 నత్కిరుని తీర్థయాత్ర.
 65 నత్కిరుఁ డొకభూతమునకుఁ జిక్కుట.
 66 నత్కిరుని సుబ్రహ్మణ్యస్వామి రక్షించుట.
 67 నత్కిరుడు సాయుజ్యము వడయుట.

చతుర్థా శ్వాసము.

- 69 మధురాపునర్ణనము. [పెంచుట
 70 మాణిక్యవల్లియను వారపనిత శివభక్తిపరవశులగు కూతుల నిర్వ్వరంగని
 71 దాసికూతులచేష్టలు.
 72 వేశ్యమాత కూతులకు వానిధర్మ ముపదేశించుట.
 73 వేశ్య లిర్వ్వరును వారధర్మము రోయుట.
 74 కూతులవిరక్తికై వేశ్యమాత చింతించుట.
 75 ఈశ్వరుడు తోనలో వేశ్యలం గాపాడుట.
 76 వేశ్య లిర్వ్వరును గాళహస్తీకే బయనంబగుట.
 77 దొంగలయత్నంబుల నెల్లఁ బరమశివుడు వారించుట.
 77 వాలిపూజించిన శివలింగకథ.
 79 సార్యాస్తమయూది నర్ణనము.
 80 దొంగలు విఫలమనోరథులై వెళ్లుట.
 81 ఇద్దఱు స్త్రీలును సాయుజ్యంబు వడయుట.
 83 వారకన్యలు ముక్తినందిన వార్త నశరీరి ప్రకటించుట.
 87 చలఁదిపూర్వజన్మ వృత్తాంతము
 88 కాళంబు పూర్వజన్మకథ.
 90 హస్తీపూర్వజన్మకథ.
 91 తిన్నెనిపూర్వజన్మ వృత్తాంతము.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీమహాగణపతయే నమః.

శ్రీజ్ఞానప్రసూనాంబా సమేత ప్రమథగణ సహిత

శ్రీకాళహస్తీశ్వరాయ నమః.

శ్రీకాళహస్తీమాహాత్మ్యము.

ప్రథమాశ్వాసము.

విద్యానిధి యై మహామహిమచేఁ జెన్నై వసిష్ఠాజ లూ
తా వాతాశన సామజాటవిక గోఁ త్రాదేవ నత్కిగ రా
జీవాక్షియుగ యాదవాధిపులగుఁ న్నేయస్కరం బైనయా
ర్యావామాంగము దివ్యలింగము మదీఁచూభీష్టము ల్పల్వెఱున్.

సీ. హిమధరాధగమండఁ లేశ్వరకులపాలి, కామణితనువల్లిఁ కాప్రసూన
యసితకంధరసింధుఁ రాజనాంబర ఘోర, గంభబంధనకరఁ గంధలహరి
సంతతశివభక్తిఁ సామరిన్యజ్ఞాన, సారమరంజనిఁ వ్యందధార
పరమహంసోత్తంసఁ భావభృంగవ్రాత, తన్మయావస్థప్రదానకేళి

తే. నిఖిలవిద్యారహస్యవాఁచీపరాగ, పాలికాపూరి తాఖండఁ పద్మజాంఘ
నేటి యై యొప్పుచంద్రార్ధఁ జూటకోటి, జోటిఁ గొల్పెద జ్ఞానప్రసూనకలిక. 2

శా. వ్యాకీర్ణస్థితి నాలకించి నకులీఁవారాహు లూటాడఁగా
నాకారాక్షర మంత్రమర్కమున కాద్యం బైన వర్ణంబుతో
నేకగ్రీవము నేసి వత్కెఱుతురంఁ గేంద్రంబుపై నెక్కువి
ద్యాకల్పం బ్రణుజింతు భైరవుని లీఁజాహార్యలీలాయున్.

3

సీ. కానరాసురరాజఁకంఠనిర్గతరక్త, పంకంబు శ్రీపాదఁపద్మలాక్ష
చండముండాహవఁసంభ్రమస్తనజాత, ఘర్తవాకణరాజఁకంఠమాల
రక్తబీజాదిమర్దనసమయాట్టహాసము మోమునకు లోధ్రఁసుమరజంబు
శుంభనిశుంభరఁక్షోవీరసంహార, వేళఁ గప్పిన ధూళిఁ మేలుమునుగు

తే. గాఢ నేదేవి వీరశృంగారమూర్తి, యగుచు లోభిల్లు నట్టిమర్ధాంజఁ గొలుతుఁ
గనకముఖిరసమాఖ్యగంఁ గావతీర, హటకాచలతుంగశృంగగ్రకేహ. 4

- శా. సర్గస్థిత్యపహరకర్మనవదీః తావేళ బ్రహ్మస్వభూ
భర్గు ల్విష్ణు ములేక సాగుటకు నై ధ్రాణింపఁగాఁ దత్ప్రియా
దార్గత్యంబు నదల్చి సం స్తరణమా ధ్రాణింబ్రాహ్మి గావించు దృ
క్షిర్గచ్ఛత్కరుణాకదంబుఁ గొలుతు నిత్త్యంబు హేరంబునిన్. 5
- క. ఈరీతి నిష్ట దేవన, మారాధన మాచరించి య స్తత్కృతిక
న్యారత్న మునకు విద్యా, సారంగతుండైన వరునిఁ బరికించి మదిన్. 6
- శా. వాగర్థంబులు శ్రోతృవక్తలు జగదవ్యంద్యండు నదైవ్వితవి
ద్యాగోష్ఠిఁగి వివరింప నీశ్వరుడ కాదా మత్ప్రబంధాధిప
త్యాగన్యార్థుడు వేటొకండు గలఁడే యామాట లేలంచుఁ జే
తొగముగిం డగు కాళహస్తిపతి నాఁడుంగా సమర్థించితిన్. 7
- ఉ. ఈశుభ కావ్యరత్నమున కీశు నధీశునిఁ జేసిన్ మహా
దేశిక స్వారథాముడు మదిం బ్రమదంబు వహించి ధూర్జటి !
నీశివభక్తి కావ్యసరఁగిం గడు ధన్యతఁ బొంద నవ్యభా
షాశతధానిగుంభనరఁ నస్థితి నొప్ప దలిర్పఁ జెప్పమి. 8
- క. అని గురుఁ డనుపమకరుణావనధి యనుగ్రహమునేయఁ పరమానిమనో
వనజవనరాజహంసము, సనుభవగోచరుఁ గృతీశుఁ నభివర్ణింతున్ 9
- మ. తనయిల్లా లఖలైకమాత, తననం తానంబు భూతప్రజం,
బనులాపంబులు వేదము, ల్లనవిహారాగారము ల్లానిహృ
ద్వనజంబు, ల్లనసేవకు ల్లమలజాతశ్రీధరు, ల్లాఁ జెలం
గిన దేవోత్తము నమృహత్తుఁ దరమే కీర్తింపఁగా నేరికిన్ ? 10
- ❧ — ప వ్యం త ము లు. ❧ —
- క. ఏతత్కల్యాణగుణో, వేతున కఖలప్రపంచభిన్నాభిన్న
జ్యోతిఃసి నాదబిందుక, శాతీ తేశునకుఁ గాళహస్తిశునకున్. 11
- క. బహుముఖసువర్ణముఖరీ, లహరీశీతలశిలాతాస్థితమునిహృ
ద్బహిరబసాఃపరిపూర్ణన, కహరహరుదితునకుఁ గాళహస్తిశునకున్. 12
- క. పంచేంద్రియమత్తద్విప, పంచాస్యకిశోరమునకుఁ భవభగిగరా
ట్చంచూకోటికి నదయదృ, గంచలనటనునకుఁ గాళహస్తిశునకున్. 13
- క. జ్ఞానప్రసూనకలికా, వీనకుచగుళుచ్ఛమత్తభృంగమునకు సం
ధ్యానటనపటువిహారమ, హానటహంసునకుఁ గాళహస్తిశునకున్. 14
- క. సతతత్రైగుణ్యావళా, చ్యుత కేళిజగన్మూర్ఖుఁ హున్నిర్దాణ
స్థితిభంజనకరణునకుచు, హతభవపాశునకుఁ గాళహస్తిశునకున్. 15

వ. సమర్పితంబుగా నాయొనర్పం బూనిన శ్రీమత్కాశహస్తి మాహాత్మ్యంబను మహా ప్రబంధంబునందుఁ దదీయ కథాసంవిధానంబునకుఁ బ్రధానస్థానంబైన మహాపురం బెట్టి దనిన.

—శ్రీకాశహస్తిపుర వర్ణన—

సీ. సంసారపారదోఁచ్చాటనానలకీల, కలుషసంచయతామృఁగంధకంబు
కామలతామూలఁకందకుద్దాలంబు, సంకల్పపాషాణఁటంకముఖము
రాగశాలివనాంకుఁరకడంగరియంబు, శంకాకళంకభుజంగనకులి
నవమనోగోరాజ ఁనాసికారజ్జువు, కోపనేత్రణవిశిఁఖోపలంబు

తే. దివ్యదేశీకహంసోపఁదిప్తమార్గ, నిర్గుణధ్యానసంధానఁనిరుపమాన
సౌఖ్యసంపన్నసాధకఁజననివాస, మమృతలింగాకరము కాశఁహస్తిపుము. 17

శా. ఆడం జిత్రము వాడవాడ ఘనకుండ్యస్వర్గరత్నద్యుతుల్
చూడం జూడఁగ పమ్మఖరణతేజోరూఢి చిత్రేక్షణ
క్రీడాదుస్తరమార్గసౌఖ్యరసవాఁర్ధిం దేల్పుఁ దత్పట్టన
క్రోడక్షోణి నటన్న నున్నపురముల్ ఁగొండాట కర్పంబులే? 18

మ. అతులై శ్వర్యపరంపరావిలసితం ఁబై నెట్టి తత్పట్టన
ప్రతిబింబం బనఁ జంద్రకాంతరచిత ఁప్రాకార మొప్పారు న
ద్యుతమాయాబహువిభ్రమభ్రమితవ ఁస్తువాతలోకోదయ
స్థితి లోఁగొన్న శివుం డనంగ హృదయాఁచింత్యప్రభావంబునన్. 19

మ. జనలోకోన్నత మైన తత్పురము తూ ఁచా తప్పకుండంగ వ
ర్ణన నేయన్ వశమానఁ? గీటుమునకై ఁనం జక్రికై నక మదాం
ధునకై నక బహుజీవహంతకయినన్ ఁదుర్వాసనం బాసి మో
క్షనిధిం గొల్ల గొనంగవచ్చునట పై ఁజూడ నిర్వలోకించినన్. 20

మ. ఎలదోట ల్వనము, ల్వధూకుచము లఁద్రీంద్రంబు, లాకంటికి
స్థలము ల్వాతెర, లంగజాగమకళాఁబంధంబు లిచ్చాసనం
బులు, కోపంబునఁబాయటల్ తపము, సంభోగంబు కైవల్య మం
దుల లీలారతి నుండు మానవుల కెందుం గాన మీచిత్రముల్. 21

చ. అమితములైన జంతువుల ఁకక్కడ నుత్తమ మధ్య మాధమ
త్వము లరయంగఁ గాన మపవర్గరమానతిఁ బెండ్లియాడుచో
సమతయెకాని తత్పురముఁసాటిగ నన్యపురంబు లెన్నఁగా
నమరు నటన్న హస్తిమశఁకాంతర మింటియ వాసి చూచినన్. 22

సీ. నై జంబులగు నిత్యఁనైమిత్తికంబులు, నడుపుచో బ్రహ్మర్షిఁ గంబు నేసి
సంగరహితబుద్ధి ఁశాంతనవస్థూర్తి, వైరివర్గంబు సంఁహరమాడి

- ప్రబలమహర్థప్రభాసమానస్థితి, కోశంబులుండెను కొలందులరసి
యాతప శీతవాః తాదుల సమముగా, నాత్మప్రయత్నంబులందుఁ దలచి
తే. సంచరింతురు బ్రాహ్మణః క్షత్రవైశ్య, శూద్రులవ్వీట సంతతః భద్రహృదయ
నిరుపమానందవిహరణోన్నిద్రులగుచు, రాజయోగైకసామాజ్యరతులభంగి. 23
- చ. పరిచితబంధనైపుణి, సపారకళానుభవప్రసక్తి, నా
దరసవివేకసంపద, సదాశుకవాక్యసుధానుభూతి, మో
హరహితవృత్తి, బ్రహ్మరదఃసంగరహస్యవిచారబుద్ధి, స
ప్సరమునఁ గామినీజనులు పొల్తురు యోగిజనంబువారికన్. 24
- మ. అరగంటం గనుగొంట మందగతిఁ బూర్ణాహంకృతిం బ్రార్థనా
కరభుక్తిస్థితి ముక్తలోకభయశంకావృత్తి నున్మత్తన
వ్యరతి స్సత్త్వసమగ్రత న్మృదితపః ధ్యాభ్యున్నతి స్థంధమం
ధరదంతావళకోటి యొప్పు నవధూః తపకీర్తియం దత్పురిన్. 25
- క. ఆపురి తేజుల వేగ, న్యాపారము గెలువ నోపః మనుసిబ్బితిఁబో
చాపలవిరహితసౌఖ్యం, బాపాదించుకొను మానవానళిమనముల్. 26
- వ. అప్పురంబున కధీశ్వరుండు. 27
- సీ. తనయాజ్ఞజంగమః స్థావరజంతుసంతాన మెన్నడు జవః దాట వెఱవఁ
దన తేజమున నర్చుదనవ్యర్చుదోషర్చు, భార్గచంద్రిములైన సడఁగిపోవఁ
దనదు శక్తిత్రయంబున సమస్తప్రపంచంబుల కభివృద్ధిః సంభవల్లఁ
దన మహాప్రకృతిపెద్దల చిత్తవృత్తికి, నగణితాశ్చర్యంబు నావహించఁ
తే. జలగై విశ్వేశ్వరుండు రాజశేఖరుండు, కమత శత కిటి పరివృథః కరటికుధర
విషధరాధీశ హరిముఖ వివిధభువన, భారవహులకుఁ బ్రాణంబుప్రాణ మగుచు.
- క. శ్రీకాళహస్తి నాయకుఁ, డీక్షైవడి జగము లెల్ల నేలుచు నొకనాఁ
డాకస్మికంబ యాదన, భూకాంతుని భక్తిఁ దెలియఁ బూని కడంకన్. 29
- మాయాజంగమస్వరూపము. —
- సీ. అడుగునెత్తమ్ములఁ నవరంజిపావాలు, కరమునఁ గేదారకంకణంబు
బంగారుప్రాతఁచెఁ అంగులగోణాము, గళమున రుద్రాక్షకంఠమాల
యొకకేల భసితభక్తిస్త్రికతోడిబెత్తంబు, సంద్రిగట్టిన తరుణేందుధరుండు
మాణిక్యరుమలయొడ్డఁగంబు భూతిపైఁ, బెట్టినకస్తూరి చిల్ల బొట్టు
తే. సార్వకాలిక తాంబూలః చర్వణార్ద్ర, రాగసౌభాగ్యమునఁ బద్మరాగమణులఁ
దృణముగాఁజూచుదంతపంక్తియునుగలిగి, యంగజారాతియొకమిండః జంగమగుచు.
- క. ఆరాజ నిజపురం బగు, నారాయణవనముఁజేరి నానాజనముల్
గారవమునఁ గనుగొన నొప్పురంబున రాజవీధియందుఁ జరింపన్. 31

మ. తన సౌందర్యముఁ జూచి కామశరసంఁతాపంబును బొందకుం
డినకాంతామణిఁ, దాల్చిదూలని వధూఁటిం, గొంగిలింపు దలం
వని శంపాలలితాంగిఁ, బోటులకుఁ జెప్పంబోని వంకేశుఁ
ననఁ, గీర్తింపని లేమ, మందునకున్ నొనఁ గాన మూహింపఁగన్.

32

—❧ కవటజంగమరూపియైన శివుఁ డొక దాసియింట విడియుట. ❧—

శా. ఆవేశం బురపల్లవప్రకరనేఁత్రానందబాష్పాంబుధా
రావర్షాగమచంచలాలతికడుఁ ద్వారప్రసూనాన్త్రోతే
జోవై శ్వాసరసామిధేనిరశనాఁనూత్రస్థితస్వర్కపే
టీవిన్యస్తకపద్మి నొక్కకలకంఁతీరత్న మేతెంచుచున్

33

చ. కవటకుమారజంగమవిఁకారమునం జనుడెంచు తైలదా
ధివుఁ గని భక్తిపూర్వకమతి న్మరణార్థి యొనర్చి యొక్కచే
బ్రపదము లంటి తన్మృదులఁపాణిసరోహదత్తభూతి ని
ద్వపునుదుటం ధరించి ప్రమఁదామణి యిట్లనియెం బియంబునన్.

34

సీ. బిజమాడుదేవరు ఁ నిజకృపాదృష్టిఁ జెన్నారనాయిల్లు బిఁడారు మీకు
నాకు మీపాదార్పణము సేయ నడలింగ, మూర్తి చేకుతె వచ్చి ఁ మూర్తమాడి
యొడయ చిత్రేశ నాఁయునికిని మజ్జనం, బాడి శివార్చన ఁ మాడబేకు
విచ్చేయుఁడు విభూతి ఁ వీడియంబుదుకో, జంగమస్వామి నా ఁ నదనమునకు

తే. నోగిరంబులు మంచిమే ఁ లోగిరములు, నావటించెదఁ బదండు మీ ఁ రారగింపఁ
బ్రతిదిసంబును జంగమార్చనము లేక, తనివునడకొల్లవిజతకంఁదిర్ప యనుచు.

శా. సంతోషించి మహాత్మురా లిది శివాఁదారైక సంశీల, య

త్రాంతాపాదితజంగమార్చనకళాఁసామర్థ్య, కందర్పశు

ద్ధాంతశ్రీపరిహాసకృన్నిఖిలలోఁకాతీతసౌందర్య, యి

క్యాంతారత్నము, దీనిభక్తికి మనఃకంజంబు రంపల్లెడిన్.

35

క. అని కాంతా! నీయింటికి, జనుడెంచెద నీదు గుబ్బఁచనుఁగొండలసం
దునఁ దెరు వెఱుంగక తిరిగెడి, మనసనుతెరువరికి దప్పి ఁ మాన్పం గలవే?

37

క. అనవుడు నొడయని కిట్లను, వనజానన నీదు మనసు ఁ వచ్చినరీతిం
బనివినియెద మాటల కిఁక, బనిలే దీతలఁపు నాదుఁభాగ్యముగాదే?

38

ఉ. నావును సంతసిల్లిన మఁనంబున జంగమలింగమూర్తి పా
రావతకంఠి కోకిలవిఁరావయు ముందరఁ బోవఁ జంద్రికా
శ్రీ మెనువెంట నేగునల ఁ శీతమయూఖునిరేఖఁ బోలి నా
నావిధభాగ్యవస్తుకలఁనం దగు తన్నిలయంబుఁ జేరుచున్.

39

క. ఆజలజేషణసేసిన, పూజలు గైకొనుచు మెఱుగుఁబోణి న్వదనాం
భోజమునం జిఱునగవులు, రాల్లంగ నన్న సేసి ధరి కెలయింపన్. 40

క. అంతకు మునుపే మరువిరి, కుంతంబులఁ జిక్కువడ్డఁ గోమలి మిగులఁ
సంతోషమంది యొకయే, కాంతగృహములోని కరిగి యలరుల సెజ్జన్. 41

ఉ. తానుఁ గుమారజంగమసుధాకరమౌళియుఁ గూడిమాడి యిం
పై నరతిప్రసంగముల ధర్మనిమిలితనేత్రపద్మముల్
మాననిచుంబనంబులును మాటలచొక్కులు వీడివీడిపో
నీనికవుంగిలింతలు సనేకవిలాసములు జలంగఁగన్. 42

ఉ. ఎక్కడఁ బట్టినం గళలయిక్కువ, లెక్కడనోరుసోఁకినఁ
జక్కెర లప్ప, లేమనిన సారసుధారన, మెట్టులుండినఁ
జక్కడనంబుపెన్నిధులు సంభ్రమ మొప్పగ నేమిసేసినఁ
మక్కువచెయ్యులై మెఱయు మ న్నభకేళి యొనర్చునంతటన్. 43

—→ దాసిని రాజశిక్షించుట. ←—

క. ఆసీలవేణి యాదవ, భూనాయకుఁ డారగింపఁ బోయెడువేళఁ
దానయివల్లెర మిడియెడు, దానఁ గదా యనక తపసితగులున నుండెన్. 44

క. భూపాలరత్న మంతటఁ, గోపంబునఁ బల్లెరంపుఁగోమలి బిలువఁ
బోపొందు పట్టి తెండన, నాపడఁతుకకడకు వేత్రహస్తులు కడఁగన్. 45

ఆ. ఒకరిఁ బట్టఁ బలువు రుద్ధతి నేతెంచి, పిలువ నదరిపడుచుఁబెదరి లేచి
భయము రాజకడకుఁ రయమునఁదివియంగఁ, దగులు తపసికడకుఁ మగుడఁదివియ. 46

సీ. వడికొల్పి యొకకేల ముడిచినకొమ్ముడి, గొబ్బునఁ గటిఁ జాట్టుఁగొన్నచేల
మొండొంటఁబెనఁగొని యున్న హఠంబులు, నిద్రదేతఁబెనఁగొని సీరజములు
వాడఁబాఱినతీగఁవంటిచక్కనిమేను, చిన్ని కెంపులతోడి చిగురుమోవి
పిఱుదుభారంబున బెణఁకెడు పదములు, చనుఁగవప్రేగున జడియుకొను

తే. కలిగి కలఁగని మనముతోఁ గాళహస్తివిభునిఁ దలచుచు దిక్కునీ వేయటంచు
సరగ నేతెంచి యూర్పులు నందడింప, రాజముందర నిలిచె సంభోజపదన. 47

చ. నిలిచిన జూచి మండి ధరణీపతి నిఘరభాష లాడి వే
ల్పుల భ్రమయించు నీచిగురుఁబోడిమనోహరమూర్తిరేఖకుఁ
వెలితి యగుం గదా యనక వేగమ నిర్దయచిత్తవృత్తిమై
దల గొఱిగింపఁ బంచె; నొకతప్పును గావరుగా నృపాలకుల్. 48

క. పంచిన జలదమువాసిన, చంచల యనఁ జంచరికఁసంబంధవిహీ
నాంచితలత యన లజ్జ, చంచలగతి నేగి తపసిచరణంబులపై. 49

చ. పడి బిగువైనవీనకుచ భారమువంక ధరిత్రి మోవకుం
డెడుతనువల్లితో గటికిఁ దెందముభూపతి దూఱుచున్ వడిఁ
వెడలుదృగంబుపూరములు • వెల్లిగొనం బలవించె దైవమున్
దడవుచుఁ బంచమధ్వనులఁ తానము లీనుపికాంగనాగతిన్.

50

—❦— శిశీతదాసిని శివుఁ డనుగ్రహించుట. —❦—

సీ. ఓయనురోదనం • బోంకారమనువుగాఁ, గనుఁగవనీరు మఁజ్జనము గాఁగ
నిడువాలుఁగన్నులు • నీలోత్పలములుగా, నెమ్మోము గ్రొత్తనెఁ త్రమ్మిగాఁగఁ
గవ్వుని నిట్టూర్పుఁగాఢ్మధూమంబుగా, దంతకాంతులు దీపఁతశులుగాఁగ
నధరోష్ఠ మమృతోపహారంబుగాఁ బదాబ్జంబులఁ బడుట దంఁవంబుగాఁగ

తే. నవధరించెన్ కాక లోకైకవిభుఁడు, భక్తజనముల ముంగిటిఁపారిజాత
మేలయేడ్చెదు మానవేచాలు ననుచు, హస్తను స్తకసంయోగఁమాచరించి 51

ఉ. ఎత్తిన నింద్రజాలగురుఁ • డెత్తిన బర్హమనంగ మన్మథుం
డెత్తినపువ్వువంటిమదఁమెత్తినతుమ్మెదమిడునారి నాఁ
జిత్తజరాజ్యలక్ష్మీ కభిఁమేకమునేయ శివుండు కాంతకై
యెత్తిననీలకుంభరుచిఁహిండనమోయన నదృశంబుగన్.

52

క. నెటిమిగులఁ గలిగి నలుపై, తఱచైమదన ప్రతాపఁదావాగ్ని శిఖల్
మెఱయు నవధూమ మనఁగాఁ, డెఱవకుఁ గవభరము వచ్చె • దేవునికరుణన్. 53

సీ. వచ్చిన నానందఁవారిధిలోఁ దేలి, జంగమయ్య పదాంబుఁజముల కెఱగి
యతని యానతిమీఁదఁ • జతురలంకారంబు, లాచరించి మహేశ్వఁ రార్చనంబుఁ
జేసి యెప్పటియట్ల • చిత్తజాతునిఁ బాసి, చనుడెంచు రతియన • మనుజవిభుని
నన్నిధి కేతెంచి • నముచితస్థితి మ్రొక్కి, లేచిన వెఱగంది • చూచి విభుఁడు

తే. ఆజ్ఞ వెట్టించి చేతడి • యార దివుడు, దీని కెబ్బంగి మోహనం • బైనవేణి
గలిగె! నీమాయ మంగలి • కతనగాడె, వానిఁ డెమ్మన్నఁగ్రమ్మఱఁవనిత మ్రొక్కి. 54

ఉ. విన్నవ మాదరింపు పృథివీవర ! మంగలి మాయ లేవీయుం
బన్నఁడు, మీమహాజ్ఞకొకఁభంగము గల్గునె? సర్వమంగళా
నన్నమనోహరాంగ మొకఁజంగమలింగము నాగృహంబులో
నిన్నటినుండియుం గరుణ • నివ్వటిలఁ వసియించి యుండుటన్.

55

ఉ. నీకృపలేక భంగపడి • నేఁ జని యాతని దివ్యపాదనా
శీకయుగంబులం బడి ఫలించె మదీయ తపంబటంచు బా
ష్పాకులనేత్రనైపాగుల • నాకరుణాంబుధి నాశిరంబుపై
శ్రీకరపల్లవం బిడినఁ • జిత్రముగాఁ జనుడెంచె వెండుకల్.

56

—శ్రీ మాయాజంగమును యాదవరాజు దర్శించుట. —

వ. అనవుడు గనుంగొనలఁ గొనలుసాఁగుకనలున కనుకూలంబైనహృదయంబు సదయంబుగా నొనరించి చతురుదధి వలయిత ధీతిపతి కతివయ హితవురోహిత సచివసహితంబుగా నమృచ్చైకంటి యింటికిం జని జంగమలింగంబు పదాంభోజంబులఁ గరాంభోజముఖాంభోజములం బూజించి వినయవినమితోత్తమాంగుండై యిట్లనియె. 57

శా. అయ్యా! యెక్కడనుండి యిక్కడికి లీలాంధంబు విచ్చేసినా ?

రియ్యజ్ఞాననమీఁద నితదయ మీఁ కెట్లయ్యె? నేఁ డెద్ది నేఁ జెయ్యంగాఁ గల యూహిగం బని ప్రశంఁసింపఁ ఘణిగ్రామణీ శయ్యాస్త్రిండు ప్రసన్నమూర్తియయి రాజన్య నివలోకించుచున్. 58

ఉ. జంగమనామధేయము నిజంబుగ నిచ్చఁ జరించి కాళహ

స్తిం గల చోద్యము ల్బుధులుఁ సెప్పఁగ వచ్చి కనుంగొన న్నహా లింగనివాస మేమియును • లేమికి జొక్కి 'సమశ్శివాయ' నే యం గల కార్య మెద్దియొకొ • యంచు విచారముఁ జేసి యాత్మలోన్. 59

ఉ. నీకెనయైన భక్తవరుని బాడగానను గాన నీకు నే

నీకథఁ జెప్పవచ్చి జలఁజేక్షణ భక్తికి మెచ్చి సాయఁగా లేక నిను న్నహాకపటఁలీల వశీకృతుఁ జేసినాఁడ రా జా! కల ధౌతశైలిశిఖఁరాలయగేహముఁ గట్టఁ బంపవే. 60

చ. అనవుడు భూవరుండు వినయంబున నిట్లను మీర లానతి

చ్చినగతిఁ గాళహస్తి శశిఁ శేఖరు దివ్యనివాసపంక్తి మో హనముగఁ గట్టఁబంచెదఁ దదాదిపురాణకథాప్రసంగముల్ వినవలతుం గృపాంబుధి! న • విప్రరవైఖరిఁ జెప్పవే యనన్. 61

—శివుడు యాదవరాజునకుఁ గాళహస్తి మాహాత్మ్యం బుగ్గడించుట. —

మ. అగుఁగాకంఁచుఁ బ్రపంచభర్త యనుకంఁపాలింగితస్వాంతృడై

జగతీనాథునితోడ నిట్లనియెఁ దచ్చారిత్ర మాలింప నిం పగునేని నిగ్గు మమృహత్మ్యము పురాణాబ్ధి న్నథింపంగఁ బూర్ణగతిం బుట్టిన మోక్షలక్ష్మీకి విహారస్థానమై యుప్పుగున్. 62

చ. జముదెన వెండికొండ ఘనసాల మగన్త్యధరాత్మజాలలా

మము, పరిఖాబ్ధి, రాజ్యగరిమం బవవర్గసుఖంబు, రాజర త్నము పరమేశ్వరుండు, వటునాథుడ కావలికాఁడు, తన్నహత్మ్యముఁ గొనియాడఁగా హరిపితామహ శేషుల కైన శక్యమే ? 63

మ. శమనాశారజతాద్రి మేను శిగ మాశంభుండు దుర్గాద్రి నీ లమహాద్రు ల్చునుదోయి పొన్తుఖరి లీలావేణి బాహంఘ్రిలిం

ద్రమయాగ్ధ్యాసహస్రలింగపదభాఃరద్వాజ తీర్థంబులై
యమరుఁ ముక్తిసధాటి కన్నగరమాహాత్మ్యంబు సామాన్యమే ?

64

ఉ. అక్కడ దొల్లి సింహశరభాదిమృగాకులమై పునఃపునః
పక్కణనిక్యోశ్రవణాబంధుర మై శబరీకిరాతన
మృక్కతమస్మథశ్రమవిహారమహాఖరభీకుడుంగమై
వాక్కబలీకృతేతరదవజ్వలనోగ్రవనంబు చెల్వన్.

65

ఉ. వారణకుంభము ల్బురవల్లభులమ్ముల వ్రక్కలించి ర
క్తారుణమాక్తికావళి గుఁచాంతరవీధులలంకరించి నీ
రేరుహపత్రనేత్రలకుఁ బ్రీతి యొనర్తురు తీతె నిక వ
క్షోరుహసామ్యగర్వమిథకుంభయుగంబుల కంచు నచ్చటన్.

66

వ. అవ్వనాభిధానంబు గజకాననం, బండుదొల్లి వసిష్ఠనకుం బరమేశ్వరుండు ప్రసన్నుం
డైనవిధంబుఁ జెప్పెద వినుము.

67

—❦— వసిష్ఠనకుం బరమేశ్వరుండు ప్రసన్నుడగుట. —❦—

చ. తనయులు గాధినందనుకతంబున నూర్వురు జచ్చినఁ మనం
బునఁ గడలేని దుఃఖమును బొంది వసిష్ఠుండు గొండ యెక్కి కూ
లినఁ బడకుండఁగాఁ బడమిలేమ కరంబునఁ గందుకంబుఁ బ
ట్టినగతిఁ బట్టి నిల్చి మునిఁడెందము గుం దెడలింప నిల్లనున్.

68

శా. ఓవెట్టి! నుతు లందఱుం దెగిన నయ్యో దుఃఖవై యీగతిఁ
జానం బుట్టువుదీఱునే? మనములోనంసారముఁ రోసినఁ
దేవోత్తంసునిఁ బార్వతీరమణు భక్తిం గొల్వమీ చేకులుఁ
జీవన్ముక్తి యటంచు ధాత్రి యుపదేశింపం బ్రమోదంబునన్.

69

క. నానాముఖవాసనలకుఁ, దానక మగుచున్న హృదయతామరస ముమా
జానికి నర్పించి తపో, ధీనుండై యతఁడు బ్రహ్మతేజము మెఱయన్.

70

సీ. శ్రీగురుపాదరాజీవయుగాతపత్రచ్ఛాయ నెండకుఁ దల్లడిలక
తరుణేందుభూషణధ్యానసుధాధార, ఘోరక్షుధాబాధఁ గుఱిలపడక
సకలాంగభసితకంఠుకమున విషపుచ్చ, విషధరాదుల భీతి వెగడు వడక
ఘనభక్తిగర్త నిఘ్నాతిచిత్తస్తంభతను గేహమునఁ గాలి దలఁతులేక

తే. బహునిధోపాయముల జక్కుపడక తిరుగు, ప్రకటనంసారమోహజంబుకముఁబట్టి
యుద్ధవిడిఁ జంపుటకు రాజయోగజాల, మానపడి చేసె నత్యుగ మైనతపము. 71

శా. దావానేకపము ల్గరాపహృతపాథఃపూరము లైచ్చి యి
చ్ఛాప్నోతిం జలకంబు లార్చు జనురీజాలంబు వాలంబుల

వీవం గ్రోతులు పండ్లు గానుకలు గాఁవింపం గిరాతాంగనల్
సేవ త్రేయఁ జెలంగె నమ్ముని తపఃస్సింహాననాసీనుడై .

72

శా. శుండాలార్చకమండగండతలఖమ్జూభర్జనోపార్జు నా
ఖండగ్రావము చండకుండలివిశంకవ్యాప్తి కింపై న శ్రీ
ఖండస్థానపు శారికాశుకవిహంగనాతపుండ్రక్షుకో
దండక్రీడకు నీడమై తప మతిఃస్థైర్యంబునం జేయఁగన్.

73

ఉ. వాకిటఁ గాచియున్నహరిఃవారిజసంభవముఖ్యదేవతా
నీకమునుం దలంప కవఃనీధరజాదరహాసలోలతం
బోక సమీపవర్తు లగుఁపుత్రులఁ జూడక భక్తభక్తిక
న్యాకరవంకజగ్రహణఁ నైప్రీకుడై కడుసంభ్రమంబునన్.

74

వ. మనోదృష్టిదురభివేళ నిరవ కాశీకృత దశదిశాప్రదేశంబగు దివ్యప్రకాశంబునఁ బం
చభూత పంచేంద్రియ పంచవిషయ పంచక్లేశ పంచకో శాది పంచవర్గప్రాయ ప్ర
పంచంబుఁ బంపకొని భక్తింపం బాలువడినపంచముఖంబులతోడి ముక్తకంచుకా
కారంబునఁ బంచశరభంజనుండు పరమశివలింగరూపంబునఁ బశ్చిమాభిముఖంబునం
బ్రసన్నుండై

మ. మునిచూడామణి ! నీతపంబునకు సఃస్మృదంబునం బొందినాఁ
డ, ననుక వేడుము నీమనంబునకు నిష్ప్రంబెద్ది నే నిత్తు న
న్న నిజస్వాంత విచిత్రమానగిరిజాఁనాథస్వరూపంబు వ
త్సినయల్లెన భయంబు భక్తీయుఁ బిసఃఁభింపం బ్రహర్షంబునన్.

76

ఉ. కన్నులు విచ్చి చూచి పురఃపుస్కరు దిక్పరిపూర్ణదీప్తిసం
పన్నతకుఁ భయాకులితఃపద్మనిరీక్షుడై వడంకు పై
కొన్న శరీర మంతయు గఁగుర్పడువంగఁ బ్రమోదసంభ్రమ
స్విన్నలలాటభాగమునఁ జేర్చి ముసీంద్రుఁ డిల్లనున్.

77

క. విశ్వపతి విశ్వకల్పక, విశ్వాత్మక విశ్వసాక్షి • విశ్వంభర యో
విశ్వజనిస్థితిలయకర, విశ్వాధిక యనఁగ నిన్ను • విందు మహేశా.

78

క. ఇరువదినాలుగుతత్త్వము, లరయఁగి నీయఁద పుట్టి • యఁగె నన జగ
త్పరిపూర్ణుడ వన దృశ్యే, తరమూర్తి వనంగ విందు • దత్తవజ్రలచేత్.

79

క. స్వాస్థభవంబునఁ దధ్యము, గానంబడుఁగాని మీయఁఖండైవిత
జ్ఞానమయాకృతి బహుభా, హనై పుణిఁ దెలియునది యశక్యమట శివా.

80

క. ఇటువంటి మిమ్ముఁ దెలిసిన, పలుబుద్ధికి భవపయోధి • పశుఖరజనితా
వటమాత్రంబట యిల్లా, లట ముక్తిప్రమద యిది మఃదభిమత మభవా.

81

తే. భక్తవత్సల కాలనంభవములగుచు, గాలభుక్తంబులయ్యెడికమలజాది
వదవు లే నొల్లఁ గాలంబుఁ బట్టిమింగ, నోపు మీచిన్మయాకృతిఁజూపుమిశ.

ఉ. ఆదిగృహస్థశేఖరుడఁ బై ననినుఁ భవతాపనట్టుధా
వేదనచేదవఃకుతపఃవేశఁ గనుంగొనఁగల్గె, బ్రహ్మవి
ద్యాధనభిక్ష నాచుహృదఁబయం బనుపాత్రమునందుఁ బెట్టవే
యాదర మొప్పఁగాఁ బునరాయాచితవృత్తి సుఖంతు నీశ్వరా. 83

క. మన్ననతో నా కిచటఁ బ్రసన్నుడవైనట్ల ఘోరఁ సంసారగదా
పన్నాషధఘటికామహి, మోన్నతిఁ బూజఁగొనవయ్యఁయుగముల నెల్లన్. 84

క. ఈరెండును నాచుదికి, గోరం దగినయవి నేత్రకోణములఁ గృపా
పూరంబు దొరఁగ నీవే, బోరున నన భక్తకల్పభూరుహ మగుటన్. 85

సీ. తన్నులోనుగఁజుట్టుఁ కొన్నవటచ్చాయ, నిజదీప్తి మొగులునాఁ నింగిఁ బర్వ
బ్రహ్మసంహనామఁరద్రువల్లవశిఖా, చ్చటలునాఁ గుటుచకెంజడలు దనర
నీశ్వరోహమ్మనుఁ నీరహస్యముదెబ్బు, మురువున సుజ్ఞానఁముద్ర మెఱయ
మనము చిద్రసములోఁమునిగిన మాటాడ, నెఱుంగఁడోయనమానఁమెనకమెనఁగ

తే. నమ్మహాలింగ మధ్యంబుఁ నందునుండి, దక్షిణామూర్తిహవంబుఁదాల్చిశివుఁడు
యశావనశ్రీసమేతుడై యవతరింప, శక్తితండ్రియు నత్యంతభక్తితోడ.

క. పానఃపున్యప్రణతివిధానుండై మ్రోలనిలువఁ దడయక కారు
ణ్యానూనాపాంగుండై, యానిఖలేశుఁడు భవార్తి యడఁచెమకొఱకై 87

శా. చింతాంతస్థలమై ప్రకాశితజగచ్చిత్తక్రియాభోగమై
భ్రాంతిప్రాపితజీవితప్రథితమై యద్వైతసూతాదీకీ
టాంతవ్యాపకమై మనోవిషయదూరానందమై సంహృతా
ద్యంతం బైనరహస్యముం దెలిపి పాశాసకముం గోయుచున్. 88

ప. ఆక్షణంబ దక్షిణామూర్తియు సంతర్హితం డయ్యె. వనీఘండును నిజప్రతిష్ఠితదివ్య
లింగోపకంఠంబున నకుంతితానందంబున నెందేనియుం దిరుగుచుండ. పరమేశ్వరి
యుఁ బరమేశ్వరచిరవిరహభారంబు సహింపఁజాలక 89

ఉ. ప్రమథు ల్లాంచనదండము ల్లాని చతుర్భాగంబులం గొల్వఁ ద
ద్రమణుల్ డగ్గటి నేవఁ జేసి నడువఁ బ్రహ్మచ్యుతుల్ దేవబృం
దముతో దూరమునందు ముందటఁ బిఱుంఁదఁ నందడింపంగ వ
చ్చె మహాదేవి విమాన మెక్కి విభునిఁ నేనింప నచ్చోటికిన్. 90

మ. శంబరసూదనాహితుని శాసనముం దల మోచి వచ్చి లో
కాంబ తదీయసన్నిధిఁ బ్రయంబున నిల్చె నమస్తభక్తభృం

గంబులఁ జన్మరందరసఁగాఢసుఖాత్ములఁ జేసి జ్ఞానసూ

నాంబ యనంగఁ గీర్తిం గని యవ్యయభూభువనైకవాసనన్.

91

క. ఆదిమదంపతు లీగతి, సాదరత వసిష్ఠతాపఃసాశ్రమవసలీ

లోదవసితు లగుటయు నవి, పాదస్వాంతమున రజతశైలం బంతన్.

92

క. జననీజనకులఁ బాసిన, తనయునిగతి నొంటినుండఁ దగవగునె జగ

జ్ఞననీజనకుల హిమగిరి, తనయేశులఁ బాసి దీనతామతి ననుచున్

93

శా. కైలాసం బగజేశులం గొలువ గాఁగ భక్తితో దేవతా

శైలంబుం జనుడెంచె గూడి ధనదాశం బుట్టి జోడై యమా

శాలీలాగమనంబునన్ శశిదినఁ స్వాముల్ వియద్విధి రాఁ

గాలం బిట్లగు టేలొగో యనుచు లోకం బచ్చతం బందఁగన్.

94

క. ఆదంపతులకుఁ బూర్వది, శాదేశంబున విహారంపదనం బగుచున్

దాదక్షిణ్యకైలాసము, నాదేవప్రమదనేవనప్రథ నిలిచెన్.

95

క. ఆగిరివరునకు నుత్తర, భాగంబునఁ బసిడికొండఁ బైరవ దుర్గా

నాగ ముఖ రక్షితం బై, యోగిజనాకీర్ణవైభవోన్నతిఁ దనగెన్.

96

మ. అణిమాదిప్రదమై పురాణకథితంబై మోక్షదం బైన ద

క్షిణ్యకైలాసముమీఁదికూరిమి విత్కర్మింపన్ శివాజానకిన్

గణనాతీత మనంగ నేలఁ గిరిజాకర్ణోత్పలధ్వంసితో

ల్పణగండఫలఘర్తవారియియి తత్పాంతులంబునం దిమ్మరున్.

97

సీ. విహరించు నొకవేళ యిహనామృతపల్లవ, చ్ఛాయల గిరిజాసహాయుడగుచుఁ

గ్రీడించు నొకవేళ యిరిదరీ నిర్ఘ్నర, ధారాపనీతనిదాముఁ డగుచుఁ

జరియించు నొకవేళ యశబరవేషవిశేష, మృగయావిహర సమీహుడగుచు

విచ్చేయు నొకవేళ యవిధురితరతివరి, శ్రీమచంద్రికావృతోత్సంగుఁ డగుచు

తే. మందరాచల హిమనగానందవిసిన, రజతగిరి నీలకంఠాదినిజనివాన

పైభవోన్నతి మఱచి దేవతలతోడ, హరుడు దక్షిణ్యకైలాసధరమునందు. 98

చ. తన కెటువంటివేడుకయొక తద్గిరిమీఁద వినోదకేళి స

ల్పనపును పార్వతీచరణపుష్కరము ల్లరినాశ్లఘట్టనం

బునఁ గనుగందకుండ నవభూరుహపల్లవరాజి మేత్తఁగా

ధనదసఖుండు దేవనితాతతిచే బఱపించు ముందటన్.

99

మ. అలరుందీఁగెలు పువ్వుగుత్తులు కురంఁగాలోకము ల్పల్లవం

బులు వంచాననమధ్యము ల్మధుకరంబు ల్పింబము ల్లాడిమీ

ఫలబీజాదులు సద్రిజావయవసాభాగ్యంబుతో నీడురాఁ

గలవో లేనో యటంచుఁజూచుగతి నాగ్రాంబునం ద్రిమ్మరున్.

100

- సీ. శిష్టసీవారముఁప్రింపచాశ్రమముల, మెలగు నయమిగృహఁ మేధియగుచుఁ
గాంతారమధ్యపఁక్కుణవిహారంబుల, జలుపుఁ గిఠాతసంఁసారి యగుచు
సంతతాంతర్యాగఁసాధకస్థలముల, నలరారు సిద్ధగృహఁహస్తఁ డగుచు
లలితచతుర్విధాఁలంకారములఁదాల్చు, నవభోగరతిగృహఁనాఘఁ డగుచు
తే. మంచుగుబ్బలిరాజుకుఁమారిఁ గూడి, వేలుపులపెద్ద జముఁదెనఁ వెంశిఁకొండఁ
దన్నఁదెలిసిన వారికిఁనన్ని దెనలఁ, దాన యగురీతి బహువేషఁ ధారి యగుచు. 101
- ఉ. ఆనగజేశవాన మగుఁనగ్గిరి నల్లెన నామడఁ యను
గానమహర్త దేహులకుఁ గాలము నేరువయైన దీర్ఘని
శ్వాసము హంసనుంఁత్రమణిఁ చక్షులు మూయుట యోగనిద్ర, మూ
ర్ఛానమయంబు దత్పరవశత్వము, నచ్చుట మోక్షమాఁ దుదిన్. 102
- చ. జడలు ధరింప, రంగజునిఁ జంపరు, పూయరు బూరిపూత్రమై,
నసుగరు భిక్ష, కట్ట రజినాంబరము, ల్పరియింపఁబోరు నే
రడవుల, నగ్గిరీంద్రమహిమాతీశయం, బిఁక నేమిసెప్పదుఁ
బడయుదు రూరకుంఁడియునుఁ బ్రాణులు చిత్రముగా శివత్వమున్. 103
- మ. భవదావాగ్ని విదాహముం జెలుచు నాపై జాడ నేతెంచిన
బవమానంబులు నిర్ఘరోభయతఃపాల్యశోకాటవీ
నవమల్లీ నవమాలికా వకుళ పున్నాగామచాంపేయ గా
లవనీవ ప్రసవాది గంధలహరిఁలక్ష్మీమదహృద్ధతిన్. 104
- చ. అమరమనుష్యుడై త్యభజఁగాదులు గూడి చరింతు రగ్గిరీం
ద్రీమున నఖండసౌఖ్యరసదాయకమైన శివాగమప్రభా
వముఁ దమలోనఁ దాము సరిఁ వచ్చెఁగదా యని శంక దీర భా
వముల మథించి చూచి తరువాత సమాధినిమిలితాత్ములై. 105
- ఉ. వేలుపుఁగొమ్మ లందుఁ జలఁవృక్షములఁ వివరింపలేక యు
య్యాలులు గట్టియాడ నవియల్లన దవ్వగఁ బోయిన మహాం
దోళనమంది మున్నుదమఁతోడనే కొప్పలనుండి చాలుగా
రాలిన దివ్యపుష్ప నికరంబుల చొప్పన వత్తు రిండ్లకున్. 106
- వ. తదనంతరంబ సువర్ణముఖరీజనవప్రకారంబు సెప్పెద వినుము. 107

— సువర్ణముఖరీజనన ప్రకారము. —

- సీ. తనపెండ్లిఁ జూడంగఁ దక్షిణదిక్కురా, చరభూతములు హిమశ్చైలమునకుఁ
జనుదేర నుత్తరాశ్వాభూమి గ్రుంకి దక్షిణభూమి కనునొడ్డఁ గెడవు గాఁగ
నెగసిన నిది మాన్పునీనైన నేనైన, గాని నమర్థులఁ గాన మెందుఁ
బొమ్మన్న ఘటసూతిఁ భూతేశ్వరుని యాజ్ఞఁ, దలమోచి యిల్లారుఁదానుగదలి

- తే. వింధ్యపర్వత గర్వంబు విలుగఁ ద్రోక్కి, గౌతమీ కృష్ణ వేణ్యపఁ గాహనములు
సేసి శ్రీకైలనాథు దంర్పించి జ్యోతి, సిద్ధపటనాథుఁ గొల్చి విచ్చేయునపుడు. 108
- మ. ప్రితు లేయుచుఁ గాంచె కుంభజుడు లోఁ మామద్రోఁ గూడి ద
క్షిణైలానము, సంబికాహరకృతఁ శ్రీపాదుకాన్యాసమున్
మణిమంత్రోషధ వాసమున్, భవమహామూనూవిపర్యాసమున్,
గణనాతీతసటీవిలాసము, సమంగ్రీ శ్రీ సముల్లాసమున్. 109
- క. కాంచి మునీంద్రుఁడు జలనిధి, కాంచీవలయప్రసిద్ధఁ కాశీమధురా
కాంచీముఖపురలక్ష్మీ, కాంచీమణి యామృతభాగఁతైలాసగిరిన్. 110
- క. దగ్గటి పెనఁగొను దురితపుఁ, బగ్గంబులఁ ద్రొంచివైచిఁ ప్రిమదాశ్రుతతుల్
దృగ్గోళంబులఁ దొరఁగఁగ, దగ్గుత్తికతోడఁ దనదుఁదయితయుఁ దానున్. 111
- శా. కాంచె వంచితపాంచభౌతిక సుఖఁ కారాంగమున్, జన్మటీ
సంచారాంచితరంగమున్, మునిమనఁసృన్మృక్పరివృంగమున్
బంచాస్త్రాసుమరుదృఙ్గము, కృపఁ పాణింధమాపాంగమున్,
బ్రాంచన్మక్తికశత్రుసంగము, ఫణఁ రాజన్తహలింగమున్. 112
- క. కాంచి వధూయుతుఁడై పుల, కాంచిత దేహమునఁ బ్రిణతుఁడై ధ్యానించెన్
గించిన్మకుళితనయనయు, గాంచలుఁడై మాని దర్శనానందముతోన్ 113
- సీ. అర్పించె శివుని సహస్రనామంబుల, వివిధవాక్పృథ్విఁ గావించె నుతులు
సేసె బెక్కులు ప్రదక్షిణములు జపియించె, బంచాక్షరంబు సప్రణవముగను
ధ్యాన నిష్ఠాబుద్ధిఁ మానముద్ర వహించె, నానందపరవశుం ఁడయ్యె బిదపఁ
దలగి పోజాలకఁ నిలిచిచూచుచు నుండె, దలయూచి వెరఁగించె ఁదనకుఁదాసె
- తే. కాళికానాథ విప్రయోగవ్యథావిదూరుఁ డగుచు వసిష్ఠతపోరమాను
భావ మాత్మవధూతితోఁ బ్రణుతి జేసె, మునిశిఖామణి దక్షిణఁ మూర్తిగొలిచె
న్రగ్ధర. పంచాశద్వర్ణమూర్తిం ఁ బరశివరమణిం ఁ బంచభూతాత్మ వీరం .
బంచ క్లేశప్రణాశఁ ప్రఘటనచతురం ఁ బంచవిద్యాస్వరూపం
బంచాశతోక్తివృద్ధిఁ భరణచణమహఁ భాగ్యలక్ష్మీప్రదాత్రి
సంచారాగారయోగీ శర్వరజసహృదయఁ జ్ఞానపుష్పాంబు గొల్పెన్. 115
- తే. ఎక్కె దుర్గాంబకొండ మునీశ్వరుండు, మ్రొక్కె దత్తాదనీరేజఁములకుభక్తిఁ
జొక్కె దద్రివ్యహంబుం ఁ జూచినపుడ, దక్కెనతనికి ముక్తితాఁటంకవతియు.
- మ. మణియు సమ్మనీశ్వరుండు గణేశ్వర భైరవాదులఁ గొల్చి మునీశ్వరులనన్నిధినిల్చి
చంద్రికాశందళితంబుగాని నిండుజందరుచందంబున మందాకినీ సుందరంబగు పుణ్య
సదీప్రవాహంబు లేనికతంబున నిమ్మహాస్థలంబు డుఖంబు నావహించుచున్న

యది. పరమేశ్వరు నుద్దేశించి తపం బొనర్చి యిక్కడ నొక్కనదిఁ బ్రవహింపఁ జేయవలయు నని యాసంకల్పంబు నిర్విఘ్నంబుగా ననుగ్రహింపుఁ డని వారలచే ననిపించుకొని దక్షిణకైలాస గోత్రంబునకుం జతుర్యోజనమాత్రంబున రాత్రి చరదిశాభాగంబున నొక్కమహాశైలంబుఁ గని

117

ఉ. చేరఁగఁ బోయి యాత్మసరఃసీరుహలోచనకేలు వట్టి వ
క్షోరుహకుంభభారమున ♦ సూక్ష్మవలగ్నము వీడఁ బొందఁ బొం
దాయువృత్తి రమ్మనుచు ♦ నాదరణంబునఁ దోడుకొంచు విం
ధ్యారి తదగ్రభాగమున ♦ కల్లన యెక్కి యురాంబుధారలన్.

118

క. స్నానంబునేసి నిజకర్మానుష్ఠానంబు దీర్చి ♦ యభిమతపుష్క
స్థానమునఁ దపము సేయఁగఁ, బూనిసుఖాననదృఢత్వమునఁ గూర్చుండెన్.

119

చ. తప మొనరింతుఁ గాక హిమఃఘామకీరీటునిఁగూర్చి తన్మహా
కృపఁ బ్రవహించుఁ గాక భవఃకిల్బిషవిద్విషదధృసింధు వీ
విపుల జనంబులెల్లఁ గడు ♦ వేడుకఁబొందఁగ నంచుఁ బల్కె న
త్తప్తసి కభీష్టసూచనవిఃఘాయకవాక్యము నభివాణియున్.

120

శా. శంకాతంకముమాని మానియు నహఃర్నస్వాంత్యుడై చంద్రమౌ
లంకారుఁ, జగదేకనాయకు, మహాః శ్లోఘావరస్థాను, మీ
నాంకధ్వంసకు, నీశ్వరుఁ, హృదయవీఠాసీనుఁ గావించి సా
యంకాలానలమూర్తియై తపముసేయుం జొచ్చె ధైర్యంబునన్.

121

సీ. దూరికృతస్తనఃభారకంచుకవహూ, జనము మానవకరాంఃచద్యోజనము
గంధసారాచలఃగంధవాహరిరంసు, జన్య ముష్టీకృతఃశ్వసంచయము
విక్షిప్తజలనమావిర్భూతబాష్పభూతల మధ్వగాయాన ♦ దాయకంబు
ప్రాణేశ్వరీపరీరంభణవ్రత్యూహ, కారి ఘర్మోదకోద్గమనకర్త

తే. యంబరాంతరవిశ్వేంభఃరాంబుపూర, సంచరిష్టుపరస్పర ♦ స్థలవిహార
సమభిలాషప్రవర్ధిష్టుఃచటులతాప, మంత నేతెంచె దారుణోష్ణాగమంబు.

122

ఉ. ఎండఁ గొలంకులెల్లను, మఃసీధరముల్ దవవహ్నికీలక
మండె, ధరాతలం బినుపఃసుంగలముంబలె నుండఁ గాలి, యా
యెండల నేమి సెప్పఁ బరఃమేశ్వర యావరణంబురాశితే
కుండిన నాడె పొక్కినడ ♦ కుండునె వద్దభవాండభాండముల్.

123

సీ. దేవతాచక్రవఃర్తిత్వంబునొందిన, నహఃఖగోపించె బంన్నగముగాఁగ
సూర్ధావ్ండకర్పరం ♦ భారయు వింధ్యాద్రిక్కు, టంబులు నేలమట్టంబు నేసె
బడబాగ్ని వడికి లోపడని పాథోరాశి, భోరునఁ గొనియె నాఃపోశనముగ
ఖలుల వాతాపి నిఃల్పిలుని లోకై కడు, ర్తదులనునహమన్న ♦ మనుచుఁగొనియె

తే. నితనితెరు వేలపో నని యినుడు వెఱచి, తన్నుఁజెనకఁదొ యాతపఁస్తంభనంబు
నేర్చెనో కాని యమ్ముని యిమ్మశంక, చిత్తుఁడై నిండువేసవిఁజేసెదవము. 124

శా. ఆతీవ్రాతపవేశఁ బంచశిఖ మధ్యక్షిణిఁ గూర్చుండి ఖ
ద్యోతన్యస్తనిరీక్షణుం డగుచుఁ దద్ద్యోతప్రతాపప్రభా
స్సీతుండై తప మాచరింపఁగ దిశాబృందారకాధీశ్వరుల్
భీతిం బొందిరి స్వాధికారగరిముల్ పేడెత్తునం చాత్తలోన్. 125

శా. అంతం బూర్వ పువైరముం దలఁచి వింధ్యగ్రామకూటంబు ల
భ్రాంతం బంతయుఁ గప్పెనో, జలధి యాత్మారాతిపైఁ బోయి ని
ర్జింతుం గాకని యెత్తినచ్చెనో, తనుం జెండాను భాన్వంతు మా
యింతుం గాకని నిల్చెనో యిరులు, నా నేతెంచె గాలాభ్రముల్. 126

తే. మొగులుమొగులున మెఱుంగులు యిగుడఁ దొడఁగె
మెఱుంగుమెఱుంగున నులుములు యెండుకొనియె
నులుమ నులుమంగఁ బిడుగులు నుప్పత్తిలై
నింతకంఠెను వర్షంబు నెక్కుడయ్యె. 127

సీ. ప్రళయవేశానముఁదప్పవ వుష్కులావర్త, కాది పయోదవర్షాంబు వనఁగ
నూర్ధ్వాండకర్పరం బులుములచే వ్రక్క, లై కాఱు నావరణాంధ మనఁగ
జండాంశుకరములు జలహాపమైధరా, భువనంబు నొక్కటఁ బాదివె ననఁగ
ధరణిపైఁ బాఱంగ సురలు దీర్చిన యభిగంగావ్రవాహంపుఁగాల్వ లనఁగ
తే. వాయువును మిన్ను తేజంబువసుమతియును, జీవనాకారముగను వర్షింపఁదొడఁగె
సీరు నేలయు మెఱుంగునునింగి గాప్పు, దానయైముని యొడకతపముసేసె.

మ. తెలుపుం దేజము నంత నంతటఁ దటితీవ్రప్రభావుంజమ్మె
తలచూపుం ధర మేదినిధరక్షిఖాదంభంబునన్, గర్జగా
నెలుఁగిచ్చు గగనంబు, వర్షసఖుడై యేలెంచు గాడ్పు, దముం
జలదాసార మణంచెనో యని జను లృంకింపకుండ స్మదిన్. 129

ఉ. ఆతరువాత జంతునివహంబు వడంక నణంకువేది యో
మాతతి ప్రాణవల్లభుల నంతతముం బరిరంభణంబులన్
బ్రీతులఁ జేయ సూర్యశశిబింబ మటంచుఁ జకోరదంపతుల్
భీతిఁ దొఱంగ వచ్చె నతిభీకరశైత్యము శీతకాళమున్. 130

ఉ. నిండుమనంబుతో విజితసీరధి గుత్తుకబంటినీటిలో
నుండి తదుగ్రైత్యమున కోర్చి తపం బొనరింప వంత నా
ఖండలముఖ్యు లవిధికి గ్రక్కునఁ జెప్పిరి, వారిఁ గూడి యా
తండును బోయి శంకరు సదాశివు సోముని గాంచె భక్తిలోన్. 131

- శా. క్రోడాకారముఁ దాల్చి పోత్రమున వైఁకుంతుండు భూభేదన
క్రీడాలంపటుఁ డయ్య మిపదము వీక్షింపంగ లేడయ్యె, నేఁ
జూడంగంటి, ఫలించె నాతప మటంచుకొ మొక్కి కన్నీరు దో
డ్తోడఁ జెప్పలఁ జప్పిలంగఁ బునరుత్తుల్ గాఁగఁ బ్రార్థించుచున్. 132
- శా. ఓదేవోత్తమ ! భక్తవత్సల ! యగఃస్త్వం శుగ్రీవృత్తిం దపం
బేదేవాధిపతిత్వముం బడయనో యేకాంతియై చేయ నిం
ద్రాదుల్ నా కెఱిగింప విన్నపము సేయకొచ్చితి, మాకుఁ జిం
తాదుఃఖంబులు దీఱ నమ్మునికి జేతఃప్రీతిఁ గావింపవే. 133
- చ. అనవుడు శంకరుండు దరహాసము మోమున నంకురింప న
వ్వనజభవాదిదేవతలఁవంకఁ గనుంగొని మీకు భీతి బాం
దను బనిలే, దగస్త్యముని యక్షీణరావ్యధరాధరంబుదా
వున నది లేనిదుఃఖమునఁ బూనె మహాతప మాచరింపఁగన్. 134
- క. ఇది నే నెఱుఁగుదు నమ్ముని, మది నుండినయల్ల నాదుఃఖమమున నుండుకొ
జదలే జనిపెన నీబజి, నది యాతని కొనఁగి మరలు యంబుజగర్భా! 135
- ఉ. ఏమిటి కింతమాత్రమున యే నరుగకొ జని నీవు సంయమి
గ్రామణితోడ నే ననుఁడఁగాఁ జనుదెంచితి నంచుఁ బల్కి త
త్కామితవస్తు విమ్ము చిరకాలకృతోగ్రతఃస్సమాధిని
ప్రామితభేద మెల్ల నిమిషార్థములో నుశివోప గ్రక్కునన్. 136
- వ. అని కృపారసతరంగితాంతరంగుండై మహాదేవుం డనువుటయును. 137
- సీ. దేవతాపతి శచీదేవి గూడఁ దలంచె, హవ్య మాహరింప యగ్నిగోరె
జముండు ధర్మాధర్మసరణి విచారించె, నరభోజనాపేక్షఁ బొరలె నసుర
దేశకాలము లెన్నఁ దివిరె సంభోధర్త, కగువలి తనయిచ్చఁ దిరుగఁ దొడఁగె
ధనపతి సంతతత్యాగ మీఁ దలపెట్టె, నీశానుఁ డిశభూతి యేన యనియె
- తే. నఖిలలోకైకనాథునియొజ్జ నలన, నిరుపమానంద విపరణగరిమ మెఱయ
వారియుల్లాసమునకుభావమునఁబొంగి, యజుడగస్త్యునియెదుటఁబ్రత్యక్షునుగుచు
- ఉ. ఏ నజుడకొ మునీంద్ర ! వరమేళుండు నీకు నభీష్టితంబు న
న్నీ నియమించి పంచె, వరమెయ్యది వేడు మటన్న నభిగం
గానదిఁ దెచ్చి యిచ్చట నఖండగతిం బ్రవహింపఁ జేయవే
దాన మనోరథంబు ఫలితం బగు నాకుఁ బయోజనంభవా. 139
- ఉ. నావునుఁ దమ్మిచూలి గగఃసంబుఁ గనుంగొనఁగా నువర్ణశో
భావిభవంబుతో బహుశభంగ మహాముఖరత్న సంపదకొ

దేవనదీర్పురంబు ననుఁజెంచి నఁ గాంచి విరించి తద్గుణ

శ్రీ వెలయక సువర్ణముఖఃప్రథ దానికిఁ గల్గఁజేయుచున్.

140

శా. అంతర్ధానమునేసె; నయమికులాః ధ్యక్షుండు సంతోషిత

స్వాంతం డయ్యె; వహించె నగ్గిరి యగః స్త్యగ్రావవిఖ్యాతి; నా

శాంతంబుల్ పగులంగ మ్రోయుచు నభంః భాద్యంతమున్ శీకరా

క్రాంతంబై మెఱయక సువర్ణముఖఃప్రథ దానికిఁ గల్గఁజేయుచున్

141

ప. పవనాశనభవనభవనం బొరయుచు బ్రవహింపం దొడంగె; నప్పుడు హరినఖరముఖ
విన్దిల్లిత కుంభికుంభగళిత ముక్తాఫలంబులు నిజగర్భ శుక్తిముక్తముక్తాఫలంబులు
గాలపరివక్వ సమాగతమగణవమరీమృగా నీలవాలంబులు శైవాలంబులు వళిక్ష
చామరజాలంబులు డిండిరికాధవళితకల్లోలంబులు గుసుమశరపరితాప పరవశవళా
నిమిత్త మత్తవేదండభండన క్రిడాఖండిత దండకాండంబులు బిసకాండంబులు
బ్రవాహవేగంబునం గూలి తేలు పుష్పితరసాలసాలశాఖాకదంబంబును గాదం
బాడంబరంబును గలిగి కరిగిరివజ్రపాతమహానినదంబునం బెకలిపకు కొండల
చప్పుళ్లకు నప్పటప్పటికిఁ బెదరి యుప్పరం బెగయు జలవక్షుల పక్షనిక్షేపంబులం
బరగు తుంపరలపరంపరల నిలిపదంపతులకు రతిలంపంబున మోములు చెమ
రింపకుండ నింపునేసి పూర్వదుర్వాసనానక్తులై ముక్తులుగాక లోకంబులవారు
రాశోయి చీరుతెఱంగున నభంగభంగ పరంపరా ఘోషంబున నుద్రేకించి యరుణ
ధరణీభాగ యోగంబున శోణభద్రాకారంబును శ్వేతభూతల సమేత స్రోతంబుల
వలన క్షీరతరంగిణీ శృంగారంబును నీలక్షోణీతల ప్రవాహశ్రేణీవలన గృష్ణవేణీ
విలాసంబును నడ్డంబుగ నుండుకొండల దాకి తిరిగితిరిగి యరుగుదెంచుటంజేసి
పునఃపునః ప్రవాహమోహనంబును దనరఁ దనయందు నివి మొదలయిన తీర్థం
బులు గలవని యవసీదనంబులకుఁ జెలుపు మెలపున వెలుంగుచు యోగీశ్వరభావ
స్వభావంబునుంబోలె యమంద బిందుసముదయంబును నిరంతర నాదప్రసాదమేదుర
హృదయంబును సంసారవారాకర తరణకారణకళాకాశంబును లంఘితాలంఘ్య
విషయప్రదేశంబును యథేచ్ఛవ్యాపార జీవనంబును లోకైకపావనంబును నై
వాసుదేవ లీలావిలాసంబునుంబోలె మత్స్యకచ్ఛపాద్యవతారవిహారంబును శంఖ
చక్రకోభితాకారంబును బర్వతోత్పాటన పాటవాటోపంబును వినిర్మూలితపలాశ
కలాపంబును నపారగోరక్షణ హేతుభూతంబును విదళితనరకసంజాతజనభేదన
సన్నిపాతంబును నై మహాదేవ విభ్రమవిహారంబునుంబోలె నిరవశేషీకృతార్జున
శరసమూహంబును మధితమన్మథ సముత్సాహంబును గగనతరంగిణీ సంగతస
ముత్తుంగ పురభంగురప్రభావంబును నిజాక్షేపనిమగ్న శివాభాగంబునునై భిల్లవల్ల
భులవల్లియలపై వెల్లివాడిచినం దల్లడవడివెడలునెడ నిటుపేదనడుములకు నెడరు

హృదయమునను నశువునఁ బుడమి నడుగిడ నోడుపడంతల వెఱపునుపు నెవంబున
నుపనాథులెత్తుకొని గుత్తంపుంజనుగుబ్బల యొత్తునఁ జిత్తంబులు చిత్తజాయత్తం
బులై తత్తఱపడఁ గొండనెత్తంబుల కెక్కిన మక్కువలం గలసి మెలసి వినోదించు.
టకు నిధానంబగుచు రాజహంస రథాంగ సంకులంబునకుఁ బ్రతిఘటించు నుభయ
తటాటవికరిఘట బృంహితంబు లసహ్యంబు లగుటయు గహ్వరంబులనుండి
మ్రోయు సింహనాదంబులం బ్రోది నేయు తరంగతురంగ గళగళారావంబు నొం
డొండ రోదనీకుహరంబులు నిండం జండతరంబులైన దురితంబులపై దండుపెడలు
చందంబునఁ గనుపట్టుచు వేంకటాచలాలంకారంబై పరశురామేశ్వర క్షీణరంగం
బునకు రంగవల్లికయై కాళహస్తిపుర లక్ష్మీబాలికామణికి మణిమాలికయై యోం
కారపుటభేదన భాగ్యదేవతాలలామంబై పరస్పరవీచికరోత్తి స్తశీకరమాక్తి కాక్షత
జాలంబుల వారాకరవరుం బరిణయంబయ్యె. ఘటసూతియుఁ దత్తటినితలంబుల
శివలింగప్రతిష్ఠలు నేయుచు దక్షిణైశ్వరాలానంబుఁ జేరం జనుదెంచి

142

శా. లోపాముద్రయుఁ దాను హేమముఖిరిఁ లోలోర్మిడోలాంతర
వ్యాపారంబులఁ దేలి భూతియును రుద్రాక్షంబులుం బూని వి
ద్యాపుంహుపములో యనంగ నతిశాంఁతాకావలై దివ్యలిం
గోపాంతంబున నిల్చి తాపనజనం ఁ బోహూ యనన్ భక్తితోన్.

143

క. పంచేంద్రియపథముల న, ర్తించుమనోధ్వగుని శివునిఁ తెఱవునఁ బో బో
ధించిరి వంచించిరి ప్రా, పంచకసౌఖ్యములఁ బరమఁ పరవశులగుచున్.

144

తే. ఎట్టి కేలకుఁ జూపు బహిర్గతంబు, గాఁగ నిట్లని వినుతించెఁ ఁ గలశభవుఁడు
దేహ ముసొంగ వాక్యప్రవాహనరణి, దివ్యమును లెల్ల నిది యుపదేశ మనఁగ.

దండకము. శ్రీమన్మహాదేవ! దేవాదిదేవా! నిమగ్నకృతాజాండభాండప్రకాశా! మహే
శా! మహాయోగిపుంయోగ నిద్రాసమున్నీద్రితానందహూపా! భవార్జోనిధానాం
తరాపన్నరత్నాంతరీపా! జగద్దీప! నిర్దేవ! బ్రహ్మాండపిండొండ బాహ్యంతరాళంబుల
బూర్ణమై సూక్ష్మసూక్ష్మార్థమై స్వార్థమై యున్న నిన్ను మహామాయచే
జీవుని జేసి మహ్యదితత్వాత్మకంబైన దేహంబు గేహంబుగా నిల్పిత్రైగుణ్యమున్
గణ్యమున్ బుద్ధ్యహంకారచిత్తంబులున్ జ్ఞానకర్మేంద్రియంబుల్ వడంతర్వి
రోధుల్ ఘనక్షేళముల్ పాశముల్ కోశముల్ జన్మనాశాద్యవస్థల్ వృథా నీకుఁ
గల్పించి సత్కర్మ దుష్కర్మబంధంబులం జక్కితా మైహికాముష్మికానందదుఃఖం
బులం బొంది నిన్నాత్మ భావించువో నిన్నియన్ లేమి యూహింపఁగా లేక
లోకుల్ దమోంధీకృతాలోకులై పోవఁ బోవం గృహమూర్తివై కాలదిగ్భాగ
కైలాస శైలంబున్ దివ్యలింగాకృతిన్ భూమిఁ బ్రత్యక్షమై వేదవేదాంత
విద్యాదితర్కక్తులం గంతశోషంబుగా వాదముల్ నేయుచున్ బుద్ధివై దగ్ధినే

దర్శనం బిచ్చకుఁ వచ్చు దానిం బ్రతిష్ఠించుచుఁ మంత్రశాస్త్రార్థ చింతాపరి
 శ్రాంతిమైఁ గొంతకాలంబు నానావిధారాధనల్ సేయుచుఁ సిద్ధ నీరేజకూర్మాననా
 భ్యాన నాడీనదాశోధనా యాసముంబొంది యాధానజాలంధరోడ్డిన బంధంబులం
 బట్టుచుం గుండలీశక్తివక్త్రం బవక్రంబుగాఁజేసి పట్టుక్రికావీధిఁ జేతస్సమేతంబుగా
 వాయువు గోలుచుం, దన్తనోగంధవాహంబులఁ బ్రహరం ధ్రోపరివ్యాపకం
 జైనసంవిన్నయా కాశదేశాంతరోద్యత్పర బ్రహ్మచంద్రోదయజ్యోత్స్నఁ దాదాత్మ్య
 ముం బొందఁగాఁజేయుచుంబుత్రపుత్రీకళత్రంబులఁ శత్రుమిత్రంబులఁ శీతవాతా
 తపాది వ్యవస్థాదిభేదంబు భేదంబు మోదంబు కృత్యం బకృత్యంబుహేయం బహే
 యంబునుఁ లేక లోకంబు లెల్లం బరబ్రహ్మరూపంబుగాఁ జూచుచుఁ స్వేచ్ఛఁ
 గ్రీడించువారల్ దుదింబొందు లాభంబు నీవై హరిబ్రహ్మకీటాంతజంతువృజంబుల్
 వినోదంబుగా మిమ్ము దర్శించినఁ ముక్తులంజేయుచుఁ సత్యమై నిత్యమై జ్ఞానమై
 జ్ఞేయమై జ్ఞాతవై యున్ననిన్నుం బ్రశంసింప నేనెంతవాడఁ మదీయాపరాధంబు
 లేపట్టునఁ బట్టకే పూర్ణ కారుణ్యదృష్టి న్ననుం జూడవే భక్తవత్సానుగచ్ఛన్తరు
 నై చిత్తి! భక్తలీలావనీకల్పకా! భక్తసంతానచింతామః! భక్తసంతోషవారాశి
 చంద్రోదయా! భక్తకోటివిపద్ధోత్సవజ్రాయుధా! భక్తసందోహసంతాపహా!
 భక్తసంకల్పసంసిద్ధిరూపా! నమస్తే నమస్తే నమః 146

మ. అని కీర్తించి తపస్వికేసరి యఖండానందదుగ్ధార్ణవం
 బునఁ గ్రీడించుచు ఫాలభాగమున మోక్షమృంగేలు గీలించి యం
 గనయుం దాను బ్రదక్షిణంబులు సమస్కారంబులుం బెక్కు లే
 శునకుం జేసి సువర్ణపర్వతధనుఃశృద్ధాంతకాంతామణిన్ 147

క. జ్ఞానసూనకలికఁ, మానస మత్యంతభక్తిమగ్నంబుగఁ గ
 న్నోసల బాహ్మదకములు, సోసలుగాఁ గురియఁ గుంభజాడు దర్శించెన్. 148

క. అపిమ్మట నక్కడఁ గల, తాపసబృందంబులోడఁ దంపతు లాశై
 లోపాంత హేమముఖరీ, ద్వీపవతీతటశిలాప్రదేశమునందున్. 149

క. కూర్చుండి మునుల కభవుని, గూర్చి తపం బాచరింపఁ గోరిక లవుడీ
 డేర్చిన విధంబు వీనుల, జేర్చి వినఁగ వినయగరిమఁ జెప్పఁగ వారున్. 150

సీ. నీ వీశుమహిమంబు నిశ్చయింపఁగ నిశ్చయించు నీమహిమ మీఁహేమవర్ణ
 నీవు శంకరపాదః సీరేజములఁ గొల్పి, గొలుచు నీపదము లీఁ కులవధూటి
 నీవు సరేశ్వరుఁ నిత్యంబు భావింప, భావించు నిన్ను నీవరమసాధ్య
 నీవు శివైక్యంబు నిర్వహింపఁగ నిర్వహించు నీయైక్య మీయిందువదన

తే. శైవచూడామణివి నీవుఁ నీవెలంది, ప్రథమగణనీయ యగుఁ బతివ్రతలలోనఁ
 గాన మీచు ససాధ్యముఁ ల్లల నె జగతి, మావశంబయ్య మీయనుభావ మెన్న.

- క. సీతపము కల్పధరణీ, బ్రాతము తత్ఫలము నీదుఁసాధ్యవిలస
త్పాతివ్రత్యము లోక, బ్రాతమునకు మిమ్ము బాగఁడ వశమే మాకున్ ? 152
- క. శీతకంఠఁ డద్రుకన్యా, పతియై సుఖ యయ్యె భువనభవనంబులఁ ద
త్ప్రీతిగా లోపాముద్రా, పతివై సుఖవైతి వీవు ఁ పరమమునీంద్రా. 153
- క. మీకిరువురకే దొరయుం, గాక భవత్సదృశు తెన్నఁగలచే నానా
లోకంబుల? మీమహిమము, మీకే తెలియు న్వశంబెఁమిమ్ముం బాగడన్. 154
- చ. అన విని కుంభజండు వినఁయంబున నిట్లను మీ రనుగ్రహిం
చినఁ దృణమైన మేరువగుఁ ఁ జిత్తము వేటొకరీతి నున్న న
య్యనిమిషశైలమైనఁ దృణఁ మా నటుగాన ఫలించె నాతపం
బసఘచరిత్రులార! నను ఁ నాదరణంబున మీరు గన్గొనన్. 155
- క. అది యట్లుండఁగ నిండీ, నదియిక్కడ నుత్తరంబుఁనకు నభిముఖమై
నదియును శివునకుఁ గృపామై, నదియుం దలపోయ నినియఁ యవిముక్తంబున్. 156
- క. కీటం బయినను నీనది, నీటం కొరఁగుటయుఁ గాలఁనియతి మృతంతై
యాటవికాధిపు పుక్కిటి, నీటం దోచును బురాణఁ నిశ్చయ మెందున్. 157
- ఉ. ఏమని చెప్ప నిచ్చటియఁహీనమహాత్మ్యము దోమ చచ్చినక
సామజపూజఁ గాంచు, మఱిఁ సామజ మిల్లిన సామజారియై
సేవముఁబొందుఁ, గాముకుఁడుఁ చెల్వకుఁగా మరుచేతఁ జచ్చినక
గామునిఁ జంపుఁ దా మగుడఁ ఁ గామినితో నొడఁగూడి యుండియున్. 158
- క. ఇటువంటిచోట నెప్పుడు, నుటజంబుల నధివసించియుండెడు మీయు
త్కటభాగ్యం బేమని చెప్పట దేవుం డెఱుఁగు మానిఁపుంగవులారా! 159
- తే. పోయి వచ్చెద దక్షిణఁ పుణ్యతీర్థ, రాజములు చూడ న న్ననుఁగ్రహము సేసి
యనువుఁ డనుటయువారలుఁననుపదపసి, యిందువదనయుఁదాసునిఁ జేచ్చఁజనియె.
- మ. అనఁగా వీరస్వసింహ యాదవుఁడు మాఁ యాజంగమాకారభ
ర్గునకుం గ్రమ్ముట మొక్కి భక్తనిధి! నాకుం జెప్పవే విశ్వనా
థునియారాధన సేసి యగ్గిరిని జంఁ తుశ్రేణిలో మున్నుగో
రినయర్థంబులు గాంచి రెవ్వరన గొఁ రీనాథుఁడు రాజుతోన్. 161
- శా. పాశక్లేశగుణేషణేంద్రియ తనుఁ ప్రత్యర్థితాపోర్తికా
కోశాదివృత్తిరిక్తమూర్తి! త్రిజగఁ తూలంకషాకార! మా
యాశ్మంగారవతీవిలాసవిభవఁ వ్యావిధముగ్ధాంత వే
ళాశర్వావహ! తారకాక్షురమహఁ లాపోవదేశప్రదా. 162

క. శాంతాకార యిదంతా, హంతాచింతావిదూర యపవర్గరమా

కాంతాకాంత దిగంతా, భ్రాంతాభ్రాంతాంతతాండవాభినయకరా.

163

పంచచామరము. అపారతా గభీరతా మృతాదిహేతుభూతతా

తపస్విసంగృహీతతా విధాతృముఖ్యదేవతా

ధిస పృమధ్యమానతా సదీమహానుజీవన

ప్రపాతజాతమగ్నతాభిరామచిత్ప్రయోనిధి.

164

గడ్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తిశ్చైర చరణకమల సేవాపరాయణ

సింగమరమానారాయణ జక్తయ నారాయణ తనూ

భవ భవసరాజ్ముఖ ధూర్జటి ప్రవీతంబై స

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యంబునందుఁ

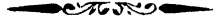
బ్రథిమాశ్వాసము.

శ్రీ రామార్పణమస్తు.

శ్రీరామాయనము

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

ఖండాచలమారుత

శేఖాస్పర్శాది విషయ శిఖాశ్చద్వి

ద్యాఖని మునిజనకల్పక

శాఖ శ్రీకాళహస్తినిదన మహేశా!

ఆ. అవధరింపుఁ డిట్లు భవదీయకథ విన్నవించు భక్తజనుల వీను లలర
మీరు యాదవునకుఁ గారుణ్యరసపూరి, తేక్షణముల నానతిచ్చినట్లు.

2

—❦— బ్రహ్మకు సరస్వతీవలనఁ గనుమారు లుద్భవెల్లుట. —❦—

న. తదనంతరంబ యొక్కనాఁడు

3

సీ. అఖలవిద్యారహస్యములశంకలు దీర్చి, సరస నుండెను మునీశ్వరులు నొగడ
స్వస్తికహస్తులై నమ్ముఖంబున బరా, బరిగాఁగ సర్వసుపర్యులుండఁ
గరతలయుగళి వఁ క్త్రిములు గప్పుక విన్నవంబులకొఱకు దిక్పతులు నేరఁ
బూర్వదేవతలు కింకుర్వాణులై తన, కనుసన్న వలసిన పనులు సేయ

తే. గరుడ గంధర్వభుజగ కిన్నర పితౄచ, భటులు చావడి ముంగటిబట్టిబయలుఁ
జటులతరవృత్తి గోటులసంఖ్య లెనఁగ, నజ్జగర్భంబు గొలుపున్న యవసరిమున.

4

మ. సవలావణ్య రసాలయంబు గుణరత్నస్థాన మాస్యత్సా
భవబింబోదయ మున్నతస్తనగిరింద్రవృత్తి వాచాసుధా
భవదేశంబు వశితరంగము తనూభద్రప్రభాఫేవదీ
ప్తిలిలాసం బగుతత్కళత్రము సుధాభింబోలి సదృశ్శీతోన్.

5

మ. చెలికత్తె ల్లయిదండఁ బట్టఁగ సురస్త్రీ లెందఱైన నైలం
కుల నేవింపఁగ వజ్రనిర్మితతులాకొటిద్వయంబుఁ యుళం
యుళనాదంబుల నీవ నూనికవుఁగెంబయ ల్లువాళించు పా
వలు పాదంబుల మెట్టి ప్రాణవిభుఁ గొల్పం గొల్పుమోసాలకున్

6

- సీ. బ్రహ్మకుఁ బట్టంపుఁరాణివాసం బయ్యు, రాజసక్రీడాభిరతులఁ బోక
జగదేశసాందర్యసాభాగ్య యయ్యును, నలుమాత్రమును గర్వగుణము లేక
సంపూర్ణ యావనఁసంపద గలిగియు, మదవికారస్ఫూర్తిఁపొదలనీక
వ్యాహరిసింహాసనామూల యయ్యును, బహువిధవ్యావృత్తిఁత్రాఢగాక
తే. మగనిముందఱఁ దన మహామహిమ తెల్లఁ, గానఁబడకుండ నడకువఁగలిగి కించి
దవనతాననయై పాలుపారఁ గన్ను, గంఠమీలకు నిలుకడఁ గఱపి కదియ. 7
- క. ఏతెంచునపుడు పాదుక, ాతలికఁజ్ఞాంతరమునఁ నటు విడిచి కరా
నీత వివంచీ మదళుక, పోత స్ఫటికాక్షమాత్రఁ పుస్తక యగుచున్. 8
- క. పరిజనుల ననిసి నాధుని, పరిసరమున కేగి యతనిఁపంపున మణిపిం
జరిత ధగధగితం బగు, సరిగద్దియ నుండునట్టిఁసమయమునందున్. 9
- సీ. మోముపున్న మచందఁమామ వెన్నెలఁ గాయ, డెందంపుఁగెందమ్మిఁగ్రిందుపడునొ
వాలుఁజూపనియెడుఁవేలుపుతేని కై, దువచాయగట్టుగఁబ్బవియఁబడునొ
కొప్పునుచీఁకటిఁగుంపు గవ్వకొనంగఁ, దలఁపు తెర్వరిత్రోవఁనప్పి పడునొ
రాయంచనడపులఁరాయడి దాల్కితా, మరతూఁడు దుమురుగాఁ మరలఁబడునొ
తే. నలువ తనుఁగొల్ప వచ్చినఁపలుకుఁజెలువ, చెలువమరయుచువలరాజుఁచిలుకుములిగి
దలఁమిన్నకయొకకొంతఁ, తడవునిలిచె, మునులుదమతమమొగములుఁగనుఁగొనంగ
తే. అదియుఁ దాఁగాంచి నభ్యులాఁహ్లానమందఁ, దగవుఁ దలపోసి చిత్తంబుఁబిగియఁబట్టి
స్వస్వరూప వికారైకఁసాఖ్యదృష్టి, మఱుగు వెట్టుచు నొకకొన్నిఁమాటలాడి. 11
- తే. సరస నల్లాపములఁబ్రొద్దుఁచాలఁబోయె, ననుచు వేల్పుల మునుల నెఁయ్యమున ననిసి
తాను వాణియు లోని సాఁధంబుమీఁది, కరిగి యచ్చట నిట్లని యానతిచ్చె. 12
- శా. వాచాగోచర మప్రీతర్కము వినిఁర్దవ్వంద్వం బసాధారణం
భావోద్వం బతిలోక మప్రిమపఁర్యాయంబు వర్ణింపఁగా
నీచెల్వం నిది నిక్క మట్లయినఁ గానీ నాకు నీవంక వాం
ఛాచాపల్యము దీరనేరదు మనోఁజక్రీడలం గోమలీ. 13
- క. నాకోరిక లీడెరఁగఁ, గై కొనవలె నీవు ప్రీమకఁకారవక్రతభా
షాకృతులు నూటి నటువలె, గైకొంటివయేని చెప్పఁగలదేమనినన్. 14
- క. తనపాతివ్రత్యమునకు, ననుకూలముగాఁగ మగనిఁయాజ్ఞకు లోనై
కనుపట్టె వాణి శతవా, గ్వసజానన లగుచు నలువఁవడి దేరంగన్. 15
- ఉ. అందున కెంతయుంబ్ర మదఁమందుచుఁ బుష్పితపల్లలందు నిం
దిందెరళాబకంబు పువుఁదేనియఁ గ్రోలెడు రీతి నూర్వరక
బొంది సుధాధరగ్రహణఁభూరి సుఖంబుల నొందుచుఁ శతా
నందుఁ డనంగ నొప్పెనఁగె యాడు మొదలృథల నిద్విధాతయున్. 16

శా. ఆరామంబులఁ గేలిలైలముల సౌధాగ్రంబులన్ స్వర్గనీ
 తీరోపాంత నికుంజ పుంజములలోఁ దేశంబుఁ గాలంబు నా
 చారంబు నివరింపఁగా మఱచి హృజ్జాతాంఘికారాంధుడై
 నీరేజాననుఁ డిచ్చ నుండె శతవాఁడీభోగ నిర్మగ్నతన్. 17

సీ. మొక్కిన నొకలేమఁ మోమెఱ్ఱఁగాఁజేయుఁ, నిట్లుఁ గూరిమి నొక్కఁ తీరఁబోఁడి
 తలఁపట్టుకొను నొక్కఁ తరుణీలలామంబు, హలున్పుని యవలించుఁ నొక్కయింతి
 పట్టకు మని యానఁపెట్టు నొక్క వధూటి, యేడుచు నొక్క పూర్ణేందువదన
 మునుఁగు వెట్టుచు నొక్క ముద్దయ సనిళించు, సిగ్గులేదను నీరుఁజెలువ మొకతె
 తే. మఱియుఁ గోపించి వలసినఁ మాస్కి నుండు, వారిజాక్షులఁ దగినట్లుఁ గారివించి
 రతిసుఖంబులఁ జొక్కునోరంతప్రొద్దు, నజుఁడు మన్మథ రాజ్యసంహాసనమున. 18

క. తరుణీశతకము బింబాధరమాధుర్యంబు ానుతఱి దమలోనన్
 బరమేష్ఠి నాల్గమోములు, వరుసలు వెట్టుకొనుఁ జెప్పఁ వశమే కూర్మిన్. 19

సీ. అధరపల్లవ మానఁ సంగంబు మఱచు దం, శత్రుతంబునఁ గొంతఁ తలఁపు గలుగు
 బరిరంధణంబునఁ బరవశుడగు నఖంబులు నాటఁ జెనకింఁ దెలివినొందు
 బహుబంధరసికి లోపసియొక్క గళరవ, శ్రవణంబుచేత నెచ్చరికనొందు
 సురతాంత సుఖమునఁసోలు దాంబూలంబు, నేయింప నించుకఁ సేదదేలు

తే. జలకిమానును దివ్యవఁ స్త్రీములు గట్టు, నివ్యగంధంబు లలఁదునుఁ నివ్యపుష్ప
 మాలికలు దాల్చు సమృతంబుఁద్రోలు మగుడ, గాలికానంగ సౌఖ్యాభిలోలలాడు.

ఉ. తోరపుఁగోరిక, ల్నగవుఁ తోడి మొగంబుచు జిక్కురడ్డ శృం
 గారపుఁ గొప్ప, క్రొంజెమటఁ గాజెను గండము, సందడించు ని
 ట్టూరుపు గాడ్పు, వేడుకలఁ నుబ్బెను దేహము, సోలఁ జూపు, నొ
 ప్పాగుట గాని నల్వ కొకఁయప్పుడు నిగారట లేదు కూటమిన్. 21

క. ఈమాడ్కి నిదియ సనిగాఁ, గామాంధుం డగుచు నున్నఁ కార్యము లెల్ల
 బోమొత్తి పుణ్యప్రావము, లేమియుఁ దలఁపక సుఖంచుఁ నెడ వారలకున్. 22

శా. క్రూరు ధూర్తులు దోషకారులు జగఁ ద్రోవల ల్ల హాభీషణా
 కారు ల్గర్హవిరోధు లస్యరచుణీ, కామాంధకారాంధు లా
 చారభ్రష్టులు లోకకంటకులు శస్త్రవ్యగ్రభాషు ల్మృపా
 దూరు ల్లుప్పదివేరకకనులు దోడ్తో బుట్టుచుం దండ్రితీన్. 23

—— బ్రహ్మకొడుకుదుష్టచేష్టులు. ——

సీ. చెఱపట్టి తెత్తుమోఁ శ్రీమహాలక్ష్మిని, బింజి గామితుమోఁ వెంశిగొండ
 మ్రుంగుదుమో పట్టిమిహిరమండలమును, ద్రావుదుమో సముద్రంబు లెల్లఁ

బన్నగకులసార్వభౌము నాడింతుమో, పెకలింతుమో ధాత్రిఁ బెకలిపడఁగఁ
దన్నదుమో మృత్యుఁదంష్ట్రలు విటుగంగ, సరగునఁ జెటుతుమో • జమునిబజ్జ
తే. నేడుకొండలుఁ బెరికి వేఁటాడి కడిమి, గగనమండల మొరయంగ • నెగరవైచి
బంతులాడి చరింతుమో • పనుపుమమ్ము, దండీ! వలసిన పనికిన్నఁదమ్మిచూలి.

ప. నెమ్మనంబున నుమ్మలించి కమ్మవిల్తుని యలరమ్ములం బిమ్మచీకట్లు గ్రమ్ముటంజేసిదుర్
దులుఁ గ్రూరకర్తులగు కొడుకులం గంటినే యని కటకటంబడి భువనంబులకు వెక్క
సులగు రక్కసుల దిక్కు గనుంగొని గగనకర్పర పరివేధి తుంగ శృంగ శృంగాటకం
బును నుదీచ్యవాచీ ప్రాచీప్రతీచీ సమీచీన పరిభిభూత గంగా గౌతమీ నముద్ర
ముద్రిత దుర్గంబును నిర్దళ నానామృగ సంకులమధ్యంబును నగు వింధ్యంబునకుం
బొండని నియమించిన.

25

ఉ. మించినవేడ్క రక్కసులు • మీనలు దీటుచు, దిక్కుడుంగముల్
చించుక పాట నార్పుచు మఃషీమలినాంగ విసీలిమ చ్చటా
వంచిత భానులై కయిదు • వల్లభిపించుచు లోకమెల్ల భ
క్షించెద మంచు వింధ్యగిరి • జేరఁగ వచ్చిరి దండ్రీ పంపునన్.

26

ఉ. అందొక దుర్గమస్థలము • నందు నివాసముఁ జేసి జంతురా
శిం దెగటార్చి మ్రొంగుచు ఋషిప్రమదావళిఁ బట్టుకొంచు సం
క్రందనముఖ్య దేవనగఁరంబులఁ గాలుచు నాత్మబోధ ని
ష్ఠం దపమాచరించుముని • సంహతి డెందము గండఁజేయుచున్.

27

మ. పురుషుం డన్న వధించి, కాంత యనిన • నోగించి, యర్థంబులఁ
సరగం జేకొని, మత్తచిత్తు లగుచు • సర్వంబు నేకంబు నే
సిరి వర్ణాశ్రమ ధర్మము, ల్బుధుల గా • సింబెట్టి చార్వాకమా
ర్గరతులొవ్వె శరీరసౌఖ్యపరతం • బ్రత్యక్షసిద్ధాంతంబు లై.

28

మ. కులశీలంబులు జాతిభీతులు నను • శ్రోశత్రపాహేయశం
కలు దూరంబులు నేసి యిచ్చల సమ • గ్రస్ఫూర్తి వర్తించువా
రల యై పోయిరి కాని రక్కసు లసా • రక్రూరసంసారమో
హలతాబద్ధులు గాకయున్న నపవ • ర్గానందముం జెందరే.

29

శా. భాండాగారము లెల్ల నన్యధనము • ల్బృందీగృహప్రాప్తితా
చండాలావధికాంత లాత్తకులయో • పారత్నముల్, సత్క్రియల్
చండక్రీడలు, సర్వజంతువులు భో • జ్యుజ్జేణి, కాదంబరీ
భాండవ్రాతము వేయమై, దనర • బావస్వాంతులై త్రిమృతన్.

30

శా. ఆబాధల్పడలేక భూరముణి శో • కాకాంతయై మూర్ఖువీ
ధీబద్ధారుణపాణిపద్మములతో • దేవా! జగం బెల్లర

తౌబుద్దీ వివరింపు నీసుతులచేఁ ♦ గాలెంజుమీ యంచు భా
మాబద్ధం డగు బ్రహ్మ దేవుఁగని విజ్ఞాపించె ఘోషించుచున్.

31

క. ఆయా ర్తనాదమునకుం, దోయజగద్భండు కరుణతో భూదేవి
జ్ఞానంగఁ బలిచి యోడకుమీ యీనిమిషమున నీకు ♦ మెచ్చొసరింతున్.

32

—♦— బ్రహ్మకు నుగ్రుఁ డనుకొనుకు కలుగుట. —♦—

క. అని కొడుకులపైఁ బుట్టిన, కినుక సహింపంగలేక ♦ కెరలినఁ గోపం
బున నుగ్రుం డనుతనయుఁడు, జనియించె నను న్నభూతజాలము బెగడన్.

33

చ. అతనికి నుగ్రసింహరథ ♦ మస్త్రచయంబును వజ్రకంచుకా
న్వితముగ నిచ్చి నాసుతులు ♦ నీనహజన్తు లటంచుఁ జూడకు
ద్ధతగతి నందఱు దునిమి ♦ దైవతకోటులు నింగి బొంగ భూ
సతికిఁ బ్రయం బొనర్చు మని ♦ సారసగద్భండు పంప నాతఁడున్.

34

—♦— బ్రహ్మవంతున నుగ్రుఁడు తనయన్నలగురక్కనులఁ జంపుట. —♦—

ఉ. కోవన నార్చినం దెసలఁగంజరము ల్పైద గెం, ధనుర్బణా
రావమునం గలంకె జలఁరాళి, వడంకె రథాంగతీవ్రనం
రావమునం గులక్మీతిధరంబులు, రథ్య మృగేంద్ర సాంద్ర హే
మావలి వ్రక్కలయ్యె హరిఁదంతము, లేమని చెప్ప నత్తఱిన్.

35

తే. తన్ను ధరణికిఁ బొప్పున్న ♦ ధాత నోటి, మాట నోరనె యుండ భూమండలంబుఁ
జేరఁ జనుడెంచె సింగంపుఁ దేరిజోడు, వింధ్యగిరినున్న రాక్షసవిలతిమీఁద.

36

శా. ఆ ఘోరాసుకు లంతయుం దెలిసి గంధానేక పానేకవా
హళాసు న్యందన బృందము ల్లోలువఁ జిత్తాయత్తమై, కార్దుకా
మోఘాస్త్రంబులు దాల్చి హేమరథము ♦ ల్లోదంబుతో నెక్కెగం
గొఘం బెత్తిన ధూళిచే నడుసుగా ♦ నత్యంత గర్వాంధులై

37

క. బలములు దీర్చిరి నడిచిరి, బలవంతుం డైన యుగ్రుఁడై నేచి బలా
బలచింత లేక రాక్షస, బలములు రఘురాము మీఁదఁబై కొనుగిరిన్.

38

క. ముందటఁ గాలుబలంబు పిఱుండం దురగంబు లాపిఱుండం గరులుగా
న్యందనము లందుపిఱుండం, గ్గిందుకొనగ నిలిపి నడువఁగా వెఱగయ్యెన్.

39

మ. గరళం బుద్ధతి నారగింపఁ జనునుఁగ్రవ్యగ్రవిస్ఫూర్తి, సా
గర మాహాశన మెత్తుకుంభజని రేఖాధ్యాంతసంతానను
స్థితం దీర్చు దిసేంద్రు చందమున, నాసేనం గమంగొంచు భీ
కర వేగంబునఁ దాకె నుగ్రుఁ డపుడుఁగ్రం బైన హంబునన్.

40

- క. చదివెం గాలుబలంబులఁ, గదిమెన్ గుఱువు పాఁజు ♦ గగ్గులకాడై
చెదరంగ గంధగజముల, మదమడఁచెం జండవీరమండలిఁ దాఁకెన్. 41
- క. వినునక పట్టిన మునుముక్, గడదేటిచి బలము రెండుగా నొనరించెన్
వడి నా రెంటికి నడుమన, వెడలెన్ మఱిసోమసూర్యవీధులుగాఁగన్ 42
- క. చెదరిన సేనల నన్నిటిఁ, గుదురుకొనం దోలి చుట్టుకొని వడి నేనెన్
మదకరుల హరుల భటులను, గదనంబున మడిసి చావఁకట్టుగఁ గూలన్. 43
- శా. ఆ యోధాగణచేత నిట్లు తమపై న్యంబు ల్పటాపంపల్లై
సాయల్యాటియు నేటుపోటుల భయభ్రాంతంబు లయ్యున్ సమి
ద్యాయుక్తాంగములయ్యుఁ దమ్ము శరణంబు లేవడియుం దూలఁగా
సాయంసూర్య సమాన వక్త్రములతో ♦ సక్రోధులై రక్కసుల్. 44
- క. విడిగిపఱచు పై న్యంబుల, వెఱపెల్లను దీర్చి చులులవిక్రమగరిమల్
మెఱయంగ నుగ్రుఁ దాఁకిరి, యురవడి నార్పులును జొబ్బులుములఁ దెగెన్. 45
- క. ఆ తుములమునకుఁ దెమలక, భూతలము నలంక నలువపుత్రుం డెద్దుగై
యాతెఱఁగున ననురులు నిర్భూతనదృశ శరపరంపరలు వడిఁ గురియన్. 46
- క. ఏసిన శరములు దుమురుగఁ, జేసి యరణ్యంబు దానశిఖి వొదిలినయ
ట్లాసుర పైన్యము వీరాగ్రేసరుఁ డుగ్రుండు విశిఖఃకీలుల బొదివెన్. 47
- క. తా నేసిన శరములు దా,వానలమునఁ బడ్డమిడుతలట్లు శరనిధిన్
సోనలుగా నర్పించిన, వానలక్రియ వారిమీఁదఁవమ్మై పోవన్. 48
- శా. క్రోధాగ్ని ప్రభవిత శోణరుచి దృక్కోణంబులం జందఁగా
నేధోండంబు గలంగ నార్చి శరము ♦ లేవేగ కోదండవి
ద్యాభౌరేయత మీఱ నేసె మనుజుఁహారాఘదేహాస్త్రధా ? (స)
రాధాతక్షితిధూళిపాళిగ మృగేంద్రస్యందనుం డుద్ధతిన్. 49
- క. కోణపవరు లవ్వరుని, బాణపరంపరల నొప్పి ♦ బడరైరి కుల
క్షోణీధరములు కుంభద్రోణాసారమునఁ గలఁగితొలఁగని భంగిన్. 50
- ప. మఱియును. 50
- శా. దిక్కుల్లొక్కదలంగఁ జక్రగుణసంపదైష్ట్యను ల్మీఱఁగా
రెక్కల్యచ్చిన కాలనర్పముల పేర్మింగంకపత్రంబులన్
జొక్కంబైన నిశాతబాణముల నాజో దేసె నేతాశముల్
గ్రుక్కిల్లింగఁగఁ గ్రొత్తనెత్తురు వాఁగు ల్పాఱఁ గ్రవ్యాదులున్. 51
- ఉ. ఏసిన నీనుపుట్టి యనురేశ్వరు లన్నియు నుగ్రునేసి యు
బ్ధాసనుపుత్రుఁ జూచి భువనాని నెన్నఁడు నిన్నుఁ గాన మ

న్నా! సమరంబు నేయుటకుఁ నై నియమించినవార లెవ్వరో
దోసముగాదు రాఁ దొలగఁ + ద్రోయుచు భోజనదంచు నుక్కునన్. 52

శా. అవ్వీరాగ్రణి బాణసాతముల మాంసాహారవీరు ల్పయిం
బువ్వుల్ చల్లిన యట్లుగాఁ దలఁచి యాఁర్చుల్ నింగిముట్టంగ నీ
క్రొవ్వీళ్లే యడగింతు మంచు వడి నుగ్రుండాణి రున్నత్తులై
గువ్వ డ్డగ నెదిర్చి పేర్చినగతిం + గోలావాలం బొప్పగన్. 53

క. ఒక్కమొగి ననురు లందఱుఁ బెక్కుతెఱంగుల నిశాతఃభీకరిశిరిముల్
గ్రిక్కిఱియనేయ నెత్తుట, నక్కంతీరవరథాంగఁమంతయుఁ దోఁగెన్. 54

ఉ. అప్పుడు నేల పెల్లగిల + నార్చి మహాగ్ని నిరీక్షించుట
నిప్పులు రాలఁ గోపమున + నిష్కరశాతశిలీముఖావళిఁ
ముప్పదివేల రక్కసుల + ముంచె విరించితనాజుఁ డీశ్వరుం
డప్పురదైత్యవీరినివహముశరములఁ గ్రుమ్మకై నడిన్. 55

ఉ. కప్పిన యంపవానలకుఁ + గంపమునొండక మానవాశనుల్
ముప్పిరిగొన్న రోషమున + మోమునఁ గంఠమునన్ భుజములఁ
జిప్పిలి వేడి నెత్తురులు + జీగులుఁబెలులు కొండనుండి
టొప్పనఁ గాఱి వీరరస + మొల్కెను చందము దోప నుగ్రుండ్డ. 56

శా. చెక్కల్నే సె రథంబు, లశ్వముఁ గూఁ ట్చెన్, ఖండఖండంబులై
పెక్కుంబు ల్పడనేసె, రత్నమయకోటిరంబులుం దూణముల్
వ్రక్కల్లా నొనరించె, ధూళిఁ గలఁ + స్వర్మంబులన్, సూకులన్
ఁకాడెం, దునుమాడె విండ్ల, ససుకుల్ + సంక్షోభముం బొందగన్. 57

క. అరదములు విడిచి రక్కసు, లరిగిలుఁ బట్టెములుఁ గొనుచు + నాకసమునకుఁ
బారిఁబారి నెగయుచుఁ గల్పించిరి కాటుకప్రోవువంటి + చీకటి సంతన. 58

శా. ఆమాయాతిమిరంబులోపల నదృశ్యాకారులై పోరు ర
క్షోమాతంగముల స్మృగేంద్రరథుఁడుగ్రుం బోలి శాతాంధకా
రామిత్రాంబక మేసి చీకటులఁ బాఁయం దోలి యాకాశఘం
టామార్గంబున నుండకుండఁ గడికంఁడల్లాఁగి బెల్లెసినన్. 59

శా. తూలంబాఱియు బీరువోక సురనాఁధు లేచెమూఱన్ సమి
త్రేళిలోలతఁ గాలమేఘముఁమాడ్కిం జూడ్కొక్కిన్ శిలా
జాలాసారముఁ బై పయిం గురియ రోషసావృంతుడై తీవ్రవా
తూలాస్త్రంబున నందఱుఁ గెడపి శాంతుండయ్యె నవ్వీరుడున్. 60

చ. నరులకు గుండెగూడు దిగె + నాగకులంబులు నిద్రవోయె, ని
ర్జరులును మిన్నుదన్నిరి, ఛఁరామరకోటియుఁ దృప్తిఁ బొందె, సు

స్థిరత వహించె ధాత్రియు, ఋషివ్రజ మిచ్చుఁ జరించె, రాక్షసాఁ
త్కరము రణంబునఁ హరిరంధ్రప్రదరాహతిచేతఁ గూలినన్.

61

వ. అమృహారణస్థలంబున వారణంబులయట్టలు కట్టలు వడుటంజేసి తొట్టిన నెత్తురు
మడుపులం దెట్టువలు గట్టిన యంపకట్టియలం దెప్పలుగట్టుకొని యాడం దలపెట్టు
బిడ్డల యెడ్డెతనంబునకు మనంబున ఘనంబగు వేడుక వాడమఁ బెద్దయుంబ్రాద్దు
ముద్దాడు శాకినీ ధాకినుల కలకలంబును, విచ్చలవిడిం బచ్చిపొలనుఁ దిని వెగటగుటం
జేసి తొడవులనెడలి పడిన పద్మరాగంపుఁ గుప్పలు నిప్పలనుచుఁ గండలు బరికట్టి
యల స్సట్టి కటుకుట్లు గాలుపం బాలుపడి తిరుగు భూత బేతాల బాలికాకులకోలా
హలంబును, మిట్టకోలల గులగులలైన కిరీటంబులనుండి రాలిన వజ్ర మాక్షిక
రజోగుణంబు లవణంబు చవి మరగి ముఱుగకుండ నుప్పుకండలుపెట్టఁ జూచు పిశాచ
మందగామియల క్రందును, బదశునం బొదవిన మెదడునుం బ్రదరంబులం జదిసి కది
సిన మాంసంబును బ్రేవులప్రోవులు మొదలుగాఁ గూడఁబెట్టి కట్టలుగట్టి, యేనుఁగు
తుండంబులం దూము లమరించి, చెమరించిన మోములతోడఁ జెఱువులు గట్టుకాడ
నిట్టవొడిచిన రక్తంబుల నట్టనడుమ వేసినఁ జెలంగు కూశ్మాండ కుమారోద్దండ
హసనవ్యసనంబును, గాకఘ్నూకజంబుక వనశునకంబులు వ్రచ్చి వందఱలాడి యవ్వ
లవ్వలికి వెడలివచ్చు నేనుఁగు పీనుఁగుల డొక్కలలో డుక్కిడాఁగిలిమ్మిచ్చులాడు
దయ్యంపుడొయ్యలుల సయ్యాటంపుఁగయ్యంబును, వీరరసావేశంబున విజయూ
శాపరవశత్వంబును జేసి మునుపడిప్రోవుదప్పక ధరణిం బడియున్న మానవాహార
హారశాబక కళేబరంబులం జూచి సజీవశంకాతంకంబునం గొంకి వెనుకపదంబులం
గ్రమ్ముకొనం జమ్మిన దుమ్మునఁ గదలకుండినఁ జెండి పండువునేయు గోమాయ
పంపరావంబును, విగతవీరులైన తేరులును, జర్ఘరితాంగంబులైన తురంగం
బులును, శరీరప్రోతశరవాత్తులైన సూతులును, ఖండఖండంబులైన కోదండం
బులును, రంధ్రనికేతనంబులైన కేతనంబులును, విదళిత సూత్రంబులైన తను
త్రంబులును, రజోజాలంబులైన శూలంబులును, విదారితకూటంబులైన కిరీటంబు
లును, ఖండితవేణుశలాకంబులైన పుండరీకంబులును, విధ్వంసితముఖంబులైన
శిలీముఖంబులును, భంగభంగంబులైన మాతంగంబులును, రుధిరసమాకాంతంబు
యిన మావంతులును, యమకింకరాయత్తులయిన రాహుత్తులునుం, గల కలనిఁ
గనుంగొని చని వీరాగ్రేసరుండగు నుగ్రుండు పితామహాగ్రభాగంబున నిలిచి గెలి
చినవిధంబు విన్నవించిన విని విరించి పుత్రవధవిభాకర్ణన గ్రథితశోకానలదండవ్యా
మానమానసుండై మండిపడుచుం జూచిన నతండునుం భస్మంబైనం బుత్ర
హత్యాద్రిదోషంబును బుత్రవిహీనత్వంబును బ్రాప్తంబయ్యెనే యని విచారించి 62

—❖— బ్రహ్మ పుత్రహత్యాదిదోషపరిహారార్థము తపంబు సేయుట. —❖—

ఉ. ఇంతట దేవదేవుఁ గరుఁజేయు దక్షిణరాష్ట్రకైలశ్చింత
గాతరవాసు భక్తజనఁ తామరభూజము నద్రక్ష్యకా
కాంతునిఁ గొల్పకున్న సుతఁఁఘస్మరతా సుతసీసతాఘ దు
ద్ధాంతపయోధిపాతమునఁ ♦ దప్పిమనంబు సుఖంబునొందునే? 63

వ. అని వితర్కించుచు 64

ఉ. అంచలుగట్టినట్టి రథ ♦ మాతృవధూటియుఁ దాను నెక్కి చిం
తించినయంతలోఁ గదలి ♦ తీవ్రత దక్షిణరాష్ట్రకైలముఁ
గాంచె విరించి ముక్తికలఁకంఠపథూపదవీరసాలముఁ
బంచముఖానుకూలము విఁపద్విషిలోగ్రదవాగ్నికీలమున్. 65

తే. కాంచి కాంచనమాణిక్యఁఖచితమైన, యంచకొదమలఁ బూన్చిన ♦ యరదము డిగి
దేవియును దాను మొగ లేలఁదీర్థమాసి, యథప్రదర్శించి జ్ఞానపుష్పాంబుఁగొలిచి.

వ. దక్షిణకైలాసగోత్రంబునఁ గూర్చుండి కమలాసనుండు కమలాసనస్థుండై హృదయక
మలంబునఁ బరమేశ్వరు చరణకమలంబులు నిలిపి పంచేంద్రియసౌఖ్యంబుల వంచించి

సీ. కందమూలాదిభాగములఁ గొన్నిది, నంబులు ఘోరతఁపం బొనర్చి
యంబుకణంబు లాహారంబుగాఁ గొన్ని, నెలలు దప్పక భక్తి ♦ నిర్వహించి
పవనాశనంబునఁ ♦ బరితృప్తుడైకొన్ని, ఋతువుల నద్భుతఁవ్రతము సలిపి
సతతోపవాసనిష్ఠాపరాయణుడై, గొంతకాలము తపోదాంతి నెరపి

తే. భువనభవనభయంకర ♦ పవనవర్ష, శిశిర తీవ్రతర వృధఁ ♦ జెదరనీక
హృదయధైర్యంబుమిక్కిలి, పవనపటిచి, నలువయిబ్బంగిఁజెక్కిండ్లునలిపెదపము.

సీ. గాంగేయముఖి తిరంగనంగతసదా, గతి సుహృద్గ్రీష్మఃఖము హరింప
సతతవాచంయమిఁశ్వరకృతకృతుహవి, ర్జ్వలదగ్నికీలలు ♦ చలి నడంప
నికటద్రుమస్థితఁనీలకంఠంబులు, పురులొడ్డి వానలఁబిఱుసు మాన్పు
నాగంబు లాభోగఁభోగంబు లడ్డంబు, పట్టి ఝంఝూనిలఁపంక్తి నుశప

తే. సఖలభూతాత్మమూర్తియై, మతేశయిల్లు, కొడుకుఁబడయంగన శ్వేతుఁగూర్చితపము
సేసె నటుకానఁ బవ నాగ్నిఁ శిఖఁఫణిండు, లాదిగాఁ గూడి విధికి సఁహాయు లైరి.

సీ. తల్లిగానని లేడిపిల్లకుఁ జన్నిచ్చి, పెంచు బెట్టులి తనఁబిడ్డయట్ల
దైవికంబున గూడుఁదప్పి నేలను బడ్డ, రాచిల్కబోదలఁ ♦ బ్రోచుఁబిల్లి
యెండచేఁ గ్రాగిన ♦ కొండకోయిలఁ జెచ్చి, యెలమావినీడలఁ ♦ నిలుపుఁ గ్రోఁతి
యెడఁబాసి పోయిన ♦ విడియేనుఁగులఁగూర్చి, కరిమిరహంబు కేసరి హరించు 66

తే. స్తనితములకెగపడి వచ్చు, శరభములను, బట్టి యొయ్యన ధ్రాతిపైఁ బెట్టికాచు
గండభేరుండపక్షులుఁగలిగి యజని, యాశ్రయముశాంతరసహృదయయ్యెనపుడు.

ఉ. అడ విభాతకుం జదువులమ్మ సదా పనిపాట సేయఁ జే
 తోడుగఁ జెంచెత ల్పులుకుఁ తోడుగ రాజశుకీకదంబముఁ
 గూడి చరింపఁగా నదియఁగొంత వినోదము గాఁ దపస్వినీ
 క్రీడ వహించె నాత్మఁతికిఁ మదిగోర్కి ఫలించు నంతకున్. 71

తే. భారతీ దేవియును దానుఁ బద్మభవుఁడు, భువనములకెల్లఁ జోద్యంబుఁ పుట్టునట్లు
 లాత్మవిద్యాధురంధరుఁడైనకొడుకుఁ బడయఁగాఁ గోరి ఘోరతఁపంబొనర్చె. 72

మ. కరుణాధారలు నేత్రకోణములవంకం జింద నానందబం
 ధురమై మానస ముబ్బఁగాఁ బ్రమథపంక్తుల్లాల్పి గోరాజునె
 క్కి గటన్తంగళవాద్యముల్ సెలఁగ లక్ష్మీనాథముఖ్యామరుల్
 పరివేషించి భజింపఁ బద్మజనకుం బ్రత్యక్షమై యాశుఁడున్. 73

— ❦ — ఈశ్వరుఁడు ప్రత్యక్షమై బ్రహ్మకు వరమిచ్చుట ❦ —

శా. ఏ నీకేమి యొనర్తుఁ జెప్పము సురఃజ్యేష్ఠా! యనెన్ భక్తి భా
 సానాథుండు ధర్మిణి జాగిల సమఃస్కారంబు లర్పించుచున్
 నానారీతుల నన్నుఁజించి నిటలఁనృప్తాంజలిత్వంబునన్
 మేనఁ గంపము రోమహర్షణము సమ్మిశ్రింబుగా నిట్లునున్. 75

తే. దేవ నీవంటి దేవుండుఁ నిన్యతీర్థ, రాజములలోన నక్షిణఃపఞ్చశిఖరి
 వంటి క్షేత్రంబు నానంటిఁవాంఛితార్థ, సిద్ధుఁడు నరుడు ధర విమోర్ఛించి చూడ.

శా. కాన న్వచ్చియుఁ జూడరాదు భవదాకారంబులో నొక్కమే
 నైనం బారముముట్ట నింకెటులు లోకాతీతమై దృష్టికిఁ
 లోనై యుండని మీచిదాకృతి నుపశ్లోకింపఁగా నేర్చెన్దఁ
 నానాభంగుల నూరకుండుటయ భగవ్యత్వంబు నాబుద్ధికిన్. 76

సీ. భారతీ దేవిఁ ఁ బాయక కాబధర్మము విచారింపకఁ మదనకేళి
 దోంగ ముప్పది వేలరక్కసు బుద, యించి వింధ్యాద్రికిఁ నేగి వారు
 ప్రజల బీడింప సఁగర్వనహదేవత, చెప్పిన నేను రోమించినపుడు
 పుట్టె నుగ్రుండను పుత్రుండు వానిచే, నందఱ జంపించి యతని జంపు

తే. కొంటి నజ్ఞానమునఁ గట్టుకొంటిఁ బుత్ర, హత్య సంతానహీనుండఁ నైతి దేవ!
 రెండుదోషంబులనుమాన్చిఁ నిండువేడ్కనన్ను రక్షింపునునుఁబ్రసన్నుడగుచు.

వ. దక్షిణకై లానగోత్ర పితౄణామూత్రంబునంబుత్రహత్యాది దోషంబులువాసె మాఖ
 మానంబున మఖానక్షత్రంబున నుషఃకాలంబున సువణముఖరీస్నానం బాచ
 రించి మానంబున నీ మహాలింగంబునకుఁ బ్రదక్షిణంబులుఁ బ్రణామంబులుఁ బం
 చాక్షరీనుంత్రపంబును నూటయెనిమిది సేసి ప్రతిమఖానక్షత్రంబున నివిధంబున

నొక్కనవత్సరంబు నడిపిన సుపుత్రుండు గలుగు నీవేకా వెవ్వరీప్రీతంబు నడిపిన నిట్ల యా నని యానతిచ్చి సర్వేశ్వరుం డంతర్ధానంబు నొందె సరవింధనందనుండు నట్లు సేయం దొడంగిన.

78

—❖— ఋభువునిజననము. ❖—

మ. నెలరెణ్ణె ల్లకుఁ జీరచిక్కెఁ బ్రజగఁన్నిర్మాతయిల్లాలికిఁ జెలఁగెం జిట్టుము, లంకురించె నరుచుల్ యెక్కు ల్పూర్ణాతేందుమం డలతేజంబున నొప్పెఁ, గొను బలిసెఁగఁ డాసెం గుచాగ్గింబులఁ నలు, పాయానము దోచె నెన్నడ నభిన్నంబయ్యె నిట్టూర్పులున్.

79

తే. తెల్ల నగుమేను కనుమితఃపల్లిగాఁగ, గురుకుచంబులు పుష్పమంజరులుగాఁగ నందునుండెడి నలుపు నిండిందిరములు, గాఁగఁ జెలువొందెవాద్యేవిగర్భమహిమ.

తే. ఆత్మలోనున్న పుత్రహఃత్యాకళంక, మాత్మజాభావతాదోష మాత్మరూప మైన పిండంబు గర్భస్థమైనబైట, వెడలె ననఁ జన్ను మొనలందుఁబాడ మె నలుపు.

సీ. సౌఖ్యలేశములేనిఁసంసారదేహాభిమానముల్ విడిచి త్రిమ్యురంగఁ గోరు ముక్తిసామ్రాజ్యాభిషిక్తులై విహరించు, యోగసిద్ధులలోనఁనుండఁ గోరు మానముదానినక్తిమదికి నింపగు చోట, నేకాంతమున వసియింపఁ గోరు సప్తార్థిప్రాప్తమగు పదార్థంబుల, దీపనాదివ్యథఁ దీర్చు గోరు

తే. విప్రవవ్యాపకంబు సఃవి స్థయంబు, నైవబ్రహ్మంబు పిండమై యాత్మగర్భ గోళముననుండఁ దన్మహాగుణములెల్లఁ, దెలుపు మెలపున సంతటఁబలుకు వెలది.

ఉ. భారతి గోరుకొర్కలకుఁ బద్మభవుం డనుకూలుఁడై మఖా తారకయందు సుప్రసవముఁ దప్పక సల్పుఁగ నొక్కయేటిలో నీరజవైరేశేఖరుని నిత్యకృపం గల పుత్రజన్మముం జేరువ యయ్యె దంపతులఁచిత్తమునం బ్రమదం బిగుర్పఁగన్.

83

తే. వాఙ్మయంబైన వేదాంతవార్ధియందు, సర్థమయుండైన చిద్విధుం డవతరింపఁ దన్నుమొనచిన తెఱఁగునఁదమ్మిచూలి, ప్రమదమునఁజొక్క వాణిగఁగర్భముననుండి.

మ. ఉదయించెం బరమాస్థి రూపము మహాఽయోగీశ్వరోత్తంస మీ శదయావర్ధితదివ్యతేజము సదాఽశాంతస్వరూపంబు దుఃఖదసంసారవిదూరిమానసము లోకం బుత్పసక్రీడలఁ బాదలంగా సుతరత్నమంత జననీపుణ్యప్రభావంబునన్.

85

క. పుత్రోద్దయ మగుటయు శితి,పత్రజుఁ డానందలహరిఁ బరవశుఁ డగుచుఁ స్తోత్రంబుసేసె ముక్తిక,శత్రుని గౌరీశు నిర్మలప్రతిపత్తిన్.

86

వ. ఖండపరశుండును సఖండదయామండితకటాక్షపీక్షణంబులఁ బ్రీత్యుండై కమలజత
నూభవునకుఁ బుభుభవనియెడునామంబానరింపననుగ్రహించియవగ్రహరహితంబును
గలుపఁహితంబునునైన బ్రహ్మోపదేశంబు నేసి యంతర్హృతుండయ్యె నంత. 87

శా. శోరః వెండియుఁ గన్నవారలకు సంక్షోభింపకే మొక్కి యా
త్రారామత్వమునం జెలంగి యింక నేయర్థంబు వర్జింపఁగా
లే రాత్నజ్ఞు లనంగ నాబుభువు దల్లిందండి వీక్షించుఁ బు
ణ్యరణ్యంబులఁ బుణ్యశైలముల బ్రహ్మజ్ఞానియై తిమ్మరన్. 88

ఉ. వచ్చి నిదాఘుఁ డాబుభువువంకఁ బరావరవస్తుదర్శనం
బచ్చువడంగఁజేసి ననఁకాదుల కంతయుఁ జెప్పి చూప నా
సచ్చరితుల్ నమస్త మునిచంద్రులకుం గరుణార్ద్రచిత్తులై
యిచ్చిరి బ్రహ్మవిద్య, వెలఁయించిరి వారు జగంబు నిండఁగన్. 89

శా. ఈచందమునఁ దమ్మిచూలికథ గౌరీశుండు చెప్పంగ ధా
త్రీచక్రేశుఁడు సొక్కి మొక్కి యనియెఁగ్రీకాళహస్తిశతా
ప్రాచుర్యంబు పురాణసిద్ధముగ నెఱపాటఁ జగన్నాయకుం
జాచంద్రార్కముగా ధరించె నిది నా కద్యంతముం జెప్పవే. 90

క. అనవుడుఁ గుహనాజంగమ,తనువు ధరించిన సుధాంశుధరుఁ డిట్లనియెఁ
మనుజేశ్వరుతోఁ గరుణావననిధియై విన మటంచు ఁ వాచాప్రౌఢిన్. 91

క. తొలియుగమున శ్రీనామముఁ, గలచెలఁదియుఁ ద్రేతయందుఁగ్రాళంబనుపా
ములతేడును దానికి నీ,తలియుగమున హస్తియై ప్రతంబునఁ గొల్వన్. 92

శా. గౌరీశుండు చెలంది బాము గజముం గైవల్యసామ్రాజ్యుల
క్షీరపావంబు తన్నుఁగూర్చుకొనఁగా ఁ గ్రీకాళహస్తిశ్వరుం
డై రాజులై దదీయభక్తిగరిమం బాద్యంతము స్మికు వి
స్తారప్రౌఢి వచింతు రాజ! వినుమా ఁ దత్తావధానుండవై. 93

—❧— చెలదిపురుగు శివై క్యముఁ బొందుట. —❧—

చ. కృతయుగవేళ మర్కటకకీటక మొక్కటి పూర్వవాసనా
గతమతి దేవదేవు గరఁకంధరుఁ గొల్వఁ దలంచి కుంభజ
క్షీతిధర కన్యకాంబు పరిష్కృతరీరముతోడ నాత్మని
ర్గత బహుతంత్రపంక్తి గృహకల్పన శిల్పకళాప్రసాదన్. 94

సీ. ప్రాకారములు గోవుఁగమ్ములు కొలుపుకూటములు సర్వసమందిరములు కోశ
గేహము ల్పందిళ్ళు ఁ కేళీనివాసంబు,లంతఃప్రదక్షిణాయతనపీఠ
యుపహరిభాగమంబుపము గర్భగృహంబు,పరిణయ హేమవై భవనిశాంత
మంతఃపురంబు కఠ్యంతరంబులు జాల,కంబులు మేడలుఁగరుణతోడ

- తే. నిభముఖానలజాతచండీశవుండ, రీకలోచన మాతృకాలోకనయన
దక్షిణామూర్తి వటుకాదిదైవతముల, నిలయములు గట్టెనత్యంతనిష్ఠతోడ. 95
- శా. ప్రాతఃకాలతుపారశీకరచయః ప్రాప్తిం లనన్త్యాక్షిణీ
వేతాగారములట్లు చెల్వెనగుతఁబ్బిందుచ్చటాజాతఖ
ద్యోతచ్ఛాయలఁ గొంతసేపు బహుళ తోదీప్త కేహంబులై
లూతాకల్పితతంతుసద్దములు వొల్పుం జెప్పఁ జిత్రంబులై. 96
- క. తీరుగ నీగతి నిందులు, తీరఁగఁ గట్టియును గాలిఁ ద్రెవ్విసపోగుల్
జాతిన పోగులు నదుకం, దీరువనే కాని నిలువఁ దీరక దినమున్. 97
- శా. నేవింపంగఁ జెలందినేమముఁ బరీక్షింప న్నలాటాక్షుఁ డా
త్తావాసంబుననున్న దీవశిఖికీ లాభీలతీవ్రభా
వ్యావిధాంబరమై తగుల్కొని తదీయాగారముల్ ధూమమై
పోవం జేసిన లేచి కీటకము హృద్భూతవ్యథాక్రోధమై. 98
- క. ఇదిచెక్కేడులు పట్టెన్, నదనంబులు గట్ట నాకుఁ శంభునికొఱకున్
దుది గుమ్మరి కొకయేడును, గుడె కొకపెట్టన్న మాటకున్ సరివచ్చెన్. 99
- చ. కటకట నేఁ బ్రయానమునఁ గట్టిన యిండ్లను గాల్చె దీప మిం
తటఁ బడి దీని మ్రుంగక వృథా వసియించినఁ గోపమాటునే
యటమటమైన జీవనమునందలి మోహము చాలునంచు ను
త్కటగతి దీపికానలిఁ భావినరంబులఁ ద్రావఁ బోవఁగన్. 100
- శా. దేవోత్తంసుఁడు భక్తవత్సలుఁడు చిత్తేశస్వభావుండు గౌ
రీవామాంగుఁడు శంకరుండు దయ మూఁ రింబోవఁ గెంగేలునన్
జావ న్వచ్చిన పురుషుఁ బట్టి తగునీ నద్భుక్తికి మెచ్చితిన్
నీ వేయర్థము నన్ను వేడెదవు దానిం జెప్పుమా నాపుడన్. 101
- క. చెలఁదియు నాతవ మింతట, ఫలియించె నటంచుఁ బ్రమథఁపటికీ బ్రణామం
బులు పెక్కు సేసి సంభ్రమ, కలితహృదయమగుచు భక్తిగడఁచుకొనఁగన్. 102
- శా. దేవా! నిన్ను నుతింపలే, నధమబుద్ధి, వేదశాస్త్రంబులున్
రా వేపాటియు, వచ్చినన్ శ్రుతులుశాస్త్రంబు ల్లిముం జెప్పఁగా
లే వాద్యంతము లన్నఁ దద్విధులకుం లెక్కింపఁగా శక్యమే
సేవాధర్మము మేలు గాకనుచు మీ శ్రీపాదము ల్లాల్పితిన్. 103
- క. నా కీభవదుఃఖంబులు, లేక మహాజ్ఞానరసవిలీనుడ నగుచున్
లోకం బెన్నఁడు నెఱుఁగని, యాకై వల్యమె యభీష్ట మని ప్రార్థింపన్. 104
- చ. అనిమిషకోటి తా మహారహంబునొనర్చు శివార్చన ల్లనం
బున నిరసింప, మానులు తపోవిధవంబులు రోయ, యోగవా

ననఁబడి పార్లువారు తమజన్మముఁ దిట్టుకొనంగ, నన్యద
ర్యసరతు లెల్ల మాసమయఁసంగతి చాలునటంచు, నెంచగన్. 105

ఉ. ఎక్కడఁ జూచినన్ సురము ధీశ్వరదానవమానవాహివుల్
మ్రొక్కుచు నన్నుతించు రవముల్ ధ్రువమండలవీధి నిండఁగా
దిక్కులు ముంచుకొన్న తనఁతేజములోపల నూర్చినాభమున్
గ్రక్కునఁ గూర్చెఁ దన్మయము ధా శివలింగము భక్తిలోలతన్. 106

సి. లూతాధీశ్వరు కథ యిది, వాతాశన హస్తికథలు ధాక్రుత్తు మహా
పాతకధాత్రీధరని, ధ్వాతములై యమృత మొల్కఁ ధా వీనులకున్. 107

—కాలసర్పము నేనుఁగును శివసాయుజ్యము నొందుట. —

శా. త్రేతాంతంబున నొక్కకాలఫణి భక్తికిఁ దివ్యమాణిక్యముల్
సాతాశంబున నుండి తెచ్చి దినముం ధా లేందుచూడార్చనల్
ప్రాతర్వేళలఁ జేయు ద్వాపరయుగఁప్రారంభమైన స్థలా
తీర్థున్ శంకరుఁ గొల్పి వచ్చె నొకహస్తిశ్రేష్ఠ మహోటికిన్. 108

సీ. వచ్చి కేతకినది ధారిలోపల దోగి, కాసలు గొలఁకులు కలయుఁ దిరిగి
మాలూరశాఖలు నాశీకకష్టఁగ, కుముదపుష్పంబులు గోసి తెచ్చి
ఫణి సమర్పించిన మణులెల్లఁ బోద్రోచి, తొండానఁ గ్రోలిన తోయములను
దక్షిణకైలాస ధరణీధరావాసు, సద్భక్తితోడ మఁ జ్ఞనమునేసి

తే. పూజలొనరించి యేనుఁగు పోవుటయును, భవునిదర్శింప మఱునాఁడు పాపతేడు
నిజఫణాగ్రసమగ్రమాణిక్యదీప్తి, తపసునకుఁ దోచుమఃకాలత్రయముఁ జెలుప. 109

ఉ. డగ్గటి యెవ్వఁడో కటకటా శివలింగముమీఁదిరత్నముల్
గగ్గులకాటఁ గప్పి ములుకంపలు తీవలు వెట్టె నేలని, నా
కెగ్గొనరించి పోయె, నిక ధేనుననేర్తు మదీయ భాగ్య మి
ట్లగ్గిఁబడంగఁ జేసినమఁదాంధని సంచు విషాదదిత్తుడై 110

క. అల్లన యేనుఁగు వెట్టిన, వెల్లం బోద్రోచి యెడఁద నీనును భక్తి
మల్లాడ మణుల గొరీ, వల్లభుఁ బూజించి చనియె ధాతాశనమున్. 111

ఉ. అంతటఁ గొంతనేవునకు సగ్గజరాజును వచ్చి రత్నసం
క్రాంతశరీరు నీశ్వరునిఁ గన్గొని యెవ్వఁడో నేడునజ్జతా
సంతమనంబు గప్పియెకసక్కెపుఁబూజ లొనర్చె గాక యే
భ్రాంతులు పెక్కువర్ణములు తాలు కప్పడికె బెట్టె జూతురే. 112

క. అని చింతించుచు నెప్పటి, యనువున శివపూజఁ జేసి యడవికిఁ జనియె
దనయిచ్చ దంతి సామున్, బనివడి మఱునాఁడు దాఁ బ్రభాతమునందున్. 113

- మ. శివుఁ బూజింపఁగ నచ్చి బిల్వవిటపఁగ్రేణీననాశాబ్జభే
దవిలీనాంగము దివ్యలింగము సఖేఁదస్వాంతమై చూచి నా
ది వృథాజన్మము గాడె! నాతపము భక్తిం బాపగా కున్న యే
ల విచారింపఁగ నెల్లియుఁ ప్రతము కొల్లంబోయినం జూచెదన్. 114
- ఉ. ఎక్కడి దుర్మదుండో తన ఁ కేనొనరించినరత్నపూజనల్
దిక్కులఁ బాఱఁ జల్లి జగఁతీరుహశాఖలుఁ దప్పికాడలుఁ
బెక్కులు గొంచువచ్చి పయిఁ బెట్టిన నూరకయుండె శంకరుం
డక్కట యేమి సెప్ప నహఁహ పగవారిని గూడె దైవమున్. 115
- ఉ. కంటక మెట్లునాక సుముఖత్వము నొందితి వయ్య పార్వతీ
కంటకతాంగబాహులతిఁకాయుగసంగతిఁ బోలె దుఃఖకృ
త్కంటకబిల్వికాకమఁకాండము లెత్తిన మోచిమోచి ము
క్కంటి! యెఱుంగవే నొనలి ఁ కంటిమహాత్మ్యము నీకు గల్గుటన్. 116
- మ. అని దుఃఖించుచు నెట్లకేలకు దృఢంబైచిత్త మా త్తేశు స
ర్వససేయం దలపోయ దంతిక్రతపూజల్ ద్రోచి పైదుమ్ము భు
స్సునఁ బోనూది యనర్హ్యరత్నములఁ జక్షుశ్శ్రోత్ర మర్పించి యా
? త్తనివాసంబు తదంతరాయజనితో న్నాదంబునం దూఱుచున్. 117
- సీ. భోగవతీర్పురంబునఁ జొచ్చి బోటులతోడ నాడెను జలఁద్రుడ లుడిగి
పువ్వుఁబోలులు దాను బొత్తుల భుజించు, మధురసుధాహారవిధిఁ దొఱంగి
బహువిధ తానసంపన్నగానంబుల, నిక్కి చొక్కెడు తననేర్పు వదలి
ప్రాణనాయికతోడఁ బర్యంకసీమల, మసకానఁ బెనఁగుసంభ్రమము విడిచి
తే. నిద్రవోయెను సుఖమెల్ల ఁ నేలఁగలిపి, ప్రతిదినంబును దాఁ జేయుఁరత్నపూజ
శివునిపై నుండకుండీనఁకంతనొంది, రాత్రి శివరాత్రిగా జాగఁరమ్ముఁ జేసె. 118
- శా. తా నర్పించి తొలంగినట్టి తరువాత్ శంభుఁ బూజింపఁగా
దానానేక మేగుదెంచి శివుమీఁదన్ నిన్న మొన్నంబలె
నానారత్నము లుండఁ జూచి కడుఁజన్మంబోయి నాతోఁ జలం
బో నే డీశిల విశ్వనాయకునిపైఁ బొందించినాఁ డెవ్వఁడో. 119
- ఉ. అచ్చపునీలవర్ణ దృఢఁ దావళి నల్లని కల్పితే? కడుం
బచ్చనిరాలు బిల్వనవఁప్రతములే? యరుణాశ్మభంగముల్
విచ్చిన యెట్లుదామర లె? విశ్వపతీ! విరసాపలంబు లె
ల్లచ్చునలయ్యె? నీకు సవియందునె గంధ మృదుత్వ తై త్యములే? 120
- చ. ఉనికి శిలోచ్చయంబు, నిజయోష శిలోచ్చయరాజపుత్రి, నీ
ధనువు శిలోచ్చయంబు, పురఁదాహ! రథీకృతరత్నగర్భ! నీ

మనసు నీశిలాశకలఁమండన మెట్లు ప్రియంబుఁ జేసె? నే
మనఁగలవాఁడ నిన్ను వ్రతఁహనియెనర్చు దురాత్ముఁ డుండఁగన్.

121

శా. పోనీ నేటికి నాయెఁ బోయెఁ గడుదుర్బుద్ధిఁ విచారింప నే
లా నిత్యంబుచు నీశ్వరుం గొలుచు వేళంగాక తేపాడి రాఁ
గా నర్చావ్రతహంతఁ గన్న నదిభాగ్యంబే వివేకింప వాఁ
డౌ నేనా నొకజాడఁ బోయెదము లేదా జీవ మింకేటికిన్.

122

ఉ. పాణము లిచ్చువాఁడ నిఁకభర్తన కెల్లియుఁ బూజవోయి పా
షాణము లున్న నిందునకుఁనందియమేల విచార మేటికిఁ
బ్రాణముమీఁదఁ దీవుగలఁపాణులకుఁ బిరుదుఁ వ్రతంబు క
ల్యాణకరంబులే యనుచుఁనర్చునసేసి మదేధ రాజమున్.

123

సీ. పిడియేఁగుల వెంటఁబడిపోక యునుగని, వెడవిల్తు వేడిమిఁవిడుపుఁ జూపఁ
గరమున నుడకంబుకడుఁ జల్లుకొనకున్నఁ, దెమలని మిహిరదాహము దొలంగ
సరసునఁ జొచ్చి తామరతూండ్లు మెసఁగక, మానని యాఁకటిఁమంట లేక
సింహపోతములు ఘోషింపఁ బుట్టినభయాఁతంకాగ్ని తహతహఁగ్రుంకఁబాట

తే. పట్టివెట్టలుఁ దనమీఁదఁ నెక్కలేక, పంచబంగళామై పోవఁ బాణలింగ
పూజనావిష్ణుమునయందుఁ బుట్టినట్టి, చింతయెవేడి దనలోనుఁచేసికొనియె.

తే. ఏమిసేయుదు ననియాత్మఁసీనుమునకుఁ, బోయి తనలోనఁదలపోతఁబుంగుడయ్యు
నెవును పడనుటికొండపై నెక్కుభానుఁ, డెప్పుడుదయించునేబోదుఁనెప్పుడనుచు.

వ. అయ్యవనరంబున.

126

సీ. పాగ్విధూమణి చిమ్మఁ బల్చిమదిక్కాంత, పట్టిన చెంగలవ్వుఁబంతి యనఁగఁ
గాలవిష్ణుం డంధఁకారదైత్యుని వ్రేయఁ, జరమాద్రీ బడిపోవుచక్ర మనఁగ
దినమహిరుహమునఁ దేజోమయంబుగాఁ, బండిరాలినపెద్దఁ పండునంగ
దివినుండి దేవదానవయుద్ధరక్తార్ద్ర, మై నేలఁ గూలురఁథాంగ మనఁగఁ

తే. బద్ధిసినంగమశాంతిఁబరిహరింప, నపరజలనిధి జలకంబుఁ లాడఁబోవు
కరణి నెఱసంజచందురుఁగావిపచ్చ, డంబు ధరఁ బెట్టి భానుబింబంబు గ్రుంకె. 127

శా. తారాలోకమునం బ్రకాశ మొకచందంబై ప్రసాదింప నం
ధ్యారాగావృతమై తమఃపటల నం తానంబు గప్పంగ నం
భోరేఖల్ గళదశ్రుధారలగతిం బొల్పారఁగాఁ బోయె గ
ష్టారవాతము నవ్వలోకనయనం బంధీకృతపాణియై.

1. 128

చ. తిమిరపుఁగాలసర్పవితఁతి గుహ లీగి చనంగఁదోలి య
భ్రము వడి నెక్కి చూచి దిగి పన్నగలోకముఁజొచ్చి పోవున

ట్లమరఁ బతంగ దేవుఁ డపఁజూచుఁ గుంకెఁ దదీయ సేన తు
త్తములుగఁ బోరియున్ మగుడఁ దోడనెఱాత్రినిఁగూడముట్టఁగన్.

129

మ. విపులావాలమునిండి శైలగుహలఁ వేల్పాటి శాఖల్ దిగం
తపదమ్ముల్ పొదువఁ వియ త్తలముమీఁదఁ బుంబి యొప్పారు ద
ట్లవుఁ బెంజేకటి చెట్టుఁ జుట్టుకొనియుండుం బొల్పె దార ల్దీ
యప్తలాశాంతరదర్శితోర్ధ్వభవనోద్వగ్ధీప్తిఖండక్రియన్.

130

మ. సకలాపూర్ణుడు నీలవర్ణుఁ డనుటల్ సత్యంబుగాఁ దెల్పుపో
ల్కికఁ బెంజేకటి నిండఁ దారకలు వాల్చెన్ నిర్జరాధీశ్వరా
దికు లర్పించిన పువ్వుల ట్లభవుఁ డఁ దేవుండు భేదంబు గా
మికిఁ దెల్లంబుగ నల్పు దెల్పుగ ధర్మ మింఁచె శశాంకాకృతిన్.

131

మ. ఉదయగ్రావము పానవట్ట మభిషేకోదప్రవాహంబు వా
ద ర్థి, పురధానితము ధూపధూమము, జ్వలద్రీపప్రభా రాజి కౌ
ముది, తారానివహంబు లర్చితసుమంబుల్ గాఁ, దమోదూరసా
ఖ్యదమై శీతగభ స్తిబింబశివలింగం బొప్పె బ్రాచీదిశన్.

132

మ. గగనాహార్యమృగేంద్రశాబకము నక్షత్రాంబుజారణ్య మ
ధ్యగహంసంబు నిశావధూకరతలోద్వన్మల్లికాగుచ్ఛ ము
ధ్యగబాధావహాచిత్తభూటకయాత్రామాత్మకీచ్ఛత్ర మొ
ప్పగతిం జంద్రుండు దోచె దంపతుల కింపుల్ మీఱఁగఁ దొలెనన్.

133

మ. గరుడానీతసుధాఘటంబు గొని పోఁగా నిర్జరక్రేణి వెం
ట రయం బారగఁ బాటు నాగముల చూడారత్న సందోహ మం
బరవీధిం బరఁగింపఁ జంద్రుఁ డుదయింపం, దోచెఁ దోడ్తో నుడూ
త్కరముం జందమ్మతంబుబిందువులశంకం గ్రమ్మగం జేయుచున్.

134

చ. కుముదవనాశికిఁ బలుపు ఁ కోకములూటకు నిల్పు, దిగ్విధూ
సమితికఁ బూత, మేత నవశాబచకోరకరాజి, కిందుకాం
తములకు ద్రావకం, బగుచుదర్శక శాస్త్రనిహపితౌషధ
క్రమములఁ బండు వెన్నెలలు ఁ గాసె ధరాస్థలి మోహనంబుగన్.

135

ఉ. అప్పుడు పాము నేనుఁగు మహావ్రతవిఘ్న విషాద వేదనఁ
ముపిర్చిగొన్న చింతఁ గనుమూయ నెఱుంగక నమ్మనంబులో
నెప్పుడు తెల్లవాటును సహింపఁగరాని విరోధవహ్ని నే
చొప్పున నార్తుమొక్క యనుచుం దమలోఁ దలపోయుచుండఁగన్.

136

సీ. నిర్మిద పూర్వాద్రినీపప్రసూనాభి, రామాంబురాశి తరంగ మనఁగ
భానుభిల్లగభ స్తిభల్లభగ్నతమోచ్చ, భల్లనిర్వద క్తంపక మనఁగ

రజనీసుధాకరః • రతివియోగనిధానః, కామప్రతాపాగ్నిః • ధామ మనఃగః
సంధ్యాధిదేవతాః • చారువీరవ్రాత, పద్మరాగప్రభాః • పలులః మనఃగః

తే. కాలరసవాది బ్రహ్మాండః • గోళమెల్లఁ, జిత్రబుద్ధి సువర్ణంబు • నేయఁ దలఁచి
ద్యుమణిశిఖిమీఁదఁ జల్లుసిం • దూరరాజి, యనఁగ నొప్పారె నరుణశోః • శాంశురాజి.

ఆ. పన్నగంబు గజము • బలమునఁ జలమునఁ, బోరుటెట్లొ శివునిఁ • బొందుటెట్లొ
చూడవలయు ననుచు • వేడుకతో వచ్చు, కరణి నంతఁ దోఁచెఁ • గర్మసాక్షి. 138

వ. అంత. 139

ఉ. భానుఁడు పూర్వపర్వతముఁ • పై నుదయింపక మున్నె లేచి కుం
భీనవల్లభండు మదిఁ • బేర్చిన రోషభరంబున న్నిజ
స్థానము నిర్గమించి పగఁ • జంపఁగ వచ్చు కటారుకాని చం
దాన మహేశ్వరుం గదిసి • తా నొనరించిన పూజ లేమికో. 140

క. కటకటఁబడి యింక నెటువలె, నటుకానీ వానిఁ దీర్తు • నటు కాదేనిక
నిటలాక్షున కిర్పింతుం, జటులగతిం బ్రాణములు ని • జంబుగ ననుచున్. 141

ఆ. పిన్ననూప మగుచు • బిల్వశాఖాంబుజ, నాశమధ్యసీమఁ • గాశనాగ
మడఁగియుండ దంతి • యతివేగమున వచ్చి, శివునిపూజఁ జూచి • చిత్త మలర. 142

ఉ. ఈనకలేశ్వరుండు కరుఁజేక్షణుఁ డయ్యెనొ విఘ్నకర్త సం
త్రాసము నొందెనో వ్రతము • ధన్యతఁ బొందెనొ పూర్వజన్మ వే
ళాసుకృతంబు పండెనొ క • లానిధిశేఖరమాళి నేడు నే
జేసినపూజ నిల్చె నని • శీఘ్రమున న్ముదమంది క్రమ్మఱన్. 143

ఆ. డాఁగియున్న పాముఁ డాయకపోయెఁగా, దాయ యనుచు రోష • దహనశిఖలు
కన్ను గొనలఁ గ్రాలఁ • గా నుండ నాకీడు, గాన కిభవగుండు • గాన కేగి.

వ. నీరేరుహ మాలూర దళభరంబులు కరంబునఁ జుట్టి పట్టుకొని సమీరంబున జడియు
నడలచప్పు డప్పు డినుమడింపఁ గంపించి గుంపు విచ్చిమ్మగంబులు మొగంబు
లెత్తుకొని పాటం గారుణ్యరసతరంగం బగు శివలింగంబుఁ జేరం జనుదెంచి డించి
పాపహృదయశల్యం బగు నిర్మాల్యంబుఁ దుడువం దలంచి 145

శా. శుండాలంబు కరంబు సాద ఫణిరాఁజ నొచ్చి నాపూజ భ
ర్గుం డీవేళ ననుగ్రహించె నని ముక్కుం • గ్రోళ్లలో నెక్కి యు
ద్దండక్రీడఁ దదీయకుంభకుహరఁ • స్థానంబునం ద్రిమృత
గొండ ల్లూలఁగ నెత్తి మొత్తుకొని ది • క్కు లుట్ట గీఁపెట్టుచున్. 146

సీ. మొగలేటి మడుగునఁ • మునిగి తుండమ్మన, నుదక మాకర్షించి • యూది యూది
కడుంగపాలము దాడి • కలఁగంగఁ జక్కఁగా, జేసాచి జిట్టునఁ • జీదిచీది

యిలమీదఁ దలదాఁకఁనీప్రక్కనాప్రక్కఁ, బెడమర్లుగాఁ బాడఁ పెట్టిపెట్టి
యుశివోని వేదనఁనున్నచోనుండక, పనిలేనిపరువులు ♦ పాటిపాటి

తే. పెద్దమ్రాఁతులతోఁ గుంభఁపీతయుగము, దోముకొనుచును జెట్టులు♦దూటితూటి
పాము సేసిన దుఃఖంబు ♦ సామజంబు, దీర్చు కొనువెర వెఱుంగక ♦ ధీరబుద్ధి.

శా. ఏనా చచ్చుట తప్పదివ్వును నుమా♦ధీశోపకంఠంబునన్

దానుం జావక చంపనోప దురగేంద్రం బెక్కు డీదుఃఖమే

లా నాకున్ సరి చంపి చచ్చుట జనా♦హ్లాదంబు గాదా యవా

చీనస్థాణునగంబె వధ్యశిలగా ♦ సేవింతుఁ గా కింతటన్.

148

మ. అని మత్తేభము చిత్తజాహితునిది♦కై మ్రొక్కి యిక్కాళ మే

కనునుం బోవునో యంచుఁ దుండ మిటియం♦గాఁ జుట్టి వక్త్రస్థలం

బునఁ గీలిచి పిఱిందికిం జని శిరం♦బు స్వంచి యక్కొండ భ

గ్గునఁ దాకె న్వడిఁ గుంభము ల్వగులఁ దఁత్కూటంబు లూటాడగన్.

149

అ. కొండకొండతోడఁగుండులుఁగూలంగ, దాకినట్లు దోచె ♦ దళితగుంభ

సీమచన్న సాము ♦ చిదిసె నేనుండును, బడియె నెత్తురవటఁ ♦ బడియె గట్టి

150

వ. తదీయ మరణస్థానంబు చవాచీనకైలాసనికటంబును సువర్ణముఖరీతటంబు చగుటండేసి
కాన్రవేయ భద్రగజంబులు రుద్రగణా కారంబులుదాల్చిరి. అమృహాలింగమధ్యంబునం
దుంశికిండలత్రేనికూరిమిక్మాతుతోడంగూడి చంద్రచూడామణి వృషభవాహనా
రూఢుండై హృషీకేశ పితామహ ప్రముఖ బర్హిర్ముఖులు గొల్వంబ్రత్యక్షంబై మిఠ
భీష్టులు లెయ్యవి యని యానతిచ్చుటయు సాష్టాంగదండప్రణామంబులు గావించి
యిట్లని నన్నుతిందిరి.

రగడ జయజయ కలశీసుతగిరికన్యా, కై వలినీతల కల్పమహీరుహ

జయజయ దక్షిణ రజత క్షితిధర, సంయమి సేవిత పాదసరోరుహ

జయజయ పీన జ్ఞానప్రసవా, చలకన్యాకుచ దృఢ పరిరంభణ

జయజయ కృత దుర్గాధరణీధర, సాను వినోద విహార విజృంభణ

జయజయ భారద్వాజాశ్రమ వన, సరసిజ కేళీ వన పరితోషిత

జయజయ నీలత్నాధర పుణ్య, స్థలకాపాలిక భాషితభూషిత

జయజయ మోహన తీర్థాలోకన, సంభ్రమరత భవబంధ విమోచన

జయజయ శిఖితీర్థాశ్రిత యోగీ, శ్వరమానస సంవిత్పుఖ సూచక

జయజయ సహస్రలింగాలయ ద, ర్మనమాత్రస్థిత మోదాపాదక

జయజయ ఘనమార్కండేయమునీ, శ్వరతీర్థనిష్ఠ క్తవిపచ్ఛేదక

జయజయ నిర్జరనాయక తీర్థ, స్నాతక జనకలుషేంధన పావక

జయజయ కనుజేక్షా రక్షితనిజ, చరుణారూప పంకేరుహ సేవక

దేవానిను వర్ణింప రమావా, గ్దేవీ వల్లభు లైనను శక్తులై
 నీవిధ మెఱుంగక నిఖిలాగమముల, నేర్పరు లైనను జీవన్ముక్తులై
 కొందఱు సోహమ్మని యదైవతా, కుంతితబుద్ధి న్నిను భావించురు
 కొందఱు దాసోహమ్మనిభక్తిని, గుణచంతునిఁ గా నిను నేవించురు
 కొందఱు మంత్రరహస్యము వని నినుఁ, గోరి సదా జపనియతి నులించురు
 కొందఱు హఠయోగార్థాకృతివని, కుండలిచే మారతము ధరించురు
 తుది నందఱుఁ దమయిచ్చల నేయే, త్రోవలఁ బోయిన చిద్రూపమ్మును
 గదియక గతిలేకుండట నిజముగఁ, గని చాలించురు మది సంతాపము
 నిను నేవించిన కృతకృత్యుఁడు మఱి, నేరఁడు తక్కిన సీమలఁ గొల్వఁగ
 నిను శరణం బని నిలిచిన ధీరుఁడు, నేరఁడు తక్కిన చోటుల నిల్వఁగ
 నీ వనియెడునిధిఁ గాంచిన ధన్యుఁడు, నేరఁడు తక్కినయర్థము గోరఁగ
 నీవే గతియని యుండెడు పుణ్యుఁడు, నేరఁడు తక్కిన వారలఁ జేరఁగఁ
 భవదుర్వాసన పాయదు మీపద, పంకజముల హృదయము వాసింపక
 చవులకుఁ గలఁగవు నకలేంద్రియములు, సతతమ్మును మిమ్ము నుపాసింపక
 జనన మరణములు ధరలో మిమ్మును, నమ్మతితో నేవంపక పాయపు
 మనమునకును మీ చిన్మయరూపము, మరగింపక యణిమాదులు డాయపు
 మీసుహృత్సృష్టము మేమింతంతని, మితిచేయఁగ మది నెంతటివారము
 మామీఁదను గృవ గల్గి మహేశ్వర, మన్నింపుము మీకు నమస్కారము. 152

శా. ఈనంసారపయోధిలోనఁ బడి మేఁమీఁదీది దేహంబుపై
 నాన ల్యానక తేలుచు స్మృనుఁగుచుంఁబ్రాణప్రయాణోన్ముఖా
 యానంబుల్ శతసంఖ్య లోర్చితిమి దేవా మమ్ము రక్షించి మి
 థ్యాసౌఖ్యంబులు చాలు నిత్యసుఖ మిమ్మా యంచుఁ బ్రార్థించినన్. 153

శా. డాయం బిల్చుచు వారి నిద్రఱ నఖంఁడజ్ఞానరూపంబునఁ
 వ్యాయామంబు నదృశ్యవస్తువు నమాఁయాకారముం బుష్కర
 ప్రాయంబుఁ విమలంబునైన తనఁసర్వవ్యాపకజ్యోతిలో
 సాముజ్యం బొనగూర్చె దేవతల కాశ్చర్యంబు నంధిల్లఁగన్. 154

క. ఆలిం గూడుచుఁ గ్రమ్మఱ, నాలింగమునంచుఁ గలసె ఁ నదిమొదలుగఁ జం
 ద్రాలంకారుఁడు జగతీ, పాలక శ్రీకాళహస్తిపతీ యనఁ బరఁగెన్. 155

క. నావుడు విని యాదవ ధరఁబీభుఁడిఁక నెవ్వ రందు ఁ నీలగ్రీవుఁ
 నేవించి ముక్తికాంతా, జీవేశ్వరు లై రటన్న ఁ శివుఁ డిట్లనియెన్. 156

శా. కామ త్రోధ మదాంధకార పటలాఁఖండప్రచండార్క వే
 ధో ముమ్మఁగ్నయ తాండవ భ్రమణిఁధూతప్రపంచా పుర

శ్రీ మాహాత్మ్యహర ప్రభావ దశదిశ్చేలప్రభేద స్ఫుర
ద్దామా కాలజయేందిరా మదవతీదాంపత్య నిత్యోదయా

157

క. లుంటీకృతాఘ ముక్తిచిరంటి గాఢోపగూఢంరత చిద్విద్యా
ఘంటాపథచర తారక,ఘంటారప హృతమనోమృగవ్యాధేశా.

158

పంచచామరము. దివానిశోదయావసాన యిద్విహీనఖండితా
జవంజవాంధకారనత్యంసంవిదభ్రమండితా
దివాకరాదిక గ్రహాగ్రాదీధితి ప్రసాద వా
గ్ధవాండభాసకాదితత్వ తారకక్షపాధవా.

159

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తీశ్వర చరణకమల సేవాపరాయణ సింగముమా
నారాయణ జక్తయనారాయణ తనూభవ భవపరాజ్ఞుఖ
ధూర్జటిప్రణీతం బైనశ్రీకాళహస్తీమాహా
త్మ్యంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.
శ్రీ రామార్పణ మస్తు.

శ్రీ రామాయనము.

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్యము.

తృతీయాశ్వాసము.

ధరణయనాజ్ఞసమా

రాధితదివ్యాంఘ్రిశోణరాజీవ! మనో

బాధావహనంసార

వ్యాధివ్రజవైద్య! కాళహస్తీశ! శివా!

ఉ. అవధరింపుఁ డిట్లు భవదీయకథ విన్నవించు భక్తజనుల వినులలరి
మీరు యాదవునకుఁ గారుణ్యరసపూరి, తేక్షణముల నానఁతిచ్చినట్లు.

2

— కన్నప్పయను తిన్ననిజన్మభూమివర్ణనము. —

ఉ. పాత్రపివాటిలో విపినభూమిఁ గిరాతుల కాటపట్టు లో
కోత్తరవన్యవస్తువుడు మూరను పక్కణ మొప్పుఁదద్రమో
దాత్తమహాత్మ్యమచ్చుతరసావహ మూహ యొనర్ప మేదినీ
భృత్తుట నిర్దరాంబురుహాబృంద సుగంధ సగంధవాహమై.

3

సీ. స్తబ్ధరోమవిషాణలబ్ధమాక్తికములఁ బాటించుదురు రేఁగుపండ్లపాటి
ముక్తకంచకమస్తముక్తాఫలంబుల, మందలించురు కరువిందలట్లు
సమద సామజకుంభజములైనముత్తయంబులఁ జూతు రుసిరికాయల విధమున
వేణుజాతములైన యాణిపూసల నెంతయు, రూఢుగపండ్లకు నీడుగాఁగ

తే. గంధసారాగురుద్రును యావృణండ్ల, చయము దమయింటి వంటకట్టియలుగాఁగఁ
జేయుదురు కాపురంబులు నేయునపుడు, చెంచెతలు చెంచులను గూడిచిత్రలీల.

ఉ. సంకుమదంబునుం బునుఁగఁ జూచును గన్తురియుం ఘటంబులం
బంకముఁజేసి యిండ్లలికి యప్రత్యహము న్వేలివైవ మార్గకూ
లంకష గోమయప్రతతులం బుడిచించుచు నుండు గుప్పలై
యింకఁ దదీయభూతి నిదమిత్థ మటంచు నుతింప శక్యమే?

5

సీ. పట్టుచీరలఁ గట్ట భాగ్యంబు గల్గియు, బాటుటాకులఁ గట్ట భార మనరు
రాజాన్నభోజనప్రాభవశ్రీ గల్గియును వన్యధాన్యంబు నొల్ల మనరు
మాణిక్యభూషాసమాజంబు గల్గియు, నెట్టిని కురువింద లేటి కనరు
మంచిమెచ్చులతూఁగుమంచము ల్గల్గియు, జాలు బూడిదయు య్యాల లనరు

తే. ఎంత సంవద గల్గియుఁ నెట్టివారు, దమ కులాగత ధర్మకర్మములు విడువఁ
జాల రటుకానఁ దత్పుత్రీశబరసతులు, మహిమ గలిగియు మానరుఁ సహజవృత్తి. 6

మ. అగురుత్సౌరుహ కాష్ఠఖండముల సర్వాంగంబులం జేసి మై
మృగనాభి నృసిం బూసి, చామరము ధరిమృల్లంబుగాఁ జాట్టి, యే
నుగుకుంభమ్ములలోని ముత్యములఁగఁ నుద్దిష్ట వ్వినిర్మించి, భి
ల్లగజేంద్రు ల్వైఞ్ఞబామ్మలం దవిదచేరిం జేయుదున్ గావుగన్.

క. ఏనుగుల తలలు కొమ్ముల, నారబములకు దృష్టిదోషము వాయం
గా నెత్తుదు రెఱుకులు దమ, చేనికీ బసరంబుతలలఁ చెలువం బెనఁగన్. 8

క. కొండలలోఁ జేసిన తమ, పండినచేలకు వరాహఁపంక్తులు చొరరా
కుండం దెల్లని చామర, ఖండంబులు ప్రోగుఁదాగి శ్శఁగట్టుదు రెఱుకుల్. 9

ఉ. మంచెల మీఁద నెక్కి కటిఁమండలిఁ జాట్టిన పాఱుటాకు లిం
చించుక చంచలించి మరుఁనిల్లు బయల్పడఁ జేయఁ బిట్టలఁ
జెంచెత లార్చి వ్రేయుదురుఁ చిత్రముగా నొకి సెళ్ళ బాహుమూ
లాంచిత దీధితు ల్పిఱుత ఁ మైనచనుంగవమీఁదఁ బర్వగన్ 10

మ. మదపుంసోకిల మాతృజాతికృతసమ్యక్ష్నాద శంకామర్తీ
వదరంగా నలవేటలా డెఱుకుగోవాళుల్ ప్రసూనాశుగ
ప్రవర ప్రేరిత చిత్తవృత్తులగుచుం బ్రాంతమ్ములం ద్రిమ్మర
బెదరం దోలుదు రార్చి పక్షి వితతిఁ భిల్లాంగనల్ చేలోన్. 11

తే. శబరకాంతా ఘనస్తనఁ శాతకుంభ, కుంభ యుగములఁ గరకరి ఁ కొనలుసాఁగె
మానుషగ వచ్చునే చంపఁరాని వగయు, నన్నదమ్ముల పోరాట ఁ మజానకై స. 12

క. గుబ్బచనుంగవ తేనియ, లుబ్బెనుమోవియు మెఱుంగు ఁ లొలికెఱమేనుల్
నిబ్బరపుంగబరీధర, మబ్బురపుఁగొను చంపఁలాక్షుల కొప్పన్. 13

క. తేనియలు గోలి పిదపఁ, మానసతుల యధరమాని ఁ మఱితురు శబరుల్
తేనియ తియ్యఁదనంబు స, నూసం బనఁ దగునె యధరఁమధురిమ కెందున్. 14

సీ. కఱకుజుంజాటువెంపుఁకలకొప్పు గాఢత, రంబుగా నెమలి పింఁఘంబుఁ జాట్టి
తట్టుపున్నన వన్నెఁ పెట్టినట్టి లలాట, పట్టిక జేఁగఱుఁబొట్టు వెట్టి
కురువిద పేర్లకుం దెరువీని పాలిండ్లఁ, బాఱుటాకులు గూర్చిఁపైఁటఁ దీర్చి
జమలి యొడ్డఁదంబుఁ సలదున నితీయంగ, బర్హంబరముఁ గటిఁ బదిలపటిచి

ఆ. వీరకఁగల కుఱుదగనుపులఁ వెదకువంట, జాఁగిపురిఁ దాల్చి నారిగాఁసంతరించి
గసికకోలలు గొని భిల్లఁబినరుహాక్షు, లుడవిదిరుగుదు రాత్మనాఁయకుఁ గూడి. 15

మ. తమ యిల్లాండ్ర మనోహరావయవ సౌందర్యంబుతో సామ్యవ
ర్గము పాటెంపఁగనో కి రాతులు నిజాఁగారంబులం గట్టిసిం

హ మయూరీ హరణేభశాబముల నాహా! పెంతు రాశంకఁ ద
ద్రమణీ మధ్య కచేక్షణస్తనము లుత్పాదింపఁ గాకుండునే.

16

వ. ఇట్లుఖల విభవాభిరామంబున కాలవాలంబగు నప్పకృణంబున కధీశ్వరుండు

17

సీ. తన విక్రమక్రమోద్భంబు హర్యక్ష, శిక్షావిచక్షణాక్షీణగరిమ

తన బాహుబలము కాంతారదంతావళి, దయితానవీన వైధవ్యకరము

తన జన్తంబు కురంగదంపతిపుంజాజ, వంజవ భంజనాఖంజయశము

తన ప్రతాపము మృగాదనసార్వభౌమము, ర్వార గర్వాపహాదారుణంబు

తే. గాఁగ నానా మృగప్రాణగంధవాహ, దందశూకేంద్ర నారాచబృందవర్ష
కంధరోద్దండకోదండకరుండు మించె, నాథనాథుం డరణ్యభూనాథుం డగుచు.

తే. ఎఱుకుఁజేడైన సర్వలోకేశుఁ గూడి, చెంచుపూజోడియై సంచరించుగౌరి
చందమున నాథనాథపుంబందవిభుని, మందగామిని చెలువొందె ధందెయనగ

— ❧ — తిన్న నిజననము. ❧ —

క. ఆనాథనాథకానన, భూనాథుండు తందెచిగురుఁబోడియు సురతే
చ్చానందము గిరికంఠర, సానువనీర్థరముల ధనలుపగఁ బ్రీతిన్.

20

క. తందెకు మందస్మితజిత, కుందకుఁ బ్రాణేశ్వరోపగూహనరచితా
నందకు వచనామృతని, వ్యందకు నెల మనలె కైలఁబాధిపుకరుణన్.

21

సీ. భసితాంగరాగశోభావిలాసంబుతో, బ్రతివచ్చు నానసపాండుగరిమ
కంఠహాలాహలకాళిమచ్చవితోడ, నెనవచ్చు గుబ్బుచన్మౌనలనలుపు
పరశివాకృతితోడ ధనరివచ్చు నణుతరం, బనఁజాలి ఘనతరం ధైర్యనమము
స్వస్వరూపవిచారసంప్రాప్తశాంతితో, మార్పడుఁ జిత్రేధమానజడిమ

తే. సరథసానంగసంక్రీడ జరుగనీక, దౌహృదము గర్భముననున్న తనయుఁ డీశుఁ
డై ప్రకాశింపఁ గలఁ డనియవును తెలుపు, కరణి బెంపొందె నమ్మందఁ గామినిగిని.

తే. గంధగజకుంభ కాశిన్యగర్భరేఖ, చారుమృగరాజ మధ్యశృంగారగరిమ
చెఱువఁగలఁ డల్లశిశు వనిచెప్పనట్లు, సుదతిచన్నులు నడుమును సాబగు దప్పె.

సీ. పంచాసనానేకపవ్యాఘ్రు లోలాది, మృగములఁ జంపఁ గామించె లేమ
కైలోపకంఠనిర్ఘ్నరసై కతస్థలి, శివుని దర్శింపఁ గాంక్షించె నబల
ఖండేందుశేఖరు గంధూషితాంబుధా, రల మజ్జనము నేయఁ దలచె నింటి
చవియైన ఘోషమాంసము దొప్పల బెట్టి, యభవున కర్పింప నతివ గోరె

తే. నేత్ర నీలోత్పలంబులఁ నీలగళుని, యర్చనము నేయఁ జింతించె నంబుజాక్షి
గర్భగోళమునందున్న యర్థకునకు, గలగుణంబులఁ దెలిపెడుకరణి నవును.

- ఉ. ప్రాద్దులు చొచ్చె సంత పువుఁబోడికిఁ బెంపుడుచిల్లఁపిల్లకుఁ
సుద్దులు చెప్ప, వస్త్రములుఁసాములు చాల్చు, నిశేషపాన్పుపై
నొద్దిక నుండ, నిత్యము గృహాచితకృత్యము లాచరింప, మై
బెద్దయు శ్రాంతి గాఁ దొడఁగె ఁ బిడ్డఁగనన్ సమయ బు గావునన్. 25
- చ. చెలువకు బిడ్డకుట్లు విలఁసిల్లఁగ భిల్లపురంద్రు లంతలో
బిలువరె మంత్రసానిఁ దలఁ పెట్టరె కాయముఁగూర్చ లేమకుఁ
జలకముఁ గాఁవరే కొలను ఁ చమ్యనఁ ద్రవ్వరె మందగామిని
నిలువఁగనీకురే యనుచుఁనేర్పరులై కడు సంభ్రమింపఁగన్. 26
- సీ. శుభముహూర్తంబున ఁ నిభరాజగామిని, శివభక్తి మునుపై నఁశిశువుఁ గనియె
సంసారమోహపాశముఁ గోసినటువలె, బొడ్డు గోసిరి పిన్నఁబిడ్డనికిని
సర్వేశు భక్తిలక్షణముఁ దెల్పెను రీతిఁ, బెట్టిరి భూతితోఁ బట్టిపట్టిఁ
బాపకదంబజంఁ బాలంబుఁ గడిగెను, పగిది నీళ్ళార్చిరి ఁ పాపనికిని
- తే. యంతరంగమలాపహం ఁ బైనచిత్తు, ధారసము వోనిదిట్టాముఁదంబు దెచ్చి
బాలకు కడుపునకుఁబెట్టిపద్మముఖులు, పవ్వలింపఁగఁజేసిరి ఁ పాన్పుమీఁద. 27
- క. జ్ఞానప్రసూనకళికా, జాని పదధ్యానపరమఁసౌఖ్యసుషుప్తుం
డైనగతిఁ గన్ను దెఱవం, గా నేరకయుండి కొన్నిఁఘసంబులకున్. 28
- క. ఈలోకవ్యాపారం, బేలాగో యనుచుఁ జూడఁనింపై నగతిన్
బాలకుఁడు దెఱచెఁగన్నులు, లాలితముగఁ గల్గినద్రుంకులకు ముద మొదవన్. 29
- సీ. శివభక్తిరహితమైఁ చెడియె జగం బని, నవ్విస ఘ్నాయున ఁ నవ్వసాగె
ధృతి మోహబంధంబుఁ దెగఁ దన్నుగతి ముద్దుఁటచుగులెత్తి విదుబ్బుఁ కాడఁజొచ్చె
భవపరాజ్యులడై నఁపగిది సత్త్వముఁగూడి, పొత్తులపాన్పుపైఁ బారఁబడియె
శ్రేయోమహారాజ్యఁసంహాననంబున, నుండుచందమునఁ గూర్చుండఁదొడఁగెఁ
- తే. దడవియాడె వసుంధరాఽస్థలమునందు, విశ్వప్రతి తత్త్వ మనుచుఁగిఁ వెదకురీతి
దర్శకారి జగత్పూర్ణఁ దాఁకుభీతి, నడుగు వెట్టెడుగతిఁ దప్పఁటచుగువెట్టె. 30
- వ. ఇట్లు ప్రతిదిన ప్రవర్ధమానంబులగునతనిగుణంబులకు శివభక్తిలక్షణోపమానంబులు
సమానంబులై చెలువొందఁ దందెయుఁ బులిందబృందారకుండును నందను తిన్న
దనంబున కానందకందభితవృద్ధయారవిందులై తిన్నఁడని పేరు వెట్టిన నప్పడవ్యక్త
మధురకల్పంబగు బాల్యంబున. 31
- మ. జులకంబార్చి, విభూతిఁబెట్టి, కటిగుంఁజాబీజసంకీర్ణమే
ఖల బంధించి మయూరపక్షులతికాఁకాండంబులం జేసి సం
దులదండ ల్పవరించి కన్నుఁగవకాంతు ల్కాటుకందీర్చి మం
దులతామెత్తులు గట్టినన్ శబరపుఁత్రుల్ గూడి యాడం బురిన్. 32

సీ. చిట్టబొట్టాకాయఁగిరిసింగణావత్తి, గుడుగుడుగుంచాలు * కుండెనగుడి
డాగిలిముచ్చులాటలు గ్రచ్చకాయలు, వెన్నెలకుప్పలుతన్నుబిల్లు
తూరనతుంకాలు * గీరనగింజలు, పిల్లదీపాలంకిబిల్లగోడు
చిడుగుడువ్వలపోటి * చెండుగట్టినబోది, యల్లియుప్పనబట్టెలవృళాలు

తే. చిక్కనాబిల్లలోటిల్లు * చిందతాది, యైన శైశవక్రీడావిహారనరః
జెంచకొమరులతోడ నుద్దించుకామ, దిన్నడభినవబాల్యనంపన్నుడగుచు. 33

— ❧ తిన్నడు విలువిద్య నభ్యసించుట. ❧ —

ఉ. కొంచెవునిటిబ్రద్ద బరిగోలలు గైకొని చావవిద్య సా
ధించునెడక సలంఘనగతిం జను లేడిని నింగి నిచ్చ వ
ర్తించు ఖగంబు నేయగని * తిన్నడు దేవునిపాలుగాక సి
ద్ధించునె తల్లిదండ్రులకు * దృష్టిగణంబున నండ్రు లుబ్ధకుల్. 34

తే. విల్లుపట్టిన నెలపది * నాళ్ళలోన, వీరక కలిగిన తడవిల్లు * వెదురువిల్లు
సెలనువిల్లును మొదలైన * చేరగవిండ్లు, చులుకగాడిసి శబరేంద్ర * సూనుడేయు. 35

వ. ఆనమయంబున నవయావనం బాసన్నం బగుటయుఁ దిన్ననికీ బహువిధమృగయా
విహారంబుల తెఱంగెఱుకపఱుపవలయునని వనచరు తెఱుకు తేనికొ విన్నవింప
నింపెనలార నాతం డాటవిక పుటభేదనంబునం గాటి తేనిజాతరకుంజాటం బనుపనను
పమేంద్రనీలనీలకుటిలకుంతలజాలఫాలపట్టికలఁజగురుఁబోండ్లు మంజరీమంజుశస్త్రనభా
రంబులు, బినకాండమండితదోర్దండంబులు, నెనులిపురిదండలు, కర్ణంబుల నవతంసీ
భూత మయూరపర్ణంబులు, ఘనంబులగుజఘనంబుల మీఁదఁ బాటుటాకుల చీరలు,
కొప్పులఁ గురువకప్రసవగుళుచ్చంబులు, నచ్చంబులైన యరుణచరణకమలపక్షభా
గంబుల లాఠౌరనంబులును, సాటువలేని లేడిచూపులం దుటారించు కటారిమిటారి
చూపులుగల కనుఁదమ్ముల మరునమ్ములం జమరు బాసటంబువోసి కాటుక యుంబునుఁ
గును బచ్చిఁ స్తురియు జవ్వాదియు వాసించి పరిమళించు నడవిపనుపు నునుఁ బూత
యుం దనర వనచరవనరుహనయనలు తిరుగం జాటిన మఱునటి మంగళవారంబున
నివ్వరిబియ్యంబునఁ బువ్వులవలె నుండ వండివారిచ్చి యుపహారభాండంబులు చమరీ
మృగంబుల పాలకు ననుకూలంబైనగునుకుంబ్రాలపాయసంబులకుండలుకీచకతండులం
బులం బిండిగొట్టికొట్రఁజోసి యాప్పి గొప్పలుగాఁ జేసి యావించినకుడుముల బాసలు
కాళింగభంగసంగతలశునవాసనాశీతంబులగు పిండికూరలచట్టనుబచ్చగందనీక పరి
పాకంబులుచేసిన వనీశాకంబుల వెనట్లను నానావిధమాంసంబులయటికలు గుడాగు
డగుడవుమ్మతాలహింతాలతండులజనితానవకలశంబులును గంవలను గాచిళ్లనుబెట్టి
బలి వెట్టుటకై వనక్రోడ తామ్రచూడ మహిషాజాతికప్పముఖాటవికమృగంబులం
బట్టుకొని బంతికట్టుకొని కాట్రేనిగుడికి నడుచునప్పుడు తప్పెటలచప్పుళ్లును వెట్టి

సారకాయల బుట్టలంగట్టిన సరకట్లకన్నరలు మెఱయ మొరయించు మ్లేచ్ఛులపాటల
తానమానంబులును గుమ్మెటలచటులరవమును గొమ్ముల నిమ్మును జెలంగె నయ్య
వనరంబున. 36

తే. ఒక్కప్రాద్ధండి సెలయేటఁనుదకమాడి, నాథనాథుండు తందెయుఁ నై జమైన
చతురలంకారములు దాల్చిఁనహజభక్తి, నాత్మజునిజూచికై సేయుఁవన్న నతఁడు 37

మ. జలకం బాడి విభూతిపెట్టుకొని రఁతఁడొకమూలికామూలికా
వలయంబుల్దాడి దట్టి గట్టుక శిరోఁవర్ధిష్ఠనీలాకం
బుల తేదీగనుజుట్టి కేల విలునఁమ్ము ల్పాని కాఁపీనిపూ
జలు సేయఁ వెడలెం గుచూరుడు పితృసాస్వంతంబు లుప్పొంగఁగన్. 38

చ. చని మృగయాధిదై వతముఁనన్నిధి బాణశరాసనాదిసా
ధనములు నిల్చి యెట్టివిరిఁదండల నివ్వరిప్రాల రక్తచం
దనమున గుగ్గిలంపుబాగఁదట్టుపునుంగున నెత్తుజోతులఁ
ఘనవివిధోపచారములఁ గానుకలఁ శబరాళి గొల్వఁగన్. 39

తే. తల్లిదండ్రులుఁ దాను నఁదైవమునకుఁ, బ్రణతు లొనరించి వేటలుఁపట్టి పిదవఁ
బక్కణములోని శబరదంఁవతులతోడ, నన్న పానాదు లొనరించుఁనవనరమున. 40

సీ. మాటలాడఁదలంచిఁమఱచిపోయెడువారు, నడవఁబోవుచుఁ దొట్టుఁపడెడువారు
నూరకుం డెదమని యుండనోపనివారు, లేచెదమని లేవఁలేనివారుఁ
బనిలేని పనిబట్టఁబయలుదిట్టెనువారు, బాడనేరకయును బాడువారు
నెదురైనవారికిఁ నెల్ల మొక్కిడువారు, వీఁడావిహీనులై యూహవారు

తే. జాలఁద్రావియునుగుడఁజేసాఁచువారు, దొడరియుపదంశభాండముఁల్లొడుకువారు
నైరిమ్మగయాధిదై వతఁయూత్రయందుఁ, బానములు చేసి శబరదంఁవతులు రతుల

డి. నాతియొకర్లు చిత్త మువఁనాథునిపై నిడి సారెసారె మో
హతిశయానఁ బోలె నధికానవ మిచ్చి నిజేళుఁ గూర్చి య
ల్లాతని నాథువేరనె ప్రియంబునఁ బిల్చుచుఁ గొంగిలించి హ
లాతురతాత్మికాగతి విఁలాసము చూపుచుఁ గూడ వేడుకన్. 42

చ. పుడిసెడు గానిలే దిపుడుఁపుచ్చుక త్రాగిన మద్య మింతలో
నొడఁ లెఱుంగం డటంచు నొకఁయగ్మలి నాథుని దిట్టి యన్యునిఁ
జడియఁడు చూడు మంచు సరఁనంబున మెచ్చుతెఱంగు దోచ న
వ్వుడు బిగికొగిటం గతినఁపుంజనుగుబ్బల నొత్తై మక్కువన్. 43

డి. ఉత్తమనాథుఁ డీతఁ డెదురుత్తరమూఁ డొకనాఁ డదేమొకో
యిత్తటి రేఁగిరేఁగి తనయిచ్చకువచ్చిన వెల్ల నాడెడి

గ్రోత్తులుగావె యీమధువుఁకుండల మాటలు నూటిపోసి రో
యత్త యటంచు నొక్కశబఁరాంగన వల్లభు దూతె సారెకున్.

44

ఉ. మంకెనవువ్వులో విడిసిఁమ త్రిలియుండెడు తేటిరీతి మీ
నాంకసరోజరాగకలితాభరణాంతరనీలలీల హా
లాంకరితారుణచ్చవినఁమంచిత లోచన తారకద్యుతుల్
బింకముఁ జూపఁ బానములఁ పెక్కువఁ జొక్కిరి భిల్లదంపతుల్.

45

—— తిన్నఁడు పరిజనంబులతోడఁ గూడి వేటకు వెడలుట. ——

వ. ఇవ్విధంబున మధుర మధురసాస్వాదనామోద మేదుర వినోదంబులం గేలినలపి
నిషాదమిధునంబులు సదనంబులకుం జనునప్పు డయ్యాటవికాధిపతనయం డాభేటకం
బునకుం గాటితేనిపాటియగుంగాక! యని యొనరించు దీనవలుల్లస్థిఁ బల్లియంబ్రవే
శించి చెంచుతేడు మఱునాఁడు రేపకడఁ గొనుకుం గూర్చఁదగిన వారలం గూర్చి వే
జకుం జను మనవుడు దెరచీరకట్టలు ప్రోగుచుట్టలు దొడ్డివల లేటివల కుం దేటివల పం
దినల సవదండవల మకరివల యెలికవల మొదలుగా వలయు వలలును, సివ్వంగులుఁ
గుక్కలుఁగృష్ణకురంగంబులు ముంగినలు నెద్దులు మొదలుగా వేటకు దిద్దిన జంతు
వులు, నోరణంబులు సెలకట్టెలు సాళువంబులు గిద్దులు వేనడంబులు మున్నుగా విడివే
టకు నెన్నందగిన విహంగంబులును, బూరేడు కారుకోడి కేరజంబు కౌజు కక్కెర
చింద లాదిగాఁగల పాదివేటకుం బ్రోది చేసిన పతంగంబులు, నురులు నురిగోలలు
బోనులు జిక్కంబులు జిగురుఁగండలుఁ దీవుఁద్రాళ్ళు నొడిత్రాళ్ళుఁ దలముళ్ళును
గొని శరళరాసనప్రభృతిసాధనంబులతోడ నడవి కేతెంచి నిశ్శృంక సకలమృగసంకుల
సంకలితంబగు వేంకటాచలంబువంకం డెంకి వెట్టుకొని.

46

సీ. ఒకనాఁడు తెర వేటఁ నుగ్రన త్వంబులఁ బుడమిపైఁ బడఁ గాళ్ళుఁపడ వధించి
యొకసారి సారమేయోద్ధతి నుద్ధర, స్తబ్ధరోమంబులఁ సంహరించి
యొకమరి దీనుంబు లొడ్డి పాదులుదీర్చి, బహువిహంగంబులఁ బట్టి తెచ్చి
యొకవేళ డేగ వేటకుఁ జని యెగజోపి, నానాండజముల పాణములు గడపి

తే. ముంగివే పేడువేట సిఁవంగివేట, యిట్టి వేటయు గలవేటఁ పెద్దువేట
మొదలుగాఁగల వేటలఁ యద నెఱింగి, తిన్నఁ డొక్కొక్కతాకు వత్తింపఁ దొడఁగె.

చ. వులులు కురంగము ల్కరటిఁపోతము లేదులు మన్ను బిళ్లు దు
ప్పలు కణఁతు ల్కిటు లెప్పలఁపోతులు కొర్నవగండ్లు భల్లకం
బులు చమరిమృగంబు లెనుఁపోతులు కస్తరిపిల్లు లాదిగాఁ
గలమృగ రాజి బెక్కువిహంగంబులఁ గానుక లంపె దండ్రికిన్.

48

ఆ. మునుపు వడిన మెకముఁగొనివచ్చిమిడిగొడ్డు, పొడిచి నీట శిరముఁదడిపి తోఁడఁ
గోసి ధూప మిచ్చి మీనంబు బెకలించి, కానుకిచ్చి కాటిఁ తేనిఁ గొలిచి.

ఉ. క్రొవ్విస యేకలంబులను ♦ గొన్నిటిఁ గూల్చి కమర్చి పెంచులం
జవ్వచు నెఱ్ఱమ న్నలఁది ♦ చివ్వున నీరిపురంగ నేర్చి నో
ళ్లువ్విళులూరఁ బ్రేల్చి చమురుట్టిపడం గఱుకుట్లు గాల్చి క
ల్లువ్వులనీడ నొక్క పరిశుద్ధ శిలాతల భూమి నందఱున్. 50

క. అట్టు కఱుకుట్లు గాల్చిన, పిట్టల నింజెట్ల మఱియుఁ ♦ బెర తేనియలం
బెట్టుక మెనఁగుచు నాథుని, పట్టికి నింపెనఁగ నిట్లు ♦ ప్రతిదివనంబున్ 51

ఉ. ఆవనవీధిలోఁ గలమృగవళిఁ బతుల సంహరించి పూ
రావనిభృత్తటాటపుల ♦ నాటవికల్ మృగయావిహారముల్
చేవ దలిర్పఁ జేయుటకు ♦ శీఘ్రమ పాళియ మెత్తి కుంభజ
గ్రావను తాస్రతీర గిరి కాననమధ్యమున న్వసించుచున్. 52

ఆ. అంజనాటికొండలందు సదాశివుఁడొండ జమునిదిక్కు ♦ వెండికొండఁ
జండ సత్త్వ చండఁసంహార తాండవం, బాడఁ గోరి వేటలూడు నవుడు. 53

క. ఒకవేళ దిన్నఁ డాభేటక భేలా వ్యసన రతుల ♦ డస్సినవాడై
వికచప్రసూనవకుళప్రకరంబుల నీడ నొంటిఁ ♦ బడి నిద్రింపన్. 54

— ❧ — న్వన్నముచేతను వేటమిషను నీశ్వరుడు తిన్ననివశీకృతుంజేసికొనుట. ❧ —

మ. ఒడలం దెల్ల విభూతిపూత పులితో ♦ లొడ్డఁగ మల్లాడు కెం
జడ లాతైకవిచార నిశ్చలదృగ్బాతంబు లచ్చైన క
చ్చడ మంసంబున రుండమాల గళదేశిస్థాణువుం గ్రాలఁగా
నొడయం డొక్కరుఁ డక్కుమారుకలలో ♦ నుద్యత్కృపామూర్తియై. 55

క. బాలక! యిచట శిలావట,మూలంబునఁ గొండదండ ♦ మొగలేటి దరిఁ
తైలనుతాపతి భక్తుల,పాలిటి పెన్నిధి వసించు ♦ భక్తిం గొలుమీ. 56

క. అని యంతర్ధానము సేసిన దిన్నం డదరిపడుచు ♦ శీఘ్రంబున మే
ల్గుని నలుదిక్కులు వెదకుచు, మనమున నాశ్చర్యరసనిమగ్నుం డగుచున్. 57

శా. ఈల స్త్రీకెలు దిక్కులం జెలఁగఁ దా ♦ మెచ్చోమృగశ్రేణిపై
గాలిం బోవక సన్న దప్పటయు రొక్కారొక్కముల్ దిట్టి శా
ర్దూలక్రోడ మృగాదుల న్వులలకుం ♦ దోలంగఁ దిన్నండు త
త్కేళిలోల రవంబు దన్నవుడు బోధింపంగ నేతెంచినన్. 58

మ. వలకుం జేరక ప్రోగులుం దెరలు ద్రావ్వం ద్రొక్కి యాభేటక
స్థల ముల్లంఘన సేసి లుబ్ధకుల యత్నంబెల్ల వారించి ది
క్కులు దద్దుర్దుర ఘుర్దుర ధ్వనులచే ♦ ఘూర్జిల్లఁగా నొక్క యే
కల మేగం గని తిన్నఁ డప్పుడు ధనుః కాంక్షోల్లనత్పాణియై. 59

- మ. జవ మొప్పు న్నెను వెంట నంటి తఱుమకా • సంవర్ధితశ్రాంతి ను
ద్దవిడిం బాఱగలేని చందమునఁ జెంతం జేరగా నిల్చి యే
య విచారించిన దూటి దాటుకొని తన్నాశాశలం ద్రిప్పి పా
శవిముక్తుం డగు యోగిభావన యదృఢావృత్తి వర్తించుచున్. 60
- క. అలయించుచుఁ దిన్నఁడు దనకలలోపలఁ గన్న శివునిఁ • గనుఁగొనుదాఁక
జలమునఁ గొని చని య య్యేకల మప్పు డదృశ్యమైనఁ • గడుఁజోద్యమునన్. 61
- క. కలలోఁ జెప్పిన యొడయం, డెలయించుక వచ్చినట్టియేకలము హిమా
చలతనయాధిపమాయా, విలసనములు గాఁగ నపుడు • వివరించి మదిన్. 62
- శా. సంతోషంబునఁ గాంచెఁ దిన్నఁడు ననుఁ ప్రవ్యాపకానంత వే
దాంత స్థాపిత చిన్మయాంగము నవిద్యాధావృంత సంతాన సం
క్రాంత స్వాంత నిశాంత జంతు సుఖమాగ్నప్రాపకాభంగరు
క్కాంతాపాంగము దివ్యలింగము వివిక్తధ్యేయ నిర్లింగమున్. 63
- తే. కాంచి రోమాంచకంచుకోదంచితాంగుఁ, డగుచునానంద బాష్పంబులతిశయిల్లు
నమ్మహలింగమునకు సాష్టాంగనతులు, నేసి ముకుళితహస్తుఁడై • చేరబోయి. 64

—•— తిన్నఁడు శివలింగమునకు నేవఁజేయుట. —•—

- శా. ఓసామీ! యిటువంటి కొండదరిలో • నొంటిం బులుల్ సింగముల్
గాసిం బెట్టెడు కుట్రనట్టడవిలోఁ • గల్లువ్విక్రీసీడ నే
యాసం గట్టితి వేటిగడ్డ నిలు? నీ వాఁకొన్నచోఁ గూడు నీ
శ్శేనుట్టంబులు దెచ్చి పెట్టెదరు? నీ • కిం దేటికే లింగమా? 65
- ఉ. కొండలఁ గానలం దిరిగి • క్రొవ్విస పండుల లేళ్ళ దుప్పల
జెండినఁ బెక్కుచందములఁ • జిన్నక పెద్దక గారుకమ్మగా
వండుదు రట్ల పిట్టలను • వండుదు రిచ్చట నుండనేల? నా
కొండాక టానతీక యుడుఁమూరికి రాగదవచ్చు లింగమా! 66
- క. ఓలింగమ! విను నివ్వరి, పాలును నొడిపిళ్లు గునుకుఁబ్రాలును వెదురుం
బ్రాలును సవరపుమెకము, పాలును గల వచట నీకుఁ • బాయసమునకున్. 67
- తే. పుట్టతేనియ పెరతేన • పుట్టజున్న, తొఱ్ఱతేనియ గలవందుఁదోచితోచి
కాలి దులదులనై పిండిచోలెరాలు, నట్టి నింజెట్లు గలవు నీ • కారగింప. 68
- సీ. నేరేడుపండులు • నెలయూటిపండులు, గొండమామిడిపండ్లు • దొండపండ్లుఁ
బాలపండులు నెమ్మిపండులు బరివంక, పండులుఁ జిటిముటిపండ్లుఁ గలివె
పండులుఁ దొడివెండ్లపండ్లుఁ దుమ్మికిపండ్లు, జానపండులు గంగ • రేనుపండ్లు
వెలగపండులు పుల్ల • వెలగపండులు మోవి, పండ్లు సంకెనపండ్లుఁ బలునుపండ్లు

తే. బీరపండ్లును బిచ్చుకఁబీరపండ్లుఁ, గొమ్మిపం డ్లేతపండ్లునుఁగొంజపండ్లు
మేడిపండ్లును మొదలుగాఁగూడిమాడి, చెంచెతలు దెత్తు రిత్తువిఁచ్చేయవయ్య.

శా. ఇల్లో ముంగిలియో యనుంగుఁజెలులో ఁ యీడైన చుట్టుంబులో
యిల్లాలో కొడుకో తరింపవశమే ఁ యేపోడుము లేక ? మా
పల్లెం గోరిన వెల్లనుం గలవు తెప్ప ల్లాఁగ నీకిచ్చెదన్
జెల్లంబో యిటు నొంటినుండ కలు విఁచ్చేయంగదే లింగమా ! 70

తే. చుటుకుఁజూపునఁ గాలినఁకొఱత నుటుకు, నుటుకుఁజూపులఁబుట్టించుఁ నెటుకువారి
యిటుకువలిగుబ్బచాలిండ్లఁయిగురుఁబోండ్ల, నేవకిచ్చెద నీకు విఁచ్చేయవయ్య. 71

మ. నను మన్నించెదవేని నీ వివును రా ఁ నావెంట, రాకుండినన్
నిను నేఁ బాసి చనంగ నోప,నిచట ఁ న్నితోడిదే లోకమై
మనువాడం, గనువాడ నీకరుణ,నీఁమానంబు చిత్తంబు వ
చ్చినచో మానుదుగాని నిన్నివును కఁస్తింబెట్ట నాకేటికిన్. 72

ప. అని యమృహదేవు నుడుమూరికి రమ్యనుచుం బ్రార్థించినం బలుకకుండినం దదీయభ
క్తిపరవశుండై సంపెగతావి బ్రుంగిన భృంగంబుతెఱంగున నున్న యవసరంబునం
దిన్నం డొంటిపంది వెంటందగిలి యొంటి నెక్కడఁ బోయెనో యని బోయలు చొ
ప్పరయం దివిరి యడుగుల వెంబడిం బడితప్పక చనుడెంచి కాంచి యిట్లనిరి. 73

—❦— తిన్ననిఁ గని బోయలు దుఃఖించుట. —❦—

శా. అన్నా! నిన్నలయించి తెచ్చిన వరాఁహం బెందుఁ బోయె? స్త్రమున్
గన్న స్తన్ననఁ జూడవేటికి? నడన్గన్నీరు గాఱంగ నే
మన్నన్ బల్క వదేమి కారణమొ? వేఁటాడంగ నేతెంచి యి
ట్లున్నం దల్లియుఁ దండ్రీయు స్తఱుగరే ఁ యుల్లంబులో నక్కటా ? 74

తే. నీదు గాలికిఁ బసివట్టి ఁనిట్టినీల్లి, పట్టెడల బిగఁబట్టినఁమట్టువడక
నిలువకేతెంచి వేటకుఁక్కలు కుమార, చుట్టుక గునిసియాడంగఁ ఁ జూడవేమి.

నీ. వలలునుఁ దెరలుఁ బ్రోఁగులఁ జాట్లఁగా లేదు, పోటుకో లొకటియుఁబుచ్చలేదు
తెగిన మెకంబులఁ ఁ దేలేదు విడివేట, పిట్టలకును మేఁతఁపెట్టలేదు
చెంచు లేకి నేమి ఁ నేద దేఱగలేదు, చెడకుండ మెకములఁ జేయలేదు
కుక్క లిట్టులు సివంఁగులు మేవుఁగొనలేదు, బలివెట్టి కాట్రేనిఁగొలువలేదు

తే. వేటలాడంగ వచ్చినఁవేడుకెల్ల, నక్కటా తండ్రి కెఱిగింప ఁనంపలేదు
ప్రమానుపడియుండ నేటికిఁమేనుమఱచి, యేల మాజాలి మాస్పవేయెఱుకపఱిచి.

శా. ఓతండ్రి! నిను డించి పో మనసు మాఁ కొక్కింత గానేర్చునే ?
మీ తోఁబుట్టులుఁ దల్లిదండ్రులు చెల్లఁ ల్లీరెల్ల నేతేరఁగా

- మాతిన్నం డివు డెందు బోయె ననిన ♦ న్నాప్రాణము లోవ్వె ? రా
వే తిట్టింపక పల్లెలోన మము, దేవే వన్నెయు న్నాసియున్. 77
- తే. ఎంత యలమటబడిన ముష్టేలచూడ, వింతయు నెఱుకుతేనికి ♦ నెఱుకపఱుపఁ
బోయెదము చెప్పవలసినబుద్ధి చెప్పి, యనుచుమని పాదములు వట్టు ♦ కొనిన నతఁడు.
న. ఎట్టకేలకు శివలింగసంగ తాభంగురహృదయాంతరంగుడగుశబరపుంగవుండు కృపా
పాంగుండై చిఱునవ్వు నవ్వి యవ్వనచరుల కిట్లనియె. 79
- క. ఈలింగములోఁ బ్రాణము, కాలముగడదాడ నోడఁ ♦ గట్టినదూలం
బై లంకె నుండఁ జేసితి, నేలా తుందుడుకు? పల్లె ♦ కేగుఁడు మీరల్. 80
- క. నావెంట నితఁడు వచ్చిన, నేవచ్చెద మిమ్ముఁ గూడి ♦ యిప్పుడు లేదా
యేవంక నభవుఁ డుడిన, నావంక నె తోడనుడి ♦ యై వసియింతున్. 81
- శా. నాకుం జుట్టముఁ దల్లిదండ్రులుఁ జెలు ♦ ల్నాథుండు నీడై వమే
మీ కిచ్చోఁ బనిలేదు కన్తిపడఁగా ♦ మీపల్లెకుం బొండు, కా
రాకూరంబులు చేసినం గదలి నేఁరా, నిచ్చటం బ్రాణముల్
పోకార్తుం డుది నాదువేలుపునకై ♦ బొంక న్నిజం బింతయున్. 82
- క. అని శివుఁ గ్రమ్మఱ దిన్నఁడు, మనమున నిలుపుకొని తనువుఁ మఱచిన బుద్ధిక్
మునుపటి తెఱఁగున నుంజిన, వనరుదు ననచరులు చనిరి ♦ వలసిన రీతిన్. 83
- వ. తదనంతరంబు. 84
- ❦— తిన్నఁడు శివుని కనుదినంబు నాహారం బొసంగుట. ❦—
- క. ఎన్నేండ్లనుండియో ప, స్తున్నాఁ డీయడవిలోన ♦ నొంటి మహేశుం
డిన్నె గులు మాన్ప వలదా, కన్నారం గనినబంటుఁ గలఘట మనుచున్. 85
- శా. తిన్నం డంతట దేవదేవునకు భక్తిం దృష్టి గావింప నా
నన్నగ్రావ మహాపుత్రి ల్లిరిగి డంఘ్రాటంక కోటి పుట
చ్చిన్న త్తాజ వరాహము న్లడవి కాఁల్పు న్నావోల్పైఁ బ్రేల్పైఁ జివి
జెన్నె యుండెడు మాంసఖండముల నిచ్చెం దొప్పలం జూపుడన్. 86
- ఉ. విల్లోకచంక నంపపాదిఁవీపున దొప్పలు కేలుదోయి పు
క్కిళ్ల పవిత్ర కాంచనముఁభిజు మొప్పుగ వచ్చి భక్తిరా
జుల్ల ద దంబుమజ్జనముఁ సేయుచు దొప్పలనంజు డద్రీరా
జుల్లుని నారగింపు మన ♦ నాపరమేశ్వరుఁ డూరకుండినన్. 87
- క. కాలవొ క్రొవ్వవొ మాఁడం, గాలెనొ చవిగావొ ♦ కమ్మగావొ నీకు
జాలవొ యలవడవొ తిన, వేలా కఱుకుట్లు పార్వతీశ్వర ! చెప్పుమా ? 88
- క. ఆఁకలిగాదో భక్తిం, దేకువ గలవాఁడఁగానొ ♦ తినవేల కృప
సాఁకఁగదే నన్నిచ్చు డ, త్తాఁకలఁ బెట్టక పలాశఁ నానక్తుడవై. 89

క. నెవ మొకటి గలదె నాపై, నుపవాసముతోడ బడలి యుండగ? నీకే
యవరాధము సేయంగదె, కృపతోఁ గలుకుట్టు లారఁగింపం గదవే. 90

క. నీ వారగింపకుండిన, జీవన మేమిటికి నాకు శివ! నీ పదరా
జీవముల మీఁదఁ బ్రాణము, తే విడుతు నటంచు వ్రాలి యేడ్వం డొడఁగెన్. 91

క. తిన్నని భక్తికి శివుడు ప్రసన్నుండై యేడు వుడిపి • సరగునఁ గలుగు
ట్లన్నా! తినియెద లేతె, మృన్న స్తుదమంది లేచి • యవధానమునన్ 92

క. అందియ్య శివుడు తగ నా, నందించుచు నారగించిన స్తుదమున మి
న్నంది పులిందేంద్రుడు కా, నం దిరుగుచు నిట్లు దినదినంబును గొల్పన్. 93

— శివ బ్రాహ్మణుఁ డాలయమందలి రోతలఁ గని చింతించుట. —

సీ. పంచాక్షరీ పూతఁ భసిత త్రిపుండ్రాంకి, తాంకభాగములు స్నానార్చనశీఖయుఁ
గ్రమకృతగ్రంథిసూత్రవాత రుద్రాక్ష, భూషణంబులు శైవభాషణములు
నాగుల్బలంబమానాంబుశోణంబైన, తోత్రంబు నుపవీతసూత్రములును
గరగృహీతాభిషేకక్షీరసంపూర్ణ, భాండంబుఁ బుష్పకరండకంబుఁ

తే. గుండబాజ్జయు నొకపాటిఁ గుజ్జహువు, నుత్తరీయంబుఁ దనరంగ • యోగిహృదయ
గోచరుని గొల్వ శివచిహ్నఁ గోచరాంకుఁ డొకఁడువచ్చె శివబ్రాహ్మణోత్తముండు.

తే. వచ్చి గుడిచొచ్చి యీశ్వరేశ్వరుని నిర్మలాంగ మేటికిఁ జాటికలయ్యె సకట
యిచటి కెంగిలి పుల్లియఁ లేచి వచ్చె, నొక్కొ యీదుఁఖ మెటువలెనోర్పువాడె.

మ. కులదైవం బని యల్కి పూసి • గుడి మ్రుగు లైట్టి కై సేయ లో
పలి కి ట్లెంగిలి మంగలంబులగు దొప్పల్ రాఁ గతం జేమి? ని
ర్మల తోయ స్నవనం బొసర్చిన శరీరంబేటికి స్మిరువ
ట్టులు గట్టెం భవదాత్మశుద్ధి కిది గూఁడుంగా మహాపేయముల్. 96

క. దేవా! యీకసుమాలము, దేవెడు కేల్లోయి నీదుఁ దేహం బంట
గా వెఱవయ్యెడు నెంగిలి, కీ వెట్లోర్చితివి పార్వతీశ్వర చెప్పమా? 97

క. నేడేడు దినములయ్యెన్, బోడిమి చెడసాగి నీదుఁ బూటకమో యె
వ్వొడైనను జేసెనో యిది, వేడెద సత్యంబుఁ జెప్పవే కరుణాభీ. 98

ఉ. సీసఖండో సుతుండో తగుఁ జీమణియో నిజసేవకుండో నీ
వో సకలేశ శుద్ధమగుచున్న నిజాలయసీమ రోతఁగఁ
జేసిన వారు నీ కేఱుక సేయక • సేయ సమర్థులెవ్వ రీ
దోసముఁ జెప్పవే కరుణతో మది దుందుడు కెల్లఁ దీఱగన్. 99

ఉ. ప్రాతలు మీఁదఁగప్పిన గృహమతి నోర్చితి, నీచుపాత్తునన్
బ్రాతి మెనంగి తీవు, మనుభక్తుడు కుంఠునఁ బంపఁ బోతి, మై

పూత యొనర్చుకొంటి శవభూతిగ, గపాలమునం భుజించి తీ
రోతలు పెక్కులుండ నిట ధోయుదువే యిక భక్తవత్సలా. 100

క. నీకిష్టం బిదిగానీ, నా కాపాపాత్ముఁ జెప్పినం బదిలక్షల్
లేకున్న విడుతుఁ బ్రాణము, నీకై కూ డుగ్గఁబట్టి ధీలగ్రీవా. 101

క. అని తా నూరక యుండినఁ, గని తారాధిపకళాశిఖామణి చేతో
జనితాదరమున నతనికి, విని తాత్పర్యంబు సంభవించఁగ ననియెన్. 102

— శివుడు తిన్ననిభక్తిని శివబ్రాహ్మణునకుఁ జూపుట. —

క. తవతవపడ నేటికి మది, శివగోచర ! నీకు నన్నుఁ జెంచొకడు శుభి
వ్యవహారేతరమతమునఁ, దవిలి మహాభక్తిగొలున ధయ పుట్టుటయున్. 103

తే. ఆకిరాతుని పూజ నంగీకరించి, నాఁడఁ దద్భక్తి నీవును ధీ నేడు చూతు
గాని నా వెన్నదిక్కునఁ ధీ గానకుండ, నడఁగియుండుము తడయక యతఁడువచ్చు.

మ. అన మోదించి హరిద్విజం డొదుగఁ జెం ధీ చవ్వేళ నేతెంచి పా
వనిర్దాల్యముఁ జెప్పఁ గాలఁ గొని పోవఁద్రోచి గండామణి
వననేకం బొనరించి పత్తిరిడి త్రోవ ల్లాచి తా నేసి కా
ల్చిన కోలామిషఖండముల్ దనకు భక్షింపంగ నందిచ్చినన్. 105

క. తినకున్న నేమెకో యని, యనుమానము బొంద నభవుఁ డంతటిలోనన్
గనుదమ్మి గ్రమ్మి పొటపొటఁ, జనికె న్నీరు శబరుఁచిత్తం బరయన్. 106

క. ఒకమరి కొకమరి కించి, ద్వికచారుణపద్మ పత్ర ధీ వీధీవిగళ
స్తకరంద ధారగతిఁ దన, ముకుళిత నేత్రమున బాష్పములు ఘనమైనన్. 107

క. అంఘనకుఁ దండెనందనుఁ, డాందోళము నొంది కంటిఁసంటిన నొప్పిన్
బందికలుకుట్లు దినఁడిక, సందియ మేమిటికి మందు ధీ సమకూర్చఁదగున్. 108

వ. అని తిన్నం డెన్నడులేని హానిం బూనినవాని తెఱంగున సంతరంగంబునం దరంగం
బులైన దుఃఖంబునం గరంగుచు. 109

— తిన్నఁడు పరమేశ్వరు నేత్రోగమునకుఁ జికిత్సలం జేయుట. —

సీ. కోకపాట్లం బావిఁ గొననూఁదియొత్తుచు, గవణోష్ణ కరభభాగమునఁ గాచి
నెత్తితం గేడాకుఁమెత్తి రేచకి నిమ్మ, పంటిపుల్గున నూటి ధీ పట్టువెట్టి
తెల్ల దింటెనపువ్వుఁ ధీ దెచ్చి తద్రసమిడి, కలివెపువ్వులు గోసిఁనిలిచి పిడిచి
చేరిన నెయివెట్టి ధీ పెరుగువత్తులువైచి, చనుబాలతో రాచిఁ సంగు చమిరి

తే. విష్ణుమందులు తానరిఁ కన్నమందు, లడిగి తెచ్చిన మందులు ధీ సడవిమందు
లెన్నిచేసి మానక ధీ యిందుమాళి, కన్నుతోడిబడి నెత్తురుఁగాఱుటయును.

తిన్నడు శివునికిఁ దనకన్ను పెకలించి యిచ్చుట.

- తే. మాటిమాటికి జేసిన ♦ మందులెల్ల, జెల్లెబో వెల్లిగలిపిన ♦ చింతపండు -
 నీటవాసిన వాల్లునై ♦ నెరయవడద, బోవుఁగాకేమి నెత్తురు ♦ వుట్టనేల. 111
- క. పట్టుపుదేవి ♦ హిమగిరి, పట్టి స్థాయమ్మ ♦ జూచి ♦ పదరినకతనన్
 నెట్టవిసెనో? నేమందు, మట్టెఱుగనో? కంటికిం బ్రమాదం బాదవెన్. 112
- క. కామునిఁ జంపి మనంబున, నేమోహము లేని వేల్పు ♦ నిటువలె నన్నన్
 స్వామిదోహము గాదే, యేమిటి కిట్లంటిఁ గంటి ♦ కిఁక నెటువలెనో. 113
- ఆ. వేడివెచ్చయైన ♦ వెచ్చనిమందులఁ, గాదె మాను నట్లు ♦ గంటి కింకఁ
 గంటికంటె మందుఁగలదె ముక్కంటికి, గంటి ననుచుఁ బోయ ♦ గదియఁబోయి. 114
- ఉ. పాణిమువోవునో తనువు ♦ భంగమునొందునో నాక తూణికా
 బాణము జిట్టునం దిగిచి ♦ భల్లముఖాగ్రము రక్తపద్మ దృ
 క్కోణముఁ జేర్చి క్రుచ్చి యొకఁగ్రుడ్డు వడిం బెకలించి శోణిత
 దోణికయైన దైవతశిరోమణికంట నమర్చె నంతటన్. 115
- ఉ. మున్నిటికంటికంటెఁ గడు ♦ మోహనమై తనకన్ను వచ్చినన్
 మచ్చనఁ జూచి మెచ్చక యుమాపతి రెండవ కంట శోణిత
 క్లిన్నతఁ జూపిన న్నగి పులిందుఁడు నీకృపచేతఁ గన్నమం
 దున్నది దీనికి న్వెఱవ ♦ నొక్కటి నాన్రత మింక శంకరా ! 116
- క. లాలాటలోచనంబునఁ, గీలాలము దొరఁగెనేని ♦ కేవలభక్తిన్
 గీలించి మనోదృష్టికి, మూలంబగు నాగుపాణి ♦ ములు నీ కిత్తున్. 117
- క. అని చెప్పఁగాల నిటలా, తునికన్దొనఁ దన్నిపట్టి ♦ సునిశితబాణం
 బునఁ దనరెండవ కనుగ్రు, డ్డునుఁ బెకలింపంగఁ బూను ♦ పురు సదయుండై 118
- ఆ. కన్నుఁ దివియఁ బూను ♦ కన్న పుతీవ్రత, కన్న మున్నుగాఁగ ♦ ఖండవశు
 వాశుగంబుఁ జేతఁ నంటంగఁ బట్టుక, నిలుపు నిలుపు మనెను ♦ నెలుగుతోడ. 119

— శివుడు తిన్ననికి బ్రత్యక్షమగుట. —

- చ. హరి యరవిందసూతి మును ♦ లష్టదిశాపతు లాదిగా వియ
 చ్చురు లిరువంకల గ్గొలువఁ సత్వరత నిజలింగ నిర్మలాం
 తరముననుండి శీతవసు ♦ ధాధరకన్యక ముద్దుఁగేలుఁ దా
 మర కడవేలు వట్టుకొని ♦ మన్ననఁ దిన్ననికిం బ్రసన్నుడై. 120
- క. శివగోచర! యీభక్తుని, యవినశతరభక్తిమహిమ ♦ యాద్యంతము గం
 టివి గద సదృక్తుం డితఁ, డవుఁగద నీమనసువచ్చునా యింక ననుచున్. 121
- క. దరహాసము నెరవుచుఁ దన, పరిసరమున కాటవికుని ♦ బ్రాహ్మణభక్తున్
 గరుణం బిల్చుక మీ కే, వర మింపన వారు కృత్తి ♦ వాసునితోడన్. 122

- శా. మీపుర్రం బగు దివ్యతేజము జగన్మిత్రాత్మకత్వ ప్రతి
ప్రసారీణతః జూపి మమ్ముఁ బొదవం ♦ జాంచల్యదూరంబులై
చూపుం జిత్తము మిన్నకున్న యవి యి ♦ చోచె బాసె దేహంబుపైఁ
దీపుం జీతటి యింతకంటె వరమే ♦ దీ యిట్లు మన్నింపవే. 123
- చ. జగములు సంతరాత్మయును ♦ సాక్షియు నీ వనుచు నిజంబుగా
నిగమము లాడఁగా వినియు ♦ నేఁ డితరంబుగ మాకభీప్సితం
బగువర మెట్లు వేడఁగలమయ్య ♦ భవన్మయమైన పూర్ణచి
ద్దగనములో మముం గలిపి ♦ క్రమ్మఱఁబుట్టెడు బాధ మాన్పవే. 124
- క. ఇతఁడు కిరాతుం డెదుర్పతి మమ్మడిగియె మహేశ ♦ మన్నించి ప్రస
న్నతః జూపితి రీతెఱఁగున, హితలీల భవప్రయాస ♦ మెడలింపఁగదే. 125
- క. మీతలఁపుకన్న నధికమె, మాతలఁ పిట్లడుగ నేల ♦ మము మీచిత్తం
బేతెఱఁగున వెలుఁగొందెడు, నాతెఱఁగున నుండఁజేయు ♦ మదిగాక శివా. 126
- క. ఆనందామృతవారిని, ధానంబున మనము మగ్నతం బొందె వరం
బీనమరినఁ దాదాత్మ్యం, బో నిరుపాధికదయాసఁముజ్జ్వల! యీవే. 127
- మ. అని శైవద్విజ్ఞానం గిరాతుఁడును సాప్తాంగ ప్రణామంబు లీ
శునకుం బెక్కు లొనర్చి తద్విమలతే ♦ జోధ్యాననిర్మగ్నభా
వనులై యుండఁ బ్రపంచబుద్ధి మగుడ ♦ స్వర్తింపఁగా నీక వా
రి నసంతం బగునాత్మరూపమునఁ గూర్చె దీర్చె బంధంబులన్. 128
- శా. ఓహో! పీఠలు భక్తిఁ గన్న యవవర్గోదగ్రభాగ్యంబు లా
హా! హాలాహలభక్తభోక్త నిజభక్తాగణ్యకారుణ్య మం
చాహారంబ సితాంబుజాంబక విగాఁత్రాశాప యోగీశ హా
హాహూహూప్రభృతు ల్నుతంప నభవుం ♦ డంతర్ధి నొందె న్నడిన్. 129
- క. అనవుడు యాదవ భూపతి, పునరభివాదనముఁ జేసి ♦ భూతేశు కృప
గని రెవ్వ రింక మోక్షం, బనఘా! యచ్చోట నన్న ♦ సతఁడిట్లనియెన్. — 130

— సతీరునికథ, మధురాపురవర్ణన. —

- సీ. కపటచతుష్పత్తిగతుల నాడిన వాల, వాయివొక్కే శుని ♦ వానభూమి
యతని పట్టపుదేవి ♦ యైన మీనేక్షణ, ధరతనూభవకుఁ బ్రాధాన్యహము
ద్రవిడభాషావీర ♦ తలశంఖఫలకంబు, గల కనకాబ్జపుష్కరిణి కిరపు
దక్షిణాంబుధి వధూ ♦ తామ్రపర్ణీ నది, సవతు వైఘకు నెన్నుం ♦ జాలు నునికి
తే. నిజదృగ్బ్రహ్మజిత ♦ నీలకంఠ, కూడలశఘయ వై కుంఠ కుంతితాఘ
నిఖల సంపత్సరంపరా ♦ నిహితకింప, చానుతాపంబు మధురాభిధానపురము. 131

- తే. ఏపురంబునఁ జెంపొందు ♦ నిందుధరఁడు, పాండ్యభూపాలు నల్లుఁడై ♦ ప్రజలకెల్ల
నుల్లములలోన నుల్లానఁముల్లసిల్ల, నట్టి మధురకు సరియె యేఁపట్టనంబు. 132
- క. గంగాధరుని మహాగ్రా, పాంగము రతి విధవఁజేసె ♦ నాలోపల మా
యంగయకన్యాంబ కృపా, పాంగం బంగజునిదేవి ♦ నైదువఁ జేసెన్. 133
- సీ. మాణిక్యవల్లియుఁమరకతవల్లియు, నానందవల్లియు ♦ సమృతవల్లి
కర్పూరవల్లియుఁ ♦ గల్పకవల్లియు, సంగయకన్య యఁసంగ నాది
యైననామంబుల ♦ ననుకూల మగుమోహ, నాకారసౌందర్య ♦ మతిశయిల్లఁ
బొత్తామరనియెడు ♦ నెత్తమ్మికొలనిప, శ్చిమతటనికటకూ ♦ లముననులడి
- తే. లోకమాతృక పాండ్యధా ♦ త్రికళత్ర, పుత్రికామణి యువతి సంఘార్థచంద్ర
వదన రక్షింప సంపదం ♦ బొదలుమధుర, కిరర పురములు సరిసేయ ♦ నెట్లువచ్చు.
- కం. ఇట్టిమహత్త్వంబునఁ గనుపట్టెడు తల్లిఁ గల ప్రజల ♦ భాగ్యం బిల నే
వట్టున నున్నది పురముల, నెట్లు నుతంపంగ వచ్చు ♦ నిందున కెనగాన్. 135
- క. తన పేర్చిం దనసేవయుఁ, దనదుప్రసాదంబు నొసఁగి ♦ దయ సంగయక
న్య యగజ పెంపఁగఁ బురి మను, వనితల నైభవముఁ బొగడ ♦ వశ మే వసుధన్.
- శా. ఏమే కల్పకవల్లి రావమ్మతవఁల్లీ పోవ కర్పూరవ
ల్లీ మాణిక్యలతా యిదో మరకతం ♦ జెందుండు నానందవ
ల్లీ మీనాక్షులు రండటంచుఁ దమలో ♦ లేమ ల్పివాభోగవే
ళా మంజుక్తులఁ బిచ్చు సంభ్రమ మనఁల్పం బెప్పుడుం దత్పురిన్. 137
- ఉ. ఆపుర మేలు భూవిభుఁ డఁసంతపరాక్రముఁ డప్రతర్క్యధా
త్రీవరిపాలనప్రథితఁధీనిధి వై రిన్యప్రతాపసం
జ్ఞావతి వాసవాధివయఁశస్సముదీర్ఘఁ డుదీర్ఘదాసవి
ద్యాపరకర్ణఁ డర్థవసఁమగ్రగభీరుఁ డుదారుఁ డంతయున్. 138
- చ. అభయ చోక్తనాథశివుఁ డెల్లుడు మూర్తి హిమప్రభాసము
జ్వలఘనకీర్తి ధైర్యమును ♦ శౌర్యము భూభరణప్రభావముం
దలఁప నశక్యమై వెలయఁ ♦ దత్పురి పాండ్యనృపాలుఁ డేలు ని
చ్చలు మిహికామహీధరముఁ చందమునం గులగోత్రపాత్రుఁడై. 139
- వ. తదనంతరంబ.

140

— శంఖఫలకముపుట్టిన క్రమము. —

- సీ. మలయాచలంబునఁ ♦ గలశతనూజుండు, ద్రావిడశబ్దశాస్త్రము నిఘంటు
వయ్యలంకారంబుఁ నందుఁ గవిత్వంబుఁ, జెప్పెడు లక్షణస్థితియు మొదల
సృష్టింపఁ దలపోసి ♦ యష్టాదశాక్షర, మాతృక వ్రాసి నిఁగర్మలిన శంఖ
ఫలకంబుఁ గొనివచ్చి, పాండ్యభూపతి కిచ్చి, వినుమిది ద్రవిడకఁవిత్వసరణి

తే. భారతీదేవి కెనయైనవార లెంద, తైనఁ జోటిచ్చు నొక్కరుఁడైన నతని
కిచ్చుఁ దగినట్లు కూర్చుండఁనెడము దీని, నరున నర్పించి మనుడు మీఁతరతరంబు.

క. అని కుంభజుఁ డిచ్చిన వెనుక ననేకులు పాండ్యనృపులుఁ గడచిన పిదపఁ
జనియించెఁ గలియుగంబున, జనవల్లభుఁ డొక్కఁ డతనిఁ సద్వంశమునన్. 142

క. ఆరాజు పాండ్యధాత్రీ, ధౌరంధర్యప్రమాదితగ్రావహరి
ద్వారాభుజంగపతిభూ, దారకమతపరివృథప్రథానిధి యగుచున్. 143

క. ద్రావిడభాషాదేవి, గ్రేవేయక మనఁగ గీర్తిఁ గని తత్కవితా
శ్రీవిపుల శంఖఫలకముపై వసియింపంగఁ దగు విభాసితమతులన్. 144

శా. నత్మీరాది కపింద్రులఁ దివిషదఁన్నప్రాయవాగ్గుంభనం
పత్కావ్య ప్రతిపాదక ప్రతిభులంబున్నదృఢఁ శైవసం
వితాసార మరాళరత్నములఁ దద్విద్యారసావేక్ష భూ
భృత్కంఠీరవుఁ డుంచె సంపదలఁ దృప్తి బొందఁగూఁ జేయుచున్. 145

క. ఆనభ మెచ్చుఁ గవిత్వం, బేసరనుడు చెప్పిన సృహీశుం డిచ్చుఁ
జేసేత న్మాడలుచే, యేసి దెనలఁ గీర్తిలఘిఁ తలమి నహింపన్. 146

చ. అడిగిన దిచ్చు నర్థులకుఁ నాప్తుల కిచ్చు మనంబుఁ, గూటమిం
బడఁతుల కిచ్చు సౌఖ్యములుఁ బంధుజనంబుల కిచ్చు సందర్భ,
పుడమి సమస్తజాతులకుఁబొంకమి నుత్సవ మిచ్చు, శత్రులఁ
బొడవడఁగించి సాధుజనఁపుంగవశోటికి నిచ్చు వేడుకల్. 147

—❧— దుర్భిక్ష వర్ణనము. —❧—

క. ఆభూవిభుఁ డిబ్బంగిని, భూభాగం బేలునపుడుఁ పుట్టెఁ గ్రహవ
క్రాధద్రక్షామమహా, క్షోభంబు జగంబు వర్షఁకూన్యము గాఁగన్. 148

సీ. చనుదొంచె శనిమీనఁమునకుఁ దూర్పున, ధూమకేతువు దోచెఁజిమూతడంబ
రం బేచె మధ్యందిఁనంబుల రేపాడి, చినికె దుషారంబుఁదినదినంబు
రాత్రుల మిన్ననిర్మలభావమును బొందె, వెలియెండగాసె గఁర్యలిదొరంగె
వర్షగర్భము నడఁవకపోయె విదియలఁ, గుముదాప్తధారణఁకొమ్ము దటిగ

తే. కన్య భిన్నింపదయ్యె మఁఖాప్రవేశ, కాలమున నులుమదయ్యె నఖండగర్జ
లెనగఁ జముదెనఁ దొలకరిఁ నేమిసెప్ప, నెల్లజనములమనములుఁదల్లడిల్ల. 149

వ. మఱియును. 150

తే. గునుకు లూదర్లు బరపటల్ గోళ్ళగొండు, లల్లిబియ్యంబు వెమరుబిఁ య్యంబు గొట్టె
చెట్లు నింజెట్లు తుంగముఁ స్త్రీయలు నీత, గుంజ మొదలుగఁదినదొరఁకొనియెజనము

క. అఱవడు గంటె తవించియ, లఱవది దినములకుఁ బండుఁ నని బ్రదుకానఁ
దఱచుగ నేతా లెత్తఁగఁ, బఱిపెట్టియె యవియు మల్లఁపడి చెడి పోయెన్. 251

ఉ. తోలును నెమ్ములు న్నిగిలిఁద్రోసినఁ దొంబది చోట్లఁ గూలువా
రాలిని బిడ్డల నిద్దిడిచి యాఁకటిచిచ్చున వెచ్చపోవువా
రేలికబంటువాసి యొకఁ యించుక లేక కృశించువారునై
తూలె జనంబు మీనశనిఁదోషము దాడి నిరస్తనస్యమై 153

క. నవయుచు నుండియు నొక్కొక, దిచనంబున నశన మబ్బుఁ దిని దగ మిగులఁ
భువి నొరగి లేవ నోపక, శివశివః జనకోటి విడుచుఁ జీవానిలముల్. 154

క. కఱవంతంతకు నొత్తఁగఁ, గరవెరుక తిసంగనోపఁగలుగక మనుజుల్
సురసుర స్రుక్కిరి కొందఱు, పరదేశంబులకుఁ జనిరిఁ బ్రతుకులకొఱకున్. 155

క. మానిసి మానిసిఁ దినుకఱ,వై నం దరియింపలేకఁ యాపురిమూల
స్థానహరద్విజుఁ డొకఁ డెం, దేనియుఁ బోదలఁచిన స్త్రీఁ హేళుడు కరుణన్. 156

—❧— ఈశ్వరునిపద్యముఁగొనిచనిన హరద్విజుని నత్కించుడుతూలనాడుట. —❧—

చ. అతనికిఁ బ్రసన్నుండై యన్నగరంబేలుమన్ను తేనిమీఁద నఱునబౌసఁబన్యంబు
శృంగార రసానుబద్ధంబుగా నొకటి పెప్పియిచ్చి యిది చదివిన మెచ్చి వేయిమాడల
ముడు పిచ్చు వెచ్చంబునకొదవు నీవు నెవ్వగ నొవ్వక బ్రతుకంగలవాడ వంతట
గఱవుం దీరు జగంబునఁ గృతహర్షంబగు వర్షంబుఁ గురియంగలదు సన్యంబులు
పండు బండు జనంబులకవునని యనుపుటయు నతండును నారాజ సమ్మఖంబునకుం
బోయి శ్రీపరమేశ్వర ప్రణీతంబైన కపితాచమత్కారంబు వచించిన సంవలియర్థంబు
“సింధుర రాజగమనాధమ్మిల్ల బంధంబు సహజగంధం” బని యుండుటం జేసి 157

క. దానికి నవ్వుచు నృపనభ,లో నత్కించుడు పలికెఁ లోకము నగదే
పూనుకొని సహజగంధము, వేనలికం గలదటన్నఁ వేయ తెఱఁగున్. 158

ఉ. తప్పిది, చెప్పరాదు, కవిఁతానమయంబున కొప్పగాదు, నీ
విప్పగది న్రచింపఁ దగుఁనే? యన విప్రుడు చిన్నవోయి నా
కప్పరమేశ్వరుండు వసుఁధాధిపు పై రచియించి యిచ్చినాఁ
డొప్పను దప్ప నే నెఱుంగఁ నుత్తములార! యటంచుఁ గ్రమ్మఱన్. 159

—❧— ఇన్నుండైన బ్రాహ్మణుని శివుఁడారాచ్చి నత్కిరిసితో వాడునకుఁ గడంగుట. —❧—

ఆ. వచ్చి పార్వతీశుఁవంకఁ గనుంగొని,యతని పద్య మతనిఁకప్పగించి
నిన్ను నమ్మి పోయిఁ నింజిన సభ సిగ్గు,ఁదెడితె నున్నకథలు ఁ చెప్పనేల. 160

క. సర్వజ్ఞత్వము బహుముఖ,నిర్వాహక శక్తిగుణముఁ నీకుఁ గలుగఁగా
శర్వ! నినునమ్మి పౌరుష,గర్వముఁ బోనాడుకొంటిఁ గడపట సభలోన్. 161

క. తా నెఱిగిన విద్య నృపా,స్థానములో నెరపఁ గీర్తి ఁ సమకూరుం గా
కేనరునకుఁ బరవిద్యా,ధీనత భూపాల సభలఁ దేజము గలదే? 162

- క. నీమాట నమ్మి పోయిన, నామోసముఁ జెప్పనేలఁ నత్కిరునిచే
నేమాట వడ్డదుఃఖము, తామవ్యథ కొలదిగాదు • సదృశ్యనిధి! 163
- వ. అని మఱియు నిట్లనియె. 164
- శా. నాభాగ్యం బిటు లుండఁగాఁ దుది నిను • న్నత్కిరునిం దూఱఁగా
నేభావ్యం బిఁకఁజాలు; నిక్కఱవుచే నిట్లెతి, నెందైనఁగా
నీ భైతంబునఁ గుక్షిఁబోచుకొని దీనిం దీర్చి నేపత్తు, జే
వా! భద్రం బగు నీకు నన్ననుపవే • యన్నం గృహమూర్తియై. 165
- క. కటకట న న్నత్కిరుం, డఁట కవితయుఁ దప్పవట్టెనఁట యటు పదమీ
యెటువలెనో తెలిసెద నని, నిటలాక్షుఁడు వచ్చి కుంభిఁసీవతి నభలోన్. 166
- శా. ఈరాజన్యనిమిద నే గవిత సాహిత్యస్ఫురన్తాధురీ
చారుపోధిమఁ జెప్పి పంప విని మాతృస్మయంబు వాటించి న
త్కిరుం డూరకె తప్పవట్టెనఁట యేదీ లక్షణంబో యలం
కారంబో పదబద్ధమో రసమొ చక్కఁజెప్పఁడా తప్పనన్. 167
- క. అనవుడు నానత్కిరుఁడు, మునుపటివలె దప్పటన్న • ముక్కంటియు నా
తని కనియె నిరితనయా, ఘనకచభారంబు సహజఁగంధం బనుచున్. 168
- క. అగజకునై నం దగు నిల, మగువలకుం దగదు • మాను మత్సర మింక
గగనవ్రసూనవాదము, జగతిం బ్రిత్యక్షమునకు • సరియనఁ దగునే. 169
- క. లాలామాలపు మాటలు, చాలు సనిన నలిగి తననిఁజం బగు హాపం
బాలోనఁ దెలుప వలెనని, నీలగ్రీవుండు నిటలఁనేత్రముఁ జూపన్. 170
- క. తలచుట్టువాఁ గన్నలు, గలిగినఁ బద్యంబు దప్పఁగాదన వశమే?
వల దిచ్చట నీమాయా, విలసనములు పనికిరావు • విడుపు మటన్నన్. 171

—❧ శివుఁడు నత్కిరుని శపియించుట. ❧—

- క. శపియించెం బ్రతిభావలఁ గుపితుండై రుద్రుఁ డతనిఁ • గుప్తవ్యాధిం
దపియింపు మనుచు దానికి, నపరిమిత భయంబు నొంది • యతఁడిట్లనియెన్. 172
- శా. స్వామీ! ద్రోహముఁ జేసితిం, దెలుపవే • శాపాంత ముద్యత్కృపా
ధామా! నాకనుచుం బదాబ్జముల మీఁదం బడ్డ నాభక్త
తామందారుఁడు శాంతిఁబొంది యనియెం • గైలాసశైలంబుఁ గం
టే మానుం బదమన్న నందునకుఁ దాఁడెందంబునం గుండుచున్. 173

—❧ శివుఁ డిచ్చినశాపమునకు నత్కిరుఁడు దుఃఖించుట. ❧—

- ఉ. ఈకవి తాభిమానము వహించితి నేటికి శంఖపీఠిపై
నీకపు లున్నయట్లు వసియింపక దేవునితోడ నేల చా

ర్యాక మొసర్చితింకి గడుభంబగు కుష్టరుజావిషానమే

నే కరణిం ధరింతు? నికనెన్నడు చూచెద వెండిగుబ్బలిన్?

174

ఉ. ఎన్ని మహానదు, ల్వనములెన్ని, గిరింద్రములెన్ని, బోయవీ
శ్లెన్ని, మృగంబులెన్ని, జనహీనములైన పథంబులెన్ని, నే
నిన్నియుఁ దాటి యేకరణినిశ్వరు శైలముఁ జూడఁ బోయెదన్?

గన్నదికాదు విన్నయదిగాని నదాశివ! యేమి నేనుదున్.

175

మ. హరి శార్దూల మచేభ ఖడ్గ శరభఃవ్యాకీర్ణము లాక్రిశ్మనా
త్కర సంచార నివాసముల్ హిమపయోధా రాశవర్షంబు లు
ద్ధుర సంఘర్షణ బాధకోపలము లాత్రోవల్ ననన్ శక్యమే
కరుణాసాగర! భక్తవత్సల! శివా గౌరీశ! యెట్లో గదే.

176

సీ. తివిరి యంగమునఁ దిమ్మిరైత్తకమున్న, యొడలెల్ల మచ్చలఁ జెడకమున్న
దళమెక్కి గాత్రంబుఁ చెలుపుదప్పకమున్న, బుడుపులు మేన నేర్పడకమున్న
యలత విగ్రహమునఁ నంకురింపకమున్న, కాయంబు వెడహపుఁగాకమున్న
తనువునఁ జీమురఁ క్తములు గాఱకమున్న, దేహ మీఁగలు మూఁగిఁ తినకమున్న

తే. భైక్షమహంగంఁ బోయినఁ పల్ల జనులు, చూడ రోయకమున్న కాఁబొడినపుడ
నడవవలెగాక కైలాసఁ నగముఁ జూడ, హరుని వాక్యంబు శక్యమేపరిహరింప.

177

—❧— న త్కిరు ని తీర్థ యా త్ర. —❧—

తే. అనుచుఁ జింతాపరంపరఁ లనెడు వర్ష, ముడిగి నత్కిరుడను మేఘుఁడు త్తరంబు
నడచెసంతోషమున దక్షిణమున నున్న, కవుల ముఖపంకజములు వికాస మొంద.

వ. కతిపయ ప్రయాణంబులు చనిచని ముందట

179

శా. చెవ్వందీశ్వరు నీశ్వరేశ్వరునిఁ గాంచె భీషణాంఘ్రాలతల్
దెవ్వం దీవ్రతరాంగసంభవశరః శ్రేణీ విదాహవ్యథల్
వివ్వం దీరని భక్తితో హృదయ మా విరూపత మోదంబునన్
నవ్వం దీగయుఁబోలె జూడ్కులొదవఁ న్నత్కిరుఁ డుత్కంఠతన్.

180

ఉ. చెంగట నుండఁ గాంచె గవిఁసింహము పోయి హిమాచలాత్మజో
త్తుంగకుచోపగూహనవిధూతమనోభవభూతిలేపన
ర్వాంగము, లోచనీకృతసుధాంశుకృశానువతంగము, న్నివి
ర్లింగము, జంబునాథశివఁ లింగము, భక్తమనోజ్ఞభృంగమున్.

181

చ. చని చని దాటె నంతఁ గవిఁచంద్రుడు ధన్యఁ గవేరకన్య, జీ
వనశితఖడ్గఖండితభవప్రభవాఘవిరోధిసైన్య, బా
వననిజనామసంస్థరణఁ వారితమానవదైన్య, నిత్యసు
జ్ఞనరతకోటిముక్తిపదఁ సౌఖ్యవదాన్య, గృతావగాహుడై.

182

- వ. ఇట్లు త్తటిసీరత్నంబు నుత్తరించి యుత్తరాభిముఖుండై కొన్ని తీర్థంబులుదర్శించి. 183
- చ. అరుణగిరింద్రకూటము, గృతాఘాతపాలచపేటము, నిరం
తరభవదావపావకవిదాహకృపీటము, పుణ్యకోశమం
దిరవిలసత్కవాటము, బ్రహ్మదీపితముక్తివధూకీరీటము
బరిహృతసంతతభ్రమణ భారపదశ్రమభానుఘోటమున్. 184
- క. ఉణ్ణాముల జగదంబిక, నణ్ణామల విశ్వనాథుఁ నాగాధించెన్
మణ్ణానయుఁబాన్నానయు, బెణ్ణానయు లేనివారిఁ పెన్నిధు లగుటన్. 185
- క. తదనంతరంబ యక్కడ, కదలి నడిచి యెదుట విష్ణుఁ కాంచనగర్భుల్
మొనలైన దేవకోట్లం, జదివించినయొజ్జ గాంచెఁ నజ్జనసురభిన్. 186
- మ. తిరునత్తూరి పురాధినాయకు మహాదేవుఁ శివున్మక్తివా
రిరుహాక్షీవతి నోది పిచ్చ నయనాఁ రింగొల్చి యాపిమ్మట
బరశంభుం బరమార్థ మూర్తి గరుణాఁపాథోనిధానంబు నే
కనసాలేశ్వరుఁ గాంచికారమణు లోఁ కసావ్విమి దర్శించుచున్. 187
- వ. అనర్గళావనర్గలగు నప్పరంబు నిగ్గమించి కొన్నివయసంబులు చని విక్రమసింహ
నగరానన్నయగు పన్నయ, దీర్ఘయాత్రాపరులకు సురతరువుకొమ్మయగు గుండ్ల
కమ్మయ, సుకృతిభూతపాతకశ్రేణియగు కృష్ణవేణియ, గమలాచలోత్తుంగసంగ
తతరంగయగు గౌతమగంగయు, గుక్కుటేశ్వరపీఠంబగు పీఠికాపురంబును, సం
హారానుతంగసింహం బగు సింహాచలంబును, విదళితోభయకర్మం బగు శ్రీ
కూర్మంబును, గలుపానీక మండూకగోకర్ణంబగుగోకర్ణంబును, తీర్థోత్తమంబగు పురు
షోత్తమంబును, గృత్తివాసోనివాసం బగుకృత్తివాసంబును, ముక్తివధూచరణ
కటకం బగుకటకంబును, దుఃఖవహన జలేశ్వరంబగు జలేశ్వరంబును, గృతవందన
నందనేశ్వరంబగు నందనేశ్వరంబును, జిద్దగనేశ్వరంబగు గగనేశ్వరంబును, చిత్త
ముక్తినివాసంబగు గయాస్థానంబును, సేవించుచు నత్కిరుండు సనునప్పడు
ముందట. 188
- శా. కాంచెం గాంచనపంకజాత విలసద్గంధాంధసారంగ, ఘే
నాంచత్తుంగతరంగ, వారినిధిశీతాగాంతరాధంగ, రో
మాంచ స్వేదజలాశ్రుపూరజనకాఁ త్మానందసంపన్నునో
మంచాగ్రస్థితవిశ్వనాథపదనమ్మృక్సంగ, గంగానదిన్. 189
- వ. కాంచి చేరం జనుదెంచి 190
- శా. గంగా న్ననముచేసి విశ్వపతి మోక్షస్వామి దర్శించి పా
పాంగారవ్రజవృష్టినిశ్వరి విశాఁ లాక్షిణ శివం గొల్చి ధ

- క్తిం గాలాంతకుఁ గాలభైరవపతిం॥ గీర్తించిదుండీద్విపా
స్యం గల్యాణగుణాయం దలంచి యాఁత్రోత్సాహ మొప్పారగన్. 191
- క. కాశీనగరీ పంచక్రోశక్షేత్రంబు విడిచి॥ గుహ్యకనక్రూ
డాశాగ నునాభిముఖం, డై శంకరశైలదర్శ॥ నాశాబుద్ధిన్. 192
- సీ. ఒకకొన్ని పయనంబు ॥ లొయ్యనొయ్యనబోయి, నడువ నోపిక లేక॥ నడుమనడుమ
నడుము బట్టుక నిల్వఁ॥ బడియుఁగూర్చుండియుఁ, దొంగిదోఁగియుఁగొన్ని॥ జంగలిరిగి
పొడలు పెట్టుచుఁ దన ॥ కడు గామడై యుండఁ, జీము నెత్తురు మేనఁ॥ జప్పిలంగ
సీఁగలు మూఁగియు॥ రేగియు ఝుమ్మఝుమ్మ, మృనఁగ నుత్తల శై ॥ లాంతరంబు
తే. నిర్మనుష్యంబు బహున త్వ॥ నిష్ఠురంబు, నైన కానన మధ్యంబు॥ నందుఁ జక్కి
దిక్కుఁ గానక దీనతా॥ ధీనహృదయుఁ, డగుచు నత్కిర కవిచంద్రుఁ ॥ డగ్రభూమి.
- ఉ. తమ్ములు కమ్మఁదె మ్మెరలఁ ॥ దల్లడమందఁగ ఝుమ్మఝుమ్మనన్
దుమ్మద పిండు పుసొమల॥ తో నెగయం బిసిసీలతాంగి కే
శమ్ములు ధూఁధూమముల ॥ సౌరభము ల్లోలువంగ విచ్చిన
ట్లమ్మెయి నొప్పుఁ డమ్మికొల ॥ నక్కడ నొక్కటిఁ గాంచె వేడుకన్. 194
- తే. హంససందభీష్టవి॥ హారహేతు, వై బహూదకహృద్యమై ॥ యప్రతర్క్య
మగుచునన్వంద్యమైపంక॥ జాకరంబు, పొలిచెబ్రహ్మంబు తెఱఁగునఁ॥ బూర్ణ మగుచు.
- క. తమ్ముల రజోవికారము, గ్రమ్మెను వాసనలు దళము॥ గా నెనఁగెమహో
శమ్ములు నూర్పులుఁ జెలంగఁగఁ, డమ్మికొలను భవముబోలెఁ॥ దద్దయునొప్పెన్. 196
- చ. దళములలో రథాంగనిన॥ దంబు పరాగము రాజహంస సం
కులము శిలీముఖభ్రామణ॥ ఘోషము నవ్యకదంబము ల్నము
జ్వలతర పుండరీకములుఁ ॥ జాలఁగఁ గల్గి మహాహవస్థితఁ
బాలుపు వహించు నక్కొలని॥ పొంతకు నొయ్యనఁ జేరి యచ్చటన్. 197

—॥ నత్కిరు డొక భూతమునకుఁ జిక్కుట. ॥—

- సీ. తన పూశక్రేణి ॥ ధర కంతటికిఁ బచ్చ, పట్టుఁబట్టంబు మే॥ లక్ష్మి గాఁగఁ
దనయూర్ధ్వశాఖావి॥ తానంబు సురలకు, మరకతరచితహా॥ ర్త్యములు గాఁగఁ
దనవేలుఁగొమ్ములు॥ మునులకుఁ గల్పిత, పల్ల శాలాకలా॥ పములు గాఁగఁ
దన దిశాంతభ్రాంత॥ ఘనవిలపచ్ఛాయ, వలయాద్రి హరిణశా॥ ద్యము గాఁగఁ
- తే. వాలఖల్య మునీశ్వరా॥ వాసమైన, రోహణము రీతి పితృముక్తి॥ దేహ మగుచు
గయ బ్రసిద్ధి వహించున॥ తయనటంబు, చందమున నున్నయొక మజ్జీ॥ క్రిందికేగి.
- ప. తదీయ శాఖాశైత్యంబున కత్యంతసంతోషంబు నొంది కూర్చుండి తద్వటంబున
నుండి రాలిన పండుటాకులు బట్టబయటఁ బడినయవి విహంగంబులు జలంబులం
బడినయవి మీనంబులునై పోవ నందొక్క పలాశంబు జలాశయంబున నగమును

నటప్రదేశంబున నగంబును బడి మినుపక్షిత్వంబులఁ గైకొని లోపలికి న్నెలపలికిం
దివియు చమత్కారంబు నత్కిరుండు చూచి యమ్మృతరస పరవశుండై
యుండె నంత. 199

ఉ. కూర్చి నిరీక్షణ ప్రభలఁ గుడ్డులుఁ గోటలు నూర్ధ్వశేషముల్
నీరదనీల గాత్రమునుఁ నిష్ఠురవాక్యము లట్టహాసముల్
ఫేరన కంఠనిస్వసముఁ భీకర హేతియు మానవాస్థిహా
రారవము ల్సెలంగ వికటాకృతితో నొకభూత మాతనిన్. 200

క. పట్టికొని తనదు గుహకుం, బెట్టిదముగఁ దెచ్చి మునుపుఁ పెట్టిన మనుజుల్
నట్టిఁబడిన పురుగులగతి, నిట్టట్టపడంగ నునిచిఁ యెంతయు వేడ్కన్. 201

క. వారల నందఱ నేకాహారముగాఁ గొనఁదలంచిఁ యయ్యదివిల
దావరమునఁ రాయి దోచి మహాయమునఁ గొలన నుడకఁ మాడఁగఁ బోవన్. 202

న. మునుపున్న మనుష్యులు నత్కిరుని గనుంగొని యిట్లనిరి. 203

అ. ఏమి నేమవచ్చుఁ నింతయు మామీఁదఁ గరుణ లేక కమలఁగర్బుఁ డిపుడు
నిన్నుఁ దెచ్చిపెట్టెఁ నేడింక నందఱఁ దిను నిలంతు వీనిఁ తెఱఁగు వినుము. 204

ఉ. నూఱుక త్రావు నీతఁడు కనుంగొనునంతటిలో మనుష్యులఁ
నూఱువురై నఁ గాని తినఁ నోటికి నాటదటంచుఁ గూర్చఁగా
నూఱువురై రి నేటికి మనుష్యులు నీవును గూడ, నింతట
నూఱును నిండె నిందఱ, కనుగ్రహ మీశ్వరుఁడేమి నేయునో. 205

క. అనపుడు నత్కిరుండును, మనమునఁ దలపోసి దీనిఁ మానుపఁ బుగభి
త్తనయుండు తారకదమనుండు, తనకుం గలుగంగ నింకఁ దలఁ కేలనుచున్. 206

—❧— నత్కిరుని సుబ్రహ్మణ్యస్వామి రక్షించుట. —❧—

ఉ. తారకదైత్యభంజనుండుఁ దారుణశక్తిధరుండు పన్నగా
హారహయుండు దీనజనతామరభూజము పల్లుఖాట్టహా
సారభటివిపాటితదిగంతకటాహుడు వీనిఁబట్టి నం
హార మొనర్చి యిందఱఁ గృపాంబుధియై బ్రతికించుఁ గావుతన్. 207

ఉ. భూతముఁ జంపు లేయగుదుఁ భోరనఁ దారకు మన్ని గొన్న వి
ఖ్యాతమహాప్రతాపునకుఁ నదిగుహలయ మేమిదొడ్డు ని
ర్హతమువంటి శక్తిఁగొనిఁ కౌంచముఁ జించిన రాద్రమూర్తికి
భీతిఁ దొఱంగఁజేయు టాకపెద్దయె వారితదేవతార్తికిన్. 208

ప. అని యనేక ప్రకారంబు బ్రహ్మణ్యోక్తియుక్తంబుగా నిష్టదేవతావరేణ్యంబును
భక్తశరణ్యంబును నగు సుబ్రహ్మణ్య సన్నతిన ననుకంపాతరంగితాపాంగుండై
యతండు చండతగవేగంబునం బయింబడి భూతంబు భూతంబుపయిం బడం బెడ

చేతనడిచి బిలద్వారంబునం దోచిన రాతిఁ దిగిచ్చివైచి యందఱు వెడలుండని
యనుగ్రహించినం డెందంబుల నానందంబునం బొంగి యిందు శేఖరనందను
నందర్పించి వందనంబులు నందడించుచు వా రెందేయుం జనిరి. సత్కీరుడును
బునఃప్రణామంబాచరించి నిలుచుటయుఁ బ్రసన్నతాంతురంబులు ముఖపంకేరువాం
బునం బ్రభవింప నీ వీయెడకు రాఁ గతంబేమి? యని యడుగుటయు నిట్లని
విన్నవించె. 209

క. ఓశరణాగతవతల్స! కాశవనప్రభవ! దీనకల్పక! యావ
న్నాశకర! దురితగిరిజే, వేశ ననుం గరుణఁ జూడఁవే సుఖ సగుడున్. 210

ఉ. ఏ నొకతప్పుఁ జేసిన మఁహేశుఁడు నన్ను శపించె గుప్తరో
గానుపమవ్యథం బడుమఁటంచును దానికి శాపమోక్ష మి
ట్లానతి యిచ్చెనాత్మనిలఁయంబగు రావ్యనగంబుఁ జూచినన్
మాను నటంచు నక్కుధర్మమార్గము దుర్గమ మేమి సేయుదుచే. 211

క. ఏలాగున దర్శింతుం, కైలాసం బెపుడుగానికానన్ భేదో
ల్లోలోర్నిరోగజలనిధి, వేల యనుచు విన్నవించ ఁ విని గుహుఁడు దయన్. 212

శా. కైలాసం బనె గాని యుత్తరదిశాకైలాస మంచాడఁ డా
కాలగ్రీవుఁడు, నీవు దక్షిణదిశాకైలాసముం జూచినన్
జాలుం గుప్తము మాను నంచు మదిలోఁ జర్పించి యావర్వతం
బాలోకింపఁగ నశ్రమం బగు నుపాయం బాత్మ జింతించుచున్. 213

తే. తనమహత్త్వమ్ము డాచి నఁ త్రమ్మికొలని, మహిమ వలె నుండ నాకవిఁనుండలేంద్రు
నాడు మిందునఁ కైలాసఁమాడఁబోవు, తీర్థ మెదురై నరీతి సిఁద్ధించు ననుడు. 214

—నత్కీరుడు సాయుజ్యము పడయుట. —

శా. సేనాసీవచనామృతంబు చెవులం ఁ జిందంగ డెందంబులో
నానందం బుదయింప నక్కలనిలో ఁ నత్యంత నిష్ఠం గృత
న్నానుండై తలయెత్తఁగా నెదుటఁ గానన్వచ్చె నాలో నవా
చీనస్థాననగంబు హేమముఖరీఁసింధుప్రతీరంబునన్. 215

శా. కుప్తవ్యాధియు మానె హేమముఖరీకులస్థకైలాసమున్
నిష్ఠాధీనమనస్కుడై కదిసి తన్నీరంధ్ర కల్లోలభూ
యిష్టేఘంబునఁ దీర్థమాడి గిరిజాధీశుఁ శివుఁ డేవతా
శ్రేష్ఠుఁ సంస్తుతి నూఱు పద్యములఁ జేసెన్ ద్రావిడోక్తిం దగన్. 216

క. ఆనూఱుపద్యములకుఁ, సేనాసీదనకుఁ డార్తఁచింతామణి వి
ద్యానిధి జ్ఞానవ్రసవాం, బానాఘుడు కాళహస్తిపతి ప్రీతుండై. 217

- శా. ప్రత్యక్షం బగుచు భవద్భవము సాఘల్యంబును బొందె సా
హిత్యశ్రీవర! నీకు నింపగు వరంబే నిచ్చెదన్ వేడు భీ
తిత్యాగం బొనరించినాడ నన నఁతీయం డుమాజానికిన్
బ్రత్యక్షోక్తిః మౌక్తిక్ మౌక్తిక్ ప్రమదః ప్రాయాంతరంగంబుతోన్. 218
- క. నిటలంబున నంజలిపుట, ఘటనం బొనరించి ప్రమదః గద్గదగళ ము
స్ఫుటవర్ణస్తుతి భాషా, ర్భటియును రోమోద్గమంబు ధ్వజైః బలగన్. 219
- వ. ఇట్లని విన్నవించె. 220
- క. ఈసంసారము దుఃఖా, వాసానందంబు దీని నర్జింపంగా
నేనుఖము గల్గు దయ న, న్నానుఖమునఁ గూర్చవే కృతార్థుడ నగుదున్. 221
- మ. అని ప్రార్థింపఁగ భక్తకల్పక మవిద్యాసూత్రదాత్రంబు జీ
వనభేదాంబరక ర్తరిముఖము వై నల్యార్థదానామృతా
శనరత్నంబు తుషాగశైలతీసయాజంపత్యసంపన్న పా
వనగార్వస్థము కాళహస్తిపురదైవం బిచ్చె సాయుజ్యమున్. 222
- శా. ఈరీతి శివుఁ డానతీయ విని ధాత్రీశుండు భక్తి స్తుమ
స్కారస్తోత్రము లాచరించి పిదపఁ గౌరీశుఁ బూజించి యె
వ్వారిచ్చె నపవర్గమార్గమునఁ బోవం గాంచి రన్న న్నదిన్
గారుణ్యం బుదయింప నిట్లనియె భక్తప్రీతి భూతేశుడన్. 223
- శా. యోగిస్వంత శకుంతవాగురిక! సర్వోపాధిశూన్యా! జగ
ద్యోగా యోగవిహీన! భూగగనవాఽయుక్షీరవహ్న్యంతరా
త్మా గణ్యా! గణనీయ మూర్తి! పరమాధ్వాకారి! స్వాభావతే
జోగంఘామితపద్మజాంఘభవఽక్షుశ్రోత్రపక్షీశ్వరా. 224
- క. అష్టాపదగిరిచాపా, యష్టాపదగర్భ కేశ వార్చితచుణా
యష్టాపరముఖరీజని, తాష్టాపదకమలవాసనాధీనమనా. 225
- పంచచామరము. మునీంద్రహాసముద్రికాసంముక్తము క్తవాసనా
సనాతనాత్మ నేవకార్తి సారసావలీఘనా
ఘనాఘనా ఘనప్రకాశ ధామజాగ్నిజీవనా
వనాధినాథ నందనేశ వాగధీశ పావనా. 226
- గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తిశ్వుర చరణకమల సేవాపరాయణ సింగమరమా
నారాయణ జక్కుయనారాయణతపూభవ భవపరాజ్ఞుఖ ధూర్జటికవిప్రణీతంబైన
శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్యంబునందుఁ
దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీరామాయనము

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

చతుర్థాశ్వాసము.

కంఠ కంఠభూషిత,

కాకోదరవర వరాశః ఖండిమతవ్యా

ఖ్యాకోలాహలదూర చి,

దాశ్మతి తకాల కాళహస్తిశివా.

1

ఆ. అవధరింపుఁ డిట్లు ధవదీచు కథ విన్న, వింతు భక్తజనుల ధీను లలర
మీరు యాదవునకుఁ ధారుణ్యరసపూరి, తేజఃముల నానతిచ్చినట్లు.

2

—మధురాపురచర్చనము. —

సీ. రాజులు మీరఘోరాజులలో వల, రాజు లొదురు జయఠికి ననఁగఁ
గొమ్మలగమి కోటఁకొమ్మలెక్కి నిలింప, కుజముకొమ్మల విరుల్ ధీయు ననఁగ
నాగావళికఁ జంద, నాగానిలాస్వర, నాగమనదావర ధగడి తనఁగ
శతకోటిరుచిరత్న సౌధకోటిప్రభా, కోటిపేళికఁ బ్రతికోటి యనఁగఁ

తే. బారుమోన్నత్యనిన్ను తా ధావిభూతి, జొక్కమై ప్రజ సంపదఁ జొక్కి మెఱయ
హరుడు చొక్కె శ్వరుండుమీ నాక్షి నతియుఁ, గాపురంబుండు నమ్మధుఁ గాపురంబు

ఉ. శ్రీవనజాక్షికి జననసింధువు తత్పురి, బొమ్మరిండ్లు నా
నావసధంబు, లాత్తనఖు లంబుజలోచన, లాటపట్లు ధా
త్రీవరమార్గముల్, రథహారిద్విరదాదులు బొమ్మ, లాడుని
చ్చానచనావళిల్ నిగమఁ శాస్త్రము లై విలసిల్లు నెప్పుడున్.

4

చ. ధరణిఁ గంఠభూషణము తన్నగరంబు, తదీయమస్తకా
భరణము పార్థివాన్వయము ప్రాణము దానికి రాజనందనో
త్కరము, తదాత్మకు మదనదాహరసప్రదవైశ్యవీధి త
త్సరసిజలోచనల్ గుఱుతు యక్కడనంబున వారిలోపలన్.

5

— ❧ మాణిక్యవల్లియను వారవనిత శివభక్తిపారవశ్యలగుకూతుల ❧ —
నిర్వరం గని పెంచుట.

క. గాణిక్యకలశజలనిధి, మాణిక్యం బగుచు మదనం మతముల కిరవై
మాణిక్యవల్లి యనగా, నేణాక్షి యొకర్తు వన్నె ❧ కెక్కెను బురిలోన్. 6

శా. ఆ వామేక్షణ దైవయోగమున గఃర్భాధానముం బొందినన్
వేవిభ్యయ్యె, సరోచికంబు వొడమెన్ ❧ వెల్లందనం బాస్యరా
జీవవ్యాపకమయ్యె, నోపమి జనించెం, జూపులుం గుక్షియున్
లావయ్యెన్, విటకోటిసంగసుఖ ముల్పంబయ్యె నాపిమ్మటన్. 7

క. పౌద్గలనెల చొచ్చిన న, మ్ముద్దియకు జనించి రవుపు ❧ మోహనమూర్తుల్
ముద్దు మొగంబుల కన్యక, లిద్దలు శివభక్తి తనువు ❧ లెత్తిన పగిదిన్. 8

క. రాజులొడుకులు గణికా, రాజకుమారికలఁ గన్న ❧ రాజిల్లు మనో
రాజీవము గావున నా, రాజవదన నమ్మదాంబు ❧ రాశించేలెన్. 9

మ. తలఁ బంకించిన నూనె, వుక్కిట నదా ❧ తాంబూలము, న్నేత్రక
జ్జలమున్, గంధరఁ గట్టుకొన్న వనపూ ❧ సల్, గబ్బిసాలుబ్బగు
బ్బలు, నేకాంగుళికార్పి తాలకలన ❧ దృష్టంబు జిడ్డెనచు
వ్వలువం, జెల్లుగ బిడ్డకాన్పునడిపెన్ ❧ వామాక్షి బాలింతయై. 10

సీ. అలఁదు నలుంగు దేహమున వేణ్ణీళ్ళార్చు, దడియొత్తు మెత్తని ❧ ధవళవస్త్రీ
మునఁ గాలివేలి మ ❧ న్నునబొట్టు వెట్టుఁ గ, న్నవఁబెట్టుఁ గాటుక ❧ కడుపునకును
బెట్టుఁ బొత్తులమీఁదఁ ❧ బెట్టుఁ జన్నిచ్చు జో, కొట్టు జోలలు పాడు ❧ మట్టెవలఁచుఁ
దలయంటుఁ జిట్టాము ❧ దమున రత్నార్థంబు, మునిడికోలలు మంచ ❧ ముననమర్చుఁ
తే. ద్రాట నులిగాయఁగూర్చి పా ❧ దములఁగట్టు, నుప్పవేపాకు పైఁజెల్లు ❧ నిప్ప లతివ
దిప్పియిడు దృష్టిదోషంబు ❧ దీర వీధి, బ్రేమ మీఱంగ బిడ్డలఁ ❧ బెంచునపుడు.

చ. కనకపుఁబేరు సోయగము ❧ గల్గినముతైపుఁ గ్రొత్త తొట్లలో
నునిది యనర్థరత్నముల ❧ నొప్పగు గుత్తులు మోల వేలఁ గ
ట్టిన వెఱఁగంది తెప్పలు సఁడిల్పక తారకయోగమార్గద
ర్శనరతులట్లఁ గన్గొనఁగ ❧ సాగిరి కన్య లనన్యదిత్తలై. 12

ఉ. కోకిలవాణి పాడుఁ దన ❧ కూరిమిబిడ్డలఁ దొట్లఁబెట్టి కొ
క్కొకకళావిలాసములకుం గల యర్థము జోలపాటగా
నా కమనీయశైళవము ❧ నప్పటినుండియు వారధర్మవి
ద్యాకుళలత్వ మాత్మజల ❧ కచ్చుపడన్ వలె నంచు నిచ్చలున్. 13

సీ. రతివధూమదనులు ❧ రంభాకు బేరపు, త్రకు లూర్వశీపురాంధవులు మేన
కాకాళికులు గోపి ❧ కాముకుందులు ధాన్యమాలిని రావణుల్ ❧ మత్స్యలోచ

- సర్వశృంగులు దాశఃసలినేక్షణాపరా, శరులు తారానిశాకఃరులు గాత
మాంగనాదేవేంద్రుః * లమరవేశ్యాజయం, తులు ద్రాపదీపాండవులు వృథాబ్జ
తే. హితులు నడిచిన గతులాత్మ * సుతలఁబెంచు, నింటి గోడలవ్రాముంచునిందువదన
వనితలకు సరసతకల్లి * వావి వరుస, లేమియును లేమి వారల * కెఱుక వటుప. 14
- క. వనిత చతుర్జాతి వయో, వనజాక్షుల బంధవైభవము భద్రుని ద
త్తుని గూచిమారుఁ బొంచా, లుని వ్రొయిం చెక్ గృహంబు * లోపలిగోడన్. 15
- సీ. కూచిమూర మనోజః ఘోణికావుత్రాది, కానీత కామసిద్ధాంతములును
నిరుపమ కలనాద * పరివాదినీ వీణ, లాదిగాఁ గల గానయంత్రములును
గీర పారావత * శారికా సారస, హంసాదులైన విహంగములును
దత్తిల భరత మతంగాంజనేయకాశ * హత మత ప్రముఖ లాస్యాగమములు
తే. సంతరించె గృహంబులో * జలజనేత్ర, రతులఁ బతురత గానధు * రంధరతలఁ
గఁతరచనిపుణతల నాట్య * కాశలములఁ, నిన్ని పవచులఁ బ్రోడలఁజేయఁడలచి.
తే. పెక్కు తెఱఁగుల నీరితిఁబెంచి విసిని, పంచకరపాల్లఁ బడ్డ నేపాటియైనఁ
బణ్యధర్మంబు మనిలోనఁ * బట్టువడక, శైవధర్మంబె ధర్మంబుగా విధించి. 17

—❦— దాసికూతుల చేష్టలు. —❦—

- ఉ. ఆపసిబిడ్డ లేమిజననాంతరవాసనయో కనుంగవం
జూపు లిగుర్చుచో శివునిఁ * జూడఁ దలంతురు, ప్కొ నేర్చుచో
దాపనమానసాంబుధిను * ధాకరు శంకరు రూపవర్ణనా
లాపములాడఁ బోదురు, కళానిధిశేఖర భక్తియుక్తలై . 18
- తే. తోడి వెలయాండ్రబిడ్డలఁ తోడఁ గూసి, యాడఁబోదురుగాని పోరాడుతల్లి
మనసురాఁ గోరి కన్యకామణులచిత్త, మాడు నర్థేందుశేఖరు * నంను నవును.
- ఉ. కన్యకలెల్లఁ గూడి రతికాముల నోచఁగఁ దాము భూమిధృ
త్కన్యక నీశునిం దలచి * తత్తదలంకృతు లంబికాశివా
జాన్యకలార్చనా విధుల * చందముగా వివరించి లోకసా
మాన్య వివాహగానము లుమాగిరిశస్త్రుతి గాఁగఁ బాడుచున్. 20
- చ. కనకశలాకలం దెగడుకన్యలు గట్టిన బొమ్మరిల్లు శం
భునిఁగడి, బొమ్మ శంకరుడు * బోనము గుఱ్ఱనగూను, వేడ్కజే
సినపను లన్నియుఁ శివుని * సేవ యొనర్పఁగఁ బడ్డ పాల్కుగా
మనమున నూహనేయుదురు * మానునె తొల్లిటి జన్మవాసనల్. 21
- మ చదువం బెట్టినఁ బట్ట దాత్తలఁ గులాచారప్రధానోల్లస
నృదనామ్నాయతదంగశాస్త్రములలో * న న్లేశముం జిచ్చినా

స్వదశై వాగమ మేకవారమే పఠింపన్వచ్చుఁ గన్యాద్వయం
బుదయంబైన ముహూర్త మెట్టిదాకొ ధన్యు లైచ్చుగా నిచ్చులన్. 22

సీ. శివపూజనాసక్తిఁ జిన్నిచన్నులపెక్కువయుఁ బ్రీత్యహంబును సయముఁ జూప
తై వాగమాంతరజ్ఞానంబుఁ దనులతా, ప్రభయు సంతతకుఁ నభినవముగఁ
బాంధవీప్రాణేశభక్తియుఁ గూఁకట్లు, వెలసి నానాటికిఁ వృద్ధి బొంద
వారకులాచారఁ వాసనాబాల్యంబు, లొకపూట కొకపూటఁ కుడిగి పోవ

తే. శాంభవంబైన తేజంబుఁ జై శవాస,
గమవయోగణ్య లావణ్యఁ గౌరవంబు
హృదయమున సంగకంబులఁ నుదయ మొదవఁ,
జదువఁబోవుదు రిరువురుఁ మదవతులును. 23

వ. ఆనమయంబున నియమంబున శ్రీకాళహస్తిశ్వరునకుఁ గవితాచమత్కారంబు మీఱ
సత్కీరుండు చెప్పిన నూలు పద్యంబులు పాఠంబుచేసి నిత్యవ్రతంబుగాఁ బఠించుచుఁ
గణన కనకకుచకుంభలు శంభుండే తమకుఁ బరమపురుషుండని యుండఁ బుండ్రేక్షు
కోదండ విద్యారూఢ కాంతామతల్లియగు తల్లి డగ్గఱ కే తెంచి యిట్లనియె. 24

— ❧ — వేశ్యమాత కూతులకు వారధర్మ ముపదేశించుట. ❧ —

మ. వెలయాండ్రందలు సన్నుతించిరి ననుఁ న్వేనోళ్ల గాణాచికి
గలిగె దిక్కని మీరు పుట్టినపుడేఁ గారాము నాకింక ని
ష్పలమై పోఁ గులధర్మముల్ వదలఁగాఁ భావ్యంబె యోయక్కలా
ర! లతాంతాస్త్రకళావిధిజ్ఞులగు వారస్త్రీలలో నక్కటా. 25

ఉ. ఎన్నడు నేర్తురో నడువఁ నెన్నడు నేర్తురో మాటలాడఁగా
నెన్నడు నేర్తురో చదువఁ నెన్నడు నేర్తురో యాడఁబాడఁగా
నెన్నడు నేర్తురో కళలఁ నింపుదలిర్ప విటాళిఁ గూడఁగాఁ
గన్నియ లంచుఁ బెంచిన సుఖం బిటు నేయఁగ మీకుఁ బాడియే? 26

క. కళలుఁ బ్రమాణంబులుఁ జూపులు జాతులు గతులు బంధములుఁ బరిరంభం
బులు సత్త్వంబు లవస్థలుఁ దెలిసి విటులఁ గలిసి కులముఁ దెలుపఁగ వలదే 27

తే. జిడ్డు నాలుక, జలము రాజీవదళము, నసునుఁ గుమ్మరిపురువు దేహంబు, గ్రచ్చ
కాయ బూడిద, పొరయని కరణివిటులఁ గలిసియునుగలియకుండంగ వలయులగున.

చ. జగురునబడ్డ రాచిలుకఁ చెల్వున, సంపెగవువ్వు తావికిం
దగిని మిండతుమ్మెద విధంబున, దేనియఁ జిక్కినట్టి యీ
గ గతి, విటుండు కూర్చి దనఁ కౌగిటి పొందునఁ జిక్కకున్న న
మ్మగువకు నేలయిచ్చు నసఁ మానధనంబులు రిత్తమాటలన్? 29

సీ. మణిమంత్రతంత్రములందులు మాయలు, నరసభాషలువృథానంభ్రములుఁ
దెచ్చుకోలేప్పులు • నిచ్చకంబులు వట్టియానలుఁ డక్కులు • నలనగతులు

నలుకలుఁ దరితీపులానలుఁ బ్రియములు, నగవులు బిగువులునయము భయము
బలిమియుఁ జెలిమియు • బానలు ననువులుఁ, దిట్టులుఁ గొట్టులు • దిట్టతనముఁ

తే. జాయవాటులు నన్నలుగ్రాయకములు, మెచ్చులునుదచ్చనలుపొర • పొచ్చెనులును
దగవులును వారకాంతావి తానములకు, జలజలోచనలార! నై నర్థకములు. 30

క. ననువుమిటునిఁ దక్కుచు నా, తనిచెలికానికిఁ బ్రియంబుఁ దగఁజెప్పిన న
వ్వనితపయి నివ్విఱుగదు మన, మనుమానములేదు ధనము • ననువుగఁ జేరున్. 31

తే. వేకువలయందు విటునిచే • వీడియంబుఁ, బుచ్చుకొనఁ దగ దింతికి • బుచ్చుకొన్న
నూరనూరంగఁడద్రవంబుమియ వలయు, వెలుదులకు మందుఁ బెట్టెడు • వేళ గాన. 32

చ. కలహముచూపుచూపు దొలుకారుమెఱుంగులు, తర్జనోక్తి గ
ర్జలు కపటాశ్రువృష్టి బలుచాయల మేఘము లావిలాసిని
తిలకము పల్లవావళి మదిం జనియించిన మోహశాలికం
దళములుఁ బోదె సేయక వృథా వసియించిన నర్థ మబ్బునే. 33

చ. మగల మనోనివాసముల • మానిని దృఙ్మదనాస్త్రసావకు
దగులు కొనక రగిల్చి చిఱుఁన వ్వసుగందపుఁగొండగాఱ్ఱుచే
బాగ లెగయించి పల్కు నెయివోయుచు మండఁగ మాయకట్టెచే
నెగననఁ దోచి యార్పఁ దగు • నించుక యించుక కూర్చి తుంపరన్. 34

సీ. రసికులు మీగానరస మాన వచ్చిరి, పాడరే శివభక్తిపాశుగాను
జాణలు మీవిలాసముఁ జూడ వచ్చిరి, చూడరే శివభక్తి చూఱ వోను
పల్లవుల్ మీతోడ • భాషింప వచ్చిరి, వలుకరే శివభక్తి పాటి పోను
పార్థివుల్ నకలనం • పదలీయ వచ్చిరి, పిలువరే శివభక్తి పెంపుచెడను

తే. ధనము గలిగిన జంగమార్చనమొనర్ప, శివున కళలోపచారముల్ • సేయవచ్చు
వనజముఖలార! నానరివారిలోన, సిరుల మెఱయుచుఁ దలయెత్తి తిరుగవచ్చు.

వ. అని యితైఱుంగున మెఱుంగుఁబోఁడులకు వెలయాండ్ర పోణిమిఁ దెలుపఁ దమతలం
పులకుఁ గొలుపకున్న వారును గన్నతల్లి కిట్లనిరి. 36

— ❧ — వేశ్య లిరువురును వారధర్మమును రోయుట. ❧ —

క. శ్రీకాళహస్తివతిపద, కోకనదారాధనంబె • కులధర్మము త
ల్లోకవ్యాపకచిద్వి, ద్యాకారస్త్రుతియె కాణయాచి మదంబా. 37

మ. మణిమంత్రోషధశక్తిచే విటులఁ బ్రేమగ్రస్తులం జేసి త
న్నణిభూషాదులు పుచ్చుకోఁ గొలుపదమ్మా బుద్ధి; రుద్రాక్ష మే

మణి, పంచాక్షరి మంత్ర, మాషధము భస్మం, బాత్తునాథుండు ద
క్షిణైలాసవిభుండు, భక్తి దమకుఁ శ్రీ, వాద మింకేటికిన్.

38

సీ. శివు నవేక్షించినఁచి త్రంబు చిత్తజ్ఞాన తత్వై విలులపైఁ నానపడునె
పరశివ స్తుతికథాఁభాషలు వినువీను, లానునే కుంటెనఁ లాడువలుకు
లీశ్వరేశ్వరమూర్తిఁ నీక్షింపఁగోరెడు, చూ పన్యసూపంబుఁ జూడఁ జను నె
ముక్తివల్లభు ననుభవక్తి గూడఁ దలంచు, కాయంబు గూడునెఁ కాముకులను
తే. హరుని భవహరు శ్రీకాళహస్తినిలయు, వినుతి యొనరించు జహ్నికఁ మనుజుతరిఁ
బ్రియముఁ జెప్పంగఁ బోవునెఁ నయముమీఱ, వారధర్మోపదేశంబుఁ వలదు తల్లి. 39

ఉ. ఒక్కనిఁ దల్పుమూల మఱిఁ యొక్కనిఁ దల్లిగృహంబులోన వే
టొక్కని బోటిగేహమునఁ నొక్కనిఁ జెల్లెలియింటిలోన నొం
డొక్కనిఁ జుట్టముంబలె యథోచితచార్యరతిప్రసక్తిమై
నొక్కని నొక్కరుం డెఱుఁగఁకుండ రమింపఁగ నమ్మ నేరమే ?

40

ఉ. దారువనీమునీంద్రకులఁ దారభుజంగుండు, భక్తబల్లాణ
త్వైరమణాంగనామణిభుజంగుండు, ముక్తివధూభుజంగుఁ డి
చ్చారచితాంగభూషణభుజంగుండు, మాకు భుజంగుండమ్మ ని
స్సారమనుష్యమాతుఁడు భుజంగుండు గాఁ డిఁక మాట లేటికిన్.

41

క. మగువకు శరీర మొనఁగిన, మగఁడు చిదంగసకు మగఁడుఁ మామూసతికిన్
మగఁడు మగ వేల్పులకుఁ దగు, మగఁడు మగఁడుగాక మాకుఁ నునుజుండు మగఁడే.

42

చ. అమృతము గోలు నెవ్వ చవియంచుఁ దలంచునె తేనె? నింటిలో
నమరమహీరుహం బుదయమైన నరుం డననీకు వేడు నే?
యమిజనభాగ్యసూప మగుఁ నాదిమతత్త్వము గాళహస్తిదై
వము భజించుమానసముఁ వారవధూమదసౌఖ్య మెంచునే?

43

ప. అని తన యుపదేశంబు కర్ణప్రవేశంబుగానీక యున్నఁ గన్నతల్లి చిన్నబోయి.

44

—కూతులవిరక్తికై వేశ్యమాత చింతించుట.—

శా. ఈకేళీనదనంబు లీమృగమదంఁ బీచంద్ర మీచందనం
బీకాశ్శీరము లీతులాంబరము లీహీరాది రత్నాంకితా
నేకాలంకృతు లీకరండనిచయంఁ బీతూఁగుమంచంబు లే
నీకన్యార్థముగా ఘటించితిని దాఁ రీక్షింప రింకెట్లాలో.

45

ఉ. కన్నులు చిత్తజాతుఁ డొకఁ కాలము నేయని పుష్పబాణముల్
చన్నులు శృంఖలారహితఁ శంబరజన్మదకుంభికుంభముల్
ప్రన్నని నవ్వు కాటడవిఁ బర్విన వెన్నెల దేహకాంతిసం
పన్నత తప్తహేమరుచిఁ భామలు పల్లవభోగ్య తాదురే.

46

ఉ. ముట్టనిచిత్తజాతుశరఃముల్ దెలిగన్నులు, రాజరముల్
ముట్టనిపక్వబింబములు • మోవులు, చన్నులు మిండతుమ్మదల్
ముట్టని పుష్పముజరులు • మోములు రాహువు దంష్ట్రీ కాగ్రముల్
ముట్టని చంద్రు, లింతు బులి • ముట్టని లింగము తొట చిత్రమే. 47

మ. పదకంబు ల్లోలనూర్చు బాహువురులు • బంగారు డంకంబు లం
గదము ల్కుంగర లుంగరంబులు మణి • నైవేయముల్ దెచ్చి యి
చ్చెద మంచున్ సృవనందనుల్ చెలులచే • శిష్పించినం బల్కరీ
సుదతుల్ వారలతోడ సక్కటకటా • శామైల్ల వమయ్యనే. 48

ఉ. ఏ నెఱజాణలై సఁ గమలేక్షణల స్థణిమంత్రతంత్ర వి
ద్యాసవచాతురీమహిమ • నైనను మందులన్న న నీశ్వర
జ్ఞానము మాన్పి కామసుఖ • సక్తులఁ జేసిరయేని యిత్తుఁ గా
సైనను బుచ్చుకోక కమలాస్యల కన్నెఱికంబు వారికిన్. 49

— ఈశ్వరుడు త్రోవలో వేశ్యలం గానాడుట. —

శా. ఈరీతిం గుమతోక్తులన్ జనిని తఃస్త్రింధ్రంప నారాటమున్
బోరాటంబు ఘనంబులై సఁ బరశంభం గాళహస్తీశ్వరున్
శేరంబోవక మానదింక మఱి • జింతింప నివ్వట నె
వ్వారచోటికి నుమ్ము నెమ్మిఁ గొనపోవన్ శక్తు లుద్యుక్తులై. 50

క. ఏధన్యులు మము హిమగిరిజాధవునిం గాళహస్తీశ్వరునిన్
బోధమయున్ సంసారాం, బోధితరణిఁ గొలువఁ దొడుకఁబోయెద రమచున్. 51

మ. తలపోయం దమవంచనిన్నియల మీఁదం జంగముల్వోతె ని
చ్చలు దొంగుండెడు కన్న గాండ్రు విని రాజద్వారముల్ సాచ్చి కా
వలికాండ్రం గనుఁబ్రామి చొప్పడఁచి తో • వల్ దప్పిపో నేల యిం
తుల నమ్మించిన గాళహస్తీ కని వత్తున్ దక్కుఁ దద్దవ్యముల్. 52

మ. అని యక్కస్యలఁ జేరఁగాఁ బిలిచి యేలా తల్లితోఁ బోరఁగాఁ
బనిలే దాతిరుకాళహస్తీవతిఁ జూ • డన్ మాది భారంబు, మా
వెనువెంటం జనుదెండు, నమ్ముడు నిశావేశం బ్రయాణంబు రం
డన భక్తి శరణార్థిఁజేసి తనుసోహం బెల్లఁ జెల్లించుచున్. 53

సీ. కుట్టిన చెంగావి • గుడ్డలయొసికట్టు, బొంకపుఁదామ్రతాటంకములును
వివిధవస్త్రచ్చేదఁవిరచిత కంఠలు, బూత విభూతి త్రిపుండ్రకములు
గరమూలముల వ్రేలుకప్పిరల్ జోలెలు, భద్ర రుద్రాక్షునై పథ్యకములు
శివసూత్రబంధభాసితి శంభులింగముల్, కుట్టిన కుటుచూపుఁబుట్టములును

తే. జగురు డాకేల భసిత భస్తికలుఁ దనర, దొంగజంగము లెలయింపఁజంగమాంగ
నావిలానఁబుఁ గైకొనిఁనభినములు, కాళహస్తిశు దర్శించుఁకాంక్షఁగదలి. 54

ఉ. ఇద్దఱ కింటిబిడ్డల సఁనేకధనంబుల వారి చేలికిఁ
ముద్దియ లిచ్చి యాతపసిఁ ముచ్చిల్ల నచ్చి గృహంబు పాడుగా
నద్దమరేయిఁ బోయిరి శివా యని పల్కుచు రెండరామడఁ
బొద్దు పొటుక్కునం బాడువఁ భూధరకూటము లెక్కి డిగ్గుచున్. 55

— వేశ్య లిరువురును గాళహస్తికే బయనంబగుట. —

తే. తప్పత్రోవల నీడితిఁ జూపు మార్చి, కుంభకోణంబునకు శాతఁకుంభకుంభ
ఘనవయోధరకుంభలుఁ గడచి చనిరి, భేళరేఖావతంసుఁ గుంభేశుఁ గొలువ.

ఉ. లక్కడనుండి వారు సుఖఁ మైన ప్రయాణమునం జిదంబరుఁ
మొక్కుల యిక్క తాండవనఁముద్ధతపాదనిపాతితాంగదుఁ
వాక్కమలేశమానసనిఁవాసభవుఁ శివకామసుందరిఁ
బ్రక్క ననారతంబుఁ బెడఁ బాయఁగ నీని జితాంగసంభవున్. 57

క. కలిధంజనదత్తుఁ బరం, జలిమాని వ్యాఘ్రపాదఁ సంయమిపూజా
ఫలమూర్తిఁ గనకసభా, నిలయు విభయనటనచటులఁ నిటలోగొత్తున్. 58

క. వచ్చి భజించి రచ్చో, నుచ్చరదంబుచరచంక్రఁమోగ్రస్వన మై
యచ్చావచవీచీపా, టచ్చరహృతవియదసితపఁటలమగు నభిన్. 59

సీ. దరిదన్ని తిరిగెడుఁతరంగలు చనుడెంచు, తరంగలు నొండొటిఁదాచు రవము
గుములు గూడుక కంధఁరము లాకనము డిగ్గి, నీరంబుఁ గ్రోలెడుఁనిబిడరవము
మబ్బునఁ గనరెత్తి యుబ్బి యంతంతకు, బొరలంగఁ బడియెఁసఁభూరిరవము
ననుదినపూర్వాపఁ రాష్ట్ర వేశలఁ బోటు, పొడిచి విచ్చిననీటిఁభోరు రవము

తే. దశదిశాభాగములఁ బ్రతిఁధ్వనులనీన, వలయ శైలాది గిరిగుహఁవాససింహ
శరభ శార్దూల హృదయభీకరములగుచు, దనకు నై జంబులుగమించుఁవనధిరాజు.

క. భంగపరస్పరఘట్టన, భంగనముదూత బిందుఁపలలంబు మరు
త్కుంగవులకుఁ దా నొనఁగు న, భంగుర మాక్తికవితానఁభంగిం దనరెన్. 61

క. రత్నము లిభరత్నముఁ దరు, రత్న వధూరత్న ధేనుఁరత్నంబులు క్లా
రత్న మమృతరత్నము హరి, రత్నమునుం గలిగి మెఱయుఁరత్నాకరమున్. 62

సీ. తనయందుఁ బవ్వలింఁచిన నీలవర్ణుని, నీడ నీరం బెల్లఁ నిండె ననఁగఁ
హేళికి నోడి తాఁ నెటకుఁ బాఱఁగ లేక, తనయందుఁ దిమిరంబుఁ దాఁగె ననఁగఁ
దనయందుఁ బడబాగ్నిఁ ఘనతరజ్వాలలు, మండఁగ నుదరంబుఁ మాఁడె ననఁగఁ
జంబూఫలద్యుతిఁ నంబరం బంతయుఁ, దనయందుఁ బ్రతిఫలింఁచినది యనఁగ

- తే. నీరదవ్రాత పురుహూత • నీలకజ్జ, లాతసీపుష్ప కస్తూరికాళిజాత
సన్నిభచ్ఛాయః గనుపట్టసాగరేంద్రుః, గాంచి రద్వేపు పూర్వభాగమునవారు
- ఉ. అచ్చట మ్రుచ్చులు జలరుహాక్షులును బయనంబుఁ జేసి వే
వచ్చిన నొప్పిఁ దీర్చుకొని • వర్ణమయి కా శివకామసుందరి
జిచ్చటకంటి కావూతిగఁ • జిత్తజుఁ జేసిన యెజ్జఁ దాండవం
బిచ్చల నింగి రచ్చ రచి • యించిననర్తకుని భజించుచున్. 64
- వ. మూడవనాఁ డాపురంబు రేపకడ వెడలి యడవి నడుమ నడచునప్పుడు. 65

—♦— దొంగలయత్నంబుల నెల్లఁ బరమశివుఁడు వారించుట. —♦—

- ఉ. ఇక్కడఁ గూయి చెప్పటకు • నెంతయు దూరపుఁజొప్పు మార్చిపో
నిక్కడ వైపు నట్టడవి • యిక్కడఁ జేరువ నూరు పల్లె లే
దిక్కడ నెవ్వరుం దిరుగ • రిక్కడ నేడిదె ప్రాద్దు దోచుకో
నిక్కడ వాట మంచు మది • నెంచగ వారికి నక్కడక్కడన్. 66
- ఉ. రాజును సేనయు, శబర • రాజుఁ బులింద భటాళియు, వణి
గ్రాజును వైశ్యులుం, దపసి • రాజును శివ్యతతిం, గపాలభృ
ద్రాజును జోగిపిండు, బశురక్షకరాజును గొల్లవాండ్రు నై
రాజధరుండు దోచు సుశురాజముఖిమణి రక్షణార్థమై. 67
- శా. ఊరూర నివ్విడిండ్లఁ జంపుటకు నుద్వ్యోగింపఁగా జంగమా
కారం బొప్పగ వచ్చి పూజఁగొని శ్రీకాళిద్విపేశుండు యో
షారత్నంబుల కాత్మవిద్య యుపదేశం బిచ్చు వ్యాజంబున
గారుణ్యంబున వారినిద్ర యుడుగంగఁగాఁ జేయు నక్తంబులన్. 68
- శా. ఆదొంగల్ దెగి యిట్లకృత్యములు సేయం జూడఁగా దేవతా
చూడారత్నము వారియత్నముల కెచ్చోఁ గూడకుండఁ సుఖ
క్రీడం గన్వలఁ గొంచుఁ బోఁ గనిరి భక్తి ముందర న్మందర
క్రీడాకృత్తిరకాళిశైలకృదజ • శ్రీభంగశృంగంబులన్.
- చ. కనుగొని యారణితటిని • గాయము దోచి తదీయ పైకతా
వని నభవు భజించి యపగర్గరమావిభు వాలిపూజసే
సిన శివలింగముం గొలిచి • సిద్ధుల కయ్యణిమాదిసిద్ధు లి
చ్చిన వరభైరవు దలచి • చిత్తములోపలఁ దన్మహత్త్వమున్. 70
- వ. తెలియఁగోరి యడుగుటయు నప్పరాణజ్ఞు లగుపౌరు లిట్లనిరి. 71

—♦— వాలిపూజించిన శివలింగకథ. —♦—

- ఉ. ఒక్కనరోవరం బిచట • నుండఁగఁ దొల్లి తదీయతీరమం
దక్కపిరాజు వాలి రచి • తాసనుడై తనసజ్జలింగము

- న్నిక్కవు భక్తి బీజమున ♦ నిల్చి భజించుచు నుద్వసింపఁ బో
నక్కడ దేవుడుండఁ బ్రయ ♦ మందుచుఁ జేతికి రాక తక్కునన్. 72
- క. ఒకచేతఁ బట్టి తివిసిన, నొకయింతయుఁ గదలకున్న ♦ నొగి మోఁకారిం
చుక బలివి రెండు చేతులఁ, బెకలింపఁగఁ బూనుటయును ♦ భేదిలకున్నన్. 73
- ఉ. గ్రక్కున లేచి వాలమున ♦ గాఢతరంబుగఁ జాట్టి పిక్కలు
తెక్కుగఁ ద్రొక్కి నిల్చి తను ♦ వించుక వంచి కరంబు లూరు లఁ
నొక్కి ముఖాంబుజంబునఁ ♦ గనుంగవఁ గెంపు జనింపఁ జేనమై
నిక్కగఁ గ్రుంగఁ బాదములు ♦ నేలఁ జలింపదు లింగ మేమియున్. 74
- క. వాలముబిగువున నతది, క్షాల్చుని దేహంబు తలుపు ♦ వడుటయు భీతి
జాలిఁబడి వాలి నేలకు, వ్రాలి ప్రణామంబు లెన్ని ♦ వలసినఁ జేసెన్. 75
- క. చేసి మహేశ్వర నీకేఁ, జేసిన యపరాధ మెద్ది ♦ చిత్తంబున నఁ
రోసియొ భుజబల మెనఁగఁగఁ, దీసిన రావైతి వేది ♦ తెఱఁగిందులకున్? 76
- క. ఒకపూటయు మిము దర్శింపక యుండఁగ లేని నన్ను ♦ భక్తమరునై
చికి నిమిషములో విడిచితి, వకటా నిష్కారణము కృ ♦ పాంబుధివయ్యున్. 77
- సీ. నాపాలి మూలధానంబవు నాపాలి, భాగ్యదేవతవు నాపాలి నిధివి
నాపాలి దేవరత్నమవు నాపాలిక, ల్పకపాదపమవు నాపాలి మతివి
నాపాలియహసాధ ♦ నంబవు నాపాలి, పరసాధకుఁడవు నాపాలి గతివి
నాపాలి శుభకారణంబవు నాపాలి, పరమపుణ్యమవు నాపాలి సిరివి
తే. దేవ నాపాలి దేవతా ♦ ధేనుమణివి, హూలి! నాపాలితంగేటిఁజున్న ఏవ
నన్ను విడనాడఁ గతమెద్దినతనిలింప! యేమి యపరాధ మొనరించిఁ తీతయనుషు.
చ. పరశివలింగ మింద్రజుఁ గృ ♦ పామయదృష్టిని జూచి యేటికే
బొరలఁగఁ జత్త మీకొలని ♦ పాంత వసింపఁగ వేడుకైన ను
స్థిరగతి నిల్చినాడ విరతి నిన్నుఁ బాసిన వాడఁ గాను ద
త్పరత భజంపు మెప్పటివిధంబున నీ మదిలోన నుండెదన్. 79
- చ. అని తననజ్జలింగము దయాతిశయంబున నానతిచ్చిన
న్విని యిచట న్వసించు నను ♦ వేడుక దీటు సరోవరంబుఁ బూ
డ్చినఁ దనయంత శంకరుడు ♦ చేతికి వచ్చునటంచు గోత్రభి
త్తనయుడు నిమ్మహానగము ♦ దానిపయి న్వడిఁ దెచ్చి వైచినన్. 80
- క. దశదిశలఁ దత్సరోవర, విశదపయఃపూర ముబ్బి ♦ వెడలఁగఁ నొడఁగఁ
శశిధరునిదండ దక్షిణ, దిశ నిర్ధరజలము ధరణి ♦ దేటుచుఁ బాడమెన్. 81
- మ. ఇది తీర్థోత్సవ మిందు నాడిన నరుం ♦ డీహారసంసారదుః
ఖదవాగ్నివ్యథఁ బాయుఁ బంకరుహదృ ♦ క్కంజాతగి రాభానిక

త్రిదశుల్ గూడి చరింతు రిందు నణిమాదిప్రాప్తియా భైరవా
స్పద మిక్కొండఁ జరించుచుండు నుమతో * సర్వేశ్వరుం డిమ్ములన్. 82

సీ. ఎఱుకు లీగిరి మీఁదఁనిచ్చుఁ ద్రిమూర్తి సయోమయసాధనములు హేమంబు లగును
శబరులు మృగములఁ * జంపి యిమ్ముల డిగ్గి, వచ్చునాలో నజీవంబు లగును
వ్యాధు లీకొండపై * వన్యాశనంబులు, నేవింపఁగాఁ గాయఁసిద్ధి యగును
జెంచు లీయద్రి నిఁద్రించి మేల్కొనువేళే, దమవధూటుల తల్పతలము లగును
తే. దృశ్యమగువారి కిందు నిధివ్రజంబు, దృశ్యమగుఁ గూడితమతోడఁదిరుగుజనము
విస్మయముఁ జెప్పకొక్కఁ * వేళ దీని, సానుభూముఁ మహిమాతిశయవిధంబు.

క. వానవసుతుఁ డాలింగముఁ, బాసి చనఁగ లేక గాసిఁ * బడియుం దనుఁ దా
రోసియుఁ బలునిట్టూర్పులు, నేసియు నాఁడెల్ల నుపనసించుచుఁ జనియెన్. 84

మ ఇది యీ తీర్థమహత్త్వ మీ మహిమ వాణీశ ద్విజహ్వాశులుం
దుదిముట్ట నివసతింప లేరు నరమా * త్రుల్ చెప్పఁగా శక్తులే?
సుదతీ రత్నములార! మీరు పరమేశుం గొల్చి యీప్రాద్దు నె
మ్మది నిచ్చట వసించి పొండనఁగ రామల్ సంతసం బందుచున్. 85

ఉ. మజ్జన భోజనాదులకు * మాపు శయించుటకున్ వధూమణుల్
సజ్జన గేహమొక్కటి విచారము చేసి యెనర్చి వాలిపఁ
సజ్జ దొఱంగి యచ్చటఁ బ్రసన్నత నిల్చిన లింగమున్ భవా
వజ్జలరాశికుంభజుని * భక్తి భజింపఁగ బోవుసంతటన్. 86

—శాస్త్రాస్థమయాదివర్ణము. ౮౬—

శా. సాయంకాలరఘుక్షీతీశ్వరుఁడు కెంజాయ నృఖం బొప్పఁగా
డాయ న్వచ్చి తమిసతీవ్రతర కాండధ్వస్తపాదంబుగాఁ
జేయం జక్రవధూధరాసుతకు వి * శ్లేషవ్యథాపాదియై
మాయా హేమమృగంబునాఁ బడియె న * మూర్తాంశుఁ డస్తాదిపై 87

క. పంకేరుహఁ ప్రబింబము, గ్రుంకఁగఁ దిమిరం బజాండఁగోళము నిండఁ
శంకాతమఃపరంపర, శంకరచిద్రహితమానసంబును బోలెన్. 88

తే. తపనుఁ దుదయింపఁ దద్వింబ * దర్శనమున, లోకపాతకపటలంబు * లోఁగిపటిచి
యతఁడు గ్రుంకినఁ జనుదెంచె * ననఁగఁ బర్వి, యంధకారంబు జగమెల్లఁనాక్రమించె

సీ. వామాంగభామినీ * శ్యామధామాలియుఁ, గంఠహంలాహలఁకాళిమంబు
నాకాశకేశవా * శాసితచ్ఛాయయుఁ, జూలికాసింధుశై * వాలరుచియుఁ
గరకృష్ణసారాగ్ని * ఘనధూమనీలిమ, శేషభూషణాఘానీయనలుపుఁ
గటితటనీలిత * కరటిచర్మద్యుతి, మేచఁ శూలతో * భాచయంబు

తే. భువనలోచను పై నెత్తిఁ బోవునంధ, కారబృందంబునకుఁ దోడుఁ గాఁగఁగూర్చి
వెనుక నేతెంచుభూతేశుఁ విధముదనరఁ జంద్రుడుదయాద్రిపై నొప్పెఁసాంద్రకాంతి.

చ. తిమిరదినేంద్రజాలములఁ దెచ్చి యజాండఘటంబునందుఁ బో
సి మరలఁ బశ్చిమాశ యనుఁ చెల్వ వహించిన పద్మరాగకుం
భముగతి సూర్యుడుం జనియెఁ బ్రాకృతి వెన్నెల వేల్పుటేటి తో
యము వడఁ బోయు హేమకలఁశాకృతిఁ జంద్రుడు నొప్పె నయ్యెడన్. 91

ఉ. కాముకహృద్దధిం గలఁచుఁ కవ్యము బువ్వము దేవకోటికిఁ,
వ్యోమపథంబు తేనె పెరఁ కొప్పెను పర్వము మవ్వముత్పల
శ్రీమతికిఁ జకోరమహిమీనుధుపాళికిఁ బోచునన్నమై
యామవతీశ బింబ ముదఁయాచల మెక్కెఁ బ్రభాళిపెక్కువన్. 92

ఉ. వెన్నెలగుఱ్ఱ నంజుకొనిఁ వెన్నెలప్రోవు భుజించి, నాలిక
వెన్నెలగ్రాఱుఁ జాలఁగొనిఁ వెన్నెల తేటలఁ ద్రావి వేడుక
వెన్నెలక్రాను జుట్టుకొనిఁ విధులయందుఁ జకోరదంపతుల్
మిన్నులుముట్టి వెన్నెలలుఁ మేపుచుఁ బిల్లలుఁ దాము నాడఁగన్. 93

క. వాలీశ్వరభైరవులం, బాలికలు భజించి భూతఁపతి నభవుని శ్రీ
కాళద్వీపేశ మదిలో, గీలించుచు విడిదియింటికిం జని పిదపన్. 94

క. ఆజంగములును దారును, భోజన మొనరించి వాలిఁ పూజించినయా
రాజకళాధరుచరితము, రాజముఖులు చనువుకొనుచుఁ రాజిల్లంగన్. 95

శా. తారాప్రోష్ఠులఁ గాలసూతుఁడు వియఁద్వారాళి వేటూడి ప్రా
హరంభం బను బుట్టిఁ బెట్టి నులివాఁయం గుంజి యీదాటఁ జె
న్నారక వైచిన జాలమో యనఁగ శోభా కించనత్వంబునన్
దారానాయకమండలం బమరె నఁ ప్రగ్రావకూటంబునన్. 96

ఉ. చీకటికానచిచ్చు, భవుఁచేలకుసుంభము, తూర్పుకొండకు
గూఁకటి రత్న, మబ్బరమఁకూరిమివంట, చకోరరాజివే
రాకటిమంట, శోణిరఁగావళిగంట, రథాంగ కేళికిం
దేకువపెంట, మింటఁ జనుఁదెంచె దినేంద్రుడు కాలఘంటయై. 97

క. అంతట భక్తస్వాంతని, శాంతు నుమాకాంతు హరు నిఁశాంతనపర్యక్
గాంతలు నేవించుచు నా, శాంతంబు నెండమొలకఁ బలరఁ బయనమై. 98

—♦— దొంగలు విధలమనోరథులై చనుట. —♦—

ఉ. నాఁ డొకవల్ల కేగి మఱుఁనాఁ డుదయార్చన నేయఁ గోరి పూఁ
బోఁడులు భూరిన త్రవ్వకులఁభూత్కృతి భాంకృతి ఘుర్గురధ్వనుల్

గాడి చెవుల్ పగుల్ప ఘనకాననమధ్యనర స్తటంబున
మూడవకంటివేల్పుఁ దమముందరఁ బెట్టుక నిశ్చలస్థితిన్.

99

శా. తరాధింపఁగ దొంగజంగములు నేఁ డబ్బాస్యలం జంపి భూ
పారత్నాదీధనంబుఁ బుచ్చుకొని యిచ్చావృత్తిఁ బోవచ్చుఁ గాం
తారంబుల్ వడి నిర్గమించి యటుగాఁదా మాపటీసందునఁ
జేరంబోదురు కాళహస్తి కనుచుం జింతింపఁగా నంతటన్.

100

శా. అప్పాపాత్తు లరిష్టసాధ్యనము సేయం జెల్లియల్ మెల్లనే
యప్ప! చూడు మటన్నఁ గన్నె నగి యోయమ్మా! పరా కేటికే
చెప్పం జూపఁగరాని లోకజనకుఁ శ్రీకాళహస్తి శు మా
యప్పయ్యఁ భజియింప నేమయిన నేమయ్యె న్మదిం జాడవే.

101

క. నావుడుఁ దదేకనిష్ఠా, పావన భావననమాధిఁ బరవశు లగుచుఁ
నేవింపఁగా నంతటఁ, బూవుంబోఁబలకు వేడ్కఁపుట్టం గరుణన్.

102

సీ. శ్రీకాళహస్తిసాఁగిపతి స్తోత్రముల్, పెట్టిన వెలిబూదిఁ పెండెకట్లు
గళములఁ గుఱుబోడఁ తలల రుద్రాక్షముల్, గండచలత్తామ్రకుండలములు
ధాతురాగాంగవఁ స్త్రీములు గోచులు, నెడమముంజేతులఁ నెనఁగునజ్జ
లును దీవ్రధావనంబునఁ బుట్టు చెమటలుఁ, జెదరి పువ్వులు గోయుఁబీఘగతులు

తే. గలుగు ప్రమథులతోడ శ్రీకాళహస్తి, శివుడు ననుదెంచె దనుబూజఁ నేయవలచి
పత్రపుష్పఫలంబులు భక్తిఁ దెచ్చు, ద్రవిళిజంగమ వేషంబు లవధరించి.

103

క. ఆకలకలమునఁ జిత్తం, బాకులతం బొంద దొంగ లడవులపాలై
కాకుల తెఱఁగునఁ జని రే, కాకు లగుచు నొకరి నొకరు గానక భీతిన్.

104

— ఇద్దఱుస్త్రీలును సాయుజ్యంబు వడయుట. —

క. మదనారియు నాపిష్టుట, సుదతులఁ గదియంగఁ బోయి చూపులఁ గరుణం
బొదలఁ గనుంగొని వారల, నిది యే మిచ్చోటనుండ నిలువఁతె నన్నన్.

105

శా. ఆయయ్యఁ గని మొక్కి ధన్య లగుకన్వల్దమ్ము నమ్మించి య
మ్మాయాజంగము లిచ్చుఁదెచ్చుటయు నాత్మస్వర్థభూషాదు ల
న్యాయంబూని హరింప బూనుటయుఁ దా రచ్చోటి కాలోన వి
చ్చేయం గన్గొని దొంగ లేగినదియుం జెప్పం గృపామూర్తియై.

106

క. మాయమ్మలార! కరుణా, తోయనిధిం గాళహస్తి తుహినాంశుధరుఁ
శ్రేయోనిధి నారాధన, సేయం గొనిపోయెదము ప్రచింత యుడుగుఁడీ.

107

వ. అని యాదరించి తలోదరుల ముందరఁ బెట్టుక నెట్టుకొని జీవులంగొట్టురట్టునకొడి
గట్టుపేలుపుగట్టివాయి దెన వెంకిగట్టు నాయలేక తోకొనిపోవఁ ద్రోవ నావనదేవ

తలు తనకు నర్చనలొనర్చు నేరు పేజువడ సమీరకుమార ప్రేరితకుసుమితలతాగళితప్ర
సూనంబులుఁ బూఁదేనియసోనలతానంబులు మధువవి తానానూనతానమానంబు
లు నగురుగుగ్గులు పటీరతరువరస్పర కషణజనితానలధూపధూమంబులును గభీర నదీ
తీర సదారాధక నీవార ముష్టింపచ వైవభారతీ పరిచయ ధురీణ కీర శారికా వ్యాహార
మంత్రంబులుఁ దృణీకృత గగనమణి దక్షిణరజతగిరి మణిగణ ఘృణీ నీరాజనంబులును
సరభ సేభ సైరిభ శరభ హరివ్రభృతి మృగ విభ సభా గభీర నినద గిరి దరీభవ
ప్రతిరవఘుమఘుమాకార వాద్యంబులును బనసరసాల సాల హింతాల రంభా
జంబూ జంబీరకపిత్థ భూరుహ పతత్ఫలోపహారంబులును వలసిన యెడల నిరుగడల
నడుముఁ బెడగడలి కుంభ సంభవ కుంభినీధర కన్యాంభోరుహకన్యారాది సౌరభంబు
లును గంగోత్తమాంగలింగాంగరాగీకృత గంధసార ఘనసార కుంకుమసంకుమద
మృగమదామోదంబును నారామసీమామాకందమందార కర్ణికార నమేరు దేవదా
రు మాలూర కేసరకుటజ వకుళ మల్లికాది ప్రసూనవాసనారాశి నీనునం దమయం
దుఁ బెనగొనగొను శీతలవాతపాతంబులును యాతాయాత భూతేశ్వర పద్మప్రయా
నంబు నవనయించుచుఁ జనుదెంచె. చందత్పంచాన్యంబును నటస్నీలకంఠంబును
విలసితశివంబును నాశ్రితలూతావాతాశమాతంగ కిరాతంబు నై యేవంకఁజూచిన
శంకరాకార స్మరణకారణంబై సమున్నత శిలావిలిఖిత ఖితలంబును జతుర్భుజపతు
ర్ముఖ శతమఖావధి నిర్జరలో చనాగోచరంబును మునిజన భాగధేయంబును ననపాయ
సుఖప్రదాయకంబును బురాణవాణీప్రణీతమహిమంబును గణానాతీత ప్రభావంబునై
యురులింగసమల్లాసంబు ననుకరించు దక్షిణకైలాసంబు కృష్ణమటంబొడగట్టె సట్టి
యెడఁ బడంతు లడవి వెడలి యెడవడని సంతోషంబున నొడయని గొనియాడిరి.
ద్రవిళజంగమపుంగవుండును సంగడిం జనుదెంచు జంగమలింగంబుతోడంగూడి ప్రస
న్నకాళహస్తి హిమగభస్తిచూడామణి పాంతకు సేతెంచునంత సంతద్ధానం
బవధరించిన.

108

మ.తమలోన సృధురావురాంగనలు చోద్యం బంది శ్రీకాళహ
స్తిమహాదేవుడు జంగమాశృతివిభూతిక భృత్యులం గూడి వ
చ్చి మదీయ వ్యథఁ దీర్చి యాత్మనగరిఁ సీమోపకంఠంబుఁ జే
ర్చి మఱుం గొక్కటి పెట్టి భోయ నిక సేరీతిం గనుంగొందు మో.

109

సీ. చింతింప లేమైతి * మంతకాంతకుఁ డని, యెఱుంగమైతిమి పార్వతీశుఁ డనుచుఁ
దెలియమైతిమి మది * దేవదేవుం డని, పట్టమైతిమి ఖండఁ పరశు వనుచుఁ
గానలేమైతిమి * గంగాధరుం డని, భావింపమైతిమి * భర్గుఁ డనుచుఁ
దలంపలేమైతిమి * దర్పకాహితుఁడని, యెన్నమైతిమి జగదీశుఁ డనుచు

తే. నేమైతిమి శివుఁ డనిఁనిశ్చయింప, మొక్క మైతిమి భవుఁడనిఁ మోఁడఱిచి
చూడమైతిమి హరుఁడనిఁచొక్క-చొక్క, యింక నెన్నఁడు దరిసింతుఁ మిందుధరుని.

సీ. కట్టుఁగొయ్యకుఁ జేరి * కామధేనువు దప్పెఁ, గానవచ్చిన పెన్నిఁధాన మడఁగె
గరతలంబుననున్న * సురమణి పడిపోయె, బండినతవము నిఁప్పలతఁబొందె
మోల వచ్చిన కల్పంసాల ముప్పెనఁబోయె, నచ్చిన భాగ్యదేవత దొలంగె
బ్రాహ్మయ్యును సిద్ధలనము నీరసమయ్యె, దొరకియు వృథయయ్యెఁ బరునవేది
తే. యేమి నేయుదు మిట్లు విఁ శ్వేత్వరుండు, కాళహస్తీశ్వరుండు భవఁగహనదహన
దక్షుఁడవగ్గవిధుఁడుఁప్రత్యక్షమయ్యుఁ, దెలియకుండఁగ మెరు వెంటఁ మెలఁగించనియె
తే. ఫలముఁ గొమ్మని ముందఱఁ బట్టి యానఁ, గొలిపి శిశువుల జేరంగఁ బలిచినట్లు
తపసులకు జన్మఫలమైన * తనమహత్త్వ, మెఱుకవడనీక న ర్వేళుఁ డేగ నకట. 112

శా. కానీ యాత్మనివాసదక్షిణదిశా * కైలాసముం జూపఁడే
తా నే డందఱు నద్దురాత్ము లడవిం * దాఁగ నవాత్సల్యపూ
ర్ణానుకోశమనీష శంక నతఁ డే * లా తేలిపోఁ జూచు న
ల్లెనం జాలవె యీపురి * మనకుఁ దంన్మర్చించు భాగ్యోన్నతుల్. 113

సీ. ఈమూర్తి కాళహ * స్తీశలింగాకృతి, యీశీలది కుమారఁ కాళహస్తి
యీపాటి కేతకీదీప్తవతీరూప, మీలాగు నీలాచ * లేంద్రపహిమ
మీదారి దుర్గాధ * గాధరాగమగాధ, యీ తెఱంగుది సహ * నీశతీర్థ
మీవ్రభావసమగ్ర * మింద్రతపస్థలం, బీరీతి ఘనము మ * యూరతీర్థ
తే. మిట్టి గతి మోహనక్షేత్ర * మెన్నననుచు, జెప్ప విని కొల్వ సంకల్ప * సిద్ధిగాఁగ
నభవుడిం దాఁకమన వెంట * నరుగు దేడె, యిచట నేవింపనిక మోక్ష * మేమియరుదు.

మ. శివభక్తాకృతినున్నవారు ప్రచుధుల్ * శ్రీకాళహస్తీశుఁడై
శివుఁ డున్నాఁ డిదె జ్ఞానపుష్పకలికా * చిహ్నంబుతో నున్నదీ
శ విహారాద్రి యమాశ వెండిమలనా * సంజాతమై యున్న దిం
క విచారింపఁగ నేల నేడె మనకుం * గైవల్య సౌఖ్యం బగున్. 115

శా. రుద్రాక్షస్రగలంకృతుల్ భసితధా * రుల్ పంచవర్ణానుగో
న్నిద్రసావ్ంతలు శాంతు లంగభవభి * న్ని త్యాగచాక్రత్యలో
లద్రాఘిష్ఠులు మానముద్రితముఖ * లై వ్రరాగ్యభాగ్యోదయల్
భద్రాకారు లటంచుఁ జొరజనుల * భామల్ విశోకించుచున్. 116

సీ. సతత మేమొగలేట * జలకంబు లాడిన, బహుజన్మపాపజం * బాల మెడలు
సల్ప మేజ్ఞానపు * స్పాంబ నేవించిన, బరశివజ్ఞాన సం * పత్తి గలుగు
సన్న మేదుర్గాంబ * సందర్శనము నేయ, నష్టపాశ క్షేత * మడగి పోవు
సులభ మే దక్షిణ * కలధౌతగిరి గెన్న, సంతతానందంబు * సంభవించు

తే. సుకర మేయాదిమధ్యాంతశూన్యమూర్తిభావనాతీతు యోగీంద్రభాగధేయుఁ
గాలసంహారకర్త శ్రీకాళహస్తి, శివునిఁ బూజింప మోక్షంబు ధి సద్ధ మనుచు.

చ. ప్రమదలు కుంభసంభవధరాధరకన్యకఁ దీర్థమాఙ్గి స
క్తములగు వస్త్రముల్ విడిచి ధౌతపటంబులఁ గట్టి కేశపా
శము దడియొత్తికొంచుఁ గట్టిసంధి నటించుఁగఁ గీలుగంటు లం
దముగ నమర్చి పైకత్తిపీఠద్వికలం గమలాననధై . 118

ఉ. అక్షరుఁ గాళహస్తిగిరిజాధిపు మానసవీధి నిల్పి పం
చాక్షర పూత భూతి విహితాంగములఁ ధరియించి భద్రు
ద్రాక్షివిభూషితావయవంబై శివపూజ యొనర్చి కర్మబం
ధక్షయకారణంబు లగు తద్గుణకీర్తనముల్ పఠించుచున్. 119

క. ద్రవిళకవిరచితసుతిశత, మవిరళగతిఁ జదువుగొనుచు సన్యవచార
వ్యవహారదురు లగుచున్, భవభవనద్వారమునకు భామలు గదియన్. 120

సీ. నగపు రాకుండియు మొగమునెత్తెముల, నగ వంకురించు సోయగము నిగుడ
మదము లేకుండియు నుదితతారుణ్యసంపదమదం బుడయించు నుడుటు దెలుప
మెఱుగు పెట్టకయును మెఱయు నిద్రపుమేని, మెఱుగులుతరంగలై తుఱుగలింప
నడపు బిత్తరముగా నడవనేరకయును, నడవ నొయ్యారంబు ముడివడంగ

తే. నిర్వికార వికారాత్మక బార్వతీశుఁ గలయ నేతెంచెదరు గానఁ గామినులకుఁ
గలుగకుండునె తద్గుణగౌరవంబు, పతికి సరిగారె హితలై నభాగ్యవతులు. 121

చ. భయమును తొల్లికన్ విమలభావసంధరఁ జెల్లగించి భ
క్తి యనెడు విత్తుఁబెట్టి వ్రతధీనది నమ్మదవారి జల్లగా
నయమున నంకురించుచు ననల్ గొనలై యెలమిం జెలంగి త
న్దయముగఁ బ్రాకె సంచనఁగ నాయలమై పులకంబు లేర్పడెన్. 122

క. పులకకళికావితానము, దిలకింపఁగ దొరగు పువ్వుఁ దేనియల గతి
లలనామణితనులతికాకలిత ప్రస్వేదవారికణములు పొడమెన్. 123

క. ఆలతకు గొనలుసాగు విశాలతకుం బొంత నీరు చాల దనుగతి
బాలాచపలాంచితదృష్టిలాంబుద మంబువృష్టి నిలువక కురిసెన్. 124

క. ఆవానఁ దడిసి వడకెడు, వడి గంపంబు వాడమెఁ గామినులు మహా
దేవుని ముక్తివధూటీ, జీవితనాయకుని సేవ సేయం గదియన్. 125

సీ. తనువు దుర్గతి తోల్కవఁ జనకుండఁ గట్టిన, కట్టుల గతిఁ బెండకట్టు లమర
వెనుకకు నొదిగి యొయ్యనజాటు ఘనతమో, గ్రంథులగతి గీలుగంటు లమర
గారాదు మీకుఁ గర్తములార నిలుండని, పలికెడు గతి జప భావలెనఁగఁ
దమ యాత్మచిత్తయాత్మనుగూడఁబోజేప్తు, లుడిగినగతి మన సూరకుండఁ

తే. బుండరీకభవాండకఃరండకుహర, బహిరబహిరహరహఃపూర్ణః భావనాది
కప్రకాశాంగు నిరుపాధిః కపిభావుః, గాళహస్తీశు దర్శింపఃఽగదియు నవును. 126

క. జ్ఞానప్రసూనకళికయు, దానుం గన్యకల జన్మః దైన్యం బుడుపఁ
బూని యొకదేహమై యెదు, రై నిల్చె శివుండు భాగ్యః నుదిపో తలఁపన్. 127

వ. అప్పు డప్పరమదంపతుల శిరోభాగంబుల మిన్నేటి నీటం బొరలుపొరలై పొరలు
చుం డెరలుతెరలై యురలం బొడముచుఁ దడఁబడ నెగసి తునుకలైన చినుకులు
హత్తిముత్తియపు నేసల విలాసముఁ జూపె. చూపులకుఁ దదనురూపంబులై
యెడమచెఱంగునఁ దెఱఁగొప్పు చున్నకొప్పును నప్పయోదంబున మెఱచి మఱచి
పోనెఱుంగని మెఱపు నొఱపు నెఱపు కేతకీదళంబున దళంబగు పరిమళంబునం గూడి
జడియువుప్పొడియు నెలవంకవంకసుధాలవంబులుం జెలువంబులై సొదలె. చదలేటి
కదలికలం దలఁకెడు నిజకరంబు తుద లేటి వెడలుపాటి చూపుల వెఱపు తమకు
సరియనఁగలపాటి చుట్టఱికంబు వాటించి మానువు నానువుఁగొండరాచూలి
వాలికచూపు నివాళికలుదనరె. శంకరినెలవంక నుదటఁ బంకజమిత్రీనుండలంబు
శంకనంకురింపఁజేయుఁ గుంకుమ పంకంబునఁ బెట్టిన పట్టునబొట్టు తనభాగంబున
నొక్కభాగం బడంగిన కతంబున సైకత నితంబల కామదురితగహన దహనం
బొనర్చ నఱ దెఱచిన చుఱుకుఁగంటి మంటవంటి కెంపున సొంపారె. నీలరోలంబు
జాల నీలిమయుఁ బొటల జటాజూట పాటలత్వంబును గలసిమెలసి దివసావసాన
నమయ సంశయంబుల పృథయంబుల నుదయంబుగాఁ జేయ భయంబునఁబ్రయుం
బాసి యుభయతనుప్రభావిభాకరతన రూపభోనదీ సంభేద సముద్భవ విశద కుముద
సముదయంబులలో దాఁగిన జక్కవలీల విమల దుకూలంబులో నున్న యున్నత
స్తనకలశంబు దొడఁగిపట్ట నానపడు కడకేలుఁదామర యమరె. అభంగురాలిం
గనంబున నిజాంగనకుఁ దొరఁగు నానందబాష్ప బిందువులు గనుగొని తన తొడవు
లగు పాముల నిడుదయూరువులవలన వెడలు విషానలధూమంబులవలనం గావ
లయునని తదాభరణంబులు నడలంపఁ దలంచు శివుని విలోకించి యొసరించు
నగవునం డెలుపగు నగజమొగంబును దన మొగంబును నేఱుపఱుప రాని సొబగు
నం గనుపట్టి. వామతను నీమంతినీలలామయన్ను వ నెన్నడుమున కెనగాక యోడు
పడి యున్న యన్నెలవున నమక మిన్నుం దునకలునేయవలయు నని యెత్తిన
తెఱంగునఁ గెంగేలగండగొడ్డలి వెలిఁగె. అంగజభంగం బొసరించు చూపునం
దుదయంబైన చూపును గంతనాళ కాలకూటకాలిమయుఁ గంతసరాంతర పురందర
నీల నీలిమయును బ్రచండతాండవఖండిత బ్రహ్మాండపాదంబును యోగీశ్వరో
పాస్య లాస్యరహస్యవిలసిత పాదంబును బ్రమోదాపాదకంబు లయ్యె. జననీజనక
శరీరంబును విద్యాపురుషసామరస్య సుఖాకారంబును శ్రృంగారశాంతరసమయం

బును బ్రత్యక్షభోగమోక్షప్రదనమయ్యునునై యొక్కమహాతేజం బెరుగుకట్లఁ
గన్నులకు మిటుమిట్లుగొన నిల్చినం దలంచిన తమతలంపీడతెనని వనిత లవసీతలం
బున సాష్టాంగ దండప్రణామంబు లాచరించి యెదుట నుదుట ముకుళిత కరవు
టంబు లిడుకొని మిన్నకున్నఁ గన్నియల కన్నెటింగి తన్ను నెడఁబాయక నేవ
నేయం గాయంబునం సగం బొనంగె నని దాక్షాయణి సిగ్గుపడ సాయుజ్యం బిచ్చి
యంతర్హితం డెవ్వ. అయ్యవనరంబునఁ గమలాస్యల రాక యాలస్యం బగుట
యొ సొమ్ములయొద్దం దలవాకిట నుండు నింటిబిడ్డ లిద్దఱుం దమలోన 128

—❖— వారకన్యలు ముక్తిసందిన వార్త నశరీరి ప్రకటించుట. —❖—

ళా. దేవస్థానములోనికిం జని పురంధ్రీరత్నముల్ రా రదే
మో విశ్వేశ్వరదర్శనానవసరంబో శ్రీమహాదేవ నే
వావాంఛాత్మనో మమ్ము సొమ్మును బహిఃస్థావరంబునం బెట్టి చే
తోవై కల్యము లేక యింతతడ వెండున్నిల్వ రెట్లో యనన్. 129

ఉ. స్థానమువారు వారి నొకఁజూడఁ జలింపకయుండఁ జేయుచున్
లోనికిఁ బోయి పంకరుహలోచనలఁ గుడియెల్లఁ జూచియున్
గానక సంభ్రమంబు పెరుఁగ న్వేఱఁగండఁగ నందియంబు వో
నానతియిచ్చె దత్కథనఁ మంతయు నంబరవాణి గ్రక్కునన్. 130

క. వారు విని వారలలనా, పారాభవభక్తిమహిమ ఁ భక్తులపై గా
రీరముణునకుం గలిగిన, కారుణ్యముఁ దెలియ నలవిఁగా దనుకొనుచున్. 131

క. గుడి వెడలివచ్చి తమయు, న్నెడకుం జేటికలఁ బిలిచి ఁ యింతుల మమతా
జడభీషడధినిగ్నతఁ జెడకుండఁగ శివుఁడు మోక్షసింధువుఁ గలిపెన్. 132

మ. శివగేహంబున జ్ఞానపుష్పకలికాఁసీమంబు విఘ్నేశభై
రవ నారాయణ వాసవుల్ శబరసఁప్రూ డ్దక్షిణామూర్తి తాం
డవమూర్తి ప్రియధామముల్ వెదకుచోటం జెప్ప నాకాశవా
ణి వృషాంకుండు సరోజలోచనలకు ఁన్నిశ్చేయసం బిచ్చుటల్. 133

ఉ. ఇందున కింక శంకవల ఁ దింతయు సత్యము కాళహస్తి బా
లేందుకళాధరుం గొలువుఁ ఁ డిక్కడ మీరు వసించి మోక్షముం
బొందిన వీరి భక్తై గృతఃపుణ్య లెఱుంగఁ బ్రతిష్ఠ నేయుఁ డీ
శుం దలఁకెల్ల మాని యనుఁచుం జని రందఱు వారు సంతటన్. 134

క. తమయేలికసానులపేర మహేశ్వరలింగముల నిరంతరభక్తి
గ్రమమునఁ బ్రతిష్ఠఁ జేసిరి, యమదిక్కైలాసపతిగృహంగణభూమిన్. 135

ఉ. నావుడు భక్తితో విని మఁనఃపరిణామముఁ బొంది యాదవ
క్షౌవరుడుక మహేశునకుఁ ఁ జాగిలి మ్రొక్కి మహానుభావ ! నా

భావములోన నందియము * పాతలె నొక్కటి దీని నానతి

వే వివరంబుగాఁ గరుణ * వేగము నీకది విన్నవించెదన్.

186

సీ. నకలవేదామృతజలధి గంఢూపించి, డప్పి నంగేతువుల * చప్పిచప్పి
నిగమార్థ ధన మాత్మ * జగతి నిజేపించి. న్యాయఫలంబులు * నమలినమలి
ధర్మశాస్త్రమహామ * ధములు నూలుకత్రావి, బహుళపురాణకూ * పములు ద్రవ్య
యోగార్థసాధనలుల్లం బుపాసించి, పరమత గాంగేయ * మొరసి చూచి

తే. తపము లొనరించి పుణ్యతీర్థములు దిరిగి, వ్రతములన్నియుఁ జేసిన * వారు శివుని
నెఱుంగ రీచెలఁ దీపము * నిభము నెఱుకు, లెఱిగి పూజించి ముక్తులై * రెట్లనంగ. 187

ఉ. జంగమలింగ మంగభవశత్రువు యాదవ రాజుచిత్తవీ
ధిం గల సంశయం బెడలఁ * దీర్చు దొడంగి చెలఁచి పాము మా
తంగము చెంచు పుట్టినవి * ధంబు సదాశివభక్తి తన్మతిం
బొంగిన హేతువు * విన నఘోరవ్యము లేరికి నంచు నిల్లనున్.

188

—*— చెలఁచిపూర్వజన్మమువృత్తాంతము. —*—

చ. నకలముఁ బద్మసూతి నిజ * శక్తి రచింపఁగ విశ్వకర్మపు
త్రకుఁడగు నూర్జనాభుఁడు మ * దంబున నాతని ధిక్కిరించి సృ
ష్టికిఁ బ్రీతివృష్టి నేర్పున సృ * జింపఁగఁ గోపమునకా శపించె గీ
టకత వహింపు మీపు ప * కి * టంబగు పేర నటంచు గ్రక్కునన్.

139

క. ఆయూర్జనాభుఁ డాతురు, డై యేటికి రాకమాను * నన్యాయవిధిం
జేయఁ దలంచినఁ జనునె య, పాయంబు పద్మజనకుఁ * బ్రణాతుం డగుచున్.

140

ఉ. నాయపరాధ మేమియు మ * నంబున నెన్నక మానిమానన
ధ్యేయ శృపావిధేయ తుది * దీనికి నెయ్యది? యేవనంబునం
బోయి వసెంతు నే బురువు * పుట్టువు దీతెనుదాఁకి నానతీ
వే యని విన్నవించి విని * వేధ విధూతవిరోధచిత్తుఁడై.

141

మ. జగదుత్పత్తి విధివృధాన ధిషణ * సామర్థ్య గర్వంబునం
దగిలెకా శాపము, ముక్తి గల్గెను శివుం * దర్శింప, నందాఁకధా
త్రి గజారణ్యమునందు బిల్వవనవీ * ధివ ర్తివై యుండు మా
త్మగుణాపాదితచక్రసంక్ర * మనినో * దక్షిణ లూతాకృతిన్.

142

ఉ. మున్న చట న్నసింహునకు * ముక్తిసుఖంబు ఘటింప లింగమూ
ర్తి నిలిచెకా శివుం డతని * తీరు ఫణాకృతియందు భక్తిసం
పన్నుఁడు పూజసేయు నొక * భక్తుఁడు నిత్యము వాని నిష్ఠవం
క న్నుగజేసుఁ గొల్చి యెఱు * కం భజింతువు గాంతు సౌఖ్యముల్

143

- క. శ్రీనామధేయమున గజ, కాననమధ్యమున బిల్వకదురీమశాఖా
స్థానంబుల నిజగుణపరి, ధానవిధానప్రవీణతం దిరుగు మిలన్. 144
- క. ఈజన్మముకంటెను నీ, కాజన్మమె పావనము గ ధ జారణ్యములోఁ
దేజోనిధి సర్వేశ్వరుఁ, బూజింపు తదీయపదము ధ పొందం గలుగున్. 145
- క. విమపు విచారము నీ విఁక, నడవిఁ జరింపంగఁ గలుగు ధ టలిగి పఱపునైఁ
బడినగతి యయ్యెఁ జను మనఁ, దడయక నావిశ్వకర్మతనయుఁడు ప్రీతిన్. 146
- శా. లూతాకీటకమై ద్విదంతవనమాఁలూరదు శాఖాశిఖా
యాతాయాతవిహారజాతనిజగఁ ధ్యానిర్భవ త్తంతవ
కాత్రిప్రీతివసింప నంతటను భక్తాగ్రేనరుం డీశ్వరా
రాచితార్పణమునం బ్రసూనఫలపత్రవ్రాతముల్ గోయఁగన్. 147
- తే. చెలఁది యుండెను మారేడుఁ చెట్టుజేరి, దర్పకారాతి పూజావిధానవే
తప్పకుండగఁ బోవుఁదాఁ త్పర్య మెసఁగ, సంభ్రమంబునఁ దత్పలాశములఁ గోయ.
- క. ఆకీటము వేణుశలా, కాకల్పితపుష్పపేటిఁ కాపుటి మారే
డాకులతోఁగూడఁ బడెఁ, శ్రీకంఠాలోకనంబుఁ నేకుఱుకతనన్. 149
- ఉ. ఆతఁడు కేతకీతటినియందు నిజాంగము దోచి తత్పయో
ధాతనమస్తదేహుఁ గలఁ ధాతమహీధరగేహు సర్పనో
పేతుని జేయఁ బిల్వదళఁ పేటికలోఁ బడియున్న లూతయుఁ
జేతికి వచ్చి శంకరునిఁ జేసె విలోకన మంతనుండియున్. 150
- వ. నిజజనహేతు రూపంబగు బలజభవుశావంబుఁ దలంచుకొని యీశ్వరార్చనాజ్ఞా
నశాశ్వతైశ్వర్యంబవార్యంబగుటయునీకుమున్నెఱింగించిన తెఱంగునదక్షిణైశ్వర్యంబు
నివాసుం బూజనేసి సాయుజ్య సామ్రాజ్యంబుఁ గైకొనియె నింకఁ గాళంబు కథఁ
జెప్పెద వినుము. 151

—❖— కాళంబుపూర్వజన్మము కథ. —❖—

- నీ. గంధర్వకామినీగానంబు విని తల, లెత్తియాడెను భుజఁగేంద్రములును
భుజగఫణారత్నములగీధితులఁ బ్రకాశించు తమస్సమాశ్రిష్టగుహలు
గుహల ప్రతిధ్వనుల్ ఘుమఘుమయనఁబాటు, నిర్మలలోదకముల ధ నిర్ఘ్నములు
నిర్ఘ్నతటముల ధ నిరుపాధికనమాధి, యోగనిదారతిఁ నుండుమునులు
- తే. మునుతపములునిర్విఘ్నముగఁ ముగఁఫలింప, భక్తిరక్షించుకొనివచ్చుఁ ప్రమథగణముఁ
బ్రమథగణభామినీయుతఁ పార్వతీవి, లాసములుఁ గల్గి దనరుకై లాసనగము. 152
- చ. ఘోషతిహార భావభవఁభస్మ సుధాకర భూషితాలికే
క్షణ భవభవభాకలితఁ సానుచరద్వంద్వభాధిపుఁ ఖణిల్

ఖణిలున టంకవేయ కెఱుంగగ నమకూడదు చూడ నన్నగా
గణితరుచిప్రసారము జగత్ప్రియగాహకమై వెలుంగఁగన్.

153

చ. ఫలములఁ గాచు నదిప్రసూతఃపాణిశుకంబు, వృషంబుఁ గాచు శా
డ్యలములఁ గాచు దంతిముఖఃవాహన మక్షతరాజః, గాచు జో
గులయులుచేల్పువాజి మదిఁగోరక బోసము, భక్తు లీశ్వరుం
గొలిచిన దాఁకఁ దత్కుఁధరఃకూటగళ త్తటిసీతలంబులన్.

154

క. అనవరతఫలితకుసుమిత, వనఫలరసమధునదీప్తఃపాహంబులు పై
కొని సెలయేఱులఁ గూడఁగ, మునితతి సంభేదశంకః మునుఁగుం బ్రీతిన్.

155

ఉ. పారదరాశి చంచలతఁ ధివాసి వసించెనొ, శైలమై సుధా
నీరధి నిల్చెనో, కుముదిఁసీపతికాంతి ఘనీభవించెనో
నారజతాద్రి ముక్తిలఁనామణి కేళిసుధాంశుకాంతి రా
జీరచితోరుసాధగతిఁ జెల్వెసఁగు న్మునిసిద్ధ నేవ్యమై.

156

క. శంభుఁ డొకనాఁడు వేడుక, నంభోజభవాండమందిరాంతరీర్షధీ
శుంభన్నివేశకాంతా, స్తంభం బగుచున్న రజతశైలమునందున్.

157

చ. గరుడుడు రాజహంసమును ధగధగజంబును మేకపోతు కా
సరము నరుండు నక్కకులఁచందుఁడు నిజ్జియు గుఱ్ఱ మెద్దు ని
ర్జరులవిమానముల్ మొదటిఁచావడి ముందర నందడింప శ్రీ
హరి విధి వాసవాదులు నిజఃవసరాశ వసించి యుండఁగన్.

158

సీ. తొంగలి తూల శార్దూలచర్మముఁ గట్టి, భూతిమైఁ దగ నెఱఁపూఁతఁ బూసి
కొన్నెలవిరి జటాఁకోఁగీరమునఁ దాల్చి, బ్రహ్మకపాలహంఃరములఁ బూని
యురగేందు శేషు నుత్తరజంబెముగ వేసి, కర్కోటకుని నందెఁగా నొనర్చి
శ్రవములఁ గంబళాశ్వతరుల ధరియించి, తుంబురుఁ గరకంఠఁబంబు నేసి

తే. వలయుభూషణనితతిగాఁజలువకలముఁ జేయుచోఁబ్రియవధూమణిఁ బాయునడకు
తాళజాలక పోయి పాతాళసీమ, నున్న కాళంబుఁ గోపించి యుగ్రుఁ డపుడు.

159

తే. కొలువునకు వచ్చి నవరత్నఁకోటిఘటిత, వీరికాసీనుడై దైత్యభేదికమల
గర్భముఖులు నేవింపఁగాళమనుభు, జంగుఁ బిలిపించి యిట్లనిశాపమిచ్చె.

160

ఉ. వాసుకి శేషముఖ్యుఁడని, వర్ణము నిత్యము నేవనేయ భా
మాసురతప్రసంగసుఖమగున్మండవై ననుఁ గొల్వజైతి వా
దోసమువంక మేదిని నంధోభువనంబున నుండు రాకుత్తై
లాసముఁ జూడ నన్న వికలత్వము నొందునుఁ గాళనాగమున్.

161

క. నాయవివేకంబున ని, ట్లాయెం గెలానపర్వః తారోహణముం
జేయక మిము సేవామతి, డాయక నెట్లుండఁగల దృఢంబగు తాల్మిన్. 162

మ. అని దుఃఖించుచు మ్రొక్కి లేవని ద్విజిహ్వంబు నిష్వలోకించి మో
మున మందస్థిత మంకురింప దివిషః సూక్ష్మధాభిషిక్తుండు లె
మ్మని నావాక్యము దప్పదైన ధరః దాః రాగం బవాచీనమై
తనరు న్నన్న భజింపు మందు నవరః త్న శ్రేణిచే నిత్యమున్. 163

తే. కొంత కాలంబునకు నన్నఁగొలువ నొక్క హస్తి చనుదెంచు దానితో నగువిరోధ
మచట మీఠుఁ బరస్పరాఽహానము గల్గి, చచ్చి మోక్షంబుఁ గాంతురుఁ చను మనంగ.

సీ. తారాచలారోహః ధారంభమునకుఁ బ్రత్యూహహాసములు పయోధరములు
శంకరపదపద్మః సందర్శనాంతరా, యనిధానములు కటాక్షౌంచలములు
అభవ సామీప్య నిఃత్యానందవిఘ్న హేతువు లవియోగసంతోషలీల
లంగజవిమతాంగః సంగభంగాదికా, రణములు దృఢపరిరంభణములు

తే. గాన నిహవరసౌఖ్యంబుఁ గలుగుటెట్లు, కామినుల వీడనోపనిఁ కాముకులకుఁ
బ్రణయినిమృత్యుయోగంబుఁ ప్రాప్తమైన, హరుని చిత్తంబునకు దూఁమైతిఁ గాదె

వ. అనుచు నపారవిచారంబున మునుంగుచు గజకాననంబుకుం జనుదెంచి శివలింగార్చ
నాపరుండై యుండు నవసరంబున. 166

— హస్తిపూర్వజన్మకథ —

సీ. అన్యోన్య సరసభాషామృతాధీనతఁ, బ్రణయరోపావహః ప్రార్థనముల
బహువిధాలింగనాభంగురక్రీడల, బింబోష్ణచుంబనాడంబరముల
బంధసంధానవిభ్రమవిశేషంబులఁ, గేళీపరిశ్రమఁ లాలనములఁ
సరభసరతిఘర్మజలహారాంబరములఁ, దాంబూలచర్వణాదానములను

తే. గనకసౌధంబులోపలఁ గలసి మెలసి, సేవసేయు వయస్యలఁ జేరనీక
యేకతంబున గౌరీమః హేళులున్న, యవసరంబున మిగుల మఁదాంధుఁ డగుచు. 167

ఉ. హస్తి యనంగ నొక్క ప్రమః భాగ్గిణి వాకిటివారిఁ దోచిచే
త స్తనవృత్తియుం దొరగి తద్రీతినమ్మదభేలనకీయా
వాస్తువు డగ్గఱం గని భావాని శపించె మదింది వచ్చి తే
హస్తివి గమ్మటంచుఁ దను నల్కయు సిగ్గును గప్పి బెట్టఁగన్. 168

క. గజగజవడఁకుచు నాతఁడు, గజచర్మాంబరుని గంధగజగమనవదాం
బుజములకు నెరఁగె భువనై, కజనని యపరాధి నైతిఁ గావు మటంచున్. 169

క. పెండియు నధికభయంబున, దండనమస్కృతు లొనర్చి దైన్యంబున నో
రెండం బెదవులు దడుపుచు, నొండేమియు ననక మిన్న కున్నం గరుణన్. 170

- ఉ. నావచనంబు దప్పదు మఁనంబున భీతి వహింపనేల తేరి
తావధియందు ముక్తిసుఖం మబ్బు గజాటవిలోన లింగమై
భావజనంహరుండు ఫణిభావమున న్వసించినాఁడు త
తేనె యొనర్చు నీకు నొక ఁ చిల్వకు నర్చన మచ్చరం బగున్. 171
- క. నీవాభుజగముచే నీచే వాతాశనముఁ జచ్చి శివపదసుఖల
క్షీపదు లయ్యెద రరుగుము, నా వేగమె హస్తి గంధఁనాగం బగుచున్. 172
- శా. మాలూరచ్చద నోత్పలాబ్జసితపద్మశ్రేణిభారంబు శుం
డాలగ్నం బొనరించి వాస్తి శశిజాఁటపాఁతమం దుంచి త
త్కాశస్త్యస్తమణిల్ పడం దుడిచి కేతక్యావగం గ్రుంకుచుం
గేల న్నిరముఁ దెచ్చి మైదొడసి భక్తిం బూజనల్ నేయఁగన్. 173
- క. ఏ మును చెప్పిన తెలుగునఁ, బామునకుఁ గరింద్రమునకుఁ బగయై ఫణిచే
సామజ మహిపతి కరటి, గాఁగిమణిచేఁ జచ్చి భవము ఁ గడలేఱంగన్. 174
- క. సామజ మంబర మయ్యెగా, బామును నాభరణమయ్యెఁ ఫణిమడకరులఁ
హైమవతీపతికృపచే, నామొదటివిరోధ ముడిగి ఁ యభవత్వమునన్. 175
- వ. ఇంకఁ గన్నప్ప తెఱం గెఱింగించెదను వినుము. 176

—ॐ— తిన్ననిపూర్వజన్మవృత్తాంతము. —ॐ—

- ఉ. ఈశు జగత్ప్రియేశు దివిఁ జేశతనూభవుఁ డాత్మ నిల్పి ము
క్తాశనుఁడై నమగ్రనియఁమాశిశ యంబున నింద్రకీలనై
లేళుపయిం దపంబు రచియించె విపక్షకులక్షయార్థమై
పాశుపతాస్త్రముం బడయఁ బ్రాగ్భరముఖ్యులు వోద్యమండఁగన్. 177
- నీ జడకొప్ప కేకిం ఁ ఛవుఁద్రాటిచుట్టగా, బినరుహాహితరేఖ ఁ పీఠెగాఁగ
సెగలు చల్లెడు కన్ను ఁ జేగుఱుబొట్టుగా, శ్రుతి ఫణి యావధఁలతికగాఁ గ
మొడను బున్కలపేరు ఁ మేటితామరలుగాఁ, దోలుదిప్పటి యొడ ఁ దోలుగాఁగఁ
జేతిపినాకంబు ఁ సెలవింటిబద్దగా, హూల మేర్చిన యంపఁకోల గాఁగఁ
- తే. బ్రమథు లెఱుకులు గా నద్రిరాజతనయ, శబరిగా నాల్గువేదముల్ ఁజాగిలములు
గాఁగమూకాసురునిఁ బందిఁగా నొనర్చి, శబరుఁడై భర్గుఁడర్జునాశ్రమముఁజొరఁగ.
- క. కాకోలాశనకృతమా, యాకోలము నేయఁదొడఁగఁ నలజడి మునిగా
జోకోలాహల మెనఁగఁగ, నాకోలాంఘాలకేతుఁనాశ్రమభూమిన్. 179
- చ. వెఱచిన మౌనిపుంగవుల ఁ వివృలత నిర్విడు డంచు శాణముల్
తఱగనితూణముల్ భనువుఁ దాల్చి వరాహముఁ గూడముట్టి ముం

దఱఁ జనుడెంచి ధూర్జటియుఁ ♦ దానొక యమ్మన దాని నేసె న
త్తటి విజయుండు నేసె నొకదారుణ బాణమునన్ సముద్ధతిన్. 180

క. ఇరువురు నేసినబాణము, లిరుబరులును దాకి తిరిగె ♦ నిరుడెనలకు న
క్కిరి యిరుమొగముల నట్టవ, తిరువుఁ గొనెను క్రమముతో నతిత్వరిత గతిన్. 181

క. ఖండేందుధరుని శరముం, బాండవమధ్యముని శరముఁ ♦ బ్రక్కలు గాఢఁ
రెండుతల లనఁగఁ దిరిగెం, జండగతిం బంది గఱచి ♦ శరములు దివియన్. 182

క. హరుఁడు సరుండును గిరి బిరు, దని కొనియాడి చేర ♦ సరుడేఁగఁ ద
చ్చరముల నదియు న్నృతమై, ధరణిపయిం బడియెఁ బరవ్సతంబును బోలెన్. 183

క. ఏ మున్నేసితి ననుచుం, దా మున్నేసితి నటంచుఁ ♦ దమలోఁ గిటుకై
భీముఁడు భీమానుజుఁడును, భీమాహవకేళి సల్పి ♦ పేర్చిరి కిట్టికై. 184

ఉ. సూనశరారియు న్నముచిఁసూదనపుత్రుఁడు దివ్యబాణం
ధాసమున నృహహవము ♦ దర్ప మెలర్ప నొనర్చునొప్పి రిం
తైనఁ గొఱంతలేక తమయందలి తేజము మిన్నుముట్టఁగా
భానుఁడు భానుఁడుం జటులఁభానుపరంపరఁ బోరుకై వడిన్. 185

ఉ. చెంచనుమన్ ధనంజయుఁడు ♦ చీరికిఁ గైకొన కేయుచుం బ్రతా
పించి రణం బొనర్పఁ బురఁభేదికిఁ గోపము పుట్టి వీడు న
న్నించుకయేనియుం దెలియఁ ♦ డిత్తటి నూర్కయున్న నీతి గా
దంచు మహేంద్రజాలకుని ♦ యట్లాకమాయ రుంపఁ బూయుచున్. 186

ఉ. అక్షయతూణమందు నొకయంబకమైనను లేకపోవున
ట్లాక్షణమాత్రం జేయ మది ♦ నద్భుత మందియు ధీరుడై సహ
స్రాక్షసుతుండు మోఁదె విశిఖాసన మత్తటి నెక్కుడించి పా
లాక్షునివహళిఁ బాటలజటావళి వీడఁగ శేషుఁ డూడఁగన్. 187

క. బేడిదమగు నాదెబ్బకు, నోడక విల్లెక్కుడించి ♦ యుగ్రుండు వైచెన్
గ్రీడించువేడ్క ననిలో, గ్రీడించుక వెగడునడఁ బరిసన్నుట శక్తిన్. 188

శా. కోదండంబుల నిట్లు లొండొరుజటాఁకోటిరముల్ గుట్టివ
క్షోదేశంబుల సంసభాగముల సఁక్రోధంబున స్వేయుచున్
రోధోంతంబున నట్టహాసములు నాఁర్పుల్ పిక్కటిల్లంగ బా
హదర్పంబున మల్లసంగరము సేయం జొచ్చి రుద్రార్జునుల్. 189

ఆ. మల్లచఱచికొనుచు ♦ మహి పాదఘట్టనఁ, దల్లడిలఁగఁ జేసి ♦ తనువు లించు
కించుకంత వంచి ♦ యిరువురు దొడ లప్పులించి వెదకి తెఱపిలేమిఁ జేసి. 190

- సీ. చెయ్యిచ్చి యొకకొంతఁ నేవు నేర్పున బల్మి, యినుమడింపఁగఁ జొరఁగి మలసి
యొక తెఱంగునఁ జొచ్చి యొండొండఁ గాసెలు, దొడికిపట్టుక కొంతఁతడవు పోరి
యది మాని కొంతప్రాఁద్దవనినూదిని కాళ్ళు, పెకలించి వడవై వఁజెనఁగి పెనఁగి
మఱికొంతవడి మెడఁవితీయభుజమ్ములఁ, జిక్కించి యక్కునఁ నొక్కి నొక్కి
- తే. నమముల నొడిసి కబళించిఁపుకమిమిఁద, నమముగావ్రాలిబలవరాఁక్రమములెనఁగ
హెచ్చుఁగుండేమియునులేకఁయీశ్వరుండు, హరిహాయసుతుండు మల్లసంఁగర మొనర్ప
- మ మదమాతంగము సింధురార్థకముతోఁమార్కొంచుఁజెల్లాడు పం
పుదయింపఁ లయకాలతాండవకరుం ఁ మప్పొంగి గాండీవితోఁ
గదనం బిట్లానరింప నాతఁడు భుజాఁగర్వంబు మాత్సర్యము
నృదలం జాలమిఁ జూచి మెచ్చి శివుఁ డంతఁ దివ్యతేజంబుతోన్. 192
- శా. వైకుంఠద్రుహిణాదిదేవతలుగొల్వఁ వామసీమావరో
ధాకారుండయి నాగచర్మవసనంఁడై చంద్రరేఖాధరుం
డై కాశోదరభూషణుం డయి వశఁతునంగ భస్మాంగుడై
లోకవ్యాపకపాండుదీధితీకరాఁసుండై వృషారూఢుడై 193
- క ప్రత్యక్ష మగుచు సకలా,దిత్యులు జయజయ యనంగఁ దేవేంద్రసుతుఁ
గాత్యాయనీమనోహరుఁ, డత్యాదరమున నభీష్టఁ మమగు మటన్నన్ 194
- శా. ఆనందమ్మునఁ బొందునందనుఁడు సాఁష్టాంగప్రణామంబు లె
న్నెనం జేసి యొడ ల్వడంకఁగ మనీయాజ్ఞానజాతాపరా
ధానీకంబున కోర్చి శత్రుదహనంఁబూర్వం బ్రభాసారథా
రానిర్యత్పిశయాభిపాశుపతమంఁత్రశ్రేష్ఠ మీవే దయన్ 195
- క ఇదిగాక ముక్తిరమణీ, హృదయేశత్వము వహింపఁ నీవలయును భ
క్తమరాశాపాశలవిత్త 'దయావీక్షణ' ప్రసన్నఁతామది ననుడున్. 196
- సీ. పాశుపతాస్త్రోపదేశంబు నేసెదఁ, బరులఁ గెల్వము ప్రతాపంబు మీఱ
సాయుజ్య సామ్రాజ్యసౌఖ్యమిజన్మంబు, నందు నందపు బంధుహరణమునకుఁ
గాంధీజేసితి గానఁ గలియుగంబున మృగ, హంతవై పుట్టి శైలాటపులకు
నాభేటకార్థమై యరిగి యస్మద్రూప, మగుదివ్యలింగంబు ఁ నచటఁ గాంచి
- తే. దేహమోహంబు విడిచి నంఁదేహ ముడిగి, భక్తిభజియించికామితఁపదముఁగాంతు
వనుచు సర్వేశ్వరుం డనుఁగ్రహమునేయ, ఫల్గునుఁడు తిన్నఁడైపుట్టిపడసె ముక్తి.
- ప అని తత్కథావృత్తాంతం బంతయు మాయాజంగమాకారుం డైనజగజ్జననీజనక
శరీరుండు నీరవ్యసీంహయాదవమేచినీ కాంతున కానతిచ్చి కృతార్థుండ వయ్యెద
వస్తుహదేవుని నివాసంబుఁ గట్టంపు మనుచు సంతర్పితుం డయ్యె నంతట. 198

ఉ. ఎంతయుఁ జోద్యమంది ధరఃశీర్షరుఁ డీశ్వరుఁ బొందఁ గాంచె నే
డెంత గృతార్థురా లిది నిశ్చేచ్ఛ విహారము లాననిచ్చె నే
నెంత కృతార్థుడ౯ జననఁ మెంత కృతార్థతఁ బొందె బట్టనం
బెంత కృతార్థతం బొరసె యేమని చెప్ప మదీయ భాగ్యముల.

199

వ. అని యత్యంత సంతోషితస్వాంతుండై.

200

ఉ. అంగన నాదరించి వసుధాధిపుఁ డాక్షణమాత్రలోఁ బుర
ప్రాంగణభూమి సాహిణి రఁయంబునఁ బల్లనకట్టఁ బట్టనా
రంగజవంబుఁ గల్గినతుఁరంగమునెక్కి కదల్చికాళహ
స్తిం గదియంగ వచ్చి డిగి యచిద్యనధి న్మౌగతేటఁ గ్రుంకుచున్.

201

లయగ్రాహి. మారహరు శైలతనఁయారములు

సంతకదిశారజతపర్వతవిహారముదితాత్మ్య

మేరుధరకార్ముకసరోరుహదృగంబకు

ధారారథు సరోజభవసారథిఁ బురారి

సారసహి తేందుధరఃశీరసహుతాశన

సమీరఖమఖేశ్వరశశిరుఁ బరమేశు

శేరి భజయించుచుఁ దుఁమారగిరిపుత్రి

బరిఁవారసురలం గొలిచి యోరిక దలిర్పన్.

202

పీ దక్షిణకైలాసఃధరహేమముఖరీనఁభోనదీమధ్యమఃభూమియందుఁ
దిరుకాళహస్తిశుఁ యదిగువాఱంగ, జ,లాంతశిలాంతవఃర్యంతముగను
నేలత్రవ్వించి యన్నెలపుననుండియు, రసవర్గమిళితచూర్ణంబుతోడ
నిటికల శిలల సం యదీకుండబంధించి, యామీద హిమగిరిఁజాఖువాహ

తే. చండగుహభైరవాదులఁనదనములును, గోపురావర్ణ వర్తనఁకూటములును

భక్తిఁ గట్టించి యుత్తహిఁపాలవరుఁడు, ధరణి నేలుచునుండె శంకరునికరుణ. 203

శా. నీవారాగ్రశిఖాంత చిద్రసమయానీవారముష్టింపచా

త్తావాసస్థితదేవ వట్నచుయనాథా రూఢభేదప్రతి

ష్టావష్టంభవిజృంభితానననికార్యదావృత్తవాటా మహా

దేవా జన్మజరావిపల్లయదశాదిశ్లేశసంహారకా

204

క. బంధత్రయనాశక భవ, బంధాదికబంధరాశిఁబంధనవిద్యా

బంధురసమస్తభూత, స్కంధావారేశ భక్తశక్త్యమహిజా

205

పంచచామరము. వటమూజవాసభేదఁవాదివాగళుండితా

జటాకుటివిలంకలగ్నఁచంద్రఖండమండితా

కటివటీభవద్దిగంతఃకాలకూటఘన్తరా
నలత్కృపీటభూశిఖాపిఃసద్ధద్వజ్జితన్తరా.

206

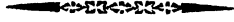
గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తీశ్వర చరణ కమలసేవాపరాయణసింగమరమానా
రాయణ జక్కియనారాయణ తనూభవభవపరాజ్ఞుభి ధూర్జటిప్రణీతం
బైన శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్యంబను మహా ప్రబంధంబునందు
సర్వంబును చతుర్థాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

శ్రీరామార్చనము.

శ్రీరామాయనము.

శ్రీ కాళహస్తి మాహాత్మ్యము టీక.

శ్రీకాళహస్తి. శ్రీ=చెలదిపురుగు, కాళము=నర్పము, హస్తి=ఏనుగు, ఈ మూడనుముక్తినందిన స్థలమునకు శ్రీకాళహస్తియని పేరు. ౧. ఆ. 92-93-155 పద్యములం జూచునది.

1. అజుడు=బ్రహ్మ, లూత=సాలెపురుగు, వాతాశనము=నర్పము, సామజము=ఏనుగు, అటవికుడు=తిన్నడను బోయవాడు, రాజీవాక్షీ యుగము=(వార) స్త్రీలజంట:—ఈ గ్రంథమున శివుని కృపచే వర్ధిల్లినట్లు చెప్పబడినవారి వేర్లన్నియు నిందుగలవు. దీనిచే గావ్యార్థము సూచింపబడియె. ఇట్లు సూచించుట యుత్తమ కావ్యలక్షణము. ఆర్యా=పార్వతి.

2. కులపాలిక=కులస్త్రీ.—ఇచ్చట హిమవత్పర్వతము భార్యయైన మేనక. ఆమె యొక్కతను=దేహమను, వల్లికా=తీగయందు, జనించిన, ప్రసూన=పుష్పము. ఇది జ్ఞానప్రసూనాంబకు విశేషణము. ప్రథమ పాదమందు జ్ఞానప్రసూనాంబయనెను పుష్పముజన్మస్థలము, రెండవపాదమందా పుష్పసారభము, మూడవపాదమున దానియందలి తేనె, నాలుగవపాదంబున సారభముచే నాకర్షింపబడి తేనెను గ్రోలుచున్న తుమ్మెదలును గీతయందుఁ బూడ్చియుఁ జెప్పబడెను. సావయవ రూపకాలంకారము.

లోకమునఁ గోపాది దుర్గుణములు లేని ప్రభువులను జల్లని ప్రభువులని చెప్పట వాడుక. హిమధరాధర మండలేశ్వరయనుటచే బాహ్వతీ దేవితండ్రుజల్లని ప్రభువనియు, కులపాలికయనుటచే నామె తల్లి శీలసంపన్నయు, తను వల్లికాయనుటచే సుకుమారియు నుండరియు నని స్ఫురించెడి. దీనివలనఁ బార్వతి సత్కులప్రసూతి వర్ణింపబడెను. ఇట్లులే తక్కినపాదములందు నూహించునది. చంద్రార్ధజాటకోటి=అర్ధచంద్రునిగల జడముడి చివర. శివునకువలె బాహ్వతీని విఘ్నేశ్వరునకును, సరస్వతీని బాలచంద్రరేఖలు మాళియందుగలవు.

3. వ్యాకీర్ణస్థితి=భయముచే జెదరిన స్థితియందు.

ఓకారా...వర్ణంబు=భోయను నక్షరము. భైరవుని వాహనము కుక్క. అది భాభాయని మొఱుగును.

4. i. కానరానురుడు=నుహిషానురుడు. వీనిని జంపునపుడు దుర్గాదేవి యతనిఁ బడవైచి మెడఁద్రొక్కి శిరముఖండింపఁగా నా నెత్తు రామెపాదములకుఁ దగిలి స్త్రీలు విలాసముగాఁ బాదములకుఁ బూసికొను లత్తుకవలెఁ బ్రకాశించెనని భావము. ii. ఘర్మవాఃకణరాజః=చెమట నీటిబిందువుల వరుస. స్తనములందుఁ బుట్టిన చెమట బిందువులచాలు దుర్గాదేవి కంఠమున ముత్యముల సరమువలెఁ బ్రకాశించెను. iii. అట్టహాసముచేయుఁగా ఆ నవ్వుకాంతి మోమున వ్యాపించి శృంగారవతులు మోమునకుఁ బూసికొనడి పుష్పాడివలె నుండెను. iv. యుద్ధ కాలమున లేచిన ధూళియె యామెకు మేలిమునుఁగు.—వీరశృంగారమూర్తి= యుద్ధవర్జన మగుటచే వీరరసము, శృంగారము వర్ణించుటచే శృంగారరసము. “హాణి నరికిఁజూడనందంద శృంగార వీరరసము లోలి విస్తరిల్ల” భాగ. అను దాని ననుసంధించునది.

5. సర్గస్థిత్యవహళములు=సృష్టి స్థితి లయములు.

ఈయన యద్వైతీయని ౨ ఆ. 131 వ పద్యమువలనఁ జెలియుచున్నను

తే. జగదధీశ్వరుడగు మహేశ్వరునియందు,
నకలజగదంతరాత్మఁడౌ శార్ఙ్గీయందు
భేదవిజ్ఞాన మెయ్యెడ లేదు మాకు
నైనఁ దరుణేందు శేఖరునందు భక్తి.

యని భర్తృహరి చెప్పినట్లు పూర్వజన్మవాసన బలమునఁ గేవల శివభక్తుఁ డగుటఁ దక్కిన దేవతల ధ్యానింపఁడయ్యెను.

కవులు తా మేయే పూర్వగ్రంథములఁ బఠించి భాషాజ్ఞానము సంపాదించు కొనినో యాగ్రంథముల కర్తలను గ్రంథావిని గృతజ్ఞతచే స్మరించుట సంప్రదాయము. ఈయన దానిని బాటించినవాడు కాఁడు.

షష్ఠ్యంతములు=షష్ఠీవిభక్తి ప్రత్యయములంతమునఁగలవి. యత్కరోషీరుదశ్నాసి, యజ్ఞాహవాషి దదాసియత్, యత్తవస్యసి కాంతేయ తత్కురుష్వమదర్శనా” వ్నుని యుండుటచే నార్యులు తాముచేయు కార్యములను భగవంతున కర్పింతురు. అట్టిచ్చునపు డెవ్వనికిత్తురో యతనికి ననివానిపేరు షష్ఠీవిభక్తియందుఁ జెప్పట యన్నిజాతులవారియందును స్వభావము. ఉత్తరములు వ్రాయునపు డును “మ-రా-రా.....వారి సమ్ముఖమునకు” అని వ్రాయుదుము. షష్ఠ్యంతముల యుత్పత్తి కిదేకారణము. షష్ఠ్యంతపద్యములకు సంఖ్యానియ మములేదు. షష్ఠ్యంతము నన్నయభట్టుకూడ వాడియున్నాడు.

11. నాదబిందు కళాతీతేశునకు=“నాద మనఁగా కంచుగంటఁమోగునట్లు కలుగు దీర్ఘమైనధ్వని. బిందువనఁగా అనుస్వారమునకుఁ దరువాతఁ గలుగు ధ్వని. కలయనఁగా నాదముయొక్క ఏకదేశము” వీని సతిక్రమించిన వానికి.

17. పారదము=పాదగనము. టంకము=ఉలి. కడంగరీయము=పొల్లు కనవుమేసెడి యెద్దు.

20. తూచా=సంస్కృత సముచ్చయములైన తు-చ. వ్యనిర్దేశమందు దీర్ఘము. కొంచెమైనను విషవక యని యర్థము.

23. ఇందలి పెద్దపాదములు నాలుగు వరుసగ బ్రాహ్మణ,క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రుల కన్వయింపవలెను. వారి యందఱయందు రాజయోగలక్షణములు చెప్పఁబడినవి. i. నిత్యములు=సంధ్యావందనాదులు. నైమిత్తికంబులు=వ్రతాదులు. ii. సంగ+రహితబుద్ధియనియు శాంత+నవస్కూర్తియనియు రాజయోగపరము. సంగర+హితబుద్ధి, శాంతనవ+స్కూర్తి యని క్షత్రియధర్మపరము. శాంతనవ్రుడు=భీష్ముడు. వైరి=శత్రువులు-కామక్రోధాదులు. iii. మహార్థ+ప్రభా+అసమానస్థితియని వైశ్యపరము. మహార్థ+ప్రభాసమాన+స్థితియని రాజయోగి పరము. అర్థము=ధనము-నివృత్తి. కోశములు=బాక్కనములు. అన్నమయము, ప్రాణమయము, మనోమయము, విజ్ఞానమయము, ఆనంద మయమనెడి పంచకోశములు. iv. రాజయోగులవలెనే కష్టజీవులగు శూద్రులు నెండ-చలి-గాలి లక్ష్యపెట్టరని భావము.

24. కామినీజనులు=స్త్రీలు. కామిని యనుటచే వారస్త్రీలని యిచట గ్రహింపఁదగు. నాదబిందు కళలఁగూర్చి 11 వ పద్యము టీకఁ జూడుడు. బంధములు=జాలంధరము-ఉడ్డినములోనగు యోగబంధములు. ౧ ఆ 146 ప, టీకఁ జూడుడు. శుకవాక్యము=శుకయోగివాక్యము. మోహ+రహితవృత్తి. అనంగరహస్యవిచారము=బహుశాఖలు లేక యేకమార్గముననుడు తత్త్వవిచారము. బహుశాఖా హ్యనంతాశ్చ బుద్ధ యోరవ్యవసాయినామ్. అని భగవ. ఇది యోగిజన పరమైన యర్థము.

బంధములు=కొక్కొక్క ప్రసిద్ధములైన రతిబంధములు. కళలు=పాద్యమి మొదలాయా తిథుల యందాయా యవయవంబులనుండు చంద్రకళలు. నాదము=వీణాది నాదము. శుకవాక్యము చిలుకపలుకులవంటి పలుకులు. మోహర+హితవృత్తి=మొగ్గరములందు హితమైన వ్యాపారము. అనంగుడు=మన్మథుడు. ఇది వారస్త్రీపరమైన యర్థము.

25. అరగంటం గనుఁగొంటం=నాసికాగ్రమందు దృష్టి నిలుపుటచేత నిట్టిదృష్టికలుగును. మందగతి=యోగులు త్వరగా నడచినయెడల బ్రాణశక్తి గోలుపోవు

దురు. పూర్ణాహంకృతి=అహంకారశూన్యత. ఉన్నతనవ్యరతి=బాహ్యోన్నత విశాచవదేవ' యన్నట్లు యోగులు పిచ్చివారివలె నటింతురు. 'నత్త్వము= సత్త్వగుణము. మృదితపద్మాభ్యన్నతి=కొట్టబడిన శంపద యభివృద్ధిచేత, ఇది యవధూతపరమైన యర్థము. ఏనుగుపరమైన యర్థము సులభము.

26. సిబ్బితి=సిగ్గు.

17. మొదలు 23 పద్యములవఱకు బురపర్ణనము. ఇన్నిటియందును గవి యోగవిషయము నుపమించియున్నాడు. దీనివలనను గ్రంథమం దచ్చట నచ్చట యోగవిషయమే వ్రాసియుండుటను ధూర్జటి యోగాభ్యాసపరుడని చెప్పవచ్చును.

28. శక్తిత్రయము=ప్రభుమంత్రోత్సాహ శక్తులు. జ్ఞానబలక్రియాశక్తులు. రాజ శేఖరుడు=i. రాజశ్రేష్ఠుడు ii. చంద్రమాళి. శతకీటి=మాయావరాహము. కరటి=ఏనుగు. కుధర=కులవర్జితములు.

30. కేదారకంకణము=పంచలోహములంగూర్చి చేసిన కడియము. గోణాము= గోచి. (రూ. గోవణము. గోణము). సందిగట్టిన=సందిటగట్టిన.

33. సామిధేని=సమిధ.

35. ఈ పద్యమున మాటలాడునది జంగమురాలు. వినువాడును జంగమువాడు. కావున వారు తెలుగున మాటలాడినను స్వసంప్రదాయ కర్ణాటకపదము లుపయోగించుట దోషముగాదు. ఆ యుపయోగంపబడిన కర్ణాటక పదము లన్నియు నగ్రామ్యములు వ్యాకరణ సమ్మతములు. దీనియందు గవిపాటించిన నియమములన్నియు గమనింపక కొందఱ్ఱ కవిపాత్రోచిత భాష యుపయోగించే నని తామన్యభాషా గ్రామ్యాసంప్రదాయ పదము లనంగతముగ నుపయోగిండుట శోచనీయము.

బిజమాను=విజయము చేయుము. దేవరు=దేవరవారు, గౌరవార్థంబున బహువచనము. బిడార=విడిది యిల్లు, మూర్తమాడి=కొంచెమునేవు విశ్రమించి, మాడబేకు=చేయవలయును. ఇవి కన్నడపదములు. నడలింగమూర్తి=నడచు లింగ మూర్తి. తనివు=త్పత్తి. విజితకందర్ప=రూపమున మున్నగు జయించినవాడు. శివుడు విజితకందర్పుడే కదా.

47. కెంపులు=పండ్లనొక్కులు. రాజ మందర నిలిచె సంభోజపదన=చంద్రున కెదుటనుండు కమలమెట్లు కాంతిఁబాసి యుండునో యట్లే భీతిచే రాజునెదుట నిలిచినదాసి ముఖము వన్నెవాసి యుండెనని గ్రహింపవలయును.

50. దేహము నేల తగులకుండుటకు “బిగువైన పీనకుచభారము” కారణము.

51. మనువు=మంత్రము.

52. హింధనము=వ్యాప్తి.

80. నమశ్శివాయ=సంస్కృతపద మనుకరణరహితముగఁ బ్రయోగింపఁ బడినది. “అశ్చర్య సంతాపాద్యర్థంబుల ననుకరణంబులు రామి దోషంబుగాదు. ఉ. అంటిలి నమశ్శివాయ పాపాత్మరాలి. జయజయ శంకర. నమోవిశ్వసృజే వినమెన్నఁడు.” సులభ వ్యాకరణము.

85. పక్కణము=బోయపల్లె. ఖరళీ=గరడి.

81. అవటము=పల్లము.

83. ఇందు దధలకుఁ బ్రాసము. చూడుము 4 ఆ 189 పద్యము. ఈ ప్రాసము భారత కవులకు నమ్మతము.

88. జీవతా=జీవత్వము.

92. ఉదవసితము=ఇల్లు.

101. నీవార ముష్టింపచులు=ఋషులు.

108. జ్యోతిః ఈ గ్రామము కడపపురమున కేమమైళ్ల దూరమునఁ బెన్నయొడ్డున నున్నది. సిద్ధపటము జ్యోతికి మూడుమైళ్ల దూరముననున్నది.

116. తాటంకవతి=ముత్తైదువ.

118. పొందు=యోగ్యమైన ఫలము.

122. కంచుకము=రవిక. వ్యజనము=వీసనకట్ట. —గంధసారా...నృము=మలయ పర్వతమునుండివచ్చు గాలియందు క్రీడింపనిచ్చవుట్టించునది. విక్షిప్త...తలము =చల్లిన నీళ్లనుండి వుట్టు నావిరిగల భూప్రదేశముగలది. అధ్వగా...కంబు= బాటసారుల కాయాసమిచ్చునది. ప్రాణే...కారి=భార్యల కౌగిలింతలకు విష్ణుము కలిగించునది. ఘర్వోదకము=చెరువునీరు. అంబరా...తాప=అంత రాశమునందును, భూమియందును, నీటి ప్రవాహమందును సంచరించు న్వభావముగల జంతువుల యన్యోన్య ప్రదేశములందు సంచరించు కోరిక వర్ధిల్లఁజేయు తీక్ష్ణతాపము. అనఁగా నెండవేడిమికిఁ దాళజాలక ఆకాశమున సంచరించునవి భూమియందు సంచరించిన సుఖముగ నుండుననియు, భూమి యందుండునవి నీళ్లలోనుండిన సుఖముగ నుండుననియు, నీళ్లలోనుండునవి భూమియందుఁగాని యాకాశమందుఁగాని యుండిన సుఖమనియుఁ దలంచు చుండెనని భావము. ఉష్ణాగమంబు=ఎండకాలము.

124. అహమన్నమ్=ఇది అన్నసూక్తములోని వాక్యము. అత్యాసక్తితో భుజించె నని భావము.

125. పంచశిఖి=నాలుగుప్రక్కల నాలుగుమంటలు మీఁద నెండ.
132. పోత్రము=పందిమూతి. బ్రహ్మవిష్ణువులు నే నెక్కుడు నే నెక్కుడని తమలోఁ దాము కలహించి శివునియొద్దకుఁబోయి మాలో నెవరెక్కువ తెలుపుమని యడుగఁగా నా శిరస్సుగాని పాదములనుగాని చూచివచ్చిన వా రెక్కువ యని యాయన చెప్పెను. అప్పుడు బ్రహ్మ హంసయై శిరముచూడ నేగిరి పోయెను. విష్ణువు వరాహమై పాదములను జూడఁబోయి యెంతకాలము పోయినను నవి గానరామి విసివినచ్చెను. బ్రహ్మహంసమై పోవుచుఁ దన కెదురుగ శివుని శీరమందుండివచ్చు మొగలిరేకుతోఁ దనస్థితి తెలుపఁగా నీవు శిరము చూచితినిని చెప్పుము. నేనును సాక్ష్యము పలికెదనని చెప్పెను. ఆ కారణముచే శివుఁడు తనకు మొగలిపూలు పూజార్హములు కావని శపించెను.
135. చదలేఱు = ఆకాశగంగ.
146. మరున్నెచికి=దేవతాధేనువు, కామధేనువు. సిద్ధాసనము, పద్మాసనము, కూర్మాసనములోనైన నవి యోగాభ్యాసవేళ యోగులు కూర్చుండు విధములకుఁ బేర్లు. నాడీశోధనము = ప్రాణాయామధేదము. ఆధారబంధము = మూల బంధము. ఉడ్డీనబంధము = నాభియూర్ధ్వాధో భాగములను వీచునకుఁ దగులునట్లు లాగుట. జాలంధరము=కంఠమువంచి తొమ్ముదగ్గఱ గడ్డము స్థాపించుట. షట్పక్రములు=మూలాధార చక్రము, స్వాధిష్ఠాన చక్రము, మణిపూరకము, అనాహత చక్రము, విశుద్ధ చక్రము, ఆజ్ఞాచక్రము. జ్ఞేయము=దెలియఁదగిన పదార్థము. జ్ఞాత=తెలిసికొనువాడు. జ్ఞానము= తెలివి.
147. సువర్ణ.....మణి=మేరు పర్వతము విల్లుగాఁగల శివుని యుతఃపురస్రీ= పార్వతి.
153. ప్రతి=ఈ సంస్కృత పదమునకుఁ దెనుఁగునఁ బ్రత్యేక ప్రయోగము గలదు.
156. అవిముక్తము=కాళి.
158. సామజపూజ=ఏనుగువలని పూజ. సామజారి=గజాసుర విరోధియైన శివుఁడు కాళహస్తియందుఁ జచ్చుదోమ, యేనుఁగు, కాముకుఁడును శివత్వమునొందు దురని భావము.
162. గుణ=సత్త్వ రజస్తమోగుణములు. ఇషణములు = దారేషణధనేషణ పుత్రే షణములు, తారకాక్షర=శ్రీరామమంత్రము. “శ్రీరామ రామరామేతి, రమేరామే మనోరమే. సహస్ర నామతస్తుల్యం రామరామపరాననే”. యని శివుఁడు పార్వతి కుపదేశించెను. ప్రణవము తారకమే.

163. ఇందతా...హంతా=ఇది యనుభావమును, నేను అను భావమును.

—శ్రీ ద్వి తీ యా శా వ్స ము. శ్లో—

1. శ్రీ...ఖని=మలయ పర్వతము గాలి పరంపరయొక్క స్పర్శము మొదలైన విషయములను ఆస్వాదింపని (సుఖస్పర్శాది విషయముల నాసక్తిగలిగింపని వేదాంత) విద్యకు గనియైన వాడా! ఈ యాశావ్సమునఁ జెప్పఁబడు విషయము లిందు సూచింపఁబడినవి. శ్రీఖండాచలేత్యాదిచే బ్రహ్మ విషయము, ముని...శాఖయనుటచే ఋభువు కథయు, శ్రీకాళహస్తియనుటచే శ్రీ, కాళ, హస్తల చరిత్రము సూచితము.
3. స్వస్తికహస్తలు=భయముచే జేతులు జోడించినవారు. బొటనవేళ్లను వంచి తక్కిన వేళ్లను జూచి రెండు మణికట్టులను జేర్చిపట్టిన స్వస్తికహస్తమగును. భయముతో మాటలాడుట, వాదమొనర్చుట, కీర్తించుటయం దీహస్తమభినయింపఁబడును. కింకుర్వాణులు=సేవకులు.
6. తులాకోటి ద్వయంబు=రెండంటలు.
18. ఓరంతప్రాద్దు=చాలబ్రాద్దు పోవువఱకు.
22. ఉన్న కార్యములు=తక్కిన పనులు. స్వభార్యతో నైనను నిషిద్ధ పమయముల రమించుట పాపమునకు హేతువు. దాని ఫలము దుష్టసంతానము.
25. అలరమ్ములు=పువ్వు బాణములు.
28. చార్వాక మార్గము=ప్రత్యక్షముగగోచరించునదియే ప్రమాణముగాని తక్కిన దేదియుఁ బ్రమాణముగఁ గైకొనని నాస్తికుల మార్గము. వీరికి సర్వము శరీర సౌఖ్యమే.
29. కుల...దూరంబులు చేయుట భ్రష్టులకు యోగులకుఁగూడ సమానమే. సంసారమగునులు భ్రష్టులై కులాచారాదులు వదలి సరకమునకుఁ బోదురు. యోగులు జితేంద్రియులై కులాద్యతీతులై సర్వసమదృష్టులై మోక్షము నొందుదురు.
30. కాదంబరి=కల్లు.
41. గగ్గలకాడు=గింజలేని కంకి=నిస్సారము.
49. వేధోండము=బ్రహ్మాండము.
56. జాతొప్పన=జాటు నొప్పన నని యుండవలయు. ఉదంతమగు తద్ధర్మార్థ విశేషమున కచ్చువరమగునపుడు సుగాగమము రామికిఁగారణము మృగ్యము. జేగుణులు=ఎఱ్ఱని నదులు.

62. పొలను=మాంసము. బరికట్టియ=అలుగులేని యీఁట. కఱుకుట్లు=ఇనుప సలాకయందుఁ గ్రుచ్చి కాల్చెడి మాంస ఖండములు. పదమ=బూడిద.
68. ఝంఝా=గాలివాస.
69. పిడి యేనుగు=ఆడేనుగు.
94. మర్కటకము=సాలె పురుగు.
101. మూరింబోవ=అతిశయింపఁగా
106. ఊర్ణనాథము=సాలె పురుగు.
112. అజ్జతా సంతమసము=అజ్జ నాంధకారము.
120. దృషదావళి=తాల సమూహము.
122. రేపాడి=ఉదయము.
123. లోకనయనుండు=సూర్యుడు.
130. విపులా వాలము=భూమియను పాది. పలాశాంతర=ఆకుల నడుమ.
131. అద్దేవుడు=విష్ణువు.
134. చిందమృతంబు=చిందున మృతమని యుండవలయును. నుకారాగమము రామి దోషము (చూ. 56 వ ప, టీక).
137. అచ్చభల్లము=ఎలుగు బంటి.
140. పగ=శత్రువు.
145. మాలూరము=మారేడు.
146. క్రోళ్లు=క్రోవులు.
153. ఈడి=ఈడి + ఈడి=క్రావ్యకేకార సంధియామ్రేడితమందైనను సాధువు గాదు.
158. చిరంటి=ముత్తైదువ. ఘంటా పథము=విశాలమైన బాట.
159. ఆజవంజవము=సంసారము.

— శ్రీ తీర్థా స్వామి —

1. శ్రీధర... శోణరాజీవ=విష్ణువు శివుని నర్చింపవలయునని సహస్రకమలములు నేకరించి పూజించు సమయమున నొక కమలము తక్కువ పడెను. దానికి మాటుగ విష్ణువు తన కంటిచే నర్చించెనని శైవపురాణ కథ. దీనిచే నీయా శ్వాసమునఁ దిన్నఁడు తన కంటినే శివున కర్పించు విషయము సూచితము మనో...వైద్యయనుటచే నతీర కథ సూచితము.
3. పాత్రహిడు=పాత్రపి ముఖ్యప్రదేశముగాఁగల దేశము. ఈపాత్రపి కడప మండలమునందలి రాజంపేట తాలూకు లంగటూరు గ్రామమునకు మూడు

మైల్లలోనున్నది. ఉడుమూరు=దీని నిప్పుడు ఉడుముల పాడు అని యందు రఱు. పక్కణము=బోయవల్లె.

4. స్తబ్ధరోమ విషాణము=పందికొమ్ము. ముక్తకంచుకము=కుబుసము విడిచిన పాము. ఏనుగు కుంభస్థలము, మేఘము, పందికోట, శంఖము, మత్స్య శిరము, పావ పడగ, ముత్తైపుజుప్ప, వెదురు వీనియందు ముత్తైములు వుట్టును.
6. పాటుటాకులు=ఋషులు లోనగువారు వస్త్రములకు మాటుగాగట్టుకొనెడి యొక విధమైన యాకులు.
7. తవిడచేలు=రాగిచేలు, వెఱబొమ్మ=పక్షులు బెదరుటకై చేలయందుంచు వికారపు బొమ్మలు.
8. ఆరబములు=పైర్లు.
9. గోవాల్లు=యావన పురుషులు. ఇది నిత్యబహు వచనాంతము. దీని కథని కొక్కడేక వచనము గోవాడు అని కల్పించుట యవిచార మూలకంబు.
12. కరకరి=రాపిడి - విరోధము. బర్హాంబరము=ఆకుచీర. గసికకోల=మొదలు చెక్కబడిన కొయ్య.
16. ఈ పద్యమున ఆడు నెమిళ్లకు శబరకాంతల కచముల కుపమానోపమే యములు చెప్పఁబడినవి. ఆడు నెమిళ్లకుఁ బెద్ద బించెము లుండవుగాన నీ యుపమాన సారస్యము చింత్యము.
24. గర్భమునందున్న శిశువు జననానంతరము చేయఁబోవు కార్యములిందు సూచింపఁ బడినవి. గర్భిణీస్త్రీకే గలుగు కోరికలు, ఆమెచేయు వింతచేష్టలు గర్భమందున్న శిశువు లక్షణము దెలుపునని శాస్త్రప్రసిద్ధము.
32. గుంజా=గురిగింజ.
35. మృగయా=వేట, గునుకులబాలు=ఒక విధమైన గడ్డిగింజలు, పాలు= బియ్యము. కీచక తండులము=వెదురు బియ్యము, కొట్ర=ఎసరు, ఉప్పి= ఆవిరిపోక యుడికించి, ఆపించి=ఆవిరికేబెట్టి, కాలింగ భంగములు=నేల గుమ్ముడు బ్రద్దలు, గుడ=ద్రాక్ష, గుడ=బెల్లము, గుడపువ్వు=ఇప్పపూవు, సరకట్లు=వీణెమెట్లు, గుమ్మెట=తుడుము.
41. ఉపదంశము=ఊరుగాయ.
46. గిద్దులు=ఒక విధమైన డేగలు, విడివేట=పక్షులను బక్షులపై విడిచి యాడెను వేట. పాదివేట=పెంపుడు పిట్టలను నొక చో నుంచి వాని ధ్వనులచే నాక ర్నింపఁబడినప్పు పిట్టలను బట్టువేట.

55. కచ్చడము=గోచి, యండమాల=తెగినతలల దండ.
58. రొక్కారొక్కముల్=వలువిధములైనవి.
65. ఏనుట్టంబులు=ఏచుట్టములు. ఇది త్రికపూర్వ కర్తృభారయముగావున చకారమునకు సకారాదేశము. దీనిని గొండలు గ్రామ్యమని భ్రమింతురు. ఒడివిట్లు ఆహార విశేషము.
71. 65 మొదలు 72 వఱకుగల పద్యములు బాలవాక్యములవలె ముద్దు లాలు కుచు స్వభావసిద్ధముగనున్నవి. ఈ పద్యము పానకములోని పుల్లవలెనున్నది. ఈమాటలుగాని యిందలి భావముగాని బాలునకు సహజముగఁ దోచదు.
82. కారాకూరము=(కాదుకూడదని) బలాత్కారము.
87. అద్రిరాజులుని=శివుని. అద్రిరాజు నల్లుని యని యుండవలెను. వష్టీనమాసంబున నుగాగమురామికిఁ గారణము మృగ్యము.
93. అందీయ=ఇది శబ్దవల్ల వము.
105. గంధూషజీవనము=పుక్తిఃసీర్ణ. నేకము=తడుపుట.
129. హాలాహలభక్త=విషాహారము.
144. గైవేయకము=కంఠహారము.
147. కూటమి...సౌఖ్యములు=ఇందుఁబడఁతుల కనగా స్వభార్యలకని గ్రహింపవలయుఁ గాకున్న రాజునందుఁ బరశ్రీనంగమదోష మారోపించిన దోషము కవి యందారోపింపవలసియుండును.
149. రేపాడి=ఉదయము. వర్షగర్భము నడవకపోయె=గర్భముతువులందు వర్షించె ననుట. విదియల...దటిగె=విదియనాటి చంద్రుని రెండుకొమ్మలు సమముగా నుండిన పదార్థముల వెలలు సమముగా నుండును. కుడిచేతి ప్రక్క కొమ్ము తగ్గిన కొలుచు పదార్థములును-ఎడమచేతి ప్రక్కకొమ్ముతగ్గిన తూనిక వస్తువులును జక్కగ ఫలింపక వెలలు హెచ్చును. కన్యభిన్నింపదయ్యె=సూర్యుడు కన్యారాశియందుఁ బ్రవేశించినపుడు చినుకులుపడకుండుట వర్షములులేమి నూచించును.
152. మల్లె=ఒకవిధమైన తెగులు.
155. ప్రాసమున లఘులఘురేఫములకు మైత్రిగలసియున్నది. ఈ కవి రేఫఘకారమైత్రి సంగీకరించినట్టు లితరప్రయోగములు (1 ఆ 53. 2 ఆ. 44. 3 ఆ 71 చూడుడు) లేవు గనుక నిందుమాత్రము గలియుటకుఁ బ్రమాదమే కారణము. కఱపు ఇది యథాయరేఫములుగల శబ్దముకాదు.
170. లూలామాలపుమాటలు=మోసపుమాటలు.

181. జంబుకేశ్వరమున జలలింగము. అరుణాచలమున సగ్నిలింగము. చిదంబరమున నాకాళలింగము. తిరువాలూరునందుఁ బృథివీలింగము. కాళహస్తియందు వాయులింగము ఇవి పంచలింగములు. కాళహస్తియందు గర్భగృహమందు గాలి వచ్చుటకు మార్గమేమియు లేకున్నను గాలిచే గదలునట్లు దీపము కదలుచునే యుండును.
185. ఉల్లాముల=అవీతకుచాంబ. అల్లామల=అరుణాచలము, మల్లాన = భూమి యాళ, పొన్నాన=బంగారుమీఁది యాళ, పెల్లాన=స్త్రీమీఁది యాళ.
187. విక్రమసింహపురి=నెల్లూరు.
210. కాళవనప్రభవ=తెల్లు వనమునందుఁ బుట్టినవాఁడా. దురితగిరి దేవేశ=పాప మను పర్వతమునకు నిందుఁడైనవాఁడా.
225. అష్టాపదగిరి=బంగారుగొండ. అష్టాపదగర్భ=బ్రహ్మ.

— చ తు థా శా వ్స న ము. —

5. వైశ్య=వేశ్యాజన సంబంధమైన.
10. పంకించిన=పూసిన.
15. చతుర్థాతి=పద్మిని, చిత్రణి, శంఖని, హస్తిని యని స్త్రీలు నాలుగు తెగల వారు గలరు.
16. పరివాదిని=ఏడుతంత్రాలు గల వీణ. యథాసంఖ్యాలంకారము.
41. దారు...భుజంగుఁడు=దారు కారణ్యమందలి మునీశ్వరులు శివభక్తి శూన్యులై తపస్సుచేయుచుండ శివుఁడు నగ్నజంగమ వేషమునఁబోయి వారి స్త్రీల పాతి వ్రత్యమును జెఱిచెను.
52. తొంగుండెడు=శయనించెడి. దీని శబ్దవల్లవక్రియగా గ్రహించినఁ గార్వర్థ కేతనంధి దోషము తొలఁగు.
53. తిరు=శ్రీయర్థమిచ్చు ద్రవిడపదము.
54. కుటుమావు=కొంచెము మాసిన.
55. అద్దమరేయి=అర్ధరాత్రము.
56. భేశరేఖావతంను=చంద్రరేఖను దలపువ్వగాఁగల శివుని.
58. కనకనభ=చిదంబరము.
59. ఉచ్చావచ=అనేక భేదములుగల, పాటచ్చర=దొంగ, వియత్=అకాళము,
62. ఇభరత్నము=విరావతము. తరురత్నము=కల్పవృక్షము, వధూరత్నము=లక్ష్మీదేవి, భేనురత్నము=కామభేనువు, క్లా=చంద్రుఁడు, హరిరత్నము=ఉచ్చైశ్రవము.

68. హేళి=సూర్యుడు.
69. తిరుకాళశైలము=దీనిని రామగిరియందురు.
96. ప్రోములు=ఒక విధమైన జంకలు.
108. జీవులం గొట్టురట్టున కొడిగట్టు వేలుపు=యముడు.
122. తొల్లిక=పాతవంటి సాధనము.
127. ఒకజేహమై=అర్ధనారీశ్వరుడై.
128. వెడలుపాటి=వెడలుపైన.
132. జడధీజడధి=జడమైన బుద్ధియనెను నముద్రమునందు.
190. మల్లచటచు=భుజములు తట్టుకొను.
196. లవిత్రము=కొడవలి.
201. పల్లన=గుట్టములోనగువాని నెక్కునపుడు క్రింద మెత్తగానుండుటకై కట్టి మీదవేసి కట్టెను గంత=జీని.
202. మఖేశ్వర=సోమయాజి. ఖ=ఆకాశము. పంచభూతములు-సూర్యచంద్రులు-సోమయాజి. ఇవి శివునకుఁ దనువులుగావున నాయన యష్టమూర్తియని పిలువఁబడెను.
203. అఖవాహ=విఘ్నేశ్వరుడు.

స వ ర ణ.

ప్రథమా శ్వాసము.

పద్యము.	పాదము.	తప్ప.	బుప్ప.
35	1	బిడారు	బిడార
49	2	లజా	లజ్జా
88	2	జీవిత	జీవతా
98	5	—	వై

ద్వితీయా శ్వాసము.

25 వ పుట.		ప్రథమా శ్వాసము.	ద్వితీయా శ్వాసము.
27 వ పుట.		ప్రథమా శ్వాసము.	ద్వితీయా శ్వాసము.
34	4	బాసర్పు	బాసర్పు
65	1	అంచలు	అంచల
68	1	మహాగ్రీష్మ	మహాగ్రీష్మ
70	4	విడి యేనుగు	పిడి యేనుగు
71	2	తోడుగ...తోడుగ	దోడుగ...దోడుగ
75	3	స్యస్తాంజలి	స్యస్తాంజలి
128	4	నయనంబ	నయనుండ
130	4	ఫలా శాంతర	పలా శాంతర
137	3	నిధాన	నిదాన

తృతీయా శ్వాసము.

5	3	నుండు	నుండు
157	5	బండు	బండువు
180	3	దీరిని	దీఱని
210	1	వత్సల	వత్సల.

చతుర్థా శ్వాసము.

25	3	షులమై	షులమై
91	1	జాలముల	జాజలము

ప్ర క ట న.

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము.

రెండవ కూర్పు.

వావిలికొలను సుబ్బరాయ విరచితము.

సంస్కృతమున వాల్మీకిమహర్షి రచించిన శ్రీమద్రామాయణమునకు సరియైన తెలుగు పద్యకావ్యము. శైలి మిక్కిలి సులభము. సర్వజన మనోహరము. ఇది యాంధ్రదేశంబునందెల్ల వ్యాపించి యున్నందున విశేషము వ్రాయనక్కఱలేదు. ఉత్తరకాండముతోడ 7 కాండములు రెండుసంపుటములు నిండుకాలికో వస్త్రముతో నట్ట కట్టింపఁ బడినవి. 50 పవులు దశసరి కాగితములపైఁ బెద్దయక్షరములతో ముద్రింపఁబడినవి. రెండు సంపుటముల వెల తపాలాకూలి గాక రు. 4—8—0. పైకము ముందుగాఁ బంపిన 6 పుస్తకముల వెల రు. 24—0—0. పారాయణమున కుపయోగించుటకై కిత్తలినార వస్త్రముతో అట్ట కట్టి రామపంచాయతన ప్రతిమ గలది. రు. 4—12—0. 6 ప్రతులు. ... 24—12—0.

ఈ గ్రంథమునందు సుందరకాండము మాత్రము. కిత్తలినార వస్త్రము అట్ట. రామపంచాయతన ప్రతిమగలది. 1—4—0. 6 ప్రతులు. 5—10—0.

సు భ ద్రా వి జ య నా ట క ము.

ఇది శ్రీమదాంధ్రవాల్మీకి రామాయణముశ్రీ కుమారాభ్యుదయము. శ్రీకౌసల్యాపరిణయము లోనగు ననేకాంధ్ర గ్రంథంబుల రచించి ప్రకృతము చెన్నపురి రాజకీయ సర్వకలాపాఠశాలయం దాంధ్రపండితులుగ నుండు బ్ర॥ శ్రీ॥ రా॥ శ్రీ, వావిలికొలను సుబ్బరావుగారిచే రచితము.

ఇందలి కథాశరీరము భారతములోని దైనను గథాసంవిధానము మిగులఁ జమత్కారముగను శ్లాఘ్యతరముగను గూర్చఁబడినది. శైలివృద్ధువు, మధురము, మనోహరము. మాటల పొందిక నిరుపమానము. అర్థవిశేషములు సర్వజన రంజకములు. వ్యంగ్యప్రధానము. భాషా నాటకాభిమానుల కండఱు కిది యవశ్యపఠనీయము. ఇట్టి యుత్తమనాటక మిదివఱకు భాషయందులేదు. 5 అంకములు. 112 పుటలు. 60 పవులు దశసరి కాగితములపైఁ బెద్ద యక్షరములతో నాంధ్రవాల్మీకి రామాయణము వలెనే ముద్రింపఁబడి యదే విధముగ నిండుకాలికో వస్త్రముతో ముచ్చటగ నట్ట కట్టింపఁబడినది. తపాలా కూలిగాక వెల 0—9—0. 6 ప్రతుల వెల ముందుగాఁ బైక మంపువారికి రు. 3—0—0. కొలఁది సంఖ్య ప్రతులుమాత్రమే కలవు.

శ్రీ కౌ స ల్యా వ ర ణ య ము.

వావిలికొలను సుబ్బరాయ రచితము.

రెండవకూర్పు.

రావణుడు పెట్టుబాధలకు వెఱచి సురలుహరితో విన్నవింపఁదాను గౌసల్యా దశరథులకు జన్మించి యతనిఁజంపుదునని చెప్ప నారదుచే రావణుఁ డావార్త విని వారి వివాహము విప్పువఱుపఁ గౌసల్యను దొంగిలించి నముద్రములో దాఁచుటయుఁ జిత్ర విధముగఁ గౌసల్యా దశరథులకు వివాహముగుటయు లోనగు కథలు కలది. ఇట్టి గ్రంథము భాషయందులేదు రామభక్తుల కెల్ల నవశ్యపరనీయము అంద్రవాల్మీకి రామాయణము సుభద్రావిజయము శ్రీకాళహస్తిమహాత్మ్యములవలె బెద్దయక్షరములతో ముద్రింపఁబడినది కాలిక్ 1—4—0 కాగితపు అట్ట 1—0—0 6 ప్రతు లొక్కసారి కొనువారికి 1—0—0 కు 0—4—0 ల వంతున త్రోసివేత. ఇది 1914 డిశంబరు నెలలో వెలువడును, ఈగ్రంథము మొదటి యాశ్వాసమునకు టీక విడిగఁదీయువారికి 0—12—0 కౌసల్యా పరిణయముతోడఁ దీయువారికి 0-6-0 ఇవి 100 ప్రతులు మాత్రమే కలవు.

శ్రీరామ.

సు ల భ వ్యా క ర ణ ము.

ఇది ప్రెసిడెన్సీ కాలేజి తెలుగుపండితులును శ్రీమదాంధ్రవాల్మీకిరామాయణ, సుభద్రావిజయనాటకాది గ్రంథకర్తలును నగు మ-రా-రా-శ్రీ, బ్ర॥ శ్రీ॥ వావిలి కొలను సుబ్బరావుగారిచే రచియింపఁబడినది. ఇది సలక్షణభాషను దమంతటఁ దామే నేర్చుకొనఁ గోరువారికిని, నితరవ్యాకరణములలోని ముఖ్యవిషయములు తెలిసికొనఁ గోరువారికిని-అర్థము తెలియక బాలవ్యాకరణ ప్రౌఢవ్యాకరణాది సూత్రములు ముఖ్యములు చేయువారికిని-వ్యాకరణసూత్రము లన్వయింపఁ జెలియఁ గోరువారికిని-విశ్కీలి యావశ్యకమైనది.

ప్రతి సూత్రమునకు నుదాహరణము-సూత్రార్థము - లక్ష్యములందు సూత్ర మన్వయించు పద్ధతి అపవాదములు లోనైన యన్ని విషయములు బాలురకును ఇతరుల తోడ్పట్టులేక బోధపడునట్లు సులభశైలిని వ్రాయఁబడినది. ఈ వ్యాకరణమును జదివినవాడు మఱి యేవ్యాకరణమును జదువఁ బనియుండదు గాని యితర వ్యాకరణములు చదువువారికి నిది తప్పక తోడుపడఁగలదు-తఱచు బాలవ్యాకరణ సూత్రములే యిందు వ్రాయఁబడి యుండుటచే నది చదువువారు దీనిఁ జదివి యర్థమును నెఱుంగవచ్చును-ఓకొక్కవిషయమైన సూత్రము లన్నియు నొక్కటిగఁ బ్రకరణముల

తేర్చబడినవి. దీనియందద్దాను స్వారములుగల శబ్దములవట్టియు, నట్టి యనేక శబ్దముల కుత్పత్తియు-ఖండబిందువు లెందుండవలయునో కనుగొను రీతులును, సంస్కృత సంధి ప్రకరణము-వాక్యరచన విషయమైన వాక్యపరిచ్ఛేదమును గలవు. అదియునుగాక వ్యాస లేఖనము (వాయవలసిన విద్యార్థులకుఁ గాను వ్యాసములు వ్రాయువిధము-అది నేర్పు కొనవలసిన విధము-బాలురు పడు పొరపాటులు లోనగునవి చక్కఁగ విశదీకరింపఁబడి యున్నవి. అదిగాక విద్యార్థులు వ్రాసిన వ్యాసములనుండి 500 దోషములు (3 వ భాగమున)నవరించి వ్రాయఁబడినవి. ఈపుస్తకము చదువు వారు వ్యాసలేఖన పరీక్ష యందుఁ దప్పిపోవఁ గారణము లేదు.

ఇది 3 భాగములుగ విభజించి మూఁడు సంపుటములుగ నట్ట కట్టఁబడినది.

౧ వ భాగము సంజ్ఞా సంధి పరిచ్ఛేదములు. 0—8—0

౨ వ భాగము తత్సమ పరిచ్ఛేదము మొదలు వాక్య } 0—9—0
పరిచ్ఛేదము కడవఱకు }

3 వ భాగము వ్యాసలేఖనము. .. 0—6—0

ఈ భాగము విద్యార్థులేగాక చక్కని శైలి వ్రాయఁగోరువారందఱుఁ జదువఁ దగినది.

ఆర్యచరిత్రమాలికా గ్రంథములు.

మహాశయులారా !

తల్లిదండ్రులారా !

ఉపాధ్యాయులారా !

పాఠశాలలయందు బాలురకుఁగాని బాలికలకుఁగాని నీతి - మతము - సదాచారము నేర్పువిధిలేదు. పూర్వము పెద్దవారలు తమతమ బిడ్డలకు నింటియందే నీతి మతాచారములు పురాణములలోని కథల మూలమున నేర్పుచుండిన పద్ధతియు నిలిచి పోయినది. దీనివలన మన బాలురు బాలికలు నీతిహీనులై-మతజ్ఞానములేక - ఆచారములఁగాని వాని వలని ఫలముగాని తెలియక చెమఁచుండుటయు దానివలన దేశమున కును, ప్రజలకును, ఆయాకుటుంబములకును కలుగు కీడును ప్రభుత్వము వారికిని విధితమయ్యెయున్నది. ఇదంతయు ఆలోచించి చక్కఁగ బాలరకును బాలికలకును కథల మూలమున నీతి మతాచారముల నేర్పుటకై ఆర్యచరిత్రముల నెల్ల చిన్నచిన్న గ్రంథములుగఁ బ్రకటించుచున్నాము. వీనియందు మన పురాణములఁ గల మంచి కథలన్నియుఁ గలవు. శైలి 7-8 సంవత్సరముల వయస్సుగల బాలురకు - బాలికలకుఁ గూడ సులభముగ అర్థమగుచుండును. దేశభిమానము-మతాభిమానము, పిల్లవాండ్రు బాగుపడవలయునని తమ మనస్సులందు కోరికగల వారందఱు మాశీశార్యమునఁ దోడుపడి యీపుస్తకములను తమ పిల్లలచేతను పిల్లవాండ్రచేతను చదివించఁ గోరదము. వీనిని ఆంధ్రవాల్మీకిరామాయణమురచియించిన మ-రా-రా-శ్రీ వావిలికొలను

సుబ్బరావుపంతుల వారు వ్రాసిరి. అభిమానము గలవారు నిలుకడ చందాదారులుగఁ జేరికాని పాఠశాలలయందు బాలురు చదువునట్లు చేసికాని తోడ్పడఁ గోరెదము. రకమునకు 5-0-0 కొకసారిగ కొనువారికి రూ 1-0-0 కు 0-4-0 త్రోసివేయఁబడును.

అర్యకథానిధి. మొదటిభాగము.

కాలిక్ అట్ట	0—2—6	హరిశ్చంద్ర చరిత్రము.	కాలిక్ అట్ట.	0—3—0
డిటో 2-వ భాగము	0—2—6	శకుంతలా చరిత్రము.	డిటో 0—3—0	
డిటో 3-వ భాగము	0—2—6	నలచరిత్రము	డిటో 0—4—0	
డిటో 4-వ భాగము	0—3—0	సావిత్రి చరిత్రము	డిటో 0—3—6	

ఈ గ్రంథములు పట్టు కాలిక్లోలోను దొరకును 0—1—0 వెల యెక్కువ. హనుమంతుని చరిత్రము, సీతాదేవి చరిత్రము, ద్రాపదీ చరిత్రము ముద్రణమందున్నవి.

శ్రీ భీమేశ్వర పురాణము. భీమఖండము

శ్రీ నాథకవి ప్రణీతము దక్ష రామమాహాత్మ్యము వెల రు 0-10-0
కాలిక్లోబైంసు రు 1-0-0.

శ్రీ కాళహస్తి మాహాత్మ్యము.

రెండవకూర్పు.

ధూర్జటి కవిప్రణీతము

అంధ్రవాక్కిరామాయణ సుభద్రావిజయములవలె నిదియుఁ బెద్దయత్నములతో మరల ముద్రింపఁబడినది స్తుతమతియైన యాంధ్రకవిధూర్జటి పల్కుల కెట్లు గల్గెనో యతులితమాధురీ మహిమయని కృష్ణ దేవరాయలచే శ్లాఘింపఁబడినది. సత్కవిత్వ మభ్యసించువారికి మెలుబంతి కవితాసంప్రదాయమెఱుంగఁ గోరువారికి నిధానము. శివభక్తులు ప్రతిపినము పఠింపఁదగినది.

ఇందు కాళహస్తిపటము, తిన్నెఁగు శివలింగపూజ చేసినపటము గలవు

వెల కాగిదపు అట్టది 1—0—0

,, కాలిక్ అట్టది 1—4—0

6 ప్రాశులు తీయువారికి నూటి కిఱునదియైగువంతుఁ డ్రోసివేత.

ఈ గ్రంథములు వలయువారు

- (1) భారత భండారము లిమిటెడ్, తిరుణిక్కేణి
 - (2) శ్రీరామ జయమందిరము, తిరుణిక్కేణి
 - (3) కం - వేంకట కేశవగిరిరావు & సన్సు, నెల్లూరు
 - (4) గిల్పక్ అండుగో 29 సామిపిళ్లవీధి, చూలె మదరాసు
 - (5) ఎర్రాణపండా భద్రయశాస్త్రి, పిరాపురము
- వీరిలో నెవరికైన వ్రాసికొనవలయును.

